

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

Ca 110.759

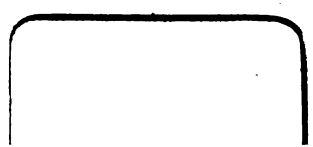
Harvard College Library

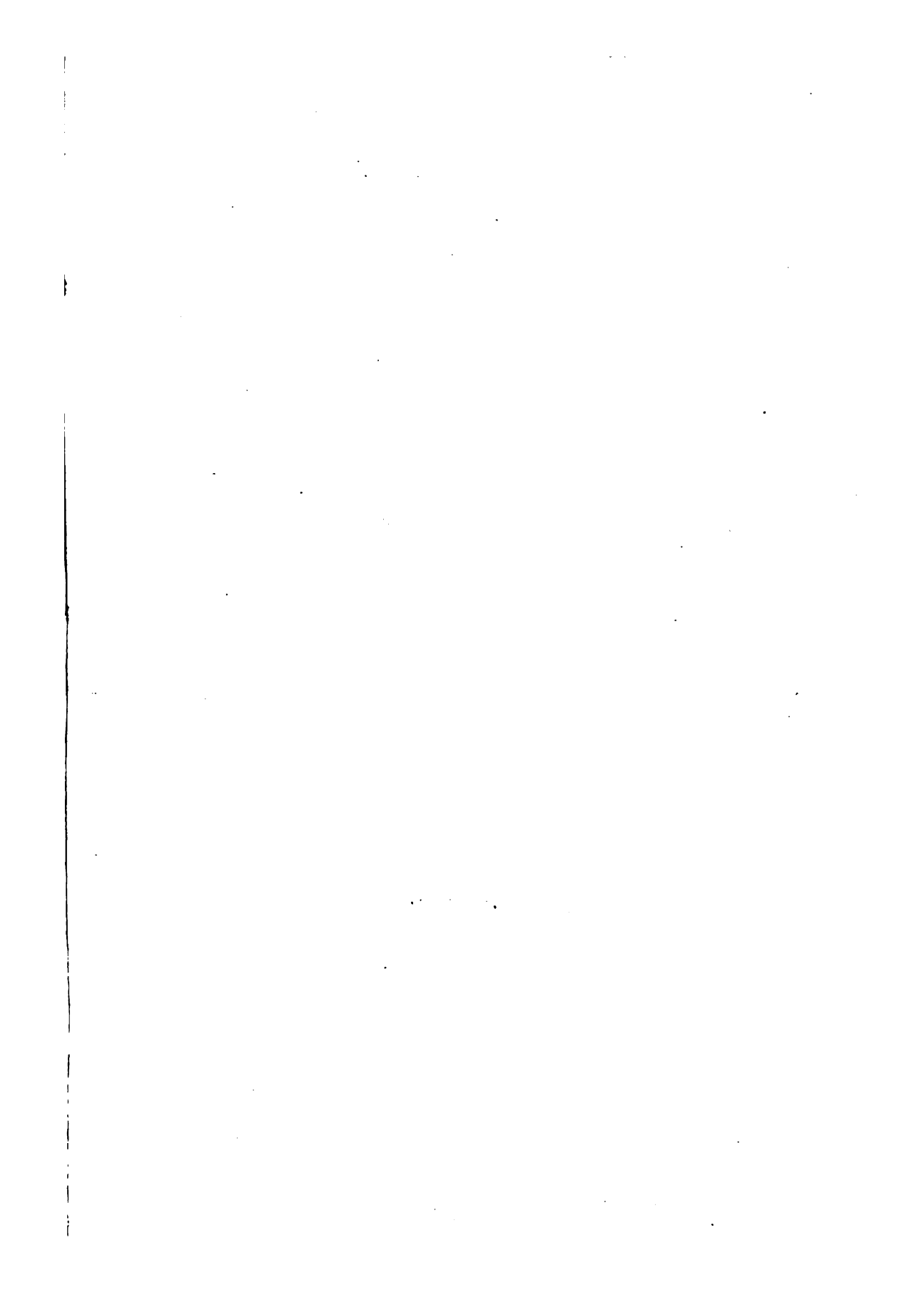
FROM THE

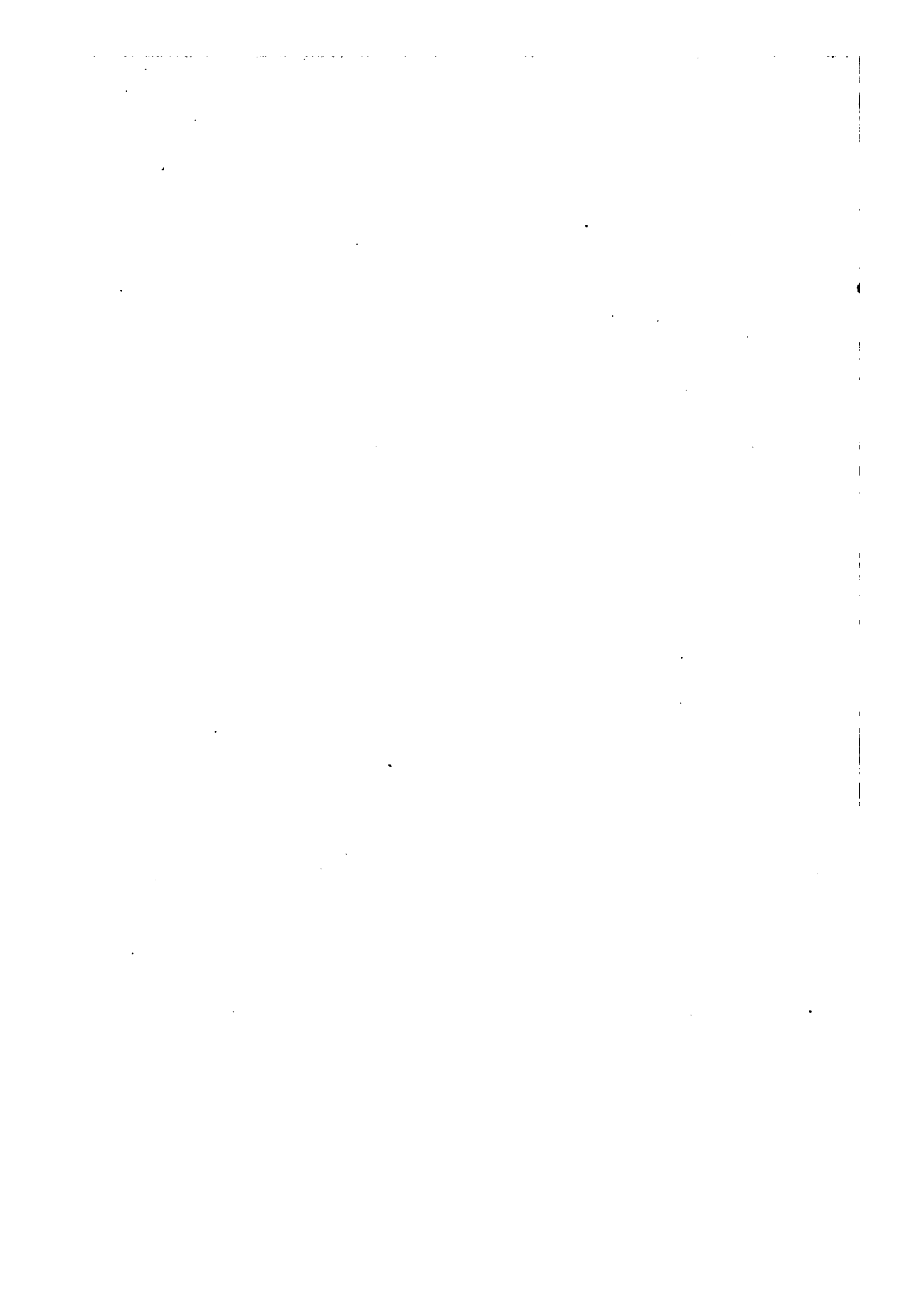
CONSTANTIUS FUND

Established by Professor E. A. SOPHOCLES of Harvard University for "the purchase of Greek and Latin books, (the ancient classics) or of Arabic books, or of books illustrating or explaining such Greek, Latin, or Arabic books." Will, dated 1880.)

Received *2 June, 1900*

②

1867

ADVERSARIA

CRITICA IN ARISTOPHANEM

SCRIPSIT AC COLLEGIT

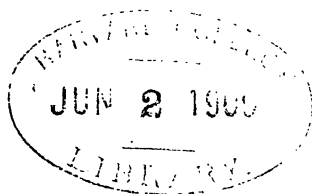
Frederick Henry Morrell
FREDERICUS H. M. BLAYDES, M.A. OXON.

LL.D. DUBLIN, PH.D. BUDAPEST, SODALIS SOC. LIT. ATHEN. ETC.
AEDIS CHRISTI IN UNIVERSITATE OXONIENSI QUONDAM ALUMNUS.

HALIS SAXONUM,
IN ORPHANOTROPHEI LIBRARIA.

MDCCCXCIX.

Ga 110.759

Constantius fund

VIRO AMICO

W. J. M. S T A R K I E ,

COLLEGII REGINALIS GALVIENSIS PRAESIDI,
COLLEGII SS. TRINITATIS DUBLINIENSIS SOCIO,

FABULAE ARISTOPHANEAE VESPARUM

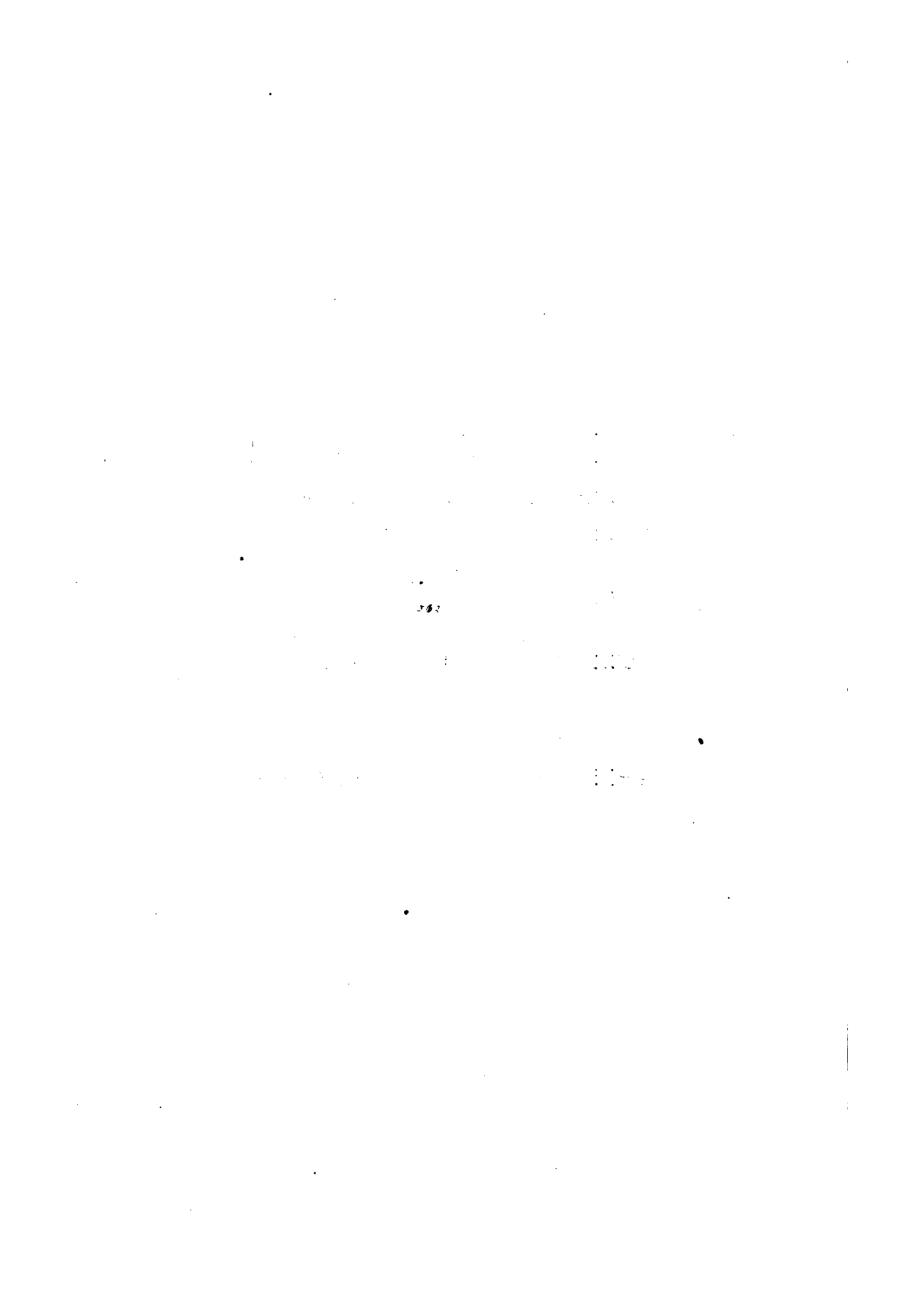
EDITORI ERUDITO ET SAGACI,

HAEC SUA

IN ARISTOPHANEM ADVERSARIA

DEDICAT

A U C T O R .

LECTORI.

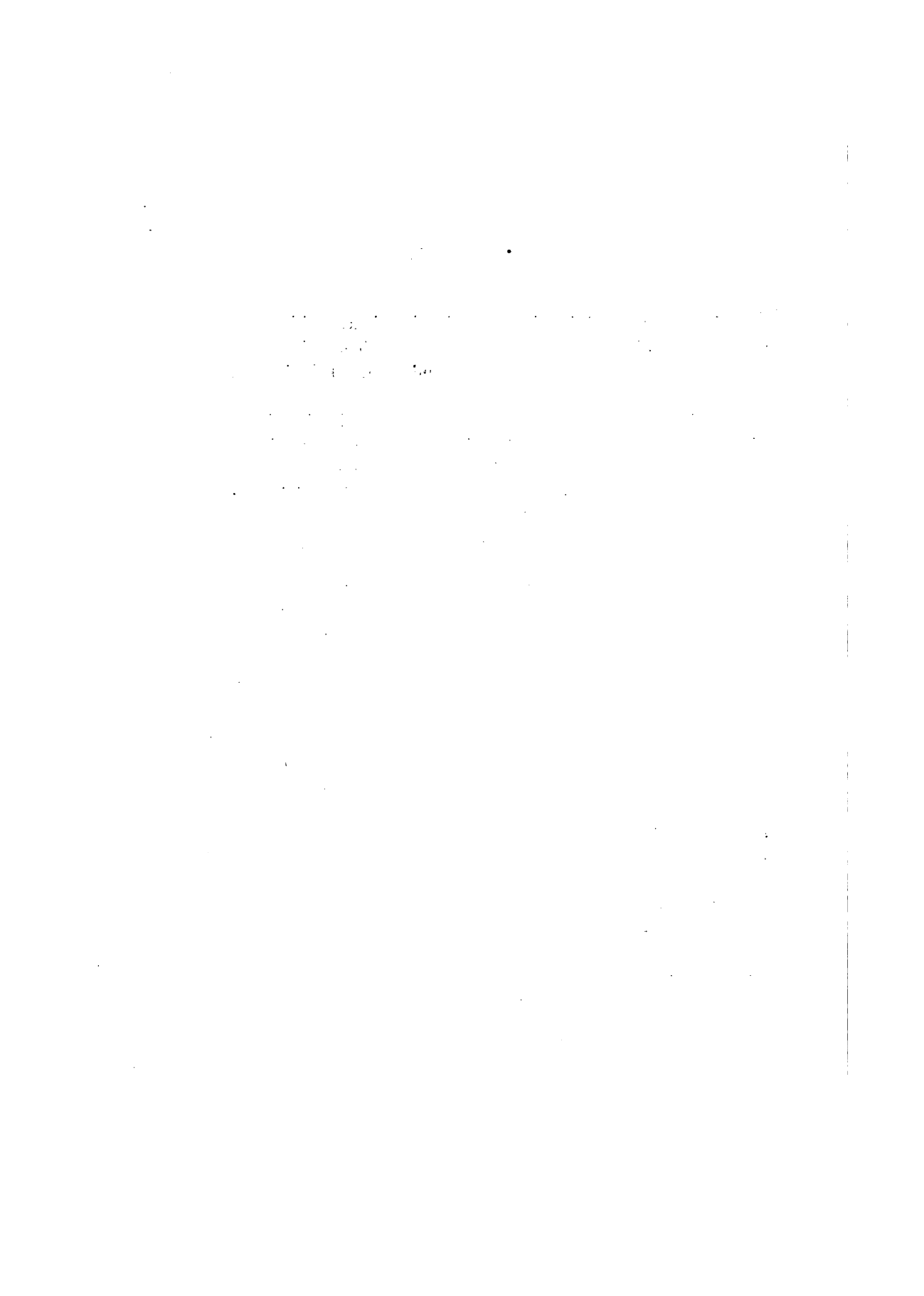
Has meas in Aristophanem animadversiones criticas, quas post meas fabularum editiones diversis temporibus scripseram, et quae partim supplémentum partim secundae curae haberi possunt, lectoris favori et indulgentiae commendo.

Fieri potest ut harum observationum nonnullae jam in meis editionibus prolatae sint, et recensionem me earum magis accuratam non potuisse facere valde doleo. Qualescunque sint, in lucem eas proferre constitui, veniamque rogo si vestigia aliqua incuriae aut negligentiae hic illic apparuerint. Neque tempus enim mihi neque valetudo ad necessarium laborem opusculi hujus recensionem accuratae impendendum suppetebat.

Quum plurium Aristophanis fabularum editiones tum apud nos tum apud exteros nuper prodierint, hoc meum spicilegium criticum editoribus futuris nonnihil ad textum nostri illustrandum et restituendum conferre posse sperare audeo.

Hac occasione utar ut de Vesparum loco manifesto vitioso observationem faciam, nempe v. 1192 sq., ubi codicum mss. lectio haec est, *ἔχων δέ τοι | πλευρὰν βαθυτάτην καὶ χέρας καὶ λαγόνας καὶ | θώρακ' ἄριστον*. In his offendit primum *δέ τοι*, pro quo aut *δ' ὄμως* aut *δὲ καὶ* reponendum mihi videtur. Deinde mendo laborare verba *καὶ χέρας καὶ λαγόνας* constat: *χέρας* enim non dicunt comici, sed *χεῖρας*, metro autem adversatur *λαγόνας*, pro quo *λαγόνε* substituit Dindorfius. Valde quidem ingeniosa est novissimi editoris W. Starkie correctio *χῆρακλείαν λαγόνα καὶ*, sed mihi longe probabilior emendatio videtur *καρτερά τε λαγόνε καὶ*, aut *καρτεράς λαγόνας τε καὶ* —. Cf. Eur. Fr. 199, 3. *καρτεροῦ βραχίονος*. 1044. *χερὸς — καρτεράς* (ita enim legendum). Achae. trag. 4, 3. *καρτεράς ἐπωμίδας*. et praeterea Antiph. III. 72. *θύνονος λαγόνες*. Eubul. III. 226. *κοίλης λαγόνος εὐρόνας βάθος*.

Scribebam Brightoniae, Martii die 25. 1898.

ACHARNENSES.

Arg. *Εὐθύνου* Bergk. ad Arist. Fr. II. 910. "Ita enim, inquit, vocabatur archon illius anni, quemadmodum nunc constat auctoritate inscriptionis quam nuper edidit Rossius."

2. ἦσθην δὲ βαιὰ πάννυ, τρι' ἄτι' ἢ τέταρα optime Naber.

7. Qu. *τούτους ἐγανώθην*. Cf. ad Vesp. 612.

12. Corrige *πῶς τοῦτο σείσαι* —; Cf. Nub. 1368. *κάνταῦθα πῶς οἶσθέ μου τὴν καρδίαν ὀρεχθεῖν*; Ran. 54. *πόθος — τὴν καρδίαν ἐπάταξε πῶς οἶει σφόδρα*. Xen. Mem. IV. 2. 23. *νῦν δὲ πῶς οἶει με ἀδύμως ἔχειν* —; Pac. 704.

15. ἀπέθανον] Qu. ἀπεπνήγην.

24. ἤκοντες] Qu. ἤξουσιν.

25. 33. 426. 446. 449. 497. 540. 543. 577. 1184. 1185.

Literis diductis imprimantur.

26. Leg. *ἐλθόντες ἀλλήλοις περὶ τοῦ πρώτου ξύλου*. Postulatur enim articulus. Cf. Vesp. 91. *τοῦ πρώτου — ξύλου*. Ach. 42. *τὴν προεδρίαν*.

45. KH. *οἶγα, οἰώπα. τίς ἀγορεύειν βούλεται*; Hamaker, coll. Eccl. 130. Aliter T. Halbertsma, *πάρειθ', ὡς ἂν ἐντὸς ἦτε τοῦ καθάρματος*; | *πάρειθ' ἐς τὸ πρόσθεν. τίς ἀγορεύειν βούλεται*; Recte.

46. Cf. Soph. Fr. 726. *οὐ κόσμος, οὐκ, ὦ τλήμων, ἀλλ' ἀκοσμία*.

51. *ἀδανάτος εἰμ'*] *Ἀμφιθεός εἰμ'* recte T. Halbertsma.

52. *ποιῆσαι*] Leg. *ποιεῖσθαι*.

59. *κάθησο*] Qu. *κάθιζε*, ut in Ach. 123. Vesp. 905. Th. 381.

64. Cf. Herod. I. 98. 5. *Ἀγβάτανα* (Ἐκβ. al.). I. 153. 6. *Ἀγβάτανα* (Ἀκβ. al.). III. 72. 1. *Ἐκβατάνοισι* (Ἀγβ. Steph. Byz. Wessel.).

64. I. 98. III. 92. 2. *Ἀγβατάνων* (Ἀκβ. al.).

68. Cf. An. 774. *παρ' Ἐβρον ποταμόν*.

78. Cf. Alex. III. 518. *τὸ πιεῖν, τὸ φαγεῖν, etc.* Antiph. III. 134. *τοῦ — πιεῖν — καὶ φαγεῖν*. Alex. III. 395. *δο' ἂν φάγῃς τε καὶ πίῃς*. Pher. 108, 32. *εἰ φάγοι τις ἢ πίοι*. Simonid. 131. *πολλὰ πίων καὶ πολλὰ φαγὼν καὶ πολλὰ κάκ' εἰπὼν*.

92. Cf. Nub. 672. *μάλιστα γε, | ὥσπερ γε etc.*

93. Cf. Vesp. 1507. *μὰ τὸν Δι' οὐδέν γ' ἄλλο πλήν γε κάρκινους*. Sed corrigendum videtur *τόν τε σόν* (pro *τόν γε σόν*).

95. Cf. Soph. Fr. 393. *ἀλλ' ἀσπιδίτην ὄντα καὶ πεφραγμένον* (πεφραγμένον Dind. Nauck.). Ion. Fr. 6. *καταφράκτοις ψυχαῖς*. V. Dind. ad Soph. Ant. 253.

107. τὸ χρυσίον] Cf. Plat. Lys. 211 E. τὸ Δαρείου χρυσίον. Timocl. 4, 3. καὶ Μουροκλῆς εἴρηκε χρυσίον πολὺ. Qu. τὰ χρυσί' Cf. Cratin. 73. ὅτι τοὺς κόρακας τὰς Αἰγύπτου χρυσία κλέπτοντας ἔπανσεν. Pher. 68, 2. οὐκ ἰσχυάδας οἴσεις τῶν μελαινῶν; μανθάνεις; (Locus fortasse corruptus.) Alex. 155, 3. τριγίδια καὶ σηπίδια (τενθίδια?) καὶ φορκτιούς τινάς. Ephipp. 28. φιλῶ γε Πράμνιον οἶνον Λέσβιον. Diocl. II. 839. τέτταρα καὶ δύο. Philem. 47, 2. ἦν εἶδομεν ἡμεῖς, τῷ Σελεύκῳ πάλιν ἔδει etc. 122, 3. σήσαμον, ἔλαιον, κρόμμνον, ὄξος, σίλφιον. Com. adesp. 596. μήθ' ἄλμυρον εἶναι μήτε μῶρον ἐς τὸ πᾶν. Sotad. 1, 23. ἰχθύδια, τούτων (ἰχθύδι, ὠνπερ?) ἀποκνίσας τὰ κρανία. V. Herm. ad Nub. 74.

111. Cf. Eq. 899. πρὸς ἐμὲ τοῦτ' εἶπ' ἀνὴρ Κόπρειος. Nub. 359. φράζε πρὸς ἡμᾶς ὃ τι φράζεις. Vesp. 44. εἶπε πρὸς με τρανλίσας, etc. 335. πρὸς εὐνοὺς γὰρ φράσεις. Aesch. Ag. 831. οὐκ αἰσχυνοῦμαι — λέξαι πρὸς ὑμᾶς. 1402. πρὸς εἰδότας | λέγω. Eum. 614. λέξω πρὸς ὑμᾶς. Eur. Alc. 1008. φίλον πρὸς ἄνδρα χορὴ λέγειν.

126. κάπειτ' ἐγὼ δῆτ' —] Malim ἔπειτ' ἐγὼ δῆτ' —;

127. Articulus omittitur ut in Pherecratis loco Fr. 86. οὐδεὶς γὰρ ἐδέχετ' οὐδ' ἀνεώγει μοι θύραν.

134. θεωρὸς scribendum esse ostendit vel articulus δ (παρὰ Σιτάλκου). Σιτάλκον est Hermipp. 63, 7.

136. χρόνον καθήμην οὐκ ἂν — Kock. Ver. p. 235. Cui jure displicet pluralis ἤμην. Lege οὐκ ἀπῆν ἂν. Postulatur enim numerus singularis. Cf. Lys. 103. Xen. Hell. VII. 5. 10. οἳ τε γὰρ ἱππεῖς αὐτοῖς πάντες ἐν Ἀρκαδίᾳ ἀπῆσαν.

143. ὡς ἀληθῶς] Cf. Anaxil. III. 350. Alex. III. 518. Dem. p. 543. δεινὸν ὡς ἀληθῶς καὶ ὑπερφυές. Lucian. Rhet. praec. 10 ἀρχαῖος ὡς ἀληθῶς — ἄνθρωπος.

150. Qu. ὅσον τὸ χρῆμ' εἰσέρχεται τῶν παρονόπων. Cf. Eq. 1219. ὅσον τὸ χρῆμα τοῦ πλακοῦντος ἀπέθετο. Vesp. 1513. ὅσον τὸ πλῆθος κατέπεσεν τῶν δοχίλων.

154. τοῦτο μὲν γ' ἤδη σαφές] Qu. τοῦτ' ἐκεῖν' ἤδη σαφῶς. Cf. Amph. III. 303. τοῦτ' ἐκεῖν' ἐστὶν σαφῶς. Nub. 343. οὐκ οἶδα σαφῶς.

158. Cf. v. ἐνθουιάζειν (Hesych.).

167. Cf. Herod. IV. 118. 2. μηδενὶ τρόπῳ — περιόδητε ἡμέας διαφθαρέντας.

178. Cf. ad Nub. 214. 1192. Pac. 187. Av. 90. 1495. Ran. 1220.

180. σιπτοί] Fort. στρυφνοί. Cf. Vesp. 877. τὸ λίαν στρυφνὸν καὶ πρίννον ἦθος.

181. εὐθνημάχας est Pind. Ol. VII. 27. ἐνδομάχας Ol. XII. 20.

194. Cf. Ran. 1039. ἀλλ' ἄλλους τοὶ πολλοὺς etc. 1046. ἀλλ' ἐπὶ τοὶ σοὶ etc. Cratet. II. 238. ἀλλ' ἀντίθετος τοὶ etc. Aesch. Ag. 974. μέλοι δέ τοι σοὶ τῶνπερ ἂν μέλλης τελεῖν. Xen. Oecon. VII. 15. ἀλλὰ σωφρόνων τοὶ ἐσσι — οὕτω ποιεῖν etc.

201. ἐγὼ] ἤδη Dobr. οὕτω praefert Dind. Sed fortasse nil mutandum. Verba ἐγὼ δὲ opponuntur praecedentibus τοὺς Ἀχαρνέας. πολέμου τε καὶ R. Unde πολέμου δὲ καὶ κακῶν ἀπαλλαγείς ἐγὼ conj. T. Halbertsma.

220. Λακρᾶτειδης (i. e. Λακρᾶτε-ίδης) etiam Cobet., qui confert Σωκράτης Σωκρᾶτειδης, Ἀντιγένης Ἀντιγενείδης, Θεαγένης Θεαγενείδης, Διογένης Διογενείδης. Cf. Τηλεκλείδης, Ἡρακλείδης, Πατροκλείδης (Av. 791.). Similiter Ἀντιγενείδαν in Ἀντιγενείδαν abiit Anaxandr. 41, 16.

230. Leg. πρὶν ἂν σχοῖνος αὐτοῖς ὄπως ἐμπαγῶ. Cf. Vesp. 435. ἐν τί σοι παγήσεται.

231. In hiatus (sec. Dind.) offendit T. Halbertsma.

232. μήποτε πατῶων ἐτι] Leg. μὴ καταπατῶων ἐτι. Cf. Av. 628.

247. Cf. Ran. 886 sq. 892 sq. Eur. Med. 332. Ζεῦ, μὴ λάθοι σε τῶνδ' ὅς αἴτιος κακῶν.

250. ἀγαγεῖν] Cf. Ran. 387. καὶ μ' — νικήσαντα ταινιοῦσθαι.

256. Cf. Herod. III. 105. 3. εἶναι γὰρ ἥσσονας θεῖν τῶν θηλέων.

286. Cf. Pher. Fr. 35. πάλιν αὐθις ἀναθυῶσιν αἱ γεραῖτεραι. Nub. 1397. Lys. 1128. Eccl. 471.

292. ἀντί δ' ὧν ἐσπεισάμην οὐκ ἴστε· μᾶλλ' ἀκούσατε Mein. quod temere recepit Green. Particulae μᾶλλὰ non nisi in responsione post jussum aut interrogationem adhibetur. Cf. e. g. 458. Ran. 103. Lege ἀντί δ' ὧν ἐσπεισάμην, οὕτω γὰρ ἴστ', ἀκούσατε. Cf. Pac. 337. μὴ τι χαίρει' — οὐ γὰρ ἴστε πῶ σαφῶς. Vesp. 415. ἀγαθοί, τὸ προᾶγμ' ἀκούσατ', ἀλλὰ μὴ κεκράγετε. Tam longo intervallo non possent dissociari particulae δὲ — γε ut in ἀντί δ' ὧν — οὐκ ἴστε γ'. ἠκούσατ'; ἀλλ' ἀκούσατε Kock Veris. p. 239. Cf. Eupol. 159, 2. ἀλλ' ἀκούσαθ', ὡς ἐσμέν ἅπαντα κομφοί | ἄνδρες. Lys. p. 161, 12. οὐς οὕτω ἴστε εἴτε ἀγαθοὶ εἴτε κακοὶ ἠβήσαντες γενήσονται. Qu. οὐ γὰρ κάτιστ', ἀκούσατε.

301. Cf. Eur. Fr. 472, 5. τμηθεῖσα δοκοῦς — κνῆρισσος.

306. Cf. Rhes. 646. Hipp. 1285. Andr. 414. 1232. Hel. 1643. Alc. 167. Hec. 503. Bacch. I. et ad Hel. 1168. El. 1238. Or. 1225. 1626. Tacit. Ann. XII. 19. 'Mithridates sponte adsum'.

307. Cf. Eur. Tro. 961. πῶς οὖν εἶ' ἂν θνήσκοιμ' ἂν ἐνδίκως —;

308. μένει] μέλει F. W. Schmidt, coll. Plat. Legg. VIII. 835 E. θυσία δὲ καὶ εὐροταὶ καὶ χοροὶ πᾶσι μέλουσι διὰ βίου. Sed zeugma hic esse putandum est.

318. κεφαλῆς pro κεφάλου corrupte codex A. Ehipp. 12, 2. Cf. Herod. II. 92. ἐν κλιβάνῳ διαφανεῖ πνίξαντες οὕτω τρώγουσι.

325. Cf. Aesch. Ag. 1279. τεθνήξομεν. Sic ἐσιτήξω.

336. Cf. Nub. 1437. ἄνδρες ἤλικες. Vesp. 245. ἄνδρες ἤλικες.

339. ἀλλὰ νυνὶ λέγ' ὅ τι σοι δοκεῖ, τόν τε Λακεδαιμόνιον αἰνεσον ὅτω τρόπῳ σοῦσσι φίλον Kock Veris. p. 242., in pronomine αὐτόν alterum aliquem imperativum latere suspicatus. (ὅτι et ὅτω

τρόπω jam Scaliger.) In correctionem *ἀνέσων* et ipse, mirum dictu, post multam cogitationem huic obscuro loco impensam incideram longe antea quam Kockii conjectura mihi innotuerat. Cf. Nub. 1482. *καὶ μοι γενοῦ ξύμβουλος — ὁ τι σοι δοκεῖ.* 453. *ὁ τι (εἴ τι solus R.) χρεῖζουσιν.* 345. *λέγε νυν ταχέως ὁ τι βούλει.* 359. *φράζε πρὸς ἡμᾶς ὁ τι χρεῖζεις.* Soph. Oed. C. 1201. *ἔστω δ' οὖν ὄπως ὑμῖν φίλον.* Pac. 1075. 1106. Th. 1053. Plat. Phil. 12 C. *ὄπη ἐκείνη φίλον, ταύτη προσαγορεύω.*

347. Redde πάντως assuredly. Cf. Vesp. 603. *ἐμπλησο λέγων· πάντως γὰρ τοι παύσει ποτὲ κἀναφανήσει* etc. Ran. 260. *ἔμελλον ἄρα παύσειν ποδ' ὑμᾶς τοῦ κοᾶξ.*

348. *Παρηγήδιοι* frustra Bentr. prob. Kock. Fr. Com. II. 297.

376. *δάκνειν* probat Herwerden.

383. Cf. Eq. 761. *πρὶν ἐκείνον προσικέσθαι σου πρότερον σὺ | τοὺς δελφῖνας μετεωρίζου* etc. Th. 380. *περίθου νυν τόνδε πρῶτον πρὶν λέγειν.*

385. Cf. Plat. Phaedr. 340 F. *τί δῆτα ἔχων στρέφει;* Ran. 957. *στρέφειν — τεχνάζειν.*

396. *οὐκ ἔνδον ὦν ἔστ' ἔνδον* Cobet. Cf. Eur. Alc. 521. *ἔστιν τε κοῦκέτ' ἔστιν.*

401. Cf. Nub. 1245. *ἐγὼ γὰρ αὐτίκ' ἀποκρινοῦμαι σοι σαφῶς.* Eur. Bacch. 1272. *κλύοις ἂν οὖν τι ἀποκρίναι' ἂν σαφῶς;*

406. Cf. Aesch. Eum. 116. *θναρ γὰρ ὑμᾶς νῦν Κλυταιμνήστρα καλῶ.* Eur. Fr. 115. *τί ποτ' Ἀνδρομέδα περιάλλα κακῶν | μέρος ἐξέλαχον —; Χολλείδης* est apud Wordsworth. Athens p. 199.

410. Cf. Pher. II. 276. *καθήμενον ὑψηλῶς ὑπὸ σιαδείῳ.*

415. *τι τοῦ] τί του* Mein. Müller. W. G. Clark.

418. *ὀδί] Legerim* ποτε.

426. *δυσπινῆ — πεπλώματα]* Diductis literis haec imprimantur.

428. *ἀλλὰ μὴν κἀκείνος ἦν* conj. etiam Bergk. Recte. Cf. Aesch. Ag. 1652. *ἀλλὰ μὴν κἀγὼ πρόκοπος οὐκ ἀναίνομαι θανεῖν.* Eur. Or. 1549. *ἀλλὰ μὴν καὶ τόνδε λεύσσω Μενέλεων δόμων πέλας.* Schol. Nub. 361. *οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ Ἀριστοφάνης* etc.

430. Distingue sic, *οἶδ' ἄνδρα Μυσὸν —.* Alioqui τὸν ἄνδρα scribendum fuisset. Cf. Pher. 6, 3. *ἔχ' ἀτρέμ', ἐγῶδα, Χαίρις.* Eur. Ion. 988. *οἶδ', ἦν (μάχην) Φλέγρα Γίγαντες ἔστησαν θεοῖς.*

οἶδ' — Τήλεφον. Imprimatur sic.

437. Ipse malim *'πειδὴ κεχάρισαί μοι ταδί.*

439. *πιτωχικὸν βακτηριον]* Qu. *πιτωχικὴν βακτηριαν.*

440. *εἶναι σήμερον]* εἰς τὸ σήμερον conj. Mein.

442. Cf. Nub. 479. *ἴν' αὐτὸν εἰδῶς ὄστις ἔστι* etc. Cratin. 56, 2. *οἶσθ' ἦν λέγομεν.* Stratt. II. 776. *οἶσθ' ᾧ προσέοικεν —; Men. 538, 1. ὅταν εἰδέναι θέλης σεαυτὸν ὄστις εἶ* etc. Soph. Oed. R. 1008. *οὐκ εἰδῶς τί δράς.* Phil. 238. *ὄπως εἰδῶ τίς εἶ.* Aj. 1259. *μαθῶν δς εἶ.* Oed. R. 1068. *μήποτε γνοίης δς εἶ.* Soph. Fr. 141, 3. *ἐγῶδ'*

δ φεύγεις. Eur. Hipp. 790. Herod. II. 121. 14. γνωρισθεὶς δς εἴη. Dem. 52, 7. ἐκέλευσε δεῖξαι δς εἴη.

446. καλῶς ἔχει μοι Antiphanes III. 90. εὖ σοι (pro μοι) γέ-
νοιτο apud Athen. V. 186 C. Postulari hic σοι ostendit oppositum
Τηλέφω. Cf. Eur. El. 231. εὐδαιμονοίης, μισθὸν ἡδίστων λόγων.
φρονῶ] νοῶ apud Athen. Quod recipiendum.

449 sq. Imprimatur sic, ἀπελθε λαῖνων σταθμῶν — δόμων.

452. λιπαρῶν τ'] λιπαρῶ σ' T. Halbertsma. Recte. Cf. Soph.
Oed. R. 1435. τοῦ με χρείας ὧδε λιπαρεῖς τυχεῖν;

454. Leg. τοῦδ' ἔχει χρεία πλέκους. (Cf. Soph. Oed. R. 1435.
Phil. 646. στον σε χρεία καὶ πόθος μάλιστ' ἔχει. Eur. Fr. 233, 1.
ἡμῶν τί δῆτα τυγχάνεις χρεῖαν ἔχων; Eur. Phoen. 928. οὐ γὰρ σῶν
με δεῖ ματευμάτων. Hec. 970. ἀλλὰ τίς χρεία σ' ἐμοῦ; Andr. 368.
στον τις τυγχάνει χρεῖαν ἔχων. Suppl. 115. τίνος χρεῖαν ἔχων; Med.
1319. εἰ δ' ἐμοῦ χρεῖαν ἔχεις. Aesch. Cho. 481. τοιάνδε σου χρεῖαν
ἔχω. Pher. 130, 1. τίς δ' ἐσθ' ἡμῖν τῶν σῶν ἀροτῶν — ἐτι χρεία;
Arist. Th. 180. τοῦ χρεῖαν ἔχων; 1164. χρεία δὲ ποία τόνδ' ἐπεισ-
φέρεις λόγον;) Vel πλέκους ἔρωσ. Cf. Aesch. Suppl. 521. τῶν σ'
ἔρωσ ἔχει τυχεῖν. Fr. 44, 2. Eur. Phoen. 625. καμὲ τοῦδ' ἔρωσ
ἔχει. Soph. Fr. 690, 1. θανόντι κείνῳ συνθανεῖν ἔρωσ μ' ἔχει. Notanda
articuli omissio, unde paratragediam hacc esse suspicari licet.

455. Qu. ἔρωσ μὲν οὐδεὶς. Vel χρεία μὲν οὐδεμὶ', ἀλλ' ὁμως
θέλω λαβεῖν.

456. Cf. Eur. Hel. 452. ὀχληρὸς ἴσθ' ὦν, καὶ τάχ' ὠσθήσει βία.

459. κοτυλίση legitur Pher. 69, 4. κοτυλίσηκος(?) Arist. Fr. 380.

461. οὐπω μὰ Δί' οἴσθ' — (sic) Both. Mein. Recte.

469. φυλλεῖα] Qu. φύλλ' ἄττ'.

475. Post Ἐὐριπίδιον virgula distinguendum est. Cf. Pac.
1046. Lys. 890.

479. Cf. Soph. Fr. 217. πηκται — λόραι. Adesp. 255. πηκτὸς
θάνατος. Herod. V. 16. 5. θύρης καταπακτῆς. Pollux X. 27. ἡ ὡς
Ἀρχίλοχος πακτῶσαι, τὸ κλεῖσαι. Grammaticus in Cramerī Anecd.
Ox. I. 226. 6. κλείω, ὅπερ οἱ Ἴωνες κλήω διὰ τοῦ ἥ καὶ Θουκυ-
δίδης καὶ (καὶ οἱ?) τραγικοί.

487. Vulgatam frustra tuetur Green, qui, "Surely we may
suppose that Dicaeopolis would have his say before laying his
head on the block". Sed cf. 318. 365.

488. Post χόρησον plene distinguit Clark. 'I'm proud of my
heart' vertit Munro. Cf. Av. 1744. Rhes. 245. ἀγαμαι λήματος.

490. Leg. ἀλλ' ἴσθι γοῦν.

503. κακῶς λέγω] κακορροθῶ Nauck. ad Eur. Fr. 712. ἀπασαν
ἡμῶν τὴν πόλιν κακορροθεῖ (Ach. 578.).

521. Cf. Phoenicem apud Athen. VIII. 359 E. χᾶλα λήψεται
χόνδρον. Etiam hodie prope Megara in ora maritima, ut in Plinii
tempore erant (XXXI. 7.), salinae sunt.

527. πόρνα δύο] Cf. ad Nub. 1182. Eq. 1350.

541. Cf. Antiph. 190, 13. ὄρου δὲ μηδὲν — εἰσπλεῖν μηδὲ γοῦ.
Eubul. 37, 1. μετὰ ταῦτα θύγγων μεγαλόπλουτ' ἐπεισέπλει | ὑπο-
γάστρι' ὀπτῶν. Nicostr. III. 279. Γαδειρικόν θ' ὑπογάστριον παρε-
σίτω. Ephipp. 8, 1. χόνδρος μετὰ ταῦτ' εἰσῆλθε. 15, 9. δασύπους ἄν-
τις εἰσέλθη, φέρε. Thuc. IV. 27. πυνθανόμενοι — σίτος τοῖς ἐν τῇ
νήσῳ οὐ εἰσπλεῖ etc. IV. 39. τοῖς εἰσπλέουσι λάθρα διετρέφοντο.
VIII. 90. 6. τὸν σῖτον — τὸν ὑπάρχοντά τε καὶ τὸν εἰσπλέοντα —
πωλεῖν. Herod. VII. 23. σίτος δὲ σφισι πολλὸς ἐφοῖτα.

542. ἀπέδοτο δήσας Hamaker. Fabula Cratini fuit Σερίφιοι.

543. Diductis literis imprimatur.

549. τροπωτήρων] ποτηρίων Hamaker. κάδων δονουμένων
ingeniosa et probabilis est Bergkii conjectura. κάδων πιτυομένων
sagaciter Kock. Ver. p. 237. (ut σιτίων μετρομένων, Παλλαδίων χρυ-
σουμένων), coll. Fr. 265. ἀλλ' ἐς κάδον λαβῶν τιν' οὔρει πίτυον.
De quo picis usu v. Plin. H. N. XIV. 17. 127—135. XV. 61. 62.
XXXI. 68. 113.

553. θαλαμῶς (non θαλάμος), quod mireris, scribi jubet
Arcadius p. 40, 13. Cf. Soph. Fr. 949.

554. Scribendum ἀδῶν, κελουστῶν. Non enim ἠῦλον οἱ κε-
λευσταί, sed ἐκέλευον. Cf. Plut. Alc. 32. ἀυλεῖν μὲν εἰρεσίαν τοῖς
ἐλαύνοισι Χρυσόγονον, κελεύειν δὲ Καλλιπιδὴν.

555. ταῦτ' οἶδ' οὐ ἂν ἐδραῖτε] ταῦτ' ἂν, σάφ' οἶδ', ἐδραῖτε Euri-
pidem scripsisse arbitratur Wecklein. Imprimatur sic, τὸν δὲ — ἐνι.

556. ἔμιν, ni fallor, scripsit Euripides: ipsius enim Telephi
videntur esse verba. Cf. ad Eur. Fr. 711.

559. ὄνειδισας (sic) Laur. 2. Qu. ὄνειδίσαι.

563. οὔτι χαιρών Bentl. Mein. Recte. Cf. Ran. 842. Vesp.
186. Pl. 64. Soph. Oed. R. 363.

564. εἰ θενεῖς] Qu. ἦν θένης. Cf. ad Ran. 594.

569. Cf. Aesch. Fr. 181. καὶ ταξίαρχας [καὶ στρατάρχας] καὶ
ἐκατοντάρχας ἑταξα.

571. τις ἀνύσας] Leg. τι ἀνύσας.

577. Diductis literis imprimatur.

580. Cf. Soph. Phil. 580. οὐκ οἶδά πω τί φησί.

601. Corrigendum οἶος σὺ. Frequens haec corruptela in libris.
Cf. Dem. p. 613. τοὺς οἶοσπερ (οἶουσπερ al.) οὔτος. Aeschin. 48.
κιναιδους οἶουσπερ (leg. οἶοσπερ) σὺ. Xen. Hell. I. 4. 16. τῶν οἶων-
περ (leg. οἶοσπερ) αὐτὸς ὄντων. Contra in v. 703. ἄνδρα κυφὸν
ἠλίκον Θουκυδίδην nihil opus est correctione ἠλίκος Θουκυδίδης,
quum de ipso Thucydide agatur. Eandem ob causam in Eccl. 465.
ἐκεῖνο δεινὸν τοῖσιν ἠλίκοισι νῶν nil mutandum, quum de se ipsis
tantum loquantur duo senes. In Hermippi loco II. 415. correxe-
rim τὴν κεφαλήν ἔχει | ὄση κολοκύντη. Et sic in omnibus hujus-
modi locis. Quod si sincerum est οἶους σὺ, conferri potest attractio

qualis est infra 677. ἀξίως ἐκείνων ὦν ἐναυμαχήσαμεν. Herod. III. 100. σπέρμα ὅσον κέγχρος τὸ μέγαθος.

603. Malim πανουργ. (sic). Confer σπουδαρχίδης Eupol. Fr. 234.

610. Cf. 694. γέροντ' ἀπολέσαι πολλὸν ἄνδρα περὶ κλεψύδραν. Pl. 628. γέροντες ἄνδρες. 658. ἀνὴρ γέρων. Ran. 138. ἀνὴρ γέρων. Cratet. 14, 2. ἀνὴρ γέρων. Pher. 74. ἀνὴρ γέρων ὦν. Pher. 82, 3. ἀνὴρ γέρων. 285. ἀνὴρ γέρων ἀνόδοτος. 292. Plat. Crit. 49 A. γέροντες ἄνδρες. Eur. Her. 466. γέροντος ἀνδρός. Fr. 512. γέρων ἀνὴρ. 319, 4. πρεσβύτης ἀνὴρ. 804, 1. ἀνδρὶ πρεσβύτη. 807. πρεσβύτης ἀνὴρ.

613. Cf. Euthycl. com. 1, 1. οἶδεν (εἶδεν al.).

625. Qu. πωλεῖν ἀγοράζειν θ' ὡς (gl. πρὸς) ἐμὲ etc.

627. Malim τοὺς ἀναπαίστους.

628. Lege ἐξ οὗ τε, quod in anapaestis recte se habet. Cf. Eur. Fr. 1094, 7. ἐξ οὗ τ' (sic Nauck. ἐξ οὗ γ' vulg. ἐξ δτ' et ἐξ ὦτ' al.) ἔκρινε Κύπριον Ἀλέξανδρος θεᾶν etc. Metagen. II. 751. αἶ τε τάχιστα etc. (in v. her.). Simonid. Amorg. 6, 117.

635. μήθ' — μήτ' —] Corr. μηδ' — μηδ' —.

642. ταῦτα ποιήσας] ταῦτ' οὖν πάσας (coll. 634.) malit T. Halbertsma. Possis etiam ταῦτ' οὖν δράσας.

646. Cf. Eq. 530. οὕτως ἠνθῆσεν ἐκείνος. Vesp. 349. οὕτω κριτῶ — περιελθεῖν. Pl. 578. οὕτω διαγιγνώσκειν χαλεπὸν προᾶγμ' ἐστὶ δίκαιον (τὸ χρηστόν?). Av. 522. οὕτως ὑμᾶς πάντες πρότερον μεγάλους ἀγίους τ' ἐνόμιζον. Antiph. 238, 4. ἂν δ' ἔλθῃ ποτὲ, | ἀνιόμεθ'. οὕτως ἐσμέν ἀχάριστοι φύσει. 273, 3. οὕτω σφόδρ' ἦν ἀρχαῖος. Eur. Fr. 813, 9. οὕτως ἔρωσ βροτοῖσιν ἐγκραται βίον.

650. βελτίους τε φανεῖσθαι (superiores fore) Kock Ver. p. 166., coll. Pac. 864. εὐδαιμονέστερος φανεῖ τῶν Καρκίνου. Lys. 1024. Plat. Apol. 33 A. διὰ παντὸς τοῦ βίου τοιοῦτος φανοῦμαι. Xen. Anab. III. 1. 24. φάνητε — ἄριστοι.

651. καὶ τῷ πολέμῳ] Fort. κἂν τῷ πολέμῳ.

665. ἔντονον] Cf. Eur. Hipp. 118. ὕφ' ἥβης σπλάγγνον ἔντονον φέρων. Cycl. 605. ἐντόνως (tenaciter). Eur. Fr. 293, 1. ὦ παῖ, νέων τοι δρᾶν μὲν ἔντονοι (εὐτονοι temere Nauck.) χέρες, etc. Soph. Fr. 881. ὅταν τις ἄδῃ τὸν Βοιώτιον νόμον, | τὰ πρώτα μὲν σχολαῖον, εἶτα δ' ἔντονον (εὐτ. vulg.). Athen. XIV. 647 E. τριῶρον εὐτόνως (l. ἐντόνως). οἶον] Leg. οἶος.

685. ὁ δὲ νεανίας ἐπ' αὐτῷ Kock Ver. p. 204., qui "Non duos homines significari, causidicum alterum qui causam agat, alterum qui litem seni intenderit et causidicum sibi adjunxerit, sed unum adulescentulum" monet. Qu. ὁ δὲ νεανίας ἐφ' ἡμᾶς (vel ἐπ' αὐτὸν, vel ἔτ' ὦν καὶ) etc.

686. Malim στοργγύλοισι δήμασι.

692. Delenda virgula post ἀπολέσαι (arcte enim cohaerent verba γέροντα πολλὸν ἄνδρα), addenda post εἰκότα.

700. Cf. Ran. 490. ἐγὼ δ' ἀνέστην καὶ προσέτι' ἀπενησάμην. Alex. III. 450. αὐται δ' ἀδικοῦσι καὶ πρὸς ἐγκαλοῦσ' ἔτι. Herod. V. 61. 3. Ἀχαιῖς (Ἀχαιῖς, Ἀχαιῖς S.) Δῆμητρος ἰσθὸν τε καὶ ὄρεια.

710. Leg. καταπάλαισε μὲν γ' ἄν. Cf. Vesp. 564. οἱ μὲν γ' — οἱ δὲ — οἱ δὲ —. Nub. 1382. Ran. 907. Eur. Fr. 901, 4. πρῶτα μὲν γε τοῦθ' ὑπάρχει.

711. Cf. Eq. 287. κατακεκράξομαι σε κράζων.

717. Cf. Aeschin. I. 184. Σόλων τοὺς προαγωγὸς γράφεσθαι κελεύει, κἂν ἄλλωσι, θανάτῳ ζημοῦν.

718. Leg. τὸν γέροντα μὲν γέροντι —. Qu. τὸν δὲ νεανίαν (—) νέῳ, αὐτὸν νέον δὲ γ' αὖ νέῳ. Sic Xen. Mem. II. 3. 16. ὁδοῦ παραχωρῆσαι τὸν νεώτερον πρεσβυτέρῳ (non τῷ πρ.).

731. Legendum utique χοιρίδι'. Cf. ad Th. 289. Nub. 92. ὄρῃς τὸ θύριον (θυρίδιον R. V. aliique multi) τοῦτο —; Sic ἀραχνίδιον in ἀράχνην transiit Pher. II. 325. Cratin. II. 129. Plat. com. II. 620. Nicoph. II. 849.

733. ἄκουε δὴ πότεγέ τ' ἐμῖν — Cobet. Cf. Eq. 1014. ἄκουε δὴ νῦν καὶ πρόσεχε τὸν νοῦν ἐμοί. Pher. II. 340. ἀλλ', εἰ δοκεῖ σοι, πρόσεχε τὸν νοῦν κάκροῦ.

743. Cf. Eupol. Fr. 62. ἀπρασία. Cf. v. δύσπρατος (Δύσπρατος Antiphanis fabulae titulus fuit).

755. ἔπραττον] Leg. ἔπρασσον.

756. ὅπως — ἀπολούμεθα] Fort. ἀπολούμεθα. Cf. ad Nub. 739. 1199. ἢ ὥς (ὅπως A. R. V. etc.) τάχιστα τὰ πρυτανεῖ' ὑφελόιατο. Aesch. Suppl. 465. ἐκ τῶνδ' ὅπως τάχιστ' ἀπάγξασθαι θεῶν (θέλω Naber). τάχιστα καὶ κάμιστ'] Cf. Prom. 959. αἰσχισια καὶ τάχισια.

770. Cf. Alciph. II. 4. 10. ἀπιστίας (ὅπ' ἀπ.?) κλαίονσα καὶ ποτνωμένη.

772. Leg. θυμιτάων aut θυμιτέων (α θυμιτῆς).

775. Cf. Eq. 1203. τὸ μὲν νόημα τῆς θεοῦ, τὸ δὲ κλίμμ' ἐμόν. Aesch. Eum. 711. χρησμοὺς τοὺς ἐμούς τε καὶ Διός. Eur. Bacch. 59. τύμπανα Πέας τε μητροῦς ἐμά θ' εὐρήματα. 1277. ἐμῆ τε καὶ πατροῦς κοινωνία. Herc. 855. τὰ θ' Ἴφρας κάμῃ μηχανήματα.

777. Qu. φάνει δὴ ταχέως τὸ, χοιρίδιον.

778. Qu. οὐ χρεῶ τν σιγᾶς.

791. Qu. ἀναχνοάδδη —. Suspecta mihi est forma verbi χροαίνομαι. Facilis corruptio fuit propter praec. παγνυθῆ.

800. Cf. ad Pac. 187. Ran. 1220. Vesp. 1369. Nub. 214. 1192.

803. Cf. Ran. 1454. τί δαι λέγεις σύ; Fr. 569, 14 K. Av. 136. τί δαι σύ;

819. Leg. φαίνω. Cf. 912. 917. Eq. 278. τουτονὶ τὸν ἄνδρ' ἐγὼ ἠδεικνυμι καὶ φήμ' ἐξάγειν etc.

824. Cf. ad Eq. 1196. Ran. 206.

835. "In codicum lectione (παίειν ἐφ' ἄλλ τὰν μᾶδδαν) neque infinitivi forma neque praepositio neque singularis numerus ἄλλ

suspicione caret" (Herwerden). Qui ipse παῖεν ἐπιπάστον (ἐπί-
 παστον voluit, opinor) μᾶδδαν conjicit. Offendit praeterea arti-
 culus τὰν ante μᾶδδαν. Corrigendum suspicor παῖεν (aut παῖεν)
 ἐφ' ἄλλοι (ἄλεσι, ἄλεσοι) μᾶδδαν. Attica forma est ἄλλοι, Dorica, opi-
 nor, ἄλεσοι ut ῥίπεσοι, etc.

842. πημανεῖ τι] Cf. ad Ran. 361.

849. αἰ κεκαρμένος] Qu. αῦ κεκαρμένος. Cf. Eq. 1268. μηδὲ
 Θούμαντι τὸν ἀνέστιον αῦ λυπεῖν. Aut ἀποκεκαρμένος. Cf. Clem.
 Alex. Paed. III. 3. 15. κουργὰς ἀγεννεῖς καὶ πορνικὰς ἀποκειρόμενοι.
 Incert. apud Phot. p. 517, 15. σκάφιον ἀποκεκαρμένην. Sed prae-
 stat correctio εὔ κεκαρμένος. Cf. Ephipp. 14, 6. εὔ — μαχαίρα
 ἕσσι' ἔχων τριχώματα.

863. δοτίνοις] Correxerim δοτίοις Boeoticè pro δοτέοις.

864. Qu. οὐκ ἐς κόρακας —; Cf. ad Ran. 607.

867. Cf. Xen. Apol. 4. ἐπιχαρίτως εἰπόντας ἀπέλουσαν.

872. Cf. Pac. 1354. ὦ χαίρετε χαίρετ' ἄνδρες, etc.

879. Qu. δίκτινες (Herod. IV. 192. 2.).

884. ἐκβαθὶ τεῖδε Mein. Leg. ἐκβαθὶ τυῖδε —. Cf. Sapph.
 Fr. 1, 5. ἀλλὰ τυῖδ' ἔλθ', αἶ ποκα κἀτέρωτα. Cf. Hesych. λαγαρί-
 τεται' μετριέεται. Quod Boeoticum videtur esse.

893. ἔκφερ' etiam Green, qui rogat, "Why should the eel be
 taken in when the brazier was to be brought out?"

894. Fort. ἐντετεντιδωμένης (a τεντλῖς, Diph. 47 K.).

900. Cf. Dionys. com. III. 553. ἐν Ἀθήναις. Philem. 91, 6.
 ἐνταῦθ' ἐν Ἀθήναις, ἐν Πάτραις, ἐν Σικελίᾳ. Eubul. 74, 2. ἐν ταῖς
 Ἀθήναις. Pind. P. VIII. 79. ἐν Μεγάροις. Sic ἐν Ἀργεῖ (Eq. 463.
 Eur. Iph. A. 1267.), εἰς Ἀθήνας Antiph. 168, 1.

912. Non dicebant Attici τί κακὸν μαθῶν; sed simpliciter τί
 μαθῶν; φαίνω] Cf. Eq. 278. τουτοῖ τὸν ἄνδρ' ἐγὼ ἵνδείκνυμι
 καὶ φήμ' ἐξάγειν — ζωμεύματα.

914. Cf. Straton. 1, 17. σφόδρ' ἠγανάκτησ' ὥσπερ ἠδικημένος.

927. Cf. Pac. 959. φέρε — τόδ' ἐμβάψω λαβῶν. Ran. 1504.
 καὶ δὸς τουτὶ Κλεοφῶντι φέρων. Soph. Fr. 323, 2. ἦν — αὐτῷ τὴν
 βλάβην προσθῆ φέρων.

931. Cf. Ran. 905. οὕτω δ' ὅπως ἐρεῖτον | ἀστεῖα etc. Soph.
 El. 1296. οὕτω δ' ὅπως μήτηρ σε μὴ ἴπιγνώσεται.

933. ἄλλον τι] Leg. σαθρὸν τι. Cf. Plat. Theaet. 179 D. τὴν
 φερομένην ταύτην διακρούοντα εἴτε ὑγιὲς εἴτε σαθρὸν φθέγγεται.

947. Lege μέλλω γὰρ συνθερίδδεν, i. e. συσκευάζεσθαι, conva-
 sari. Cf. Anecd. Bekk. p. 515, 8. εἰς τὰς συνθέσεις (Angl. for the
 packing) τῶν ἀμφορέων εὐχρηστὴ ἢ τῶν στοιβῶν παρένθεσις.

954. Lege ἴθι νῦν (gl. δῆ) ὑπόκνυπτε τὰν τύλαν, Ἰσμήνιχε. Cf.
 ad Ran. 1378.

955. ἀποίσεις Herw. Qu. ἀπάξεις, vel κομεῖς μάλ'. ἐλα-
 βούμενος] Leg. ἐδλαβουμένως.

956 sq. ἀλλ' ὄμως | Ἐν τούτῳ κερδανεῖς T. Halbertsma et Herw. Recte proculdubio.

966. Fort. οὐδ' ἄν —] Cf. ad Nub. 108.

967. Leg. ἐπὶ ταρίχει —. Cf. Fr. 528. ἐπὶ τῷ ταρίχει τὸν γέλωτα κατέδομαι.

968. ἦν δ' ἀπολιγαίνη] Qu. ἦν δέ τι λιγαίνη. Cf. 933. φορεῖ λάλον τι καὶ πυρορραγές.

981. Πραξιλλῆς scolia παροίγια cmmemorantur ab schol. ad Vesp. 1240. παροίνοι φῶδαι ibid. 1222.

988. Cf. Calli. com. 12, 1. τί δὴ σὺ σεμνοῖ καὶ φρονεῖς οὕτω μέγα; Soph. Aj. 1120. ὁ τοξότης ἔοικεν οὐ σμικρὰ (σμικρὸν Cobet.) φρονεῖν. Eur. Her. 387. οὐ σμικρὸν φρονῶν. Hel. 932. ἔστειχε μεῖζω (μεῖζον Cobet.) τῆς τύχης φρονῶν πολύ. Hipp. 6. ὅσοι φρονοῦσιν εἰς ἡμᾶς μέγα. 446. ὃν δ' ἄν — φρονοῦνθ' εὖρη μέγα. Eur. Fr. 148, 2. μέγα φρονοῦσι δ' οἱ λόγοι. Fr. 735, 2. λαβὼν δὲ μικρὸν τῆς τύχης φρονεῖ μέγα. Chaerem. Fr. 26. πρὶν γὰρ φρονεῖν μέγ' εὖ φρονεῖν ἐπίστασο. Xen. Symp. III. 9. ἐπὶ περία μέγα φρονῶ. IV. 50. ἠρώτων — τί — μέγα ἐπ' αὐτῇ φρονοίη. Isocr. p. 169. μέγα φρονοῦμεν ἐπὶ τῷ βέλτιον γεγονέναι τῶν ἄλλων. Fort. μέγα τι δὴ φρονεῖ.

993. Cf. Alex. 200, 1. τεθαύμακα. 214, 3. πεφρόντικεν. Anaxil. 22, 19. καταπέτωκε. Diph. 32, 24. ἦρατακας.

994. Cf. Eq. 619. ἐγὼ μοι δοκῶ κἄν μακρὰν ὁδὸν διελθεῖν. Plat. Phaedr. 230 E. ἐγὼ μὲν μοι δοκῶ κατακεῖσθαι (κατακείσεσθαι recte Cobet.). Euthyd. 288 C. ἐγὼ οὖν μοι δοκῶ ὑφηγήσασθαι (ὑφηγήσεσθαι recte Heind. Cobet.). Theophr. Char. 8. δοκῶ μοί σε εὐωγήσειν καινῶν λόγων. Vesp. 171. 250. Ran. 1421. Qu. τρία δοκῶ μοι ἔτ' ἄν ἐμβαλεῖν.

998. Cf. Theocr. II. 56. ἅπαν (in arsi). Men. 129, 5. ἐπὶ τὸ πῦρ | ἅπαν (ᾱ) ἐπιτεθέν. Eur. Fr. 893, 3. τὸ δ' ἄκαιρον ἅπαν (ᾱ) ὑπερβάλλον τε μὴ προσείμαν. Trag. adesp. 538. τὸ νεὸν ἅπαν (ᾱ) ὑψηλὸν ἔστι καὶ θρασύ. Bekk. Anecd. 416, 11. ἅπαν . . . οἱ Ἄτικοι ἐκτείνουσι τὴν ὑστέραν. Hic in thesi recte corripitur posterior.

ἅπαν ἐν κύκλῳ] Cf. Eq. 170. ἀπάσας ἐν κύκλῳ.

1006. τὰ λαγῶα, ταχέως —] Malim sic, τὰ λαγῶα ταχέως, —.

1021. Cf. Lys. 671. εἰ γὰρ ἐνδώσει τις ἡμῶν κἄν σμικρὰν λαβήν.

1063. δεῦρο] τοντὶ Herw., cui glossema videtur δεῦρο. Qu.

θάττον.

1064. Qu. οἶσθ' ὡς ποιήσει τοῦτο. Cf. Menand. 916. οἶσθ' ὃ τι ποιήσον.

1077. Cf. Plut. Per. 30. εἰς τὴν Μεγαρικὴν ἐμβалоῦσι. Mor. p. 540 E. εἰς τὴν Λακωνικὴν ἐνέβαλον.

1078. Cf. Ran. 754. ἐμβαλέ μοι τὴν δεξιάν.

1088. κατακωλύεις] Leg. σὺ κωλύεις.

1093. Qu. τὸ "φίλιταθ' Ἀρμόδιε" πάλαι. Vel τὸ "φίλιταθ' Ἀρμόδι" ἄδεται. Cf. Antiph. III. 5. παιὰν ἤδετο.

1096. Cf. Pher. 52. *συσκευασόμενος δειπνον εἰς τὸ σπυρίδιον | ἐβράδιζεν ὡς πρὸς ᾿Ωφέλην* (᾿Ωφελίωνα?). Anaxil. 29. *σκεύαζε, παῖ, τοῦψάριον ἡμῖν*. Plat. Theaet. 175 E. *στρωματόδεσμον μὴ ἐπιστάμενος συσκευάσασθαι*. Athen. VIII. 365 A. *τοῦτο δὲ σαφῶς δηλοῖ τὸ ἀπὸ σπυρίδος δειπνον, ὅταν τις αὐτὸς αὐτῷ σκευάσας δειπνον καὶ συνθῆεις εἰς σπυρίδα παρὰ τινα δειπνήσων ἦη*. Latinis 'sportula coena'. *Lego σύγκλειε, παῖ, δειπνόν τε συσκευάζέ μοι*.

1111. *Scribendum τριχοβοῶτες* (sic) potius quam *τριχόβρωτες*.

1130. Cf. Soph. Fr. 155. *ὡς ὁ Σίσυφος πολὺς | ἐνδηλος* (l. εὐδηλος) ἔν σοι.

1137. *τὸ δειπνον*] *τὸν δεινον* (δῖνον) Herw. Muller. 'τὸ τυλεῖον T. Halbertsma. Cf. Pind. P. IX. 19. *δειπνων* (δεινων Bergk).

1146. Cf. Eq. 546. *αἴρεσθ' αὐτῷ πολὺ τὸ δόδιον etc.* Nub. 416. *μήτε δριγῶν ἄχθει λίαν μήτ' ἀριστᾶν ἐπιθυμῆεις*. 647. *ταχύ γ' ἂν δύναιο μανθάνειν περὶ θυνθμῶν*. Vesp. 982. *ἐς κόρακας ὡς οὐκ ἀγαθόν ἐστι τὸ ροφεῖν*. 1066. *ἀλλὰ καὶ τῶν λευράνων δεῖ τῶνδε δρώμην*. 1487. *πλευρὰν λυγίσαντος ὑπὸ ῥύμης*. 1525. *ἐκλακτισάτω τις, ἔνᾳ | ῥίπτιοντος ἄνω σκέλος ὤζωσιν etc.* Pac. 699. *κέρδους ἕκατι κᾶν ἐπὶ ῥιπὸς πλέοι*. Ran. 495. 1066. *ἀλλὰ ῥακίους etc.* Pl. 51. *οὐκ ἔσθ' ὅπως ὁ χρῆσμός εἰς τοῦτο ῥέπει*. 1065. *ὄφει κατάδηλα τοῦ προσώπου τὰ ῥάκη*. Eupol. 306. Theopomp. 43. *τοῦτων ἀπάντων ὁ ῥακιστῆς Δημοφῶν*. Plat. 138. Pher. 108, 29. Herm. 82. Pher. 152. Plat. 111. Herm. 36. Cratet. 4. Antiph. 124. 231. Eriph. 2. Eriphipp. 24. Nicochar. Fr. 15, 1. *εἰς αὔριον δ' ἀντὶ (ῖ) ῥαφάνων ἐψήσομεν etc.* Diph. 874. *ῥόδα, ῥαφανίδας, θερμοκνάμους, στέμφυλα*. Men. 142, 3. *αἴτη συνύφαινε* (-εν vulg.) *ῥυπαρῶς διακειμένη*. 716, 2. *ἄκαρπος οὗτός ἐστ' ἀπὸ ῥίζης κλάδος*. Com. adesp. 400. *ἀντὶ ῥαφανίδος δξυνθμῖ εἰσορῶν*. Aesch. Eum. 190. *ὑπὸ ῥάχην παγέντες*. 232. *ἐγὼ δ' ἀρήξω τὸν ἰκέτην τε ῥύσομαι*. 781. *στενάξω; τί ῥέξω;* Soph. Fr. 21. *κατὰ ῥάχην | ἦλαννε παίων*. Prom. 713. *χρίμπουσα ῥαχίσιον*. 932. *τοιᾶδ' ἐκρίπτων* (τοιᾶδε ῥίπτων Elmsl.) *ἔπη*. 992. *πρὸς ταῦτα ῥιπτέσθω μὲν αἰθαλοῦσσα φλόξ*. 1023. *διαρταμήσει σώματος μέγα ῥάκος*. Sept. 92. *τίς ἄρα (ᾶ) ῥύσεται —; 105. τί (ῖ) ῥέξεις;* Ag. 407. *βέβακε (ἔ) ῥίμφα διὰ πυλᾶν*. Soph. Oed. R. 1146. *τοῦτ' ἐστὶν ἤδη τοῦργον εἰς ἐμὲ ῥέπον*. Soph. Fr. 19. *κέστροα σιδηρᾶ πλευρὰ καὶ κατὰ ῥάχην etc.* Fr. 499, 4. *λεπταῖς ἐπὶ ῥοπαῖσιν* (l. λεπτῆς ἐπὶ ῥοπῆς γὰρ) *ἐμπολάς μακρὰς etc.* Fr. 873, 1. *ἐδέξατο ῥαγεῖσα Θηβαία κόνις*. Eur. Hipp. 459. *οὐ δ' οὐκ ἀνέξει; χροῆν σ' ἐπὶ ῥητοῖς ἄρα κτλ.* El. 772. *πόω τρόπω δὲ καὶ τίνι ῥυνθμῷ φόνου | κτείνει etc.* Hel. 1090. *μέγας γὰρ ἀγὼν καὶ βλέπω δύο ῥοπάς*. Iph. T. 253. *ἄκραις ἐπὶ ῥηγμῶν ἀξένου πόρου*. Eur. Fr. 362, 15. *ὡς θεῶν τε βωμῶν πατριδα τε ῥυάμεδα*. Fr. 397. *θεοῦ θέλοντος κᾶν ἐπὶ ῥιπὸς πλέοις*. Fr. 384. *ὀμμάτων δ' ἄπο | αἰμοσταγῆ προσητῆρε δέυσονται κάτω*. Rhes. 73. Chaeremon. 14, 9. *ἢ δὲ ῥαγέντων χλαυδίων ὑπὸ πτύχας | ἔφαινε μηρόν*. Trag. adesp. 201. *πόντια ῥάκη* (sic Nauck.). 325. *ὅς με ῥάκη τ' ἠμπέσχε*

κάξηνάγκασε | πτωχὸν γενέσθαι etc. 394, 1. Simonid. Amorg. 6, 2. ἐσθλῆς ἄμεινον οὐδὲ ῥίγιον κακῆς. Eupol. 252, 3. νῦν δὲ ῥύπτου γε δύο τάλαντα ῥαδίως. Antiph. 217, 12. σίζει κεκραγῶς, παῖς δ' ἐφέστηκε θανάων | ὄξει. Alex. 73. οὐδὲ (f. οὐδ' ἄν) ῥόαν γλυκεῖαν ἐκ τῆς δεξιᾶς | δέξαιτ' ἄν αὐτῶν. Anaxil. 19, 4. ἀκροκόλι' ἔφρειν, ὠτία, ῥύγχη, πόδας. Epigen. 5, 3. ψυκτῆρα, κύαθον, κυμβία, ῥυτὰ τέτταρα. Eriph. 2, 10. τίθημι· λογιῶμαι γάρ· Α. αὐται δὲ ῥόαι (ῥόαι γ' Α. fort. αὐται δ' αἱ ῥόαι). In anapaestis vel in thesi producitur syllaba brevis ante ῥ inceptivum, ut in Ran. 1059. etc.

1150. Ut in re incerta vulgata retinenda videtur.

1157. Cf. Pherecr. 108, 13. σχελίδες — ἐπὶ πινακίσκοις (πινακίσκων al. sc. παρέκειντο). 108, 17. καὶ πλευρὰ — παρέκειτ' ἐπ' ἀμύλοις (ἀμύλων al.) καθήμενα. Telecl. 1, 7. 32, 2. Philem. 17. ὀλκεῖον εἶδον ἐπὶ τραπέζῃ κείμενον. Alex. III. 502. ἐφ' ἧς ἐπέκειτ' οὐ τυρός etc. Athen. IV. 137 E. ἐπὶ τῶν τραπεζῶν τιθέναι τυρόν etc. Telecl. II. 370. λαγῶις ἐπ' ἀμύλω καθημένους.

1166. S. Luc. Ev. XXII. 50. καὶ ἐπάταξεν εἰς τις ἐξ αὐτῶν τὸν δοῦλον.

1184. 1185. Diductis literis imprimantur.

1185. λείπω φάος τόδ'· οὐδὲν οὐκέτ' εἰμ' ἐγὼ Mein. λείπω φάος τὸ κοινόν· — F. W. Schmidt, coll. Aesch. Prom. 1092. ὃ πάντων αἰθῆρ κοινῶν φάος εἰλίσσω. Men. Fr. 470, 4. τὸν ἥλιον τὸν κοινόν. Fr. 658. Leg. λείπω φάος τόδ'· οὐκέτ' οὐδὲν εἰμ' ἐγὼ. (Cf. Aesch. Fr. 6, 4. ἤξουσ' ἐκ σκότου τόδ' εἰς φάος. Soph. Phil. 633. ἥλιον τόδ' εἰσοῦᾶν φάος. Hipp. 57. φάος λοίσθιον βλέπων. Eur. Fr. 318, 1. γύναι, φίλον μὲν φέγγος ἥλιον τόδε. Fr. 533, 1. τερπνόν τὸ φῶς τόδ'. Fr. 816, 11. πᾶς τις φοβεῖται φῶς λιπεῖν τόδ' ἥλιον. Eq. 1243. οἶμοι κακοδαίμων, οὐκέτ' οὐδὲν εἰμ' ἐγὼ. Eur. Alc. 387. ὡς οὐκέτ' οὖσαν οὐδέν.) Ita etiam Nauck.

1207—8. τί με σὺ δάνεις;] Fort. τί σὺ με —; Sed cf. 993. ἢ πάνυ γερόντιον ἴσως νερόμικας με σὺ.

1212. ἰὼ ἰὼ παιῶν παιῶν] Malim ἰῆ ἰῆ —. Cf. Av. 1762. ἰῆ παιῶν. Pac. 453. ἰῆ παιῶν, ἰῆ. Th. 311. ἰῆ παιῶν, ἰῆ παιῶν. Lys. 1291. Unde ἰηπαιωνίζειν Eq. 408. ubi vide notam meam.

1217. Cf. Telecl. 1, 7. οἱ δ' ἰχθύες — παρέκειντ' ἐπὶ ταῖσι τραπέζαις.

1222. Fort. ἐς τὰ Πιττάλου. Cf. Vesp. 1432. παράτρεχ' (ταχὺν τρέχ'?) ἐς τὰ Πιττάλου. Pl. 84. ἐκ Πατροκλέους ἔρχομαι. Pac. 1154. ἐξ Αἰσχινάδου. Dem. p. 1259. ἐγγὺς τῶν Πυθοδώρου. Herod. II. 122. ἐς Δήμητρος. Sed sequens ὡς τοὺς κρατᾶς correctioni ἐξενέγκασθ' ὡς τοὺς Πιττάλου favere videtur.

1228. εἴπερ καλεῖς] Leg. εἴπερ κρατεῖς γ'. Cf. Vesp. 1515. ἦν ἐγὼ κρατῶ.

1232. σὴν χάριν] Cf. ad Ran. 109.

EQUITES.

9. Cf. ad Soph. Fr. 480, 3.
 19. Scrib. μή 'μοί γε, μή 'μοί. Cf. Nub. 84.
 32. Qu. ποῖον βρέτας πρὸς ἑτεόν; ἤγει γὰρ θεούς; Cf. Aesch.
 Sept. 185. βρέτη πεσοῦσας πρὸς πολισοῦχων θεῶν; 95. 211.
 74. οὔτος] Malim αὐτός.
 89. Cf. Vesp. 1412. ἄληθες, οὔτος;
 Qu. κρονονοχουδαίβληρος. Cf. Eust. p. 927, 56. ἐπὶ χυδαιότητι
 καὶ φλυαρίᾳ σκωπτόμενος. Sed verum videtur κρονονοχουδαίβληρος
 (aut κρονικο —), i. e. a water-drinking noodle. Cf. Pl. 581.
 ὃ Κρονικαῖς λήμαις ὄντως λημῶντες τὰς φρένας ἄμφω. Nub. 327.
 λημῆ κολοκύνταις. Et χύτραις λημαν dixit nescioquis.
 99. Recte se habet καταπάσω. Cf. Pher. 168. μηδὲν κοτυλίξεν,
 ἀλλὰ καταπάτιεν χύδην.
 101. ὡς εὐτυχῶς] Fort. ὡς εὐτυχῶ δ' —.
 106. Excludit T. Halbertsma.
 107. OI. B. praef. T. Halbertsma.
 129. Cf. Herod. VIII. 52. 1. στυππεῖον (al. στυπεῖον, στυπιόν)
 περὶ τοὺς δίστους περιθέντες. Fr. 871 Bl. στύπλαξ.
 147. κατὰ θεῖον] Leg. κατὰ δαίμον? Cf. Av. 544.
 166. Cf. Vesp. 590. ἡ βουλή χῶ δῆμος.
 229. ξυλλήγεται] Fort. ξυλλήγομαι.
 259. τοὺς ὑπενθύνους] τοὺς ὑπηκόους Naber.
 271. ταύτη γ' ὑπέκει T. Halb.
 274. καὶ] ἢ Herw. ὡς recte idem. ὡσπερ] ὡπερ Kock.
 Herw. Aut ὡπερ aut ὡσπερ verum videtur.
 312. Cf. Plat. Lys. 204 C. ἡμῶν — ἐκκεκώφωκε τὰ ὦτα.
 326. Cf. Eur. Herc. 397. χερὶ καρπὸν ἀμέρξων.
 342. λέγειν] Fort. βλέπειν. Cf. Soph. Ant. 1299. τὸν δ' ἔναντα
 προσβλέπω νεκρόν.
 359. προσίεται με] Fort. προσίεμαι 'γώ. Sed cf. Vesp. 359.
 362. σκελίδας] Fort. σκελίδας. Sunt enim σκελίδες βοῶς πλευρὰ
 (schol.), σκελίδες τὰ περιμήκη τμήματα (Hesych.). Frequens harum
 vocum confusio est in codd. mss.
 366. Cf. Aesch. Ch. 221. αὐτὸς καθ' αὐτοῦ τὰρα μηχανορραφῶ.
 367. Cf. Eur. Cycl. 367. δῆσαντες δέ σε | κλωῶ (l. κλωῶ 'ν)
 τριπήχει.
 378. Cf. Vesp. 423. ἐξείρας τὸ κέντρον.
 380. κεχηνότος τὸν πρωκτόν] Qu. κεχηνότ' εἰς τὸν πρωκτόν.
 Cf. 78. Vesp. 1493. πρωκτὸς χάσκει. Ach. 104. χαννόπρωκτ' Ἰασναῦ.
 Anaxandr. III. 185. τοῦ χάσκοντος διατειναμένη διὰ τοῦ πρωκτοῦ.
 394. ἀφαύει] Leg. ἀφεύει. Cf. Th. 216. 236. 590. Eccl. 13.
 et ad Pac. 1141.

400. Cf. Eur. Alc. 765. τῶν ἐν Ἀδμήτου κακῶν. Proverbium erat αἰεί τις ἐν Κύδωνος Zenob. II. 42. Cf. ad Fr. 260 D.
407. Ἰουλίδες memorantur Athen. VII. 304 F.
408. Cf. Callim. H. Apoll. 21. ὀππὸτ' ἢ παιῖον ἢ παιῖον ἀκούσῃ. Apoll. Rh. II. 704. καλὸν ἡπαιῖον' ἡπαιῖονα Φοῖβον.
417. μαχεῖ Cobet. Cf. ad Vesp. 191. Av. 759.
424. Cf. ad 484. Eupol. Fr. 156, 2. μέγροι τῶν κοχωνῶν.
464. Anglice, from the carpenter's shop. Cf. Com. adesp.
694. οὐδὲν ἐξ ἀγροῦ λέγεις. Qu. ὡς ἀμαξουργός.
494. Cf. Trag. adesp. 152. ᾧ Ζεῦ, γένοιτο καταβαλεῖν τὸν σὺν ἐμέ.
513. Cf. Theophr. Char. IX. τῶν τοιούτων ἀνθρώπων τεθαύμακα τί ποτε βούλονται λογοποιοῦντες. Chamaeleon apud Athen. IX. 374 B. θαναμάζω σὺν πῶς ὁ Τηρεὺς διεσώθη. Athen. XIII. 587 C. περὶ ἧς ἄξιον θαναμάζειν πῶς περιεῖδον Ἀθηναῖοι etc.
526. ῥήξας (i. e. bursting forth) sagaciter Bury, coll. Herod. II. 99. εἰ γὰρ ἐθελήσει ῥήξας ὑπερβῆναι ὁ ποταμὸς ταύτη, κίνδυνος πάσῃ Μέμφει κατακλυσοῦσθαι ἐστίν. ῥήξας in ῥεύσας mutasse librarium quem offenderet ῥήξας intransitive positum suspicari licet. Qu. πολλοῦ πλήθων ποτ' ἐπαίνου, coll. Hom. II. 11, 492. ὡς δ' ὀπότε πλήθων ποταμὸς πεδίονδε κάτεισι | χειμάρρους κατ' ὄρεσφιν ὀπαζόμενος Διὸς ὄμβρω, | πολλὰς δὲ δρυὺς ἀζαλέας πολλὰς δὲ τε πένκας | ἐκφέρειται (?), κτλ. Cum ῥεύσας — ἔρρει cf. Vesp. 1281. μαθόντα — ἐκμαθεῖν. 1022. ἀρθεῖς δὲ μέγας — οὐκ ἐκτελέσει φησὶν ἐπαρ' θεῖς. 1033. ἑκατὸν δὲ κύκλω κεφαλαὶ κολάκων — ἐλιχμῶντο | περὶ τὴν κεφαλὴν. Eur. Fr. 212, 3. δαιτὸς δὲ πληρωθεῖς τις ἄσμενος (αὐθις αὐθ?) πάλιν | φαύλη διαίτη προσβαλὼν ἦσθη στόμα.
536. Cf. Eupol. 19. ἱερεὺς Διονύσου. Herm. 44, 2. τῷ Διονύσῳ.
539. Leg. κρομβοτάτου, i. e. καπρωτάτου. V. Hesych. v. κρόμβος. Unde κρομβοῦν Diph. 90, 3.
540. Scribendum τοτὲ μὲν — τοτὲ (ut δὲ μὲν — δὲ δὲ), ut in Aesch. Ag. 100.
545. σωφρονικῶς] σώφρων ἦν T. Halbertsma. Ipse correxi σώφρων ἐστ' οὐδ'. Cf. Hermipp. II. 404. ἐς τὴν ναῦν ἐμπηδήσας.
546. Non magis liquet quid hic significant verba ἐφ' ἔνδεκα κώπαις quam cur ἑνδεκάκλιος κεφαλὴ Periclis caput dictum sit.
580. μηδ' ἀπεσπλεγισμένοις] Leg. εὔ τ' —.
627. ἤρειδε] Qu. ἤρειπε (praecipitabat) κατὰ τῶν ἱππέων | κρημνοὺς ἀνασπῶν. (Hom. II. 15, 356. ῥεῖ' ὄχθας καπετοῖο βαθείης ποσὶν ἐρείπων | ἐς μέσσοι καταβάλλεν. 12, 258. ἔρειπον ἐπάλξεις. 14, 15. ἐρέριπτο δὲ τεῖχος Ἀχαιῶν. Herod. I. 164. Xen. etc. Soph. Ant. 596.) Vel ἔρριψε. (Cf. Herod. I. 153. 4. ταῦτα ἐς τοὺς πάντας Ἑλληνας ἀπέρριψε (ἔρριψε?) ὁ Κῦρος τὰ ἔπεα.)
628. ἐρείδων] Fortasse vitiosum. λέγων] Malim καλῶν vel potius καλῆ. Cf. Vesp. 483. διαν — ξυνομῶτας καλῆ (ὄμῆς).

631. Cf. Soph. Fr. 768. ὡς ἂν Διὸς μέτωπον ἐκταθῆ χαρᾶ.
Hesiod. VI. 58. 5. κόππονται τε τὰ μέτωπα etc.
646. Cf. Eur. Fr. 1064, 4. γαληνίζει φρένα. Sic πελαγίζεν
(Herod. I. 184.), ἀτρεμίζεν, etc.
652. ὑπονοήσας] Leg. ἐπινοήσας.
698. εἰ μὴ σ' ἐκφάγω. Leg. ἦν μὴ σ' —. Cf. ad 700. 805.
Pac. 450. Fr. 201. Cratin. 28. εἴ (ἦν?) τις δ' ὑμῖν κάλλει προκοιθῆ.
Ἐκφάγω comice positum pro ἐξελάσω. Cf. Vesp. 1230. φήσει γὰρ
ἐξολεῖν σε — κὰκ τῆσδε τῆς γῆς ἐξελαῖν.
707. Leg. ἐπὶ τῶ φάγοις ἥδιστ' ἂν;
711. Qu. κὰγώ γέ σ' ἔλξω, vel ἐγὼ δέ σ' ἔλξω.
712. βάδιζε] An βαδίζω?
728. Fort. τίνες οἱ βοῶντες ταῦτά μ'; οὐκ ἀπὸ τῆς θύρας;
742. Similis corruptela invasit Vesp. 957. τί οὖν ὄφελος, τὸν
τυρὸν εἰ κατεσθίει; | ΒΔ. οὐ σοῦ προμάχεται —, ubi corrigendum
ὀ τι; σοῦ προμάχεται —. Cf. Vesp. 1170. σκέψαι μ' ὄτω | μάλιστ'
ἔοικα —. | ΒΔ. ὄτω; δοδιῆμι σκόροδον ἡμφιεσμένω. Cf. Thuc.
IV. 29. τῶν τε ἐν Πύλῳ στρατηγῶν ἓνα προσελόμενος Δημοσθένην.
751. Cf. Aesch. Ag. 1436. ὡς τὸ πρόσθεν εὖ φρονῶν ἐμοί.
767. Cf. Aesch. Sept. 175. λυτήριοι τ' ἀμφιβάντες πόλιν.
781. Cf. Herod. IX. 27. 7. τοῦ ἐν (ἐν om. edd. vet.) Μαρα-
θῶν ἔργου.
783. Cf. Vesp. 1040. κατακλινομένους ἐπὶ ταῖς κοίταις. Av.
836. οἰκεῖν ἐπὶ πετρῶν. Lys. 575. ἐκπλύναντας τὴν οἰσπώτην —
ἐπὶ κλίνης.
786. Cf. Av. 1703. κείνων τῶν Φιλίππων.
793. ὄγδοον] Leg. ἔβδομον.
804. καὶ μισθοῦ] τοῦ μισθοῦ Naber. Recte, ni fallor.
814. Cf. Soph. Fr. 927. ὡς μήτε κρούσης μήθ' ὑπὲρ χεῖλος
βάλῃς. Proverbium apud Hesych. ὡς μήτε κρούσαι μήθ' ὑπὲρ
χεῖλος βαλεῖν.
822. Cf. Eupol. 74, 2. πολλοῦ μὲν οὖν δίκαια (πάσχεις).
834. Cf. Herod. I. 160. 1. ἐς Μυτιλήνην (sic M. Μιτυλήνην
plerique mss.). ibid. Μυτιληναῖοι (sic K. M. Μιτυλ. al.). Sic etiam
κηρύβια pro κρηῖβια in codd. Cratin. 295.
853. νεανῶν] νεανικῶν T. Halbertsma, coll. 611. ὦ — νεανι-
κώτατε. Pl. 1137. κρέας νεανικόν.
856. Cf. Eur. Andr. 1121. παραστάδος | κρεμαστὰ τεύχη πασ-
σάλων καθαράσας.
857. κἄτ' ἂν λάβοιεν Lenting. προκαταλάβοιεν T. Halbertsma.
875. τοσοῦτονί δύνασθαι] Qu. τοσοῦτό σοι δύνασθαι.
877. Nomen Γρύλλος memoratur Diog. L. II. 6. 10. et alibi.
893. Pro “περιήμπεσχ’” corr. “περιημπέσχ’”.
1018. λάσκων] Fort. βάσκων (forma epica).
1036. ἀκούσας εἶτα —] Cf. Vesp. 49. Ach. 498.

1039. φυλάξει Kock, coll. Nub. 850. Ran. 133.
 1056. θέη] Optativus. Subjunctivus est Hesiod. Op. 554.
 1070. Cf. 512. ἀ δὲ θαυμάζειν ὑμῶν φησιν πολλοὺς etc.
 1131. Cf. Plat. Resp. II. 378 B. ποιῶ. Charm. 159 B. δοκοῖ.
 1163. Cf. Vesp. 763. Αἰδῆς διακρινεῖ πρότερον ἢ γὰρ πείσομαι.
 1179. Leg. καὶ χόλικας ἤνυστρον τε —. Cf. Ran. 576. τὰς χόλικας κατέσπασας.
 1196. Cf. Av. 1414. ὄδ' αὖ μυνυρίζων δεῦρό τις προσέρχεται.
 Lys. 65. ἀτὰρ αἶδε καὶ δὴ σοι προσέρχονται τινες.
 1206. Leg. ὑπεραναιδισθήσομαι. Cf. αὐθαδίξεν, unde αὐθά-
 δισμα Prom. 964.
 1230. Qu. φράζων ὑφ' οὗ χρεῶν ἔμ' —. Cf. Eq. 138. τὸν προβατοπώλην ἦν ἄρ' ἀπολέσθαι χρεῶν | ὑπὸ βυρσοπώλου. Herod. VI. 84. 2. ὡς χρεὼν εἶη αὐτοὺς πειρᾶν etc. VII. 6. 7. ἔλεγε — ὡς ζευχθῆναι χρεῶν εἶη etc. IX. 46. 2. χρεῶν ἐσσι τοὺς Ἀθηναίους στήναι. 46. 4. 54. 2. ἐπειρεσθαί τε Πανσανίην τὸ (τί?) χρεῶν εἶη ποιέειν. Aesch. Prom. 996. φράσαι | πρὸς οὗ χρεῶν νιν ἐκπεσεῖν τυραννίδος. Conjecturam meam ὑφ' οὗ δεήσει μ' ἀνδρὸς ἠτῆσθαι μόνου tacite recepit Merry. Δεήσει legitur Vesp. 612.
 1239. Cf. Plat. Symp. 194 B. βλέψαντος ἐναντία (ἐναντίον?) τοσοῦτω θεάτρῳ.
 1265. μηδὲν εἰς Λυσίστρατον] Leg. μηδ' αἶε —.
 1267. Nimis festinanter correxi μηδ' αἶε Λυσίστρατον pro vulgata μηδὲν ἐς —, quae revocanda videtur.
 1277. ἔνδηλος] Leg. εὔδηλος. Cf. ad Ach. 1129.
 1281. καὶ βούλεται] Sensus postulare videtur κάλλων μέτα.
 1302. Cf. Aesch. Cho. 526. ἦ καὶ πέπνυθε τούναρ ὥστ' ὀρθῶς φράσαι;
 1307. εἰάν με χρῆ] Leg. εἰάν δέη. Cf. Vesp. 221. οὐκουν, ἦν δέη, | etc. 654. κῆν χρῆ σπλάγγων μ' ἀπέχεσθαι. Ran. 265. κεκράξομαι γὰρ, | κῆν με δῆ (κῆν δέη?) δι' ἡμέρας. Lys. 133. κῆν με χρῆ (κῆν δέη?), διὰ τοῦ πυρός | ἐθέλω βαδίξεν. Eurp. 4. ἐγὼ τελεῶ τὸν μισθὸν ὄντιν' ἄν χρῆ (με χρῆ Valck. qu. δέη).
 1312. Cf. Xen. Oecon. 6, 16. ἔδοξεν οὖν μοι ἀφήμενον τῆς καλῆς ὄψεως etc.
 1318. Cf. Pac. 555. Παιωνίζεν bis legitur Herod. V. 1.
 1378. Dem. XVIII. 308. ῥήματα καὶ λόγους συνείρει — σαφῶς καὶ ἀπνευστί.
 1387. εἰς τὰρχαῖα δῆ] Fort. εἰς τὰρχαῖον αὖ. Cf. Nub. 593. αὐθις εἰς τὰρχαῖον — τὸ πρᾶγμα τῇ πόλει συνοίσεται.

NUBES.

3. ἀπέραντον] Infinitum. Cf. Thuc. IV. 36. ἐπειδὴ δὲ ἀπέραντον ἦν (sc. τὸ πρᾶγμα) etc. Eur. Med. 213. ἐφ' ἄλμυρον πόντου κληῖδ' ἀπέραντον.

15. ξυνωρικεύεται] Mire formatum verbum. Qu. ξυνωριδεύεται (a ξυνωρίς). Cf. ἱππεύειν.

24. Leg. ἐξεκόπη. Cf. Av. 583. τῶν προβάτων τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐκκοπάντων.

30. Qu. τί χρέος ἔβα 'ς με; et in Euripidis loco τί χρέος ἔβα 'ς δῶμ'; Paratragedia haec sunt.

35. φασιν] Leg. φασί μ'. Postulatur enim pronomen.

46. Cf. Vesp. 421. Φίλιππον — τὸν Γοργίου.

62. Cf. Fr. 612. ἐνταῦθα δὴ —. Thuc. IV. 22. Κλέων δὲ ἐνταῦθα δὴ πολλὸς ἐνέκειτο. Xen. Cyr. I. 3. 7. ἐνταῦθα δὴ —.

87. Cf. Vesp. 761. τί σοι πίδωμαι; Eur. Or. 92. πίδοι' ἄν δῆτά μοί τι;

125. Leg. ἄνυπον ὄντ', ἀλλ' εἶμι. Requiritur enim participium ὄντα. Cf. Eq. 488. ἀλλ' εἶμι —. Aesch. Ag. 1327. ἀλλ' εἶμι —. Cho. 781. ἀλλ' εἶμι καὶ —. Eur. Suppl. 772. ἀλλ' εἶμ', ἦν' —.

131 Cf. Thuc. I. 72. ἔδοξεν αὐτοῖς — παριτητέα — εἶναι.

166. ὦ τρισμακάριος] Fort. ὦ τρισμακάριε. Cf. Vesp. 1512. ὦ μακάριε τῆς εὐπαιδίας.

179. Cf. Vesp. 449. εὐρὼν τοὺς βότρους κλέπτοντά σε.

198. Cf. Eur. Hel. 824. θνήσκοιμεν ἄν' λαθεῖν γὰρ οὐχ οἶόν τε μοι. Lucian. Icar. 21. οὐ δυνατόν ἐστί μοι κατὰ χώραν μένειν.

214. Cf. Eq. 128. καὶ πῶς; Οἶ. ὅπως; ὁ χρησμός ἀντικρὺς λέγει etc.

215. τοῦτο πάνν] Legerim τοῦτό νυν.

268. Sic ἀλωπεκέη (Herod. VII. 75.).

271. Cf. Soph. Fr. 655, 2. νυκτός τε πηγὰς οὐρανοῦ τ' ἀναπτύχας, | Φοῖβον παλαιὸν κῆπον.

272. Cf. Soph. Fr. 479. 7. χαλκίους ἤμα. δρεπάνους (anap.).

3. χαλκίοισι κάδοις δέχεται (anap.). Recte se habet πρόχουσι. Simplex enim dativus est χουσί, non χουσί.

274. Cf. Vesp. 273. τί ποτ' οὐ — ὑπακούει; Aesch. Cho. 725. ὦ πότνια χθῶν — νῦν ἐπάκουσον, νῦν ἐπάρηξον.

297. Leges αἰείδεν, quae forma recte in anapaestis usurpatur. Cf. Soph. Fr. 693. βομβεῖν σοφιστῶν (tanquam μελισσῶν) σμῆνος ἄρχεται μέλη.

320. λεπτολογεῖν] Qu. λεπτολογεῖσθ'. Cf. Eupol. 431. μικρολογεῖσθαι.

325. κοίλων] ψιλῶν requirit Herwerden, ut sensus sit 'per loca nuda et consita.'

380. Recentioris aevi est *ἐλελήθαι*, quod metro postulatur Philem. IV. 38.

399. *πῶς — δῆτ'*] Cf. Eq. 17. *πῶς ἄν οὖν ποτε | εἵποιμ' ἄν αὐτὸ δῆτα κομψευριστικῶς*; 810. *οὔκουν δεινὸν ταυτί σε λέγειν δῆτ' ἔστ' ἐμὲ καὶ διαβάλλειν —*; 871. 875. Vesp. 171. *οὔκουν — ἀποδοίμην δῆτ' ἄν*;

407. *χοίβδον*] Leg. *χοίζου*. Cf. Av. 1182. *θύμη τε καὶ περοῖσι καὶ χοιζήμασιν*. Aesop. Fab. 8. *μετὰ πολλοῦ τοῦ χοίζου ἐπὶ κροῖον ἠνέχθη (κολοιός)*.

409. Si verum est *ὀπιῶν*, cf. Plat. com. 23. *λαβὼν οὖν | τὸν σκύλακα — κάπειτα δῆσον αὐτόν*.

415. Cf. ad Eq. 482.

423. Cf. Eq. 871. *ἐγνωκας οὖν δῆτ' —*; 875. Nub. 87. *τί οὖν πύθωμαι δῆτά σοι*; 791. Vesp. 999. *πῶς οὖν ἐμαντιῶ δῆτ' ἐγὼ ξυνείσομαι —*; Eupol. 211, 1. *ὡς οὖν τίν' ἔλθω δῆτά σοι τῶν μάντεων*; et Plat. Crat. 401 B. *ἄλλο τι οὖν ἀφ' Ἑστίας ἀρχώμεθα —*;

426. *οὐδ' ἄν σπείσαιμ'*] Nescio an praestet *οὐδὲ σπείσαιμ'*, ut mox *οὐδ' ἐπιπείην*.

448. *τρούμη*] Qu. *τροήμη*, ut in Fr. 692 D. *τροήμας ἔχει*. et 692 b K. *διὰ τῆς τροήμας παρακύπτων*. Cf. v. *τροήμα*.

493. Cf. Soph. Fr. 83, 1. *ἀλλ' ὄρα μὴ κρεῖσσον ἦ etc.*

512. *ἄτι*] Producta ultima. Fort. *ἐπέ*.

523. *πρώτους*] *πρώτως* inconsiderate Hermannus, qui etiam *πρώτως τ'* conjicit. Recte se habere *πρώτους* ipsa sententia ostendit. Quod optimam hanc comoediam haberet Comicus, ideo iis primis gustandam eam dederat. Intelliguntur autem per *ὄμᾱς* spectatores mixti qui Dionysiis magnis aderant, ut recte vidit Walsh, qui vertit, 'I chose out you, sirs, to taste | first the work I thought my best', addens in nota "We have seen our author expressing the very opposite opinion when his play the Acharnians (502—508.) was brought forward in February (at the Lenaean festival), and comparing the native citizens to the pure wheat of the commonwealth." Non displiceret correctio *πασῶν*, sed nihil ea opus est.

528. *οἷς ἠδὲ καὶν' ἰδεῖν* feliciter Kaehler. *οἷον δίχης μέλει* conjicit Kock. Qu. *οἷς ἠδὲ πᾶν λέγειν*, vel *οἷς ἠδέως λέγω*.

541. 542. "Hi duo versus, in quibus plura merito vituperata sunt quique praeterea male interrumpunt praegressorum et insequentium, in quibus ipsa comoedia subjectum est, structuram, non ab ipso Aristophane, sed a nescio quo poetaastro, qui Vesp. 1292—1323 similibusque locis haec fieri noverat, profecti mihi videntur. Eorum auctor voluit, ni fallor, *ἀφανίζων τῶ τύπτειν τῇ βακτηρίᾳ τὴν τῶν σκωμμάτων πονηρίαν*." (Herwerden)

541. *οὐδὲ πρεσβύτης*] Praestat *οὐδ' ὁ πρεσβύτης*.

556. Adde schol. Nub. 543. *ἐπει πεποίηκεν ἐν τῷ τέλει τοῦ δράματος* etc.

559. *τὴν εἰκὼ — τὴν ἐμὴν* Naber.

575. Cf. ad 1122. Vesp. 1015. Av. 688. Eq. 503. Th. 25. *πρόσεχε τὸν νοῦν*. Antiph. 55, 2. *πρόσεχε τὸν νοῦν*. Cratin. 284. *ἄκουε, σίγα, πρόσεχε τὸν νοῦν, δεῦρ' ὄρα*. Eurpol. 386. *πρόσωχε τὸν νοῦν τῆδε*. Plat. Symp. 217 B. *ἀλλὰ προσέχετε τὸν νοῦν*. Aut *πρόσσεχετε* aut *προσέχετε* (∞ ∞) scribendum. Cf. Eq. 503. *ὁμεις δ' ἡμῖν πρόσσεχετε τὸν νοῦν*.

582. *μαλάξοντα*] Imo *μαλάσσοντα*.

592. Confer v. *ἐπιστομίζειν* (to gag) Eq. 845.

664. "*πῶς* in iterata interrogatione (cf. 214.) ut *πόθεν* Pac.

847. *πῶς* Eccl. 762. *ποῖος* Av. 1234. *τίς* Av. 608. Ran. 1424.

669. *κύκλω*] *καλῶς* (probe) *latere suspicatur* Herwerden.

681. Cf. Vesp. 818. *ἐν ἔτι ποθῶ*.

691. *ισχύειν λόγος* (aut *λέγω*) Nauck. *ισχύειν φιλεῖ* F. W. Schmidt.

713. Verum est *ἐξέλκουσιν*, *evellunt*.

739. Cf. Eur. Fr. 738. *πολλοὶ γεγῶτες ἄνδρες οὐκ ἔχουσ' ὄπως | δείξουσιν* (*δείξουσιν libri*) *αὐτοὺς τῶν κακῶν ἐξουσία*. Dem. p. 375, 16. *τὰ δ' ὄπως οἰκεία καὶ σύμμαχ' ὑπάρξει* (sic plures libri, *ὑπάρξει vulg.*) *πρᾶξαι*.

744. *ἄπελθε*] *ἐπ' ὀλίγον* Herw. Sed cf. Vesp. 1261. *ὥστ' ἀφείς σ' ἀποίχεται* Pac. 111. Ran. 83. Pl. 69. *αὐτὸν καταλιπὼν | ἄπειμι*.

745. Cf. Eur. Iph. T. 1063. *σιγήσαθ' ἡμῖν καὶ συνεκπονήσατε*.

774. Nunc legerim *ὄπως ἀποστρέφαις ἄν*.

783. Cf. Eur. Med. 295. *παῖδας περισσῶς ἐκδιδάσκεισθαι σοφούς*.

812. Cf. Antiph. 44, 4. *ἀπόλαυε* (*ἀπόλαπτε recte* Herw.) *τοῦ ζωμοῦ*.

819. Malim *τὸ Δία νομίζειν σ'* —. Cf. 268. Ran. 741. *τὸ δὲ μὴ πατάξαι σ'* —. 530. *τὸ δὲ προσδοκῆσαι σ'* —. Av. 5. 7. Pl. 598.

820. Suspectum nonnihil *τοῦτ'*.

821. Cf. Hom. Il. 2, 235. *Ἀχαιίδες*. Herod. IX. 15. 5. *Πλαταῖδα γῆν*. IX. 37. 8. *τῶν Πλαταικῶν*. Trag. adesp. 83. *λιμένας εἰς Ἀχαιϊκούς*. Mnesim. 8, 4. *πόλιν Ἀχαιϊκὴν* (*Ἀχαικὴν Kock*). Aesch. Ag. 189. *Ἀχαιϊκὸς λεώς*. *Ἀθηναίτης* (non *ληναίτης*) *θόρυβος* Eq. 547. et *τροχαικός*. Antiquiorem scripturam fuisse *Ἀχαιϊκός* et similia testatur Eustathius p. 936.

825. *νῦν δὴ*] Cf. Av. 923. Magnet. 6. *νυνδὴ* (sic) ex grammaticorum praeceptis scribendum erat, ut *δηλαδὴ*, *ἐπειδὴ*, etc.

832. Cf. Dem. p. 1319. *εἰς τοσοῦτον ἀναδείας*.

834. *φλαῦρον*] Ionica forma est *φλαῦρος*, Herodoto usurpata.

838. *καταλοῦς* proponit Herwerden, non balneando sed equis alendis rem paternam consumere Philippidem admonens. Frustra.

Recte se habet lectio codicis Par. 2827, *μον καταλούεις*. Forma *λώ* pro *λούω* Atticis ignota est.

847. Cf. Stratt. 47, 2. *τὴν σηπίαν | ὀπιθοσίλαν, ὡς λέγουσ', ὀνομάζετε*.

858. Cf. Soph. Tr. 1009. *ἀνατέροφας ὃ τι καὶ μύση*. Andocid. I. 31. *ὃς ἀνατέροφεν ἐκείνου τὸν πλοῦτον*. Aesch. c. Ctes. 158. *τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν πόλιν ἄρδην ἀνατετραφότα* (l. ἀνατεροφότα).

869. *ἐνθάδε*] Leg. *ἐνθαδί*.

872. *Nuper mihi in mentem venit, quod verum videtur, ἰδοὺ κρέμαι' ὡς θηλυκῶς ἐφθέγγατο*. Cf. Eccl. 521. *ὃ τι μοι τοῦτ' ἐστίν; ὡς εἰθητικῶς*;

878. Cf. Herod. II. 6. 3. *ὃ δὲ ἰσχοῖνος ἕκαστος, μέτρον ἐὼν* (ἐὼν al.) *Αἰγύπτιον* etc.

892. Qu. *λόγος ἦτιων ἐγώ, —*.

893. Qu. *λόγος ἦτιων ὦν, | σὲ δὲ νικήσω τὸν —*.

916. Leg. *διὰ σ' οὐ φοιτᾶν —*. Cf. ad Vesp. 940. 1266.

948. Qu. *τῶν γνωμῶν ἐξαπολεῖται, aut τῶν γνωμῶν ἀπολεῖται*. V. Cobet. V. L. 163 sq. ed. sec. Cf. Plut. de Educand. c. 14. *ὡς γὰρ ἐν συμποσίῳ μεγάλῳ τῷ θεάτρῳ σκόπτομαι*.

949. *νῦν δεῖξτεον*] *Lege νῦν δείξατον*. Cf. Eq. 334. *νῦν δεῖξον ὡς οὐδὲν λέγει τὸ σωφρόνως τραφῆναι*. *Defendi tamen fortasse potest δείξατον*.

953. Recte se habet *λέγων*. Cf. Vesp. 1470. *τί γὰρ ἐκείνος ἀντιλέγων οὐ κρείττων ἦν —*;

963. *μηδέν*] Praeferendum *μηδέν'*, *neminem*.

981. Qu. *κεφαλὴν ἰσχνὴν ξαφανῖδος, aut κεφαλὴν οὐδὲ ξαφανῖδος. δειπνοῦντ' ἐξήν*] *Usitatio foret dativus δειπνοῦντι, ut in Eubul. 67, 3. ἐξὸν θεωρήσαντι — πρίασθαι* etc.

984. Sic *Ταρτάρειος* Eur. Fr. 381. et *Εὐρώπεια* et *Εὐρωπία* (Soph. Fr. 37. Eur. Fr. 382.), *Βοσπόρειον* pro *Βοσπόριον* Soph. Fr. 637. *Ἐφέσιος* et *Ἐφέσειος* (etiam *Ἐφεσῆμος*). Sic *ἀηδόنيον* pro *ἀηδόνειον* metri causa posuit Aeschylus Fr. 420. in *anapaestis*. *Κάρνεα* pro *Κάρνεα* Theocritus V. 83. *Πράμνιος οἶνος* pro *Πράμνιος*.

985. *Κηκίδου*] De eo v. schol. Phot. *Κηκίδης* (*Κηκίδης* Schleusner) *διθυράμβων ποιητής*. Praestat fortasse scriptura *Κηκίδης* (contr. ex *Κηκ-ίδης*). *Κερκίδας ὁ μελοποιὸς* memoratur Helladio in Photii Bibl. p. 533 b, 10.

994. *κακουργεῖν* est Menand. 566, 3. Xen. Cyr. VI. 3. 24. *ὃ τι δ' ἂν κακουργῆ τις τοὺς ἐναντίους*, etc. Cf. v. *κανουργεῖν* (Antiph. 29, 1).

995. Cf. Aesch. Sept. 409. *μάλ' εὐγενῆ τε καὶ τὸν Αἰσχύνης θρόνον | τιμῶντα καὶ στυγοῦνθ' ὑπέρφρονος λόγους*. Eum. 542 *βωμὸν αἰδεοῦσι Δίκας. ἀναπλάττειν*] Cf. Chaerem. Fr. 1, 5. *ὡς*

ἀγάλματος — εὖ πεπλασμένον. Schol. Eq. 221. ἀναπλάττει δὲ αὐτὴν (ἄνοιαν) ὡς δαίμονα.

999. Qu. ἦτις (vel ἦπερ) σ' ἐνεοττοτρόφησεν.

1003. Qu. τριβολεντράπελ'. Cf. ad Vesp. 469. λόγον εὐτράπελον.

1005. Cf. Alex. 94, 1. τοῦτ' ἐστὶν Ἀκαδήμεια, τοῦτο Ξενοκράτης;

1010. Cf. Eq. 1075. πῶς οὖν ἀλώπηξ προσετέθη πρὸς τῷ κυνί;

1012. Cf. Eur. Bacch. 457. λευκὴν δὲ χροιάν εἰς παρασκευὴν ἔχεις | οὐχ ἥλιον βολαῖσιν ἀλλ' ὑπὸ σκιάς. Sosicrat. com. IV. 591. λευκὸς ἄνθρωπος παχύς. Chaerem. 1, 4. ἐρύθημα λαμπρῶ προσυθείσα χρώματι (αἰδιώς). Charit. I. 1. 1. ἐπήνθει γὰρ αὐτοῦ τῷ λαμπρῶ τοῦ προσώπου τὸ ἐρύθημα τῆς παλαιστρας.

1028. Cf. Eur. Fr. 38, 1. ὁ χρόνος ἅπαντα τοῖσιν ὕστερον φράσει.

1036. Cf. ad Eq. 236.

1040. τοῖς ἐννόμοισι κἀνδίκοις suadet Herwerden. Nusquam tamen apud nostrum reperitur ἐνδικος pro δίκαιος. Cf. ad Pac. 630. Qu. τοῖσιν δίκαιοις καὶ νόμοις (αὐτ κἀννόμοις). Cf. 1315. γνώμας ἐναντίας λέγειν | τοῖσιν δίκαιοις. 1339. τοῖσιν δίκαιοις ἀντιλέγειν.

1048. Cf. Eq. 1048. πῶς δῆτα τοῦτ' ἔφραζεν ὁ θεός;

1112. οἶμαί γε] Cf. Timocl. 8, 14. τεκμήριόν τι παμμέγεδες οἶμαί γ' ἔρειν. Apoll. Car. 5, 9. οἶμαί γε. Dem. p. 1263. οὐκ οἶομαί γε. Infra 1391. οἶμαί γε —.

1113. Fort. ὠχρόν μὲν οὖν τοῦτόν γε —. Cf. Vesp. 953. κλέπτῃς μὲν οὖν οὗτός γε καὶ ξυνωμότης.

1122. Nunc malim προσαχέτω.

1135. Cf. Xen. Symp. 4, 10. ἀεὶ δυνόντες καλὸν μέ φατε εἶναι. Plat. Symp. 215 D. εἶπον δμόσας ἂν ὕμῃν.

1136. Qu. ἀπολεῖν τε (pro με).

1144. Cf. Lys. 1114. τάχα δ' εἶσομαι ἴγώ.

1153. Cf. Eur. Fr. 523, 2. ἀλλ' ἄπεισι κἄν (l. κῆν) παρῶσ' ὄμως. Astydam. 8, 5. κἄν (καὶ aut και libri) τοῦτον οἱ ζητοῦντες ὧσι (εἰσι ibri) μυροῖο.

1156. καὶ τόκοι] Leg. χοῖ τόκοι.

1182. ἡμέρα δύο] Cf. Ach. 527. πόρνα δύο.

1194. ἀπαλλάττεινθ'] Qu. διαλλάττεινθ'.

1213. εἰσάγων] Cf. Th. 930. δῆσον αὐτὸν εἰσάγων, | ὦ τοξότ', ἐν τῇ σανίδι. et ad Eq. 282. Vesp. 170. Pac. 882. Av. 658. etc.

1233. ποίους θεούς;] Quos mihi, malum, narras deos? Anglice, Gods indeed! Cf. Av. 1233. τί σὺ λέγεις; ποίους θεοῖς; Ran. 529. καὶ τοῖς θεοῖσιν ἐπιτρέπω. ΔΙ. ποίους θεοῖς; Pasius autem verba ejus accipit quasi serio rogaret per quos deos se jurare oporteret. Cf. Eur. Med. 745. ἐξηγοῦ θεούς. | ΜΗ. ὄμην πέδον γῆς πατέρα θ' Ἥλιον πατρός | τοῦμοῦ θεῶν τε συντιθεῖς ἅπαν γένος.

1243. Cf. Eum. 612. ἀλλ' εἰ δικάως εἶτε μὴ τῇ σῆ φρενὶ | δοκεῖ τόδ' αἶμα κῶνον.

1255. Post ζώην virgula ponenda est.
 1256. Cf. Herod. II. 121. 14. *δκως μῆ* — *προσαπολέση* (-έσειε?)
καὶ ἐκείνον.
 1292. Cf. Soph. Fr. 605. *οὐ γὰρ δίκαιον* etc.
 1295. *πλεῖον*] Cf. ad Eccl. 1132.
 1297. *οὐκ ἀποδιώξεισαν τὸν*] *οὐκ ἀπολιβάξεις* (Bentl.) *αὐτίκ'*
 Herw., coll. Av. 1467. Confer tamen Av. 1467. *οὐκ ἀπολιβάξεις,*
ὦ κάκιστ' ἀπολούμενος; Leg. *οὐκ ἀπολιβάξεις αὐτίκ'* (vel *εὐθὺς*) —;
 1299. *ἐπιαλῶ*] Qu. *ὡς ἐλῶ* (fut.).
 1302. Cf. Eq. 889. *τοῖσιν τρόποις τοῖς σοῖσιν.* Vesp. 1449. *οἴμ'*
ὡς ἀπολῶ σ' αὐτοῖσι τοῖσι κανθάρουσι.
 1305. Cf. Eq. 1085. *τὴν χεῖρ'* — *τὴν Διοπέιδουσι.*
 1308. *λήφεται τι πράγμ'*] *γενήσεται* (aut *συμβήσεται*) *τι πράγμ'*
 feliciter corrigit Herwerden, quum praesertim sequantur verba
τοῦτον — *τὸν σοφιστήν.* Cf. ad v. ant. 1316.
 1309. Supple *τὸν σοφιστήν* (ἴσως | *ἀνθ'*) *ὦν* —. Cf. 1318.
 Exciderat, opinor, ἴσως post simile -*στην.*
 1310. *κακὸν τι πάσχειν* Reisig. *κακὸν παθεῖν τι* malit Herw.
 1311. *ἐπέξει*] *ἐχρηζεν* aut *πάλαι πεπόθηκεν* tentat Herwerden.
πάλαι γ' ἐπόθησεν Kayser. In *πάλαι ποτὲ* offendit Herwerden,
 quum de tempore longe remoto id usurpari soleat.
 1312. Cf. Simonid. 5, 15. *τὸ μῆ γενέσθαι δυνατὸν διζήμενος.*
 1315. Qu. *ὥστε* (καὶ) | *νικᾶν* —.
 1316. *ἅπαντας*] *πάντας αὐτὸν* Herw. *οἴσπερ*] *οἶσιν* Herw.
 1318. *ἴσως δ' ἴσως*] Fort. *ἴσως δὲ καί.*
 1333. *ἐν δίκῃ* tuetur Herwerden, quum *τόπτειν ἐν δίκῃ* jungi
 oporteat.
 1347. *ἦδειν*] Cf. 635. Pac. 1182. Eur. Ion. 1187. Sic *προσ-*
ῆειν Pl. 696. *ἦκειν* Av. 1298. et ad Vesp. 558.
 1366. Cf. Theopomp. 54, 1. *ἐγὼ γὰρ ἂν* — *πίοιμι* —;
 1372. *εὐθὺς ἐξαράττω*] Leg. *εὐθέως ἀράττω.*
 1375. Retinendum fortasse praesens *ἐπαναπηδᾷ.*
 1379. *ἐν δίκῃ* praefert Herwerden. Cf. ad Pac. 630.
 1384. Cf. Thuc. VI. 61. 2. *εἰ μῆ ἐφθασαν* — *ξυλλαβόντες τοὺς*
ἄνδρας.
 1391. *οἴμαί γε*] Cf. 1345. Qu. *οἴμαι δέ.*
 1398. *ὀπως*] Fort. *ὀτω* (ὀτω).
 1405. *οἴμαι διδάξιν* —] Fort. *οἴμαι διδάξιν σ'* —. Cf. 1342.
ἀλλ' οἴμαι μέντοι σ' ἀναπέσειν. Vesp. 514. *ἀναδιδάξιν οἴμαι σ'*
ὡς —. Sed fortasse generalis est observatio.
 1407. *ἔπωρον τρέφειν* (ἀγέλην τιν') tentat Herwerden.
 1466. Cf. Vesp. 320. *μεθ' ἡμῶν ἐλθῶν.*
 1492. *καὶ σφόδρ' εἶσ'* —] Cf. Vesp. 1333. *ἦ μὴν σὺ δώσεις*
αὔριον τούτων δίκην — *καὶ σφόδρ' εἰ νεανίας.* Aesch. Pers. 447.
ἀνῆρ δ' ἐπ' αὐτῷ, καὶ στόμαργός ἐστ' ἄγαν, | αὔθων τέτακται λῆμα.

1507. Lectionem τὰς ἔδρας (the positions) praeferendam censet Green, coll. Aesch. Ag. 118. παμπρόπτοις ἐν ἔδρασι. Prom. 492.

VESPAE.

10. Σαβάζιον] σὺ δαίμονα confidenter reposuerit Herwerden, coll. Eur. Cycl. 110. παπαῖ· τὸν αὐτὸν δαίμον' ἐξαντλεῖς ἐμοί. Idem Σαβάζιον glossema habet. Conjectura ingeniosa et fortasse vera.

59. διαρροπιούντε] Ἄν διαρρίπτοντε? Cf. ad Eccl. 507.

100. Cf. Pac. 228. ἐσπέρας (non ἐφ' ἐσπέρας).

125. Qu. ἐξεφροῦμεν ἄν.

135. Confer χλεύαξ, φάσαξ, στρατύλλαξ, μώμαξ, ἀποπάροδαξ.

140. τι Leg. ποι.

177. Qu. τὸν ὄνον ἄξειν μοι δοκῶ. Aegre omitti potest pronomen.

213. ὅσον (ἔτι) στίλην Herw. Mihi suspectum est στίλην. Legendum suspicabar οὖν ὅσον στίλην. Proclivis sane corruptela. Cf. Herod. VII. 73. 1. οἱ δὲ Φρύγες — ἐκαλέοντο Βρίγες (Φρίγες, Βρίγες, Βρύγες al.) χρόνον ὅσον. Sed nil temere mutandum. Cf. Philetam ap. Stob. Fl. 104, 12. γαληναίη δ' ἐπιμίσγεται οὐδ' ὅσον ὅσον.

226. κευραγότες] Fort. mendosum. Sed cf. Av. 307.

237. περιπατοῦντε] περιπολοῦντε optime T. Halbertsma.

265. κάπιπνεῦσαι] μὴ 'πιπνεῦσαι Herw., quum non imbrifer sit ventus Aquilo. Fort. μηδὲ πνεῦσαι.

271. ἐκκαλεῖν] Leg. ἐκκαλεῖσθ'. Cf. 221. Eccl. 34.

277. ἦ μὴν] Leg. καὶ μὴν.

291. χαρίσαι' ἄν σύ μοι οὖν T. Halb. Leg. ἐθελήσεις σύ τι δοῦν'. δεηθῶ] δεηθῶ (χαρίσασθαι); Leeuwen, deletis in v. prox. seq. verbis με πρίασθαι. Quam conjecturam perpulchram ac propemodum certam habet Herwerden. Utique vulgata mendosa est.

338. τοῦ δ' ἐφέξειν — ταῦτα δρῶν Conz. τοῦ δ' ἐφέξων Reisk. Dobr. prob. Herw.

348. ποιόην] Cf. Dem. p. 389. εἰ ποιόη (ποιοῖ S. pr.). Andoc. I. 74. ποιοῖεν. Xen. An. VII. 2. 33. ποιόην. Plat. Hipp. p. 252 C. Charm. p. 478 A. etc.

352. ὀπῆς οὐδ' εἰ —] Corrigendum suspicor ὀπῆ λουπῆ —. Olim tentabam οὐκέτι σέρφω. In vulgata merito offendit Herw.

353. ἀλλ' ἄλλο] Leg. ἄλλ' ἄλλο —.

383. τὸν πρηνώδη θυμὸν ἅπαντες καλέσαντες] Haec vix sana sunt. Displicet inter alia articulus. Qu. πάντες θυμὸν πρηνώδη συγκαλέσαντες (aut simile quid participium).

386. ἐπὶ τοῖσι δρυφάντοις] ἐπὶ — recte T. Halbertsma, coll. Eccl. 1107. ἐάν τι — πάθω —, θάψαι μ' ἐπ' αὐτῷ τῷ στόματι τῆς εἰσβολῆς. Cf. Aesch. Ag. 1541. τίς ὁ θάψων νιν; τίς ὁ θρηγήσων;

388. τοῦ δ' ἐφέξων Reisk. Dobr. prob. Herwerden. Quam correctionem nunc ipse libenter amplector.

398. κατὰ τὴν ἐτέραν] κατὰ τὴν ὄροφὴν conjiciebam. Sed tectum est ὄροφος, non ὄροφή. Porro ἐπὶ τὴν ὄροφὴν dicendum fuisse monet Herwerden. Fortasse quod nos dicimus the back door, Graeci τὴν ἐτέραν dicebant.

401. Τεισιάδῃ scribi jubet Herwerden. Sed haec quaestio orthographica nondum ad liquidum perducta est.

431. εἰς τὸν προκτὸν — εἰσπέτεσθ'] ἐπὶ τὸν προκτὸν — ἐπιπέτεσθ' jure requirit Herwerden.

433. βοήθει δεῦρο] Qu. βοηθεῖθ' ὦδε. Sed cf. Eccl. 293. ἀλλ', ὦ Χαριτιμίδη καὶ Σμίννθε καὶ Δράκης, ἔπον κατεπεύγων. 41. καὶ μὴν ὄρῳ καὶ Κλειναρέτην καὶ Σωσιράτην | παριοῦσαν ἤδη τήνδε καὶ Φιλαινέτην.

436. θρίων tuetur Herwerden.

469. Cf. Aesch. Ag. 330. νυκτίπλαγκτος ἐκ μάχης πόνος. Lucian. Herm. 83. ὥσπερ ἐκ μέθης ἀνανήφων.

471. Cf. Dem. p. 195. οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπως ὀλίγοι πολλοῖς — εὖνοι γένοιντ' ἄν. κατοξείας] Qu. παροξείας. Cf. Antiph. 80, 8. οὐ μάχιμος, οὐ πάροξυς, οὐχὶ βάσκανος. et v. παροξυσμός.

473. Fort. σοῦς (σοὶ ἐς) λόγους. Sed comoediae non est forma antiqua ἐς.

478. ναυμαχεῖν] δυσμαχεῖν malit Herwerden.

481. παρεμβалоῦμεν] παρεμβάλωμεν T. Halb.

483. Malim ξυνωμότην.

486. οὐδέποτε γ' οὐχ] οὐδέποτε σοῦ γ' T. Halb. Recte.

522 sq. Post 525 transposuerit T. Halb.

522. Qu. ἀπιτέ νιν ἀφέντες αὐτόν.

538. τί γὰρ φάθ' ὁμῆς] Leg. τί φήσεθ' ὁμῆς.

554. Cf. Sapph. Fr. 70, 2. ἀπαλαῖσι χερσίν.

563. Aut spurium hunc versum aut corruptum esse θώπενυμα opinatur Herwerden, quum nullum θώπενυμα appareat ante v. 570 sq. Absque idonea causa offendit vir doctus. In his versibus omnibus inest plus minusve adulationis.

564. ἀποκλάονται] Qu. ἀποκλάοντες.

565. Nullam haec idoneam sententiam praebere monet Herwerden. "Philocleon enim, inquit, quatenus iudex, est hominum beatissimus, qui quaeso de suis malis ut omnia superantibus loqui potuit?" Cf. Soph. Oed. R. 1507. μηδ' ἐξιώσης τάσδε τοῖς ἐμοῖς κακοῖς. κλάων pro ἀνιῶν Reisk.

570. ἀμβληχᾶται prob. Herwerden.

571. (μ') ἀπόλυσον optime Leuwen. μ' ἀπολύσαι Herw.

572. Leg. εἰ μὲν γ' ἀρονὸς φωνῆ χαίρω. ἐλεήσας Madvig. Herw. Leeuwen.

573. χαίρω] χαίρεις Herwerden. με πιθέσθαι libri. χαίρεις et οὐ πιθέσθαι Herw. Lege μεταπεισθεῖς (sub. ἀπόλυσον), aut φωναῖσι πιθέσθαι.

587. ἀρχή per appositionem ad οὐδεμία positum pro ἀρχῶν, nisi hoc ipsum reponendum est.

588. τοῦτι γάρ τοι] Qu. τοῦτι μέντοι.

595. εἴτη] πείση T. Halb. Vulgatam (i. e. proposuisset in comitiis) tuetur Herw.

600. ἡμῶν] ἡμῖν malit Herw.

601. ἀπὸ τῶν] ὦ τᾶν T. Halb.

615. σκευήν] Qu. πιστήν.

621. Cf. 213. ταῦθ' ἄπερ ποιεῖς ποιεῖ. Pac. 363. οὐδὲν πονηρὸν, ἀλλ' ὄπερ καὶ Κιλλικῶν. Herod. IX. 46. 5. εἶπαι ταῦτα τάπερ — προφέρετε. Menand. 531, 6. ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς νόμοις | ἐφ' οἷσπερ etc. Thuc. VII. 55. πόλεσι — δημοκρατουμέναις ὥσπερ καὶ αὐτοί.

636. καλῶς] κακῶς perperam Herwerden.

651. ἐντετοκυῖαν] Anglice engendered. Cf. Lys. 553. ἦνπερ — ἐντέξῃ τέτανον τετραπλὸν τοῖς ἀνδράσι. Com. adesp. 431. οὕτως ἔρωσ ἰσχυρὸς ἐντέτηκέ μοι | τῆς πατρίδος. Plat. Legg. IX. 870 C.

668. περιπεφθεῖς] ἐπιτερφθεῖς aut περιθαλφθεῖς malit Herw., coll. Eq. 240. Fort. ἀπατηθεῖς.

670. κἀναφοβοῦντες] κἀναβοῶντες (cum clamore imperantes) optime, ipso sensu requirente, corrigit Herwerden, coll. Xen. Hell. V. 1. 15. Polyb. VIII. 32. 3.

673. ὡς ἦσθηται τὸν μὲν] ὡς ο' ἦσθηται καὶ τὸν recte Herwerden.

688. τρυφερανθεῖς] διακλασθεῖς ingeniose Herwerden, coll. Thesm. 163. διεκλῶντ' Ἰωνικῶς.

699. ὅτη] Malim ὅποι. οἶδ'] Malim οἶσθ'.

701. Tollenda virgula post φέρεις vulgo posita: arcte enim cohaerent οὐκ et ἀκαρῆ. Cf. 541. Av. 1649.

726. οὐκ ἂν δικάσαις] Leg. οὐ δεῖν δικάσαι.

737. ξύμφορα] Leg. πρόσφορα. Cf. 809. γέροντι πρόσφορον.

748. Leg. σωφρονεῖν μέλλει (aut θέλει) —.

771. μὲν νῦν] Haec mendo laborant. Fort. δράσει'. εὐλόγως ἦν ἐξέχῃ] Qu. εὐλογ' ἔστ' (ἔσται) ἦν ἐξέχῃ —, vel καὶ ταυτά γ' ἔστιν εὐλογ', ὡς, ἦν ἐξέχῃ —.

774. ὕπνου τ' [δ'?] ἐνήσει Herwerden. Non adstipulor.

795. ταχὺ γούν] Malim ταχύ γε. Cf. Nub. 647. ταχύ γ' ἂν δύναιο μανθάνειν —. Cf. Herod. I. 90. 3. Κύρος δὲ γελάσας εἶπε, etc. III. 29. 1. γελάσας δὲ εἶπε πρὸς τοὺς ἱρέας etc. Lucian. Dem. encom. 35. εὖ μάλα γελάσας ἔφη.

804. *πρὸ τῶν θυρῶν*] *Haec sine causa, me iudice, interpolata habent Herwerden (qui κατὰ τὴν πόλιν proponit) et Leenw.*

805. *Verba πρὸ τῶν θυρῶν aut ex interpretatione verborum κὰν τοῖς προθύροις fluxisse aut lacunae supplementum esse suspicatur Herwerden.*

827. Cf. Ach. 973. Anaxand. 28, 1. οὐ μανικόν ἐστ' ἐν οἰκίᾳ τρέφειν ταῶς.

875. *προτύλαιε*] Fort. *προφυλάττων.*

882. *κάπιδακρύειν*] Fort. *κάποδακρύειν.*

912. Scrib. *ἐμοὶ γέ τοι* (sic).

914. *ἐνήρηνγεν*] *προσήρηνγεν* malit T. Halb., coll. Diodor. com. III. 554. v. 35. οἷς ἐπειδὴ προσέρηνγοι | ῥαφανίδας — καταφαγῶν. Idem *ἐμοῦ* — *κατήρηνγεν* conjicit, coll. 1151.

939. Qu. *καὶ τᾶλλα πάντα* (aut προσέτι) *σκενάρια τὰ κεκλημένα. Καλοῦνται*, ni fallor, non *προσκαλοῦνται* *μάστιγες.*

961. *κακουργῶν*] *κακοῦργον* T. Halb., coll. Dem. c. Lept. 125. *κακουργότατος λόγος.* (Sæpe Platonem *κακουργεῖν τὸν λόγον* de eo qui falsis argumentis utitur dicere monuit Herwerden.) *κακοῦργον ξυνέγραψ'* Herw. Sed offendit articulus. Ergo qu. *κακοῦργον ἔγραφε* *τόνδε τὸν λόγον.*

999. *ξυνείσομαι*] *ξυγγνώσομαι* T. Halb. Recte.

1024. *ὄγκῶσαι*] Leg. *ὄγκωθῆεις.* Causa mendi in aperto est.

1035. Leg. *φώκης δ' ὁσμὴν ὀλοᾶν, ὄρχεις δ'* — Cf. Hom. Od. 4, 442. *τεῖρε γὰρ αἰνῶς | φωκᾶων ἄλιотρεφῆων ὀλωῦτατος ὀδμή.*

1085. Cf. Lys. 412. Plat. Resp. I. 328 A. *λαμπὰς ἔσται πρὸς ἐσπέραν* — *τῷ θεῷ.* Xenarch. 4, 17. *μεθ' ἡμέραν, πρὸς ἐσπέραν.* Similiter *εἰς ἐσπέραν* Pac. 966. Eccl. 1047. Pl. 998. 1201. Fr. 6, 2.

1120. Scripturae *ἐμβραχὺ* favet analogia adverbii *μεταξύ.*

1128. *τῷ κναφεῖ*] Cf. Plat. Gorg. 491. *κναφέας.*

1132. *τριβωνικῶς*] *γεροντικῶς* v. l. ap. schol. Neutram lectionem satisfacere opinantur Leeuwen et Herw., quorum ille *νεανικῶς* reposuit, hic *ἑπιδέξια* proponit.

1157. *ἀποδύον*] Qu. *ἀπόδνθι*, ut in Av. 934. 947. Th. 214. 731.

1158. Cf. Pac. 872. *ἀνύσαντε* — *τι.*

1161. *ἀπόβαιν'* *ἐρρωμένως*] Leg. *καὶ πρόβαιν'* — Cf. 230. *χώρει, πρόβαιν' ἐρρωμένως.* Hom. H. Merc. 149. *ἦκα ποσὶ προβιβῶν.* Redde, and step forward.

1163. Cf. Xen. Cyr. III. 3. 22. *ἐνέβαλεν εἰς τὴν πολεμίαν.*

1169. Sic *κομψευριτικῶς* pro *κομψευριτιδικῶς* Eq. 18.

1188. Malim *ἐγὼ δέ γ' οὔποτ' ἐθεώρησα πώποτε.* Offendit *πώποτε* ante *οὐδαμοῖ* positum.

1193. Pluralis *λαγόνες* est Eur. Iph. T. 298. El. 826.

1208. Apud Platonem libri variant inter *κατακλιθῆναι* et *κατακλιθῆναι.*

1223. "Philocleon ceu germanus *μισοτύραννος* compellat se hic Diacrium." (Conz.) Scilicet *Διάκριοι* democratiae favebant.

1224. *ἐγὼ εἶσομαι*] Leg. *τάχ' εἶσομαι*. Cf. Ach. 332. Nub. 1144. Lys. 1114. Av. 53. Aesch. Sept. 659. *τάχ' εἰσόμειθα τὰπίσημ' ὀπη τελεῖ*. Sed Lys. 750. *εἶσομαι δ' ἐγώ*.

1240. Cf. Plat. Theaet. 172 B. *ὧδέ πως τὴν σοφίαν ἄγουσιν*. Plut. Per. 13. *οὕτω πως λέγει*. Clem. Alex. Strom. VI. 2. 7. *ὧδέ πως κωμωδοῦντος*.

1261. *ἀφείς σ']* Qu. *ἀφείς (αὐτό)*.

1268. Cf. Ephipp. 24, 1. *κάρνα, ροιάς (ῥόας Dind.), φοίνικας, ἔτερα νόγαλα*. Antiph. 59. *τῶν ῥοῶν (ῥοιῶν A.) | τῶν σκληροκόκκων*.

1279. *τὸν δ'] εἶθ' jure reposuerit* Herwerden. Fortasse potius pro *ἕτερον* reponendum *τραγικόν*. Vulgata probari nequit.

1286. *καί με κατέκνιξε (?) μάλα κᾶθ'* — Herwerden. Cf. Herod. III. 145. 2. *λοιδοροῦν τε καὶ κακίζων μιν*. Qu. *καί με κάκ' (μάλ') ἐπλυνε κακός· εἶθ' —*.

1299. *κακόν]* An *κακῶν?*

1309. *Φρονγὶ* restituit Kock Ver. p. 200.

1310. Qu. *εἰς χροῦν κᾶχυρ'* —. Fr. 59. *εἰς ἄχυρα καὶ χροῦν*.

1326. Cf. Nicoph. 16, 1. *ὀλίγον ἀνάγαγε | ἀπὸ τῆς διαφοφόρου*.

1334. Cf. Dem. p. 297, 11. *μὰ τοὺς Μαραθῶνι* (sic S. *ἐν Μαρ. vulg.*) *προκινδυνεύσαντας*.

1336. *ἢ (aut ἰδοῦ γ') ἰδοῦ καλούμενοι* Herw., coll. Nub. 818. *ἰδοῦ γ' ἰδοῦ Δί' Ὀλύμπιον*. Illud malim. *ἀρχαῖά γ' ἑμῖς* etiam Leeuw. Herw.

1345. Leg. aut *ὄρας; ἐγὼ σου δεξιῶς ὑφειλόμην* (coll. 1201. Pl. 1140. etc.), aut *ὄρας ἐγὼ σ' ὡς δεξιῶς ἀφειλόμην*.

1346. *κορινθιάζειν]* Cf. *λεσβιάζειν, βοιωτιάζειν*, etc.

1348. Cf. Pl. 72. *εὖ οἶδ' ὅτι*. Lys. 59. *οἶδ' ὅτι | —*. Xen. Mem. III. 6. 12. *εἰς γε μὴν τὰργύρια οἶδ' ὅτι οὐκ ἀφίξαι*.

1354. Cf. Aesch. Fr. 281, 5. *νῦν δ' οὐ κέκραγά πω* etc. Herod. I. 153. 2. *οὐκ ἔδειςά κω —*.

1369. Qu. *τὴν αὐλητρίδα;*

1405. Cf. Eccl. 1127. *αὐτοῦ μένουσ' ἡμῖν γ' ἂν ἐξευρεῖν δοκεῖς*. Aesch. Ag. 935. *τί δ' ἂν δοκεῖ σοι Πρίαμος, εἰ τὰδ' ἤνυσεν;*

1430. *κᾶπει' ἐπιστάς —]* Qu. *κᾶπειτα προσστάς —*. Cf. Pac. 1183.

1432. *παράτρεχ']* Leg. *ταχὺν τρέχ'*. Non alibi apud nostrum legitur *παραιτρέχειν*.

1434. *μέμνησ' αὐτὸς ἀπεκρίνατο]* Qu. *μέμνησ', οὗτος, —*.

1453. *ἄρτι μαθὼν* etiam Leeuwen. prob. Herw.

1475. *ἐσκεκύκληκεν]* Qu. *εἰσκεκύλικεν*. Cf. ad Th. 651. Sed cf. 699. *οὐκ οἶδ' ὀπη (οἰσθ' ὀποι?) ἐγκεκύκλησαι*.

1489. *ἀχεῖ]* Malim, ut in anapaestis, *ἦχεῖ*.

1507. *καρκίνους]* Qu. *καρκίνων*.

PAX.

Arg. I. τὸν δὲ (I. τὸν τε) — Κλέωνα. ἦνίκα Ἐρμῆν Καλλίστρατος Ranke.

Arg. III. φέρεται —] Cf. schol. Ran. 67. οὕτω δὲ καὶ (καὶ αἱ?) διδασκαλίαι φέρουσιν τελετήσαντος Εὐριπίδου τὸν υἱὸν αὐτοῦ δεδιδαχέναι ὁμωνύμως ἐν ἄσκει Ἰφιγένειαν etc. Κράτης] Memoratur Crates in schol. Vesp. 879. ἐν τῇ ἐτέρῃ Εὐζήνῃ. Huius fabulae duplex editio in Διδασκαλίαις memorata fuit, prior quae superest acta Ol. 89, 3. archonte Alcaeo; alterius, quae non constat quo anno acta fuerit, exemplaria jam Eratosthenis aetate nulla haberi potuisse videntur: de quo videnda quae in ὑποθέσει p. 66. 67. huius edit. narrantur et quae ego dixi ad Fragm. p. 205. DIND. Sic Euripidis Φοῖξος A. et B.

4. πεπλασμένην] Annon μεμαγμένην? Cf. Eq. 57.

5. νῦν δὴ φερες Br.

7. περικυλλίσας schol.

17. ἀντλίας] ναυτίας(?) Herw.

24. ὥσπερ] Leg. ὅ τι περ.

25. Leg. φάυλως ἐρείδει τοῦθ', ὁ δ' ὑπὸ φρονήματος —. Cf. Eur. Or. 658. ἂ δ' Αὐλῆς ἔλαβε σφάγι' ἐμῆς ὁμοσπόρου, | ἔῶ σ' ἔχειν ταῦθ'.

32. Cf. Aesch. Ag. 860. τοσόνδ' ὁσόνπερ οὗτος ἦν ὑπ' Ἰλίῳ. Pers. 710. ὡς ἕως τ' (τέως ἕως?) ἔλευσες ἀγῶας ἡλίον.

42. Lege οὐκ ἔσθ' ὅπως | οὐκ ἔστι τὸ τέρας τοῦτο τοῦ καταιβάτου (gl. Διός). Post οὐκ ἔσθ' ὅπως statim sequi debet οὐκ αὐτὸ. Cf. Aesch. Prom. 358. Ζηνὸς ἄγρυπνον βέλος | καταιβάτης κεραννός.

53. καὶ τοῖς ὑπερηγορέουσι τούτοις ἔτι μάλα Herwerden. Leg. καὶ τοῖς ὑπερτέροισι τούτων ἀνδράσι | καὶ τοῖς ὑπερηγορέουσι ἔτι μᾶλλον φράσω. ὑπερηγορέουσι] Fort. ὑπερηγορέοισιν. Cf. Theocr. 29, 19. ἀνδρῶν τῶν ὑπεραγορέων δοκέεις πνέειν. Imprimatur sic, ὑπερηγορέουσι.

70. Cf. Philostr. p. 853. Aelian. N. A. VII. 24. Aristaen. I. 20. Simplex ἀρρηχᾶσθαι occurrit Hipponact. Fr. 97. ἀρρηχόμενοι (sic Bekker.) Arist. H. A. IX. 40. 14.

76. Qu. ὦ Πηγάσειον (del. μοι). ταχὺ versus supplendi causa additum suspicatur Nauck. ad Fr. Eur. 308.

81. ἡσυχος ἡσυχος ἡρέμα, κἀνθων] Latet, opinor, mendum. Qu. ἡσυχ' ἔχ' (ἔθ') ἡσυχ' ἔχ' (ἔθ') —. Vel ἡσυχος ἡσυχος ἔσθ', ὦ κἀνθων.

87. μὴ πνεῖ μοι] μὴ βδεῖ μοι optime Kock. Veris. p. 254., coll. Pac. 1077. Pl. 693. 703. Ipse tentabam μὴ ἔμψει μοι. Cf. Eq. 913. τυροῦ κάμιστον ἀγτίως ἐνήργεν. Ran. 338. ὡς ἡδὺ μοι προσέπνευσε χοιρέων κρεῶν.

88. *εἰ δὲ ποιήσεις τοῦτο] εἰ δὲ ποιεῖν δεῖ τοῦτο* Kock. l. l., coll. Lys. 1219. *εἰ δὲ πάννυ δεῖ τοῦτο δοῦν*.

90—97. Hos versus transposuerit Kock. post 86.

97. Imprimatur sic, *λάκοι*.

100. *Λεγ. ἀποικ.* Cf. Thuc. VII. 73. *τάς τε ὁδοὺς ἀποικοδομῆσαι*.

103. *τί δ' ἄλλο γ' ἤ] ποῖ δ' ἄλλοσ' ἤ* Herwerden.

104. Cf. Pl. 1201. *ἤξει γὰρ ὁ νεανίσκος ὡς σ' εἰς ἐσπέραν*.

114. *ἤ δ'] Malim ἀρ'*, ut in Euripidis loco apud schol.

119. Fort. *ἄχθομαι ἀεί*. Exciderat fortasse *ἀεί* post simile -αι, et postea interpolatum est *ὄμην*.

126. Diductis literis imprimatur.

140. Diductis literis imprimatur.

146. *τήρει] τηροῦ* (i. e. *φυλάττου*) requirunt Herwerden et Naber, coll. Vesp. 1386. Recte.

155. *χρυσοχάλινον] Fort. χρυσοχαλίνων*.

166. *μ' om.* P. Cf. Nub. 1499. *ἀπολείς ἀπολείς*. Sed Soph. Tr. 1008. *ἀπολείς μ' ἀπολείς*.

169. *κῆτ' ἐπιχεῖς μύρον* Herw. Ita causa corruptelae fuerit *κῆτ'* in *καί* mutatum. Futura esse *ἐπιχέω*, et *ἐγγέω*, *παραχέω*, *διαχέω*, etc. statuit Cobetus V. L. p. 123. et 362., qui barbara *χεῶ* et *χεοῦμεν* esse autumat. Vereor ut recte. Futurum, ni fallor, est *ἐπιχεῶ*, non *ἐπιχέω*. V. Choerob. Bekk. p. 1290. ubi futurum *ἐκχεῶ* memoratur. Lege *κἀπιχεῖς μύρον*. Causa corruptelae fuit *ἐπιχεῖς* in *ἐπιχεῖς* mutatum. Cf. Dem. p. 407, 16. *οὐ γὰρ ἐγὼ κρῖνομαι τήμερον οὐδ' ἐγγεῖ (ἐγγεεῖ?) μετὰ ταῦθ' ὕδωρ οὐδέεις ἐμοί*. Plat. com. II. 637. *νίπτρον παραχέων (παραχεῶν?) ἔρχομαι*. 638. *τὸ μύρον ἤδη παράχων βαδίζων (παραχεῶν βαδίζω?)*.

174. Qu. *ὁ μηχανοποιός*, ut in Fr. 234. Cf. Th. 381. *πρόσεχε τὸν νοῦν*. Pl. 113. Thuc. VIII. 8. *ὅπως μὴ — πρὸς τὰς ἀφορμωμένας τὸν νοῦν μᾶλλον ἔχωσιν ἢ τὰς etc.*

175. *στροφεῖ] Malim στρέφει*. Cf. ad Fr. 80. (465.) Ita etiam Cobetus, formam *στροφεῖν* prorsus barbaram esse admonens.

182. *ὦ μαρὲ —] ὦ βδελυρὲ* Suid. Quod praeferendum. Cf. ad Ran. 465. *ὦ βδελυρὲ κἀναίσχυντε καὶ τολμηρὲ σύ*.

183. *ἴδωμαι] ἴδωμεν* Lenting. prob. Herw. *ἴδω 'γὼ* Leeuw. Cf. Dem. p. 375, 12. *προϊδέσθαι*. Dionys. com. 2, 8. *προϊδήται*. Herod. IV. 196. 1. *ἰδομένους*.

193. *οἶσθα σὺ νῦν μ'] οἶσθα νῦν | σύ μ'* malit Herwerden, quum *νῦν* manifesto ad *οἶσθα* pertineat. Correctio minime necessaria. *δευλακρίων] An δειλάκρων*, ut *γλύκων*, *πόσθων*, *σάθων?* Cf. Av. 143. *πῶς ἤλθες] πῶς εἶπας* Hamaker. Conjecturam meam *ὡς ἡδέ'* probat Herwerden.

194. *νῦν μ' ὄντ' ἄριστον] Qu. νῦν ὄντ' ἄριστόν μ'*.

195. *ὄτ'] Cf. ad Nub. 7. Fort. ὄτι*.

196. Praestat οὐδὲ μέλλει.
 197. ἐχθές εἰσιν] εἰσιν ἐχθές B. prob. Herwerden.
 202. προσκύλινδ' ἔτ' malit Herwerden. σανάδια] Qu. σαφρίδια (λοπάδια, σταμνάρια, aut κάσχαριδια).
 214. Qu. ἀπτικιών, ut ὁ Λάκων. δώσει] Lege δώσει.
 217. Cf. Ran. 1204. λαμβείοισι (λαμβίοισι R.). Men. IV. 209. πειστικὸν (πιστικὸν libri) λόγος.
 218. νῆ τὴν Ἀθηναίων εὐθὺς (pro νῆ Δί) Kock. Veris. p. 255. Verba νῆ Δί — τὴν Πύλον tamquam νοθείας suspecta secludit Bergk. Recte habet νῆ Δί οὐχὶ πειστέον in initio sententiae affirmativae. Cf. Th. 640. 552. In Meinekii conjectura displicet forma Ἀθηναίαν. In juramentis enim semper νῆ (aut μὰ) τὴν Ἀθηναίων dicebant. Alex. III. 489. μὰ τὸν Δία τὸν Ὀλύμπιον καὶ τὴν Ἀθηναίων. 496. μὰ τὴν Ἀθηναίων καὶ θεούς. Men. IV. 231. μὰ τὴν Ἀθηναίων. 152. μὰ τὸν Δία | τὸν Ὀλύμπιον καὶ τὴν Ἀθηναίων. 189. Philem. IV. 26. νῆ τὴν Ἀθηναίων. Nicostr. III. 288. Alex. III. 475.
 233. ἐνδοθεν] Lege ἐνδον. Cf. Ran. 757. τίς οὗτος οὐδον ἐστὶ θόρυβος καὶ βοή. Sed Thuc. VIII. 71. διὰ τὸν ἐνδοθεν — γενησόμενον θόρυβον. Cf. ad Ach. 107. Av. 1226. Th. 637.
 246. Cf. Thuc. VII. 14. διαπεπολεμήσεται (διαπολεμήσεται al.) αὐτοῖς ἀμαχεῖ — ὁ πόλεμος. Lucian. Icar. 33. πάντες ἐπιτρέπονται αὐτῇ διαλεκτικῇ.
 250. καὶ σὺ δ'] Etiam tu vero. Cf. 523. 1149. Pl. 838.
 253. χρῆσθαι ἔρω recte Brunck. Cf. Ach. 828. εἰ μὴ ἔρωσε etc.
 254. Cf. Eq. 800. ὀπότεν τὸ τριώβολον ἔξει. Plut. Alc. 35. Ἀνσάνδρου — τετρώβολον ἀντὶ τριώβολον τῷ ναύτη διδόντος.
 261. Leg. μεταθρέξεις. Cf. ad Nub. 1005. Ran. 193.
 266. ταραξεί] κατατρέφει vel σπαράζει Mein. καταράζει Kock. Veris. p. 166. et Herw. Malim τούτω πιτρήει.
 274. Cf. Ran. 5. μηδ' ἕτερον ἀστεῖόν τι; 1397. ἀλλ' ἕτερον αὐ ζήτει τι etc. 1389. ἀλλ' ἕτερον εἰπάτω τι.
 289. Scribe sic, νῦν τοῦτ' ἐκεῖν', ἦκει —. Cf. Plat. Euthyd. 296 B. τοῦτ' ἐκεῖνο, ἔφη, ἦκει τὸ αὐτὸ παράφθεγμα. Aeschin. Epist. X. 684. τοῦτ' ἐκεῖνο, ἔφην, καταπρήσοντες ἡμᾶς πάρεισι. Ach. 820.
 303. Forma φοινίκεος (puniceus, purpureus) occurrit Herod. VII. 76. ὀνάκει φοινικέοισι. I. 98. II. 132. IX. 22. κηθῶνα φοινίκεον. Theocr. II. 2. φοινικέω ὀδὸς ἀώτω. Φοινικὸς (a Φοῖνιξ) significat Anglice Phoenician. Herod. VI. 47. μέταλλα τὰ Φοινικιά. Legendum aut φοινικέων, aut potius φοινικιῶν. Tribunal τὸ Φοινικιῶν memoratur Paus. I. 28. 8. Cf. ad Av. 273. φοινικιοῦς.
 316. Fort. οὐδὲ εἰς νῦν ἐστὶν αὐτὴν etc.
 317. Qu. οὔτι ννί γ' —.
 320. ὡς κνκάτω] Malim σνγκνκάτω, aut καὶ κνκάτω.

321. Cf. Vesp. 510. ἤδιον ἄν | δικίδιον σμικρὸν φάγοιμ' ἄν.
Eq. 17. Ran. 572. Vesp. 927. et ad Ach. 709.

344. Sic Δωρικὸς et Δωριακὸς (in orac. ap. Thuc. II. 54. ἤξει
Δωριακὸς πόλεμος etc.). Analogiae tamen repugnare videtur forma
συβαριάζειν.

346. Leg. — ἰδεῖν μοι τήνδε ποτὲ τὴν ἡμέραν. Accusativus
με post ἐγένετο minime elegans est. ἐγένετο] Cf. Thuc. VII. 68.
ἐχθρὸς ἀμύνασθαι ἐκγενησόμενον (sic unus B. ἐγγεν. vulg.). Herod.
VII. 4. οὐδέ οἱ ἐξεγένετο Ἀθηναίους τιμωρήσασθαι. IX. 23. οὐδέ
οἱ ἐξεγένετο τὸν νεκρὸν ἀνελέσθαι. V. 51. 105. Isocr. p. 177 D.
πολλῶν ἐτῶν οὐδ' ἰδεῖν αὐτοῖς ἐξεγένετο τὴν αὐτῶν.

356. Imprimatur sic, ξὺν δορι ξὺν ἀσπίδι.

361. φέρε δὴ κατίδω] Malim φέρε νῦν ἴδω, aut φέρε δῆτ'
ἴδω. Invectum glossema δὴ ad νῦν adscriptum turbas fecit.

365. Qu. κλήρον παλεῖς εὖ οἶδ' ὅτι. Cf. ad Vesp. 1348. Si-
mile mendum est Pac. 365. Ἐρμῆς γὰρ ὢν κλήρω ποιήσεις, οἶδ'
ὅτι, ubi restitui — μ' ἀπολεῖς, εὖ οἶδ' ὅτι.

374. μοί νῦν] Malim νῦν μοι.

377. ὦ δέσποτα] Cf. ad Pl. 67.

380—384. Imprimatur sic, ἀμαλδυνθήσομαι, τετορήσω,
λακήσομαι, λάκης, λακήσεται.

381. τετορήσω] Qu. τορήσω. Cf. Hesych. Τορεῖν· τορήσαι. etc.

382. Sic ἀμφορείδιον (ἀμφορε-ίδιον) Eccl. 1119. Similiter pro
λεξείδιον (λεξε-ίδιον) saepe in mss. reperitur λεξίδιον.

386. Imprimatur sic, κεχαρισμένον.

400. Imprimatur sic, ὅπα.

409. Malim ἵνα τί δὲ —; Cf. ad Nub. 1192.

415. Qu. παρέτρογον ἀρματωλία. Cf. κομψευριπῶς (pro κομ-
ψευριπιδικῶς).

418. τὰ μεγάλ'] μετὰ ταῦθ' (vel τάδ') Herw.

427. εἰσόντες] εἶα πάντες Kock. Veris. p. 206., coll. 517. 519.
Sed vereor ut εἶα in media sententia poni queat. Ipse conjicio
ἐξαμῶντες (ταῖς ἄμαις).

431. Qu. ἵνα | ἔργω φιάλωμεν. Cf. ad Vesp. 1525.

435. Deleatur virgula post φιάλην. Cf. Eq. 1065.

439. διάγειν τὸν βίον] διαπλέκειν — Kock., praesentis infini-
tivum requiri admonens, coll. Av. 754. et Alcman. Fr. ὅστις εὖ-
φρων ἀμέραν διαπλέκειν.

446. Lege πάσχοι τοιαῦτ' ἄτθ'.

449. κριθὰς μόνας] Malim κριθὰς μόνον, nisi sensus est κριθὰς
μόνας (i. e. ἀνευ ὄφρου).

452. ἐπὶ τοῦ τροχοῦ γ' ἔλκοιτο] Lege ἐπὶ τοῦ τροχοῦ στρε-
βλοῖτο. Cf. Lys. 846. Pl. 875. et ad Nub. 620. Otiosa hic est
particula γε. Sed ἐπὶ κνάφου ἔλκειν est Herod. I. 92.

453. Fort. ἀφελε τὸ παίειν· ἢ (ς) ἢ μόνον λέγε, vel — καὶ μόνον ἢ (ς) ἢ λέγε, vel — εἴτ' ἢ μόνον λέγε.

454. Parum hic convenit ἄλλ', pro quo exspectaverim καὶ. Et sic versio Latina, et dic etc.

457. Qu. Ἄρει δὲ μή (sc. σπένδωμεν). TP. μή. XO. μηδ' Ἐνναλίω γε. TP. μή.

467. 494. εἶα νῦν] Malim εἶά νυν. Cf. 512.

482. σαρκάζοντες] Qu. σαρκίζοντες. Cf. Herod. IV. 64. ubi tamen σαρκίζειν valet carnem detrahere.

490. Qu. μικρόν τι κινῶμεν.

522. Cf. Eq. 1192. ἀλλ' οὐ λαγῶ' ἔξεις ὁπόθεν δῶς. Soph. Phil. 693. οὐκ ἔχων — παρ' ᾧ στόνον (πόνον, aut νόσον — αἱματηρόν?) ἀποκλαύσειεν αἱματηρόν. Thuc. V. 65. 5. οὐκ εἶχον ὃ τι εἰκάσωον. οὐ γὰρ εἶχον οἰκοθεν] Lege οὐ γὰρ οἰκοθέν γ' ἔχω.

525. Mendosum videtur κατὰ τῆς καρδίας. Qu. τοῦ στόματος ἀπο.

526. ὡς ἡδὺ] Leg. ἡδιστα. Glossema est ὡς ad οἶον adscriptum.

527. Malim μῶν οὐχ —.

534. δικανικῶν] Qu. δικαστικῶν. Secunda enim in δικανικός corripitur, ni fallor.

536. κόλπου] κτύπου Reisk. κάλπη (?) Bergk. κόμου Hamaker. κόπου Kock. Correpperim ὄχλου. γυναικῶν σταῖς φεροσῶν εἰς ἱπνόν (!) Kock. Ver. p. 243. (γρ. εἰς ἱπνόν apud Schol.).

542. κνάθους etiam Cobet. Herwerden. Naber. Cf. Apolloph. Π. 880. πόθεν ἂν κνάθον λάβοιμι τοῖς ὑπώπιοις; Poll. IX. 12. διὰ τί ποτε πρὸς τὰ ὑπώπια τοὺς κνάθους προστιθέμεθα;

555. Cf. Thuc. IV. 43. παιωνίσαντες (al. παιαν.). IV. 96.

566. Qu. νῆ Δί' ἢ γὰρ σφῦρα λαμπρά τ' ἐστὶ κεῖ τετριμμένη, vel νῆ Δί' ἢ γε σφῦρα λαμπρά 'σιν παρηκομημένη, vel — λαμπρά γέγονεν ἠκομημένη, vel — λαμπρά 'στ' ἦν γὰρ —. Cf. Alex. 119, 4. δν (κρατήρα) — τρώσας, ποιήσας λαμπρόν — ἔστεφα. Eubul. 96. Ἐρμῆς ὁ Μαίας λίθινος, δν προσεύγμασιν | ἐν τῷ κυλικίῳ λαμπρόν ἐκτετριμμένον | (τιμῶμεν?). ἐξωπλισμένη] Qu. ἐκτετριμμένη. Cf. Theophr. Char. 23. δακτύλιον — ἐκτρίβειν σιλινῶν.

567. ἢ τε] Malim ἢ δέ.

568. ἀπαλλάξειεν] ἂν ἀπολαύσειεν temere Kock. Veris. p. 202.

603. Diductis literis imprimatur.

605. ἦρξ' ἀντῆς etiam A. Palmer. (Anglice, first raised the war-cry.) ἀντὸς ἦρξε Pal. Leg. πρῶτα μὲν γ' ἀτης ὑπῆρξε. Cf. Fr. 50. ἢ δῶρ' αἰτῶν ἀρχὴν πολέμον μετὰ Πεισάνδρον πορίσειεν. Pher. II. 326. ἐμοὶ γὰρ ἦρξε τῶν κακῶν Μελαντιπίδης. Soph. Trach. 871. ὡς ἄρ' ἡμῖν οὐ σμικρῶν κακῶν | ἦρξεν τὸ δῶρον. Eur. Hel. 433. τὴν κακῶν πάντων ἄρξασαν. Aesch. Ch. 1068. παιδοβόροι μὲν πρῶτον ὑπῆρξαν μόχθοι etc. Eur. Hipp. 272. ἀρχὴ πημάτων. Iph. A. 1124. ἀρχὴν κακῶν. El. 907. Trag. adesp. 326. κακῶν κατάρχεις τήνδε μούσσαν εἰσάγων.

611. ἐνθάδε] Leg. ἐνθαδί.
 612. ἀκουσ'] Lege ἀφθείσ', accensa. Cf. Ach. 986. τὰς χά-
 ρακας ἤπιτε πολὺ μᾶλλον ἔτι τῶ πυρί. Qu. ἀμπελος et mox χὰ πίθος.
 615. Qu. ταυταγὶ ναὶ μὰ —.
 616. ἡκηκῆ schol. Cf. Eccl. 32. ἐγρηγόρειν (f. ἡγρηγόρη). 650.
 ἐπεπόνθειν (ἐπεπόνθη?).
 630. ἐνδίκως] Malim ἐν δίκη. Cf. ad Nub. 1379.
 631. Forma ἔκπους legitur in inscriptione Attica Chandleri
 p. 38. μῆκος ἔκποδε (l. ἔκποδα).
 640. Construendum videtur ἄν cum ἔσειον. Cf. 642. 644.
 Itaque virgulam post πλοσόιους vulgo positam sustuli.
 642. κὰν φόβῳ καθήμενῃ] Cf. Eur. Iph. T. 1342. φόβῳ δ'
 ἃ μὴ χρεῖν εἰσοῦρᾶν καθήμεθα | σιγῇ. Haec vix sana sunt. Corrigen-
 dum, nī fallor, καὶ φόβῳ παρειμένῃ. Cf. Orest. 879. παρειμένον νόσφ.
 Cycl. 587. ὑπνω παρειμένος. Bacch. 635. κόπον ὑπο — παρείται.
 645. Cf. Herod. II. 96. τὸ πηδάλιον διὰ τῆς τροπίου διαβύνεται
 (διαβυνέεται recte Cobet. V. L. p. 128.). IV. 71. διὰ τῆς ἀριστερῆς
 χειρὸς διαβυνέονται. Hom. Od. 4, 134. Hippocr. 588. 41. Hesiod.
 Scut. 156. ἰθύνεον. et v. ἀγινέω. Ionica forma est βυνέειν, ut
 ὀπιπέειν.
 646. ἄν] Malim αὖ.
 671. ἐνθάδε vulg. Dedi ἐνθαδί.
 680. Cf. Pl. 1126. οἴμοι πλακοῦντος τοῦ ἔν τετράδι πεπεμμένον.
 689. τροπῶ τίνι;] Malim τῶ τροπῶ; (et γενησόμεσθα).
 693. τὰ τί;] Qu. τίνα;
 696. τὸ τί;] Cf. Nub. 775.
 700. Scribe τί δαί; Κρατῖνος —; Cf. Ach. 802. τί δαί; φιβά-
 λεως ἰσχάδας (τρώγοις ἄν); Qu. ὁ σοφὸς ἔστ'; TP. οὐκ ἀπέ-
 θανεν. Cf. Eur. Iph. T. 576. τί δ' ἡμεῖς οἳ τ' ἐμοὶ γεννήτορες; |
 ἄρ' εἰσίν; ἄρ' οὐκ εἰσίν; Dem. p. 242, 2. τί δ' Ἀρίστροτος ἐν Σικυῶνι;
 καὶ τί Περίλαος ἐν Μεγάροις; οὐκ ἀπερομιμένοι;
 704. Fortasse nil mutandum. Cf. Nub. 1368. Xen. Mem. IV.
 2. 23. νῦν δὲ πῶς οἶε με ἀθύμως ἔχειν —; et ad Ach. 12.
 712. εἴ γε] Cf. ad Pl. 1202.
 715. βουλή σὺν schol.
 722. Diductis literis imprimatur.
 729. τήνδε σκευὴν (absque articulo?) Cobet. Idem mox περὶ
 τὰς σκευὰς pro περὶ τὰς σκηναὶς reponi jubet. Utrumque male.
 παραδόντες] Hoc sollicitare non debebam. Cf. 961. παραδόντες
 ταύτην ἐμοί. Praeterea καταθέμενοι potius quam καταθέντες repo-
 nendum foret, ut monuit Herwerden.
 730. δῶμεν] φῶμεν (i. e. κελεύσωμεν) Mein. et Herw., coll.
 Ran. 132.
 731. τὰς σκηναὶς] τὰ σκευή optime Herw.

741. μάττοντας] Qu. παίζοντας aut potius σκώπτοντας. και τούς πεινῶντας] καὶ πεινῶντας Herwerden. Fort. και διαπεινῶντας, aut και ἀεὶ πεινῶντας.

746. σοι] Qu. σου.

747. τὸ νῶτον Suid.

749. ἡμῖν] Malim ὑμῖν.

750. ἔπεσον μεγάλοις] Malim ἔπεσον σεμνοῖς. Cf. Ran. 1004. ἀλλ', ὃ πρῶτος τῶν Ἑλλήνων πνεργώσας ῥήματα σεμνὰ (ῥήμασι σεμνοῖς?) | και κοσμήσας τραγικὸν λήρον, etc. Adde quod modo praecessit μεγάλην. Cf. tamen Ran. 1059. ἀνάγκη | μεγάλων γνωμῶν και διανοῶν ἴσα και τὰ ῥήματα τίθειν.

759. οὐ κατέδειο] Qu. οὐδὲν ἔδειο'.

772. μάφαίρει (sic) Mein.

774. ἀνδρός] Leg. λαμπρὸν ex schol. Cf. Theocr. XX. 24. και λευκὸν τὸ μέτωπον ἐπ' ὀφρύσι λάμπε μελαίνας. Scribe λαμπρὸν —.

786. νανοφνεῖς Both.

787. οἰκογενεῖς] οἰκτρογόους Kock. Veris. p. 211., coll. Plin. N. H. X. 23. 33. 66. Plat. Phaedr. p. 267 C. τῶν οἰκτρογῶων — λόγων. Vesp. 556.

790. ἀποκνίσματα] Corrigebam ἀποκνήσματα, ramenta. Sed cf. Sotad. III. 585. τούτων ἀποκνίσας τὰ κρανία | ἐμόλυν' ἀλεύρω. Plat. Hipp. maj. 304 A. κνίσματα και περιτμήματα τῶν λόγων. Et ἀπόκνισας est apud Theophrastum.

795. εἶχε τὸ δρᾶμα] Qu. ἤυρετο δρᾶμα.

800. Qu. όταν εἶταρος ὄραις ἢ χελιδῶν —, aut όταν ἦρι λάλω φωνῆ etc., aut όταν ἦρινὸν ἢ λάλος χελιδῶν —, aut όταν ἦρινὸν ἐν φύλλοις —. Cf. ad Ran. 682. Vulgata vix satisfacit.

801. ἐξομένη κελαδῆ] Fort. ἐξομένη 'ν κλάδεων (aut 'ν πετάλοις).

805. γηρῶσαντος] Suspecta forma activa. Qu. φωνήσαντος.

810 sq. Virgulae tollendae post βατιδοσκόποι et γρασοόβαι, fortasse etiam post τραγομάσχαλοι.

817. τὴν ἑορτήν] τήνδ' ἑορτήν Herwerden, coll. Ran. 72. παννυχίδας — αἱ τῆδε πρότερον ἑορτῆ. 393.

820. τὸ σκέλη] Fort. τὰ σκέλη. Cf. Antiph. III. 56. τοὺς πόδας και τὰ σκέλη. et Anaxil. III. 348. Sed cf. 889.

830. ξυνελέγοντ'] Praestat fortasse ξυνέλεγον. Cf. Ach. 398. Ran. 849. 1297. 1301.

831. Imprimatur sic, τὰς ἐνδιαερό —. Parum aptus hic est articulus τὰς. Qu. τῶν ἐνδιαεροπερινηχέων τινάς, aut τῶν ἀερίων διερῶν περινηχέων τινάς. Cf. Eur. Phoen. 1534. ἀέριον σκότον. Av. 1389.

834. τίς ἐστιν] Qu. τίς ἐστιν (sic). Cf. 649.

844. Cf. Eubul. III. 271. ταῖς ξυστίων ταῖς χρυσοπάστοις στόρνται (στρώννται al. et vulg.).

851. δῶ καταφαγεῖν] Fort. δῶ γὰρ φαγεῖν. Sed cf. ad Eq. 706.
855. κἀνθάδε] Scrib. κἀνθαδί.
863. τῶν τιθίων ἔχωμαι] Fort. τῶν τιθίων λάβωμαι. Idem suadet Naber, coll. Ach. 1214. λάβεσθέ μου λάβεσθε τοῦ σκέλους κτλ.
869. Λεγε πέπεφθ', ἡ σησαμῆ etc.
874. ἐπαίωμεν] ἐπέμπομεν (ducebamus) Kock. Veris. p. 260., coll. Plat. Phaed. p. 58 C. τῷ σὺν Ἀπόλλωνι εὐξάντο — ἐκάστου ἔτους θεωρίαν ἀπάξειν (πέμπειν?) εἰς Δῆλον· ἦν δὴ αἶψα καὶ νῦν ἔτι τῷ θεῷ πέμπουσιν. Sic εορτὰς πέμπειν, ἐπινίκια, Παναθηναῖα, τὸν φαλλόν, τὸν πέπλον, etc. "Recordatur igitur servus magna cum voluptate illius pompae quam antea, bello Peloponnesio nondum exorto, cum ingenti hominum frequentia ingentique omnium laetitia et ebrietate quinto quoque anno ad Dionysia celebranda Athenis Brauronem ducere soliti erant, cuique sine dubio ut Saturnalibus Romae servis non minus quam civibus interesse licebat." (Kock)
889. τῶ σκέλη] Cf. 820. Th. 24. χαλὸς τῶ σκέλη. Pac. 325. et ad Eccl. 265.
918. πολλῶν] Malim πολλοῦ. Cf. Pl. 877. πολλοῦ γ' ἄξιος | ἅπασιν τοῖς Ἑλλήσιν etc. Alioqui πολλῶν ἀγαθῶν dicendum fuisset, ut in Ach. 633. φησὶν δ' εἶναι πολλῶν ἀγαθῶν ἄξιος ὑμῖν ὁ ποιητής.
924. Cf. Av. 1297. Μειδίας (μυδίας R.) 538. κενεβρείων (κενεβρίων libri).
929. δῖ] Cf. Xen. Mem. II. 7. 13. τὴν οἶν (οἶν al. Kühn.). III. 2. 1. οἶτες (οἶες Born.). An. IV. 5. 25. Cyr. I. 4. 7. Mem. III. 11. 5. οἶων. IV. 3. 10. οἶων. Hell. VI. 4. 29. οἶς. V. 3. 11. VI. 2. 3. Cyr. V. 2. 5. οἶς (al. οἶας).
931. Λεγε ἐπίτηδες γ', ἴν', δταν etc.
934. λέγων τις] Leg. λέγοντος. Cf. ad Ran. 1437. Fr. 509.
959. δαλίον] δαδίον al. δαλίον schol. Cf. ad Eq. 921.
960. σείσω τε Herw. σείσων· σὺ δ' αὖ ταχέως — malit idem. θείου ingeniose corrigit vir amicus A. Palmer. Vox rara in comoedia est θειοῦν. Cf. Lysipp. II. 745. θειώσαντες. Theocr. XXIV. 95. καθαροῦ δὲ πυρώσατε δῶμα θείου | πρῶτον, ἔπειτα δ' ἄλεσαι μεμιγμένον, ὡς νενόμισται, | θαλλῶ ἐπιρραίνειν ἔστεμμένον ἀβλαβὲς ὕδωρ· | Ζηνὶ δ' ἐπιρρέξαι καθυπερέτερω ἄρσενα χοῖρον, etc. Araros III. 11. θεώσειν et θεῶσαι. Eur. Hel. 866. θείου (θείου Pflugk.). Juvenal. II. 157. 'Cupereut lustrari, si qua darentur | sulphura cum taedis', etc. Hom. Od. 10, 481. ibique Clark. Qu. σείε δὲ (sc. τὸ δαλίον), aut σεί' αὐτὸ, aut ῥαῖνε δὲ σὺ ταχέως, vel σπείσον —. Cf. Eq. 106. λαβὲ δὴ καὶ σπείσον ἀγαθοῦ δαίμονος. Cf. Menand. IV. 87. δεῖ δ' οὐχὶ σείειν (sc. τὸν φανόν), ἀλλ' ἀποσειέν αὐτόθεν.) πρότεινε] Fort. προαίρει deprome (sc. ἐκ τοῦ κανοῦ), aut πρόελέ μοι.

961. Post 957. transposuerit Herwerden. παραδούς ταύτην] παράδος τ' αὐτήν idem.

966. ἐς ἐσπέραν libri et hic et Eccl. 1047. Sed εἰς ἐσπέραν recte Pl. 998.

982. Cf. Fr. 251. τῆς ἀυλείας.

989. τρυχόμεθ'] Cf. Thuc. I. 126. 5. τρυχόμενοι τῇ προσεδρεία. Leg. γλιγόμεσθ'. Cf. Fr. 160. τί δῆτα τούτων τῶν κακῶν, ὦ παῖ, γλίχει; Plat. Phaedr. 248 B. γλιγόμεναι — τοῦ ἄνω. Gorg. 489 D. γλιγόμενος σαφῶς εἰδέναι δ' τι λέγεις. Herod. VIII. 143. ἑλευθερίας γλιγόμενοι. II. 102. III. 72. IV. 152.

991. Diductis literis imprimatur.

992. Λυσιμάχην δὴ σε καλῶμεν Kock. ad Hermipp. 46.

1002. μικρῶν] Qu. σμικρῶν. Cf. Vesp. 511. δικίδιον σμικρόν.

1024. σχίζας] Qu. σχίζαν (1032.).

1026. τὸ φρύγανον τίθεσθαι] Leg. τὰ φρύγαν' ὑποτίθεσθαι.

1029. χρεῶν etiam Suidae libri aliquot.

1033. Dele conjecturam meam, τίς οὖν ἄν οὐκ ἐπαινέσει' ἄν, et lege — ἐπαινέσειεν. Nunquam enim apud antiquos poetas eliditur optativi aoristi terminatio -ειε ante ἄν. Cf. ad Pl. 136.

1039. ταντί δέδραται] ταντί δέδαρται (sc. τὰ μηρία, v. 1021. εἶσω φέρων | θύσας τὰ μηρί' ἐξελὼν δεῦρ' ἔκφερε) corrigit vir amicus A. Palmer, coll. Ach. 1049. ἔπεμψέ τίς σοι νυμφίος ταντί κρέα. Sub. τὰ μηρία. At si hoc voluisset Comicus, non additum fuisset τῶ μηρῶ, sed αὐτὰ (τὰ μηρία). Cf. 1074. τοῖς ἄλσι γε παστέα ταντί. Redit famulus femora duo pelle exuta in manibus tenens.

1053. σιγῆ] Qu. σῖγα. κᾶπαγ' ἀπὸ τῆς ὁσφύος] Qu. κἀπέχου τῆς ὁσφύος. (Cf. Ran. 1225. ἴδι δὴ λέγ' ἕτερον κἀπέχου τῆς ληκύθου.) Vel κᾶναγ'. (Cf. ad Ran. 853. Nicoph. 16. ὦ οὗτος, ὀλίγον ἀνάγαγε | ἀπὸ τῆς διφροφόρου.) Ad rem cf. Th. 239. ἐπίκνυτε τὴν κέρκον φυλάττου νυν ἄκραν (l. φυλάττου τὴν ἄκραν).

1071. Νύμφαι] θνησοῖ Naber.

1074. τοῖς ἄλσι] Suspectus hic articulus. Fort. τί ποθ'; aut κρέα γ' ἄλσιν —.

1076. ὕμεναιοῖ] Recte se habet ὕμεναιοῖ. Cf. Menand. 714, 1. διδοῖ. Ibid. μεταδιδοῖ (subj.). Men. 85, 4. ἀξιοῖ (subj.). Men. 356, 2. κακοῖ (subj.). Soph. Oed. R. 77. δηλοῖ (subj.). Dem. p. 785, 5. ζηλοῖ (subj.). Sed Men. 425, 3. διδοῖ. Phoenicid. 3, 3.

1078. χῆ κώδων] Leg. κῆγκύμων vel χῆγκύμων.

1079. τουτάκισ] Qu. οὕτως. Τουτάκισ constanter τότε significat.

1080. Scribe πολεμοῦντας; (sic).

1135. ἐκπεπρισιμένα] Leg. ἐκπεπρεμισμένα. Cf. Lys. 267. Tentabam olim ἐκτεθαμισμένα, coll. Aesch. Sept. 72. μή μοι πόλιν γε πρέμνοθεν πανώλεθρον | ἐκθαμισήσητε. Dem. 1074, 13. τὰς ἐλαίας ἐκπεπρεμισμένας.

1144. Cf. ad Eq. 394. τὸς στάχυς ἐκείνους — ἀφαύει (ἀφεύει?).
Epich. Fr. 102. (καὶ) φασήλους φῶγε θάσσον.

1154. Αἰσχινάδου Mein. ex Etym. M. p. 40, 7. et Etym. Gud.
p. 22, 55. probat Dind.

1164. φύει vulg. Miror latuisse editores reponendum esse
φύσει, quod et sensus et metrum postulant.

1173. τρεῖς λόφους ἔχοντα] Leg. τρεῖς λόφους σεῖοντα Cf. ad
Ach. 965. Aesch. Sept. 384. τρεῖς κατασκίους λόφους | σεῖει (Tydeus).

1176. αὐτὸς] Qu. εὐθύς.

1178. λινοπτῶμενος] δὴ πνέων μένος parum felix Herwerdeni
conjectura est. ἔστι γ' ἀνεπιτερωμένος Naber, qui monstrum hic
ali non injuria queritur. Cf. Ran. 364. λῖνα (ῖ). 1347. Nub. 764.
Fr. 84, 2. Theocr. 8, 58. ἀγροτέροις δὲ λῖνα (ῖ). 27, 16. λῖνον (ῖ).
Theophil. com. 11, 4. ὧν ἐμπλέκουσι τοῖς λῖνοις (ῖ) αἰ μασιτροποί.
Sed Herod. V. 12. 3. κλώθουσαν λῖνον. Prior in Latino linum
longa est Prop. II. 14. 8. 'Daedaleum lino cum duce rexit iter'.
Quum prior in λῖνον semper fere corripiatur, suspicandi locus est
eandem ob causam produci λῖ in λινοπιᾶσθαι atque in λιπαρεῖν,
euphoniae autem gratia insertam esse literam ν, λῖ(ν)οπιᾶσθαι.

1183. Cf. Ach. 683. τῷ λίθῳ προσέσταμεν. Soph. Fr. 580.
προσιῆναι (l. προσσιῆναι) μέσην | τράπεζαν. Herod. I. 119. προσσιῆ-
τες (προσιῆτες Schw.). I. 129. ἐόντι αἰχμαλώτῳ προσσιῆς (προσιῆς
vulg.) — κατεκεροτόμει. Plat. com. 185, 3. προσσιῆται μὲν πρὸς τὸ
βῆμα μανίλη (?). Aesch. Pers. 203. βωμὸν προσσιῆτην. Plat. Euth.
304 D. οὐ γὰρ οἶός τ' ἢ προσσιῆς κατακούειν ὑπὸ τοῦ ὄχλου.
Theophr. Char. XI. προσσιῆς (προσιῆς libri) πρὸς κουρεῖον. Sic
προσιῆων dicebant non προσσιῆων. Cf. ad Herod. I. 2. II. 182.
III. 48. 58. IV. 42. 145. 147. V. 63. VI. 33. IX. 99.

1184. θεῖ] Quorsum? Mendosum videtur θεῖ τῷ κακῷ, pro
quo reponendum forsitan ἀπέρχεται aut ἀμηχανεῖ.

1195. ἐπίφερε] Cf. Mnesimach. III. 577. ἐπιφέρει τραγῆματα |
ἡμῖν ὁ παῖς μετὰ δεῖπνον.

1210. Imprimatur sic, προθῆλυμνον.

1213. τουτουῖ] Quem dicat incertum est, fortasse τὸν δρεπα-
νουρογόν. Frustra versum spurium habet Herwerden, quum non
ante v. 1250. in scenam prodeat ὁ δορυξός.

1224. Imprimatur sic, θώρακος κύτει.

1232. θαλαμῆς] Scrib. θαλαμῆς (sic), subaudito δπηῆς.

1248. καὐτό] Fort. κᾶτά. Cf. Antiph. III. 57. τῶν δ' ἀκον-
τίων | συνδούντες δρθὰ τρία λυχνεῖω χρώμεθα.

1255. Imprimatur sic, ὡς ἀθλίως πεπράγαμεν.

1266. Cf. Poll. VI. 12. οἱ δὲ συγκληθέντες δαιτυμόνες δαιτα-
λεῖς, ἐπίκλητοι, σύγκλητοι, κλητοί, etc.

1268. δυ περ] Cf. Av. 71. ὅτε περ.

1275. ἀσιπίδας] Qu. ἀσιπίδος. Cf. ad Vesp. 577.

1288. ἀπόλοι, παιδάριον] Fort. ἀπόλοι, ὃ παιδάριον. Sed cf. ad Th. 1203.

1293. κλασιμάχου] Malim κλαυσομένον.

1298. μὲν] Leg. μεν.

1309. Hesychius, Σμώχειν· ἐνεργεῖν μετὰ σπουδῆς. Id. in ἐπισομῆ· — σμῶξαι γὰρ τὸ πατάξαι. Cf. usum verborum παίειν φλᾶν, σποδεῖν, ἐρεΐδειν.

1328. Imprimatur sic, αἴθωνα σίδηρον.

AVES.

Pers. Πεισέταιρος. Cf. nomen proprium Πεισίδωρος (Paus. V. 6. 5.), προδωσίκομπος, δωσίδικος, δεισάνωρ, πεισίμβροτος.

2. Cf. Metag. II. 753. τῆδε δ' αὖ (τῆδεδι Elmsl. Cobet.) ταγη-
νίας, sc. ῥεῖ.

11. οὐδὲ μὰ Δί' ἐντεῦθεν γ' ἂν — Porson. Cf. Th. 646. οὐκ ἐνγετανθί (ἐγγετανθί).

16. ἐκ τοῦ Τηρέως A. Palmer. in Quart. Rev. a. 1884. p. 366. Cf. Anecd. Bachm. II. 373. ἐξ ἀνθρώπων οὗτοι θεοὶ ἐνομισθήσαν. Vesp. 49. ἀνθρωπος ὦν εἶτ' ἐγένετ' ἐξαίφνης κόραξ.

19. Lege ἤστην. Cf. Ran. 227. οὐδὲν γὰρ ἔστ' (γὰρ ἴστ'?) ἀλλ' ἢ κοάξ. 740. ὄσις γε πίνειν οἶδε καὶ βινεῖν μόνον. Pac. 505. Alex. III. 481. ὁ δὲ Διώνυσος οἶδε τὸ μεθύσαι μόνον. Amph. III. 305. Men. IV. 273. ὅς — οὐτ' ἐρονθριᾶν οἶδεν οὔτε δεδιέναι.

23. τι λέγει] Fort. τίξει. V. Phot. h. v.

32. ὦν οὐκ ἀστός] ὦν ἐπακτός A. Palmer. in Quart. Rev. a. 1884. p. 367, coll. Eur. Ion. 290. οὐκ ἀστός, ἀλλ' ἐπακτός ἐξ ἄλλης χθονός. Malim cum Cobeto οὐκ ὦν ἀστός. Cf. Nub. 687. ταῦτά γ' ἔστ' οὐκ (οὐκ ἔστ'?) ἄρρενα.

35. Cf. Pac. 1308. ἀμφοῖν τοῖν γνάθων. Alex. III. 408. μετεῖχε δ' ἀμφοῖν τοῖν ὀνθμοῖν. Thuc. V. 23. ἄμφω τῷ πόλει. V. 29. 3. ἀμφοῖν τοῖν πολέων. Plat. Prot. 314 D. ἀμφοῖν τοῖν χερσῖν. Polyb. XII. 11. 6. ἀμφοῖν ταῖν χερσῖν. Poll. VII. 91. ὁ δὲ κόθορνος ἀρμόζων ἐκάτερος ἀμφοῖν τοῖν ποδοῖν.

45. ὅπου schol.

47. Cf. Herod. VI. 13. κατεφαίνεται ὅσφι εἶναι ἀδύνατον τὰ βασιλῆος πρήγματα ὑπερβαλέσθαι εὐ τὲ ἐπιστάμενοι etc.

63. οὕτως τι etiam Dind. Lex. Aesch. p. 263. οὕτως τι δεινὸν νῶν ἐναντίον βλέπειν F. W. Schmidt.

73. ἔχη] ἔχοι al. Verum est ἔχοι. Cf. Ach. 1051. ἐκέλευε δ' ἐγχεῖαι σε τῶν κρεῶν χάριν, | ἵνα μὴ στρατεύουτ' ἀλλὰ βινοίη μένων. ad Eq. 1393. Telecl. 41, 1. Χαρικλῆς μὲν οὖν ἔδωκε μῶν, ἦν' αὐτὸν μὴ λέγη etc.

82. ἡμῶν κάλεσον] ῥῶν ἐκκάλεσον malit Naber, coll. Pl. 1103. ἀλλ' ἐκκάλει τὸν δεσπότην τρέχων ταχύ. et ad Lys. 851. 875.

87. Cf. Ran. 1394. θάνατον γὰρ εἰσέθηκε, βαρύτατον κακῶν. Pl. 439. ὦ δειλότατον οὐ θηρίον (θηρίων supr. Urb. recte).

97. ἦ Choeroboscus.

108. Praestat addi particulam δέ. Cf. Pac. 155. τί σοί ποτ' ἔστ' ὄνομ'; οὐκ ἔρεῖς; TP. μαρώτατος. | EP. ποδαπὸς τὸ γένος δ' εἶ; φράζε μοι. TP. μαρώτατος.

118. Cf. [Dem.] p. 80. τοὺς κατὰ θάλατταν κινδύνους.

121. φράσειας] Fort. φράσαις ἄν.

122. Praestat, ni fallor, ἐγκατακλιθῆναι, ut in Hyperid. Euxen. c. 27. ὁ δῆμος προσέταξεν Ἐδξενίππῳ τρίτῳ αὐτῷ ἐγκατακλιθῆναι εἰς τὸ ἱερόν.

127. οἰκοῖτ' ἄν] Fort. οἰκοῖτον.

131. Ne κήρυκε requiras, cf. 843. Vesp. 452. Nub. 935.

133. ποιήσης] Leg. ποιήσεις. Cf. ad Eccl. 1145. Pl. 488.

146. παρὰ θάλατταν] Sine articulo ut in 118. Pl. 656. ἐπὶ θάλατταν. Men. IV. 214. πολλῶν κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν θηρίων ὄνων. Antiph. III. 70. τῶν παρὰ γῆν.

149. τί δ' οὐ Paus. et schol. ad Ach. 724. ex eoque Suidas. τὸν Ἡλεῖον Λέπρεον] Qu. τό γ' Ἡλεῖον Λέπρεον, et mox τὸ Λέπρεον. Sed cf. Ὁρέδος (masc.) Pac. 1125. οἰκίζετον] Fort. οἰκίζετε. Sed cf. 127.

150. διή; νῆ τοὺς θεοὺς δι οὐκ ἰδῶν Mein. Cf. ad Eq. 742. Sed corrigendum potius videtur ὅσον γ' ἰδῶν. Alioquin ὅσα μὴ (non οὐκ) ἰδῶν scribendum foret. Cf. Eur. Iph. T. 612. καὶ γὰρ οὐδ' ἐγὼ, ξένοι, | ἀνάδελφός εἰμι πλὴν ὅσ' οὐχ ὀρῶσά νιν. Theocr. XXV. 73. τοὺς μὲν ὄγε λάεσσιν ἀπὸ χθονὸς ὅσσον ἀείρων | φευγέμεν ἄψ ὀπίσω δειδίσοετο.

153. χρῆ] χρῆν jure requirit T. Halbertsma.

161. ἄρα ζῆτε] Corrigendum, ni fallor, ἄρ' ἔζητε. Cf. Soph.

Fr. 317. ὑμεῖς μὲν οὐκ ἄρ' ἦστε τὸν Προμηθεά.

172. Cf. Fr. 414. τί οὐν ποιῶμεν;

173. ὄρνιθες] Fort. ὄρνιθες aut οὐρνιθες. Sed cf. 1236.

176. νῆ Δία ἀπολαύσομαι τι δ' —; Mein. et Kock. ad Eq. 175.

Recte.

177. Qu. νῆ Δία ἀπολαύσομαι τί γ', vel ἀπολαύσομαι τᾶρ'. Cf. Eq. 175. Fr. 476, 14. ἀπέλασαν ἄρα σέβοντες ὑμᾶς, ὡς οὐ φῆς. Nub. 259. εἶτα δὴ τί (f. δὴ τι) κερδανῶ; 1442. δίδαξον γὰρ τί μ' ἐκ τούτων ἐπωφελήσεις. Pac. 1049. ἐναντιώσεται τι. Ran. 1064. τοῦτ' οὐν ἔβλαψά τι δράσας; Agathon. Fr. 12, 2. εἰ δ' εὐφρανῶ τί σ', οὐχὶ τάληθές φράσω. Thuc. II. 53. εἰκὸς εἶναι τοῦ βίου τι ἀπολαῦσαι. Xen. Cyr. V. 4. 19. ἄξιοι — πράγματος τούτου ἀπολαῦσαι τι ἀγαθόν. Lucian. Nigr. 33. ἀπολαύειν τι τῶν ἐωνημένων.

180. ὥσπερ εἴποι τις] ὥσπερ εἰ λέγοις Cobet. Recte. Cf. 282. ὥσπερ εἰ λέγοις etc. Ran. 1185. ἢ τὸν Δί' ὥσπερ γ' εἴ τις εἴποι γείτοσι, etc. Eccl. 126. ὥσπερ εἰ τις σηπίας | πώγωνα περιδήσειεν ἐσταθνεμέναις. Diph. 40, 2. ὥσπερ εἰ | εἴποις (λέγοις Cobet.) ἀορτίας. Plat. Phaed. p. 87 B. ὥσπερ ἂν τις (ἂν εἴ τις?) — λέγοι etc. p. 98 C. ὥσπερ ἂν εἴ τις — λέγοι etc. Lucian. Herm. 70. ὥσπερ εἴ τις οἴοιτο ἀποδείξειν etc.

181. Retinendum *δι*. Cf. 1575. *δι* τὸν ἄνθρωπον.

193. Cf. Thuc. VII. 32. *διαφρήσουσι* (*διαφήσουσι libri mss.*).

210. Cf. Hesiod. Op. 581. *लगυρήν καταχεύετ' αἰοιδήν*. Hom. Od. 19, 521. *ἦ τε πολὺν τροχῶσα χέει πολυηχέα φωνήν*. Aesch. Sept. 73. *φθόγγον χέουσαν*. Trag. adesp. 136. *νεόχυτα* (*νεόλυτα al.*) *μέλεα*. Long. Past. III. 14. *χεομένης τῆς φωνῆς εἰς πολὺν ἀέρα*. Virg. G. IV. 452. 'sic fati ora resolvit.' Sic *χεῖν αὐδὴν* est Hesiod. Scut. 396. *θρηῆνον* Pind. Isth. VII. 58. *μέλος* Anth. Pal. XVI. 226. 3. *ἐνκαῖα* Aesch. Suppl. 631.

236. *ἡδομένα φωνᾶ*] Imo *ἀδομένα* —. Cf. Eur. Fr. 754, 2.

240. *κομαροφάγα*] *κομαροτράγα* Naber.

246. *ἔχετε*] Fort. *νέμετε*.

261. Fort. *κακκαβαῦ*. Cf. ad Lys. 761.

272. *φονίκεος* (*puniceus, purpureus*) est Herod. I. 98. II. 132. *φονικέω εἴματι*. VII. 76. *ῥάκεισι φονικέοισι*. IX. 22. Pind. Isth. III. 36. *ῥόδοις φονικέοισιν*. τὸ *Φοινικιοῦν* tribunal memoratur Paus. I. 28. 8. Cf. ad Pac. 303.

273. *Lego εἰκότως γε' καὶ γὰρ ὄνομ' αὐτῶ 'στί φων*. Cf. Ran. 228. *εἰκότως γ', ὦ πολλὰ πράττων | ἐμὲ γὰρ ἔστερξαν* etc.

276. "Locus *μονσόμαντιν* suum nondum nactus est. Equidem temptabam *τίς ποτ' ἔσθ' ὁ μονσόμαντις; ἀλλὰ βᾶτε σὺν σθένει*. Quae Lycurgi verba esse poterant suos hortantis ut Bacchum invaderent." (Nauck. ad Aesch. Fr. 58.). *δρειβάτης*] Cf. Eur. Tro. 436. *δρειβάτης Κύκλωψ*. Th. 326. *δρειπλάγκτος*. Et *δρειβατεῖν* legitur Plutarch. 917 C. I. 142 C. 178 C. 343 D. 574 B. Quod si verum est *ἀβροβάτης*, cf. Vesp. 461. Eur. Tro. 820. *ἀβρὰ βαίνων*.

278. Cf. Plat. Phaed. p. 84 B. *διαπταμένη* (*διαπτομένη* ex pluribus codicibus restitutum). Resp. II. 365 A. *ἐπιπτόμενον*.

282. *κᾶξ Ἰππονίκου Καλλίαν*] Leg. *κᾶθ' Ἰππονίκου* —.

293. *ἐπὶ λόφων οἰκοῦσιν*] *τοὺς λόφους ἔχουσιν* Herwerden.

294. *κακόν*] *Suspectum*. Qu. *νέφος*.

297. *ἐκεινοῖσι δὲ* Elmsl. ad Ach. 108.

301. *χαῦτη γέ*] *αὐτῇ δὲ* Elmsl. ad Ach. 108.

303. *νέρος*] *Avis ignota*. Qu. *κίρκος*.

316. *κοινόν*] *καινόν* malit Wecklein, coll. 256.

321. Imprimatur sic, *πρέμνον πρᾶγματος πελωρίου*.

326. *Μαλίμ κἀστὸν ἤδη ποῦ; παρ' ἡμῖν; Cf. Fr. 343. τί σὺ λέγεις; εἰδὼν δὲ ποῦ; | B. αἰδὼ κατ' — τὴν εἴσοδον*. Pl. 393. *καὶ*

ποῦ ὄντιν; *XP. ἔνδον. ΒΛ. ποῦ; XP. παρ' ἑμοί. ΒΛ. παρὰ σοί; XP. πανύ. ὑμῖν*] Scribe *ὑμῖν γ'.*

334. *ἐξ οὐπερ ἐγένετο* (del. *ἐπ' ἑμοί*) Wecklein, coll. Arist. Pl. 85. *δς οὐκ ἐλούσατ' ἐξ ὄτου περ ἐγένετο. Recte, ni fallor. ἐπ' ἑμοί*] Deleatur *ἐπ'.*

348. *Imprimatur sic, δοῦναι ῥύγγει φορβάν.*

365. *πρώτην*] An *πρωτόν*?

369. *τί*] Scribe *τι.* Cf. ad 177. Ran. 1064.

371. *εἰ δὲ —*] *οἶδε — recte Cobet. Alioqui scribendum fuisset εἰ δὲ τὴν φύσιν ἐχθροὶ* (omisso *μὲν*), *τόν γε νοῦν εἰσὶν φίλοι.*

375. *Malim ἄλλ' ἀπ' ἐχθρῶν δὴ (γε) τὰ πολλὰ etc.*

382. Cf. ad Pl. 498.

385. *ἐναντιώμεθα*] Cf. *ἀνεσχόμεν* Pac. 347.

386. Cf. Lys. 121. *εἰρήνην ἄγειν. 169. Arist. Rhet. III. 10. τὸ μὴ δύνασθαι ἡσυχίαν ἄγειν.*

388. *τὸν ὀβελίσκον* ut glossema deleri jubet Herwerden.

396. Cf. Pac. 585. *δαμόνια.* Sed parum credibile est *δημόσια* posuisse Comicum. Lege *δημοσία οὖν ἵνα ταφῶμεν.* Cf. Thuc. II. 34. *δημοσία ταφὰς ἐποιήσαντο τῶν — ἀποθανόντων.* Plat. Prot. 324 C. *καὶ ἰδία καὶ δημοσία.* 325 B. Phaedr. 244 B. *ἰδία τε καὶ δημοσία.* 277 D. Theaet. 174 B. Soph. 222 D. Pol. II. 362 B.

404. Non anapaesticum esse hunc versum, ut Pac. 169. *καὶ μύρον ἐπιχεῖς* [*κάπιχεῖς μύρον?*], monuit Elmsleius Ed. Rev. XIX. 93.

425. Qu. *τὰ τῆδε καὶ τὰ κείσε.* Cf. Lys. 568. *ὑπενεγκοῦσαι — τὸ μὲν ἐντανθί, τὸ δ' ἐκείσε.* 570. Comoediae non est forma *κείσε.*

430. Qu. *κίναδος ἔστι πυκνόν, vel πυκνόν ἔφν κίναδος.*

442. *ὄρχιπέδ' ἔλκειν*] Fort. *ὄρχιπεδίζειν.* Cf. 142. et ad Nub. 713. *καὶ τοὺς ὄρχεις ἐξέλκουσιν* (*ἐξελκοῦσιν?*) | *καὶ τὸν πρωκτὸν διορύττουσιν. ἔλκειν τινὰ τῶν ὄρχιπέδων* est Eq. 772. Pl. 955. Scribe sic, *οὐ τί που τὸν —* (non;)

445. Post *τούτοις* virgula ponatur.

447. Spurious hunc versum habet Wecklein.

461. *πρότερον παραβῶμεν*] Lege *πρότεροι —.* Cf. Herod. IV. 119, 3. *οἱ πρότερον* (*πρότεροι?*) *ἀδικήσαντες.*

462. *εἷς*] Qu. *εὔ.*

463. Qu. *ὄν μάττειν οὐδὲν καλύει, vel ὄν διαμάττειν ὄργῳ ννί.* Cf. Eq. 723. *οὐδὲν καλύει.* 972. Xen. Anab. IV. 7. 5. *οὐδὲν καλύει παριέναί.* Antiph. com. 125, 4. *εἰ τοῦτο τοιοῦτ' ἔστιν, οὐδὲν καλύει etc.*

465. *τι πάλαι*] Offendit *τι* repetitum. Itaque pro *τι πάλαι* correxerim *τρίπαλαι.* Cf. Eq. 1153. Sequitur mox *τι.*

466. Nunc malim *XO. ἡμεῖς βασιλῆς; τίνος ἡμεῖς; | ΠΕ. πάντων etc.* Cf. Anaxand. III. 161. *τίνα τρόπον ἡμεῖς; τοιοῦτον οἶον etc.* (s. Cobet.)

470. *γῆς*] Scribe *Γῆς.* Cf. 586.

476. *Κεφαλῆσιν*] Qu. *Κεφαλῆσι*.
484. *Μεγάβυζος* est Cratet. II. 246. Men. IV. 105.
495. In *πρὶν δειπνεῖν τοὺς ἄλλους* offendit Herwerden, qui ipse *πρὶν δύνειν τοὺς ἀστέρας* proponit, coll. Eccl. 82 sq. Nihil opus est correctione, modo locum sic interpreteris, 'Being invited to the naming of a child I kept tippling in town and was just having a nap when, before the other guests had begun supper, this worthy took to crowing, and I thinking it was dawn set off for Halimus,' etc. Scilicet vespertinum galli cantum pro matutino per errorem accepit senex. Cf. Vesp. 100. *τὸν ἀλεκτρούνα δ', ὅς ἦδ' ἐφ' ἑσπέρας, ἔφη | ὄψ' ἐξεγείρειν αὐτὸν ἀναπεισμένον | παρὰ τῶν ὑπευθύνων ἔχοντα χρήματα. κἄρι καθηῦδον*] Fort. *καί τι καθηῦδον*.
496. Scribe *Ἄλιμοντάδε*. Cf. *Βραυρωνάδε* Pac. 874.
501. Cf. Thuc. II. 52. *ἐν ταῖς ὁδοῖς ἐκαλινδοῦντο* (sic codd.). Dem. p. 403, 19. *ἐν θιάσοις — καλινδοῦμενον*.
524. *ὥσπερ δ' ἦδη] ἦδη δ' ὥσπερ* Herw.
531. Haec plane vitio laborant. Leg. *κοῦδ' ὧς —*.
532. *ὑμᾶς] οὔτως* Herw.
538. *αὐτῶν ὥσπερ κενεβρείων]* Qu. *ὥσπερ κατὰ τῶν κενεβρείων*.
539. *πολὸν δὴ, πολὸν δὴ]* Sic Vesp. 405. *νῦν ἐκεῖνο, νῦν ἐκεῖνο*.
543. Cf. Dinarch. p. 91. *οὐδὲ — τὴν πίστιν τὴν περὶ αὐτῆς ἐπὶ σοῦ καταλύσαι βουλομένη*. Herod. IV. 148. 4. *τουτέων δὲ τὰς πλεῦνας ἐπ' ἐμέο (ἐμοὶ S. V.) Ἠλείοι ἐπόρθησαν*. Theocr. VII. 86. *αἴθ' ἐπ' ἐμεῦ ζωοῖς ἐναρθῆμιος ὠφελὲς ἦμεν*.
544. *καὶ κατὰ συντυχίαν]* Malim *καὶ τινα συντυχίαν*.
545. Cf. Dem. p. 770. *οὐκ ὀκνήσω πρὸς ὑμᾶς εἰπεῖν ἅτ' ἐμοὶ φαίνεται*.
546. *ἀναθεῖς γὰρ — οὐκ ὀκνήσω]* Lege *ἀναθεῖν' ἄρ' — οὐκ ὀκνήσω*. Cf. Nub. 1453. *ὑμῖν ἀναθεῖς ἅπαντα τὰμὰ χρήματα*. Xen. Apol. 13. *τῶν τοῖς ὄροντι ἀνατιθέντων τὴν τῶν θεῶν δύναμιν*. Ad rem cf. 436 sq.
547. *νοτία]* Cf. Aesch. Fr. 110. *νοσοῖν*.
550. *μίαν]* Fort. *δεῖν*. Sed cf. 172. *οἰκίσσατε μίαν πόλιν*.
553. *Κεβριόνα]* Annon *Κεβριόνη?*
563. *προσνεύμασθαι]* Exspectabam activum *προσνεύμαι*.
564. Cf. Ran. 1202. *ἐναρμόττειν* (sic V. etc. *ἐναρμόζειν* R. etc.).
- Forma *ἀρμόττειν* legitur Plat. II. 660. 677. Men. IV. 196.
567. *Ἡρακλέει]* Ut in anapaestis pro *Ἡρακλεῖ*. V. Kock. ad Eq. 283. Legendum tamen fortasse *Ἡρακλεῖ*. Cf. Ran. 1516. *τὸν ἕμὸν παράδος Σοφοκλεῖ τηρεῖν*. Cf. ad 1295.
569. Cf. Theocr. III. 4. *τὸν ἐνόρχαν — κνάκωνα*.
575. Imprimatur sic, *ικέλην βῆναι τρηχρῶνι πελείη*.
582. Qu. *τὴν γαῖαν ἀροῦσιν*.
584. *ὁ γ' Ἀπόλλων]* Lege *ἀπόλλων*. Eadem crasis est Antiph. 122, 15. *ταυτὶ δ' ὁ ὅτι ἐστὶν οὐδ' ἂν ἀπόλλων μάθοι*.

585. ἀποδώμαι] Ut ἀποδώμαι, καταδώμαι, etc.
586. Cf. 469. ἀρχαιότεροι πρότεροί τε Κρόνου καὶ Τιτάνων ἐγένεσθε | καὶ Γῆς.
593. χρυσά] χρυσᾶ Reisk. κρυπτά Wecklein, coll. Aesch. Prom. 501. Cf. Thuc. IV. 105. χρύσεια μέταλλα. Ubi tamen aut χρύσεια μέταλλα aut simpliciter χρυσεῖα reponendum videtur. Cf. Xen. Hell. IV. 8. 37. Polyb. III. 57. 3. XXXV. 10. 10. δάσουσι] χρήσουσι Wecklein. Leg. δείξουσι.
597. πλεῖ] Fort. πλεῖν. Cf. Thuc. VI. 29. οἱ ἔλεγον νῦν μὲν πλεῖν (πλεῖν δεῖν Herw.) αὐτόν.
599. Cf. Herod. II. 161. 2. τῶν πρότερον (προτέρων unus a.) βασιλέων. VI. 96. μεμνημένοι τῶν πρότερον (προτέρων al.). Thuc. VI. 9. ἐν τῷ πρότερον χρόνῳ. Xen. Mem. II. 6. 7. τοὺς ὕστερον (ὕστερους al.) φίλους.
600. Cf. Eccl. 251. τοῦτό γε | ἴσασι πάντες. et ad Nub. 987. Plat. Resp. II. 364 A. πάντες γὰρ — ὑμνοῦσιν ὡς καλὸν μὲν ἢ σωφροσύνη etc. Men. 882. ἡ πόλις ὅλη γὰρ ἄδει τὸ κακὸν (τοῦτὶ τὸ κακὸν ἄδει?). Theodect. Fr. 1, 1. σαφῆς μὲν ἐν βροτοῖσιν ὑμνεῖται λόγος. Charit. VI. 3. 7. τοῦτο δὲ ἄρα καὶ τὸ ἀδόμητον λόγιον ἦν, διῦ etc. Schol. Pl. 173. διπλῶς ἄδεται ἡ ἱστορία. Eust. p. 1276, 29. περιάδεται κόμη Ἐκτόρειος.
607. Cf. Nub. 878.
608. et 1607. ὄρνιθες] Qu. ὄρνιθες aut potius οὐρνιθες. Sic οὐρνις v. 284. Cf. etiam ad Aesch. Cho. 927. σοῦρίζει (σοι δρίζει). Idem suadet Herwerden.
611. Cf. Vesp. 491. πολλῶ — ἀξιοτέρα. Aesch. Prom. 335. πολλῶ γ' ἀμείνων etc. Alex. 124, 18. πολλῶ γ' ἀμείνων — λογογράφος ἢ μάγειρος. Theogn. 618. πολλῶ γὰρ θνητῶν κρέσσονες ἀθανάτων. 605. πολλῶ τοι πλέονας etc.
614. οὐδὲ θυρῶσαι] οὐδ' ἐχυρῶσαι malit Naber.
615. λαμβάνετε] Imo λαμβάνετον. Cf. Lys. 438. δήσειτον.
621. τοῖς κοτίνοις] Qu. ταῖς —.
628. ἀφείμην] Cf. Thuc. I. 120. εἰ τὰ κάτω προεῖντο (προείντο G. προοίμην al.). Analogia postulat, ni fallor, ut scribatur ἀφοίμην, ut προοίμην. Scilicet indicativi sunt ἀφείμην προείμην, optativi ἀφοίμην προοίμην.
637. ἐπὶ σοὶ] ἐνὶ σοὶ — Mein. sine causa. Cf. Antiph. p. 130, 4. ἐπὶ τῇ τύχῃ μᾶλλον ἀνάκειται ἢ τῇ προνοίᾳ. Dicendum fuisset μόνω σοί, non ἐνὶ σοί. Deinde vix placet τάδε post ταῦτα positum. Qu. ἐνὶ σοὶ δὴ πάντ' ἀνάκειται.
645. Κριῶθεν] Cf. Thuc. I. 114. Θριῶζε (Θριῶζε F.).
652. Pro δὴ τι fort. πού τι. Palmerius καί τι proponit. Corruptela orta est, ni fallor, propter λελεγμένον in λεγόμενον mutatum, unde metri gratia transpositio facta fuit. Cf. Men. IV. 139. ὁ δευτερος πλοῦς ἐστὶ δῆπου λεγόμενος, | ἂν ἀποτύχη τις πρῶτον,

ἐν κόπαισι πλεῖν. *ibid.* κατὰ πόλλ' ἄρ' ἐστὶν οὐ καλῶς εἰρημένον | τὸ Γνώθι σαυτόν. Phot. p. 613, 4. Τῶν κακῶν τριῶν ἐν λεγόμενόν τι ἐστί.

656. ἄγε δὴ, Ξανθία] Fort. ἄγετ', ὦ Ξανθία —. Sed cf. Eccl.

867. οὐ δ', ὦ Σίκων | καὶ Παρμένων, αἵρεσθε τὴν παμπησιάν.

666. τοῖς ξένοις] Qu. τοῖν ξένοιν.

687. ταλαοὶ βροτοὶ] Cf. Pac. 236. βροτοὶ πολυτλάμονες. Aesch. Prom. 560. τὸ φωτῶν ἀλαὸν γένος.

688. Scribe πρόσσχετε. Cf. ad Nub. 575. 1122. Eq. 503. Vesp. 1015.

714. πεκτεῖν] Corrigebam olim κείρειν. Cf. Cratin. 37. ἐνεισιν ἐνταῦθ' αἱ μάχαιραι κουρίδες | αἷς κείρομεν τὰ πρόβατα καὶ τοὺς ποιμένας. Sed praestat πείκειν. Hesiod. Op. 775. οἷς πείκειν. Similes formae epicae sunt στείνειν (Theocr. 25, 97.), θείειν, πνείειν (καταπνείει Agam. 105.), στεινός, Αἰνείας, etc. Sic etiam δεδίσκεσθαι et δειδίσκεσθαι, δεδίσσεσθαι et δειδίσσεσθαι, περαίνειν et πειραίνειν. Cf. Nub. 1360. ἄσαι — τὸν Κριὸν ὡς ἐπέχθη.

717. ὄρνις (acc. plur.) legitur Soph. Oed. R. 966. πρὸς ἅπαντα τρέπεσθε] Cf. Thuc. II. 40. 1. ἐν — ἐτέροις πρὸς ἔργα τετραμμένοις τὰ πολιτικά μὴ ἐνδεῶς γνῶναι.

718. γάμον ἀνδρός] γάμον ἀρθμόν Herw. Qu. γάμον ὄραν, vel γάμον ἀεὶ, vel γάμον ἔργα (sic Hom. Od. 4, 429. ἔργα γάμοιο), vel γάμον ἀνδρες.

719. ὄρνιν τε νομίζετε] ὄρνιν τ' ὀνομάζετε Bachmann. F. W. Schmidt. ὄσαπερ περὶ μαντείας] ὄσα πράγματι μαντεία F. W. Schmidt. Qu. πάνθ' ὄσαπερ τῆς μαντείας διακρίνειν, vel πάνθ' ὀπόσων περὶ μαντεία διακρίνει.

726. Qu. μετρίῳ πνίγει τ'· οὐδ' etc.

728. κατὰ τὰς νεφέλας sine causa malit Herw. ὥσπερ χά Ζεὺς] Cf. Lys. 528. ὥσπερ χῆμεῖς.

745. ἀναφαίνω] ἀναφωνῶ F. W. Schmidt.

749. φέρων] φαίνων cum usus tum metri causa Herw.

750. φέρων] θροῶν F. W. Schmidt.

755. κρατούμενα] κρούμενα Herw. Nonnihil suspectum.

757. νόμῳ] νέφ conj. Kock. γόνῳ (?) F. W. Schmidt.

759. αἶρε πλήκτρον] Desidero articulum. μάχει] μαχεῖ Cobet. μάχει tuetur A. Palmer. in Quart. Rev. a. 1884. p. 367, coll. Ran. 197. εἴ τις ἔτι πλεῖ, σπενδέτω. Cf. ad Ran. 607. 636. οὐ καὶ οὐ τύπτει τὰς ἴσας πληγὰς ἔμοι. Eq. 417. Vesp. 191.

764. ἐστὶ καὶ Κάρ] Malim ἐστὶν ἢ Κάρ.

766. Πεισίον] Confer nomina Ἀμειψίας, Δαμασίας, Πασίας, Σωσίας, Κτησίας, Τισίας, Μελησίας, Ἐρυστίας, Ἀκεσίας, Ἀγυσίας, Ἀνσίας, Τελεσίας, Μαρυσίας.

772. ἄκχων] Corrigendum omnino ἐκλαγξαν aut ἔμελψαν. Cf. Hom. Il. 3, 3. ἢ ὅτε περ κλαγγὴ γεράνων πέλει οὐρανόθι πρὸ —

κλαγγῆ ταί γε πέτονται. Soph. Fr. 890. ἕκτινος ὡς ἔκλαγγε (ἐκραξε al.)
 παρσούρας κρέας. Eur. Ion. 905. κλάζεις παιᾶνας μέλπων. Antiph.
 III. 136. κλαγκταῖσι φωναῖς. Nicomach. trag. Fr. 1. μέλπουσιν ἀηδό-
 νιον κλαγγῆν. Pind. P. IV. 40. Ζεὺς — ἔκλαγγε βροταν. Eur. Tro.
 147. πτηνοῖς κλαγγάν ὄρνισιν. Theocr. XVII. 71. ὁ δ' ὑψόθεν
 ἔκλαγε φωνᾶ — μέγας αἰετὸς αἴσιος ὄρνις. Lucian. Jup. trag. 31.
 δὴ τότε λοίσθιον δμβροφόροι κλάγγουσι κορῶναι. Aesch. Ag. 1445.
 τὸν ὕστατον μέλψασα θανάσιμον γόνον. 244. ἔμελπεν. Eur. Fr.
 775, 21. μέλπει — λεπτὰν ἀηδῶν ἀρμονίαν. Nicom. trag. 1. μέλ-
 πουσα καὶ τὴν τοξοφόρον Ἄρτεμιν. 988. ἐγὼ δὲ κώμοις σε φιλο-
 χόροισι μέλπω. 960. γένος Ὀλυμπίων θεῶν μέλπει καὶ γέραιρε φωνῆ.
 973. Ἦραν δὲ τὴν τελείαν μέλπωμεν. Eur. Iph. T. 1093. πόσιν
 κελαδεῖς αἰεὶ μολπταῖς. Cycl. 69. Ἰακχον ᾤδᾶν μέλπω. Theocr. XVII.
 113. ἐπιστάμενος λιγυρὰν ἀναμέλπει ἀοιδὰν. Ran. 377. χῶπως ἀρεῖς
 τὴν Σῶτειραν γενναίως τῇ φωνῇ μολπάζων. 383.

778. αἰθρη] Fort. αἰθρη, coll. Th. 43. 51.

793. εἴ τε] Qu. εἰ δέ.

812. φέρ' ἴδω, τί ἄρ' ἡμῖν ὄνομ' (τοῦνομ') ἔσται τῇ πόλει
 Elmsl. ad Ach. 4., coll. Nub. 21. Eq. 119. 1214.

819. Scribendum ἰοῦ ἰοῦ. Cf. ad 1510. et Pac. 316.

820. Malim καλόν γ' ἀτεχνῶς σὺ —. Cf. Vesp. 810. σοφόν
 γε τουτί — ἐξηῦρες ἀτεχνῶς φάρμακον στραγγουρίας.

823. τὰ τ' Αἰσχίνου τάλαντα Haupt? Ut τὰ Ταντάλου τάλαντα,
 τὰ Κινύρου τάλαντα. καὶ λῶστον μὲν οὖν] Qu. κάλλιστον μὲν οὖν,
 delete v. 824. Particulae enim μὲν οὖν non possunt post καὶ inferri.
 Itaque mendosam esse vulgatam constat. Superlativum λῶστος
 legitur Teleclid. 2, 1.

825. καθυπερηκόντισαν] Imo ποθ' ὑπερηκόντισαν. Cf. 363.
 Eq. 659. Diphil. IV. 407.

828. Qu. τὴν Ἀθηναῖν εἶν' —.

829. Deleatur virgula post πόλις.

839. χάλικας] Fort. χάλικα. Cf. Thuc. I. 93. Plut. Cim. 13. etc.
 Sed Lucian. Trag. 225. ἔστρωμένη χάλιξιν ὁδός.

841. φύλακας] Scrib. φυλακάς. Cf. Thuc. II. 94. φυλακάς τοῦ
 Πειραιῶς καθίσταντο. Xen. Anab. IV. 5. 21. φυλακάς οἵας ἐδύ-
 ναντο καταστησάμενοι.

843. Recte se habet κήρυκα —. Cf. ad Vesp. 452. et ad
 Nub. 935 sq. Phryn. 32. ὁ καθίσκος δέ σοι | ὁ μὲν ἀπολύων οὔτος,
 ὁ δ' ἀπολλύς ὀδί. Aesch. Cho. 1020. μόχθος δ' ὁ μὲν αὐτίχ', ὁ δ'
 ἤξει. Anacr. 33, 8. πόθος δ' ὁ μὲν περοῦται, ὁ δ' ᾤόν ἐστιν
 ἀκμήν, etc.

850. αἴρεσθε] Leg. πρόσαιρε. Cf. Pher. II. 323. πρόσαιρε τὸ
 κανοῦν.

857. Qu. *ἴτω δὲ Πυθιάς βοὰ θεῶ.* Cf. Eur. El. 879. *ἴτω ξύν-
αυλος βοὰ χαρῆ.* Soph. Tr. 207. *ἴτω κλαγγά.* Fr. 435, 5.

858. *συναδέτω*] Qu. *προσαδέτω.* Cf. Ran. 874. *ὕμεις δὲ ταῖς
Μούσαις τι μέλος ὑπάσατε.* Vel *προσανλεύτω.* Cf. Eccl. 892. *τοὺς
αὐλοὺς λαβὼν — προσαύλησον μέλος.*

860. *οὔτοι μὰ Δί'* T. Halb. Qu. *μὰ τὸν Δί' ἔγωγε —.*

864. *παν' ἐς κόρακας*] Qu. *βάλλ'* —. Cf. Nub. 133.

898. *καλεῖν δὲ*] Leg. *καλεῖν τε.*

930. Doricum est *τίν non τείν.*

943. *Lege ὑφαντοδόνατον.*

946. Cf. Straton. 1, 3. *οὐδὲ ἐν — ὦν ἂν λέγη συνήμι (συνῆκα?).*

Aesch. Ag. 1112. *οὐπω ξυνῆκα.* Eur. El. 260. *ξυνῆκ'.* Cycl. 447.

949. Cf. Pac. 213. *ἔλεγον ἂν ταδί.* Qu. *ποιήσω τοιαδί.*

957. Cf. Dem. p. 755. *τεθνάναι δικαίως ἂν μοι δοκοῦσι.*

961 sq. *λέγε — φέρων* transposuerit A. Palmer. in Quart. Rev.
a. 1884. p. 367.

962. *λέγων*] Fort. *δέπων.*

979. *Lege οὐκ ἔσαι τρυγὼν* etc. De duplici *οὐ* in eodem
membro cf. ad Ran. 645. *οὐδ' αἰετός*] Fort. *οὐκ ἀμπελῖς.*

983. *ἐπήν*] Cf. 1355. Lys. 1175. Recentiore forma *ἐπὶ* utuntur
Alexis, Antiphanes, Menander, Philemon, Euphron, Diodorus, etc.
Sic *ἔκατι* et *ἔκητι.*

991. *ἐκτρέχων*] *Lege ἀποτρέχων.* Cf. 1162. *ἐγὼ μὲν ἀποτρέ-
χων | ἀπονίφομαι.* Pl. 1133. *ταύτην ἐπιπιὼν ἀποτρέχων οὐκ ἂν
φθάνοις.*

994. Qu. *τίς δ' ὁ ζυθμός,* aut *τίς ποθ' ὁ ζυθμός.* Favere
tamen vulgatae videatur Ran. v. 47. *τίς ὁ νοῦς; τί κόθορνος καὶ
ζόπαλον ξυνηλθέτην;* Cf. Eur. Herc. 965. *τίς ὁ τρόπος ξενώσεως
τῆσδε;* Diductis literis imprimatur hic versus.

1009. *ἄνθρωπος Θαλῆς*] Fort. *ἄνθρωπος —.* Sed cf. 169. et
ad Ran. 652. et 837. *ἄνθρωπον ἀγριοποιόν.* Alioqui addendum
fuisset *οὔτος,* ut in Pl. 118. *ἄνθρωπος οὔτος ἐστὶν ἄθλιος φύσει.*

1013. *καὶ κεκίνηται*] *καὶ κατακαίνονται (?)* Herw. Malim *κά-
ποδιώκονται,* vel *καὶ κεκίνηθ' ἡ πόλις.* Long. Past. IV. 24. *ὄλη γὰρ
ἐκινεῖτο ἡ πόλις ἐπὶ τῷ μειρακίῳ.*

1017. Cf. Pac. 221. *ὦν εἴνεκ' οὐκ οἶδ' εἴ ποτ' Εἰρήνην ἔτι |
τὸ λοιπὸν ὄψεσθ'.* Plat. Symp. 210 A. *τὰ δὲ τέλεα (μυεῖσθαι) —
οὐκ οἶδ' εἰ οἴος τ' ἂν εἴης.*

1020. *ἀναμετρήσεις*] Leg. *ἀναμετρήσει.* Verbum *ἀναμετρεῖσθαι*
(sic) occurrit Nub. 203. Fr. 518.

1021. Cf. Herod. II. 150. 4. *Σαρδαναπάλλον (Σαρδαναπάλοιο al.).*

1024. Antiquior et Ionica forma videtur esse *βυβλίον,* recen-
tior et Attica *βιβλίον.* V. Schweigh. ad Herod. V. 58.

1047. *Μοννιχιῶνα* (sic) ex titulis Atticis reponi jubet Herw.

1052. Qu. *ἀπολω' σ', ἐπεὶ γράφομαι σε μυρίας δραχμάς.*

1058. Cf. Aesch. Fr. 133. *ὁ παντόπτης* (*παντεπόπτης* ap. Strab. I. p. 33.) *Ἥλιος*.
1061. Nescio an praestet *πᾶσαν γὰρ μὲν γὰρ ἐποπιτεύω*.
1069. *δάκετα*] Qu. *δάκεα*. Cf. Aesch. Ag. 824.
1070. *πέρυγος*] *φάρυγος* recte Mein.
1078. *ἦν δὲ ζῶντά γ' ἀγάγη* Burges. ad Tro. p. 15. Lenting. Dind. *ἦν δὲ ζῶντ' ἄγη τις* Cobet.
1080. *δείκνυσι καὶ*] *δεινοῖς κακοῖς* Herwerden.
1081. *ἐγχερίπτει περὰ* Wecklein. Ipse *ἐμβύνει* (sive *ἐμβυνεῖ*) *περὰ malim*.
1090. *ἀμπισχοῦνται*] Lege *ἀμπισχονται*. *Ἀμπισχεσθαι* legitur Vesp. 1150. Eccl. 332. 540. *ἀμπισχεῖν* Vesp. 1153. Lys. 1156. Ran. 1063.
1094. *φύλλον ἐν κόλποις ναίω*] *φύλλον κόλποις ἐνναίω* jam Boch. *θάμνων* (aut *θαλλῶν*) *τ' ἐν κόλποις ναίω* F. W. Schmidt. Qu. *φύλλον τ' ἐν κόλποις ναίω*. Cf. Ran. 373. *τοὺς εὐανθεῖς κόλπους λειμώνων*. Aut *δένδρων τ' ἐν κόλποις ναίω*.
1106. *Λαυρ.*] Cf. Av. 861. *κόρακ'* — *ἐμπεφορβειωμένον* (-βιωμένον libri et vulg.). Thuc. II. 5. *Λαυρίου* (*Λαυρείου* recte A. B.). VI. 91. *τὰς τοῦ Λαυρίου* (*Λαυρείου* recte A. B.) *τῶν ἀργυρείων μετάλλων προσόδους*. Similis error est Plut. Nic. 4. *ἐν τῇ Λαυρεωτικῇ*. Sic *Δεκελικός* pro *Δεκελεικός* saepe exhibent mss.
1119. *ἀπὸ τείχους οὐ* Elmsl. ad Ach. 179. Recte.
1131. Apud Herodotum semper est *δργυή*. *τοῦ μάκρους*] Leg. *ὡς μακρόν* (i. e. *ὑψηλόν*). Hesiod. Th. 680. *μακρός Ὀλυμπος*.
1142. *ἔρωδιοί*] *οὐρωδιοί* (*οἱ ἐρ.*) malint Herwerden et Naber, ut praecedunt *αἱ κρέκες*, *οἱ χαραδριοί*, et sequuntur *οἱ χῆνες*, *αἱ νῆται*, *αἱ χελιδόνες*.
1147. et 1197. 1238. 1321. 1420. 1708—1717. Imprimantur hi versus diductis literis.
1148. *περιεζωμένα* (sic) malint Herwerden et Naber. Cf. Alex. III. 465. *περιεζωσμένος* (*περιεζωμένος* Herw.).
1150. Verba [*ὥσπερ — στόμασιν*] ut e variis glossematis adscriptis conflata deleri jubet Rutherford (Class. Rev. vol. V. p. 90). Sed sensui apprime conveniunt verba *τὸν πηλὸν ἐν τοῖς στόμασιν* neque Aristophane indigna sunt. Adde quod luti non minus quam trullae necessaria est mentio. Quare corrigendum forsitan *ὡς δὲ παιδία* | *τὸν πηλὸν* (quasi *ψωμὸν*) *ἐν τοῖς στόμασιν*. His jam scriptis in mentem mihi venit correctio quae optimum sensum praebet, *εὔδ' ὠργασμένον* | *τὸν πηλὸν* —, et quae hujus ipsius fabulae loco confirmatur v. 839. *τὸν πηλὸν ὄργασον*. In textum irrepsisse suspicor verba adscripta *ὥσπερ παιδία*. Scilicet rostrum pro trulla habebant hirundines, lutum vero in ore gestabant, id quod ad nidos aedificandos facere solent.
1154. *Ἀρχινάδου* Mein. Cf. nomen *Ἀρχῖνος*.

1172. ἄρι τῶν —] Qu. ἀριτίως aut ἄρι νῦν. Cf. Fr. 326. ἀλλ' ἀριτίως κατέλιπον αὐτήν etc. Eubul. III. 203. ἐξεπήδησ' ἀριτίως. Nisi scripserat τῶν παρὰ τῷ Διί. Quid significat τῶν θεῶν τῶν παρὰ τοῦ Διός non intelligo. Conferri non debet Aesch. Ag. 538. κῆρυξ Ἀχαιῶν χαῖρε τῶν ἀπὸ τοῦ στρατοῦ.

1175. ὦ — εἰργασμένος] Cf. 1467. ὦ κάκιστ' ἀπολούμενος. Utrobique restituendus videtur vocativus.

1181. τριόρχης] τριόρχις Cramer. Anecd. II. 452, 15.

1182. ὄυμη τε καὶ περοῖσι] Qu. ὄυμη δὲ (γε) τῶν περῶν γε —. ῥοιζήμασιν] Qu. ῥοίζω τι.

1183. αἰδήρ] Fort. αἰδήρ (sic).

1198. δίνης] Fort. οὔσης aut ὄντος. περωτός] Qu. περωτοῦ.

1200. Lege ἔχ' ἀτρέμας αὐτοῦ στήθ'. Cf. Th. 230.

1201. λέγειν ἐχορῆν] Cf. ad Pl. 432. λέγειν ἐχορῆν (σ' ἐχορῆν et σε χορῆν al.).

1213. τί τὸ κακόν;] τί σὺ λέγεις; Naber.

1217. κάπειτα δῆθ'] Leg. ἔπειτα δῆθ'.

1218. τῆς ἀλλοτριίας; φεῦ τοῦ θράσους ingeniose T. Halb.

1221. ἀδικεῖ δὲ καὶ νῦν] Cf. Soph. Ant. 316. οὐκ οἶσθα καὶ νῦν ὡς ἀναρῶς λέγεις. Thuc. V. 30. καὶ ἤδη ἀδικεῖν (αὐτοῦς) ὅτι οὐ δέχονται τὰς Ἀθηναίων σπονδάς.

1226. ἄρξομεν etiam Cobet. Cf. ad Ach. 107. Pac. 233. Th. 637.

1228. ἀκροατέ' etiam Cobet. Cf. Ran. 1180. ἀκουστέα (ἀκουστέον R.). Ach. 394. βαδιστέ' ἐστίν.

1229. Imprimatur sic, τῶ πτέρυγε ποῖ ναυστολεῖς;

1236. ὄρνιδες] Qu. ὠρνίδες aut οὔρνιδες.

1237. οἷς θυτέον —] Cf. Eccl. 989. τηνδεδί μοι κρουστέον.

1081. τάδε δέ σοι ποιητέον. Eq. 72. ποίαν δδόν νῶ (νῶν?) τρεπτέον; et Vesp. 1514. Thuc. VIII. 65. ὡς οὔτε μισθοφορητέον εἴη ἄλλους ἢ τοὺς στρατενομένους (ἄλλοις ἢ τοῖς στρατενομένοις?) etc. Isocr. p. 298 D. οὐ τῶν ἄλλων αὐτοῖς ἀρκτέον. Athen. XIII. 588 D. ἱτέον ἡμῖν, ἔφη, θεασομένοις τὴν γυναικα. De duplici dativo cf. Soph. Oed. R. 1373. οἶν ἐμοὶ δυοῖν | ἔργ' ἐστὶ κρείσσον' ἀγχόνης εἰργασμένα.

1240. ἀναστρέψη libri? Lege ἀναστρέψει.

1241. λιγνύς] Qu. λιγνύϊ.

1246. ὅτι] Fort. οὕτῃ. Cf. Pl. 746.

1251. Cf. 6. στάδια πλεῖν ἢ μυρία. 1305. πλεῖν ἢ μυρία. Ran. 90. Pl. 1184. πλεῖν ἢ χίλια. Eq. 444. πλεῖν ἢ χιλίας. 835. Ran. 18. πλεῖν ἢ ἑναντιῶ πρεσβύτερος. 91. 1129. πλεῖν ἢ δώδεκα. Ach. 858. Eccl. 808. Lys. 589. Nub. 1065. Eubul. III. 262. πλεῖν ἢ δυοῖν ποδοῖν. Dem. p. 174. πλείω (πλεῖν?) δ' ἢ μυρία τάλαντα —. Athen. XIII. 595 B. ἀπὸ πλειόνων τάλάντων ἢ διακοσίων. Terent. Adelph. 2. 1. 45. 'plus quingentos colaphos infregit mihi'. καὶ δῆ] Leg. καὶ μὴν. Cf. Nub. 1414. καὶ μὴν ἔφην ἐλεύθερός γε κἀγῶ.

1255. Qu. θαναμάζειν σ'.

1258. Leg. οὐκ ἀποσοβήσεις ὡς τάχιστ'; Qu. ὕροαξ πάταξ. Cf. Theognost. f. 20. ὕροαξ: μίγδην, ἀναμίξ.

1273. Cf. Pac. 1119. ὦ παῖε παῖε τὸν Βάκιν.

1282. Cf. Pl. 297. πινῶντα (πεινῶντα libri). Athen. IV. 163 D. ἔζη κομῶν καὶ ἐνπῶν καὶ ἀνυποδητῶν. Leg. ἐσωκράτιζον. Σωκρατίζειν est in Nub. Arg. IV. 21. Sic πνθαγορίζειν Antiph. 135. πλατωνίζειν, et λασίζειν (a Λᾶσος), unde λασίσματα (Hesych.),

1283. Cf. Fr. 372 D. σκύνταλον (σκυντάλιον recte Bergk. Ko.) ὑποσίδηρον. Σκύνταλον legitur Eccl. 76. 78. Commentum de productione secundae syllabae in σκυντάλιον finxit grammaticus aliquis qui hic σκυντάλι' ἐφόρουν, νῦν δ' — legeret. Fort. σκυντάλας ἐφόρουν. Vel ἐσκυνταλοφόρουν. Sic κροκωτοφορεῖν (Lys. 219.), θυλακοφορεῖν, λυγροφορεῖν, ξυροφορεῖν (Th. 218.), μιτροφορεῖν (Th. 163.), ἀμφορεαφορεῖν (Fr. 285.), etc.

1285. ὄρνιθες] Qu. οὔρνιθες aut ὄρνιθες. Eadem crasis est Aesch. Cho. 914. σοῦρίζει (σοι ὄρ.).

1288. κατήρα] Leg. κατήρα, imperfectum ut ἐνέμοντο et ὠρνιθομάνον.

1289. ἀπενέμοντ'] Leg. ἄν ἐνέμοντ'.

1292. πέρδιξ μὲν εἷς, κάπηλος, ὠνομάζετο (sic) Herwerden. Malim πέρδιξ γέ τις —. Utique parum hic convenit εἷς.

1297. Metrum requirit formam Συρακόσιος etiam Pind. Ol. I. 23. Συρακόσιον ἵπποχάρμαν βασιλῆα. Theocr. XVI. 78. Eadem forma frequens est in inscriptionibus. Forma Συρακούσιος, in mss. occurrens, valde recentis aevi est. Ipsa urbs Herodoto Συρηκουσαι est, forma Dorica est Συράκουσαι (Συράκοσαι, Συράκοσαι, Pind. Ol. VI. 6.).

1299. Nil temere mutandum. Pollux. VII. 136. ἴσως δὲ καὶ ὄρνυγοτρόφον· ὁ γὰρ ὄρνυγοκόπος ἐστὶν ἐν χρήσει καὶ ὄρνυγοπώλης. καὶ στυφοκόπους (?) δ' αὐτοὺς οἱ κωμωδοὶ καλοῦσιν, ὡς τὸ ἔκοπτον (κόπτειν?) τοὺς ὄρνυγας. Cf. Eurpol. 250, 3. ἧ κόφομεν τὴν μᾶζαν ὥσπερ ὄρνυγα;

1301. ἐμπεποιημένα] Qu. ἐμπεπλεγμένα. Cf. Antiph. III. 121. οἱ νῦν δὲ (ποιηται) — μέλεα — ποιοῦσιν ἐμπλέκοντες ἀλλότρια μέλη. Aesch. Prom. 610. οὐκ ἐμπλέκων αἰνίγματα.

1303. Retinendum καί. Cf. Ran. 614. ἀξιόν τι καὶ τριχός.

1308. ἡμῖν ἔτ' ἔργον] ἔτ' ἔργον ἡμῖν, ut numerosius, Naber.

1321. τῆς — Ἑσυχίας] Lege τᾶς — Ἀσυχίας. Sic mox εὐάμερον (non εὐήμερον).

1337. Revocandum αἰετός.

1338. Leg. ὡς (ἔν') ἀμποταθείην, aut ὅπως ποταθείην. Cf. Soph. Aj. 1217 sq. Qu. ἀτρυγέτου γλαυκᾶς ὑπὲρ οἶδμα λίμνας.

1340. ψευδαγγελῆς εἶν'] Vulgaris forma est ψευδάγγελος. Cf. Aesch. Ag. 636. εὐφημον ἡμᾶρ οὐ πρόπει κακαγγέλω | γλώσση μαίνευ. Non conveniret hic futurum ψευδαγγελήσειν. Quocum cf.

κακαγγελεῖν, Trag. adesp. 95. κακαγγελεῖν μὲν ἴσθι μὴ θέλοντά με. De his formis V. Cobet. N. L. p. 163., ubi fallitur vir doctus.

1354. ταῖς] τοῖς V. Cf. Cratin. 274. ταῖς (sic codd. τοῖς Pors.). κύρβειν.

1358. Qu. ἀπολαύσομαι γὰρ (γε) —.

1359. τὸν πατέρα καὶ βοσκητέον optime Herwerden, sensu requirente.

1376. ἀφόβω φρενὶ σώματί τε] φρενὸς ὄμματι γενεάν Herm. et (γένναν) Dind. φρενὸς ὄμματι τέχνην Herw. Nil mutandum. νέαν ἐφέπων] Leg. πάντ' ἐφορών.

1377. ἀσπαζόμεσθα] Fort. ἀσπάζομαι 'γώ. Sed cf. Fr. 714.

1382. Diductis literis imprimatur παῦσαι μελωδῶν. Cf. ad Eur. Fr. 188 N.

1388. τὰ λαμπρὰ] Nonnihil suspectum. Qu. τὰ πολλὰ aut τὰ πλεῖστα.

1392. εἰδῶλα] Leg. καὶ (aut τὰ τε) φῦλα. Cf. Soph. Fr. 1027, 8. οὐδ' ἀήρ ἔτι | πτερωτὰ φῦλα βαστάσει πυρρονμένη. Eur. Fr. 27, 3. φῦλα πόντου. 839, 5. φῦλά τε θηρῶν. πετεινῶν] Cf. Pac. 130. πετεινῶν. Herod. III. 106. πετηνά (al. πετεινά).

1394. Virgula post ταναοδείρων interpungit Bergk. Vulgo plenum punctum est.

1416. τὸ σκόλιον] Qu. τι σκόλιον.

1426. τί] Scribe τι.

1427. οἱ λησταί γε μὴ λυπῶσί με] Lege οἱ λησταί με μὴ λυπῶσ' ἔτι.

1441. ἐν τοῖσι κουρείοισι τοῖς καθημένοις Wecklein, coll. Pl. 338. ἐν τοῖσι κουρείοισι τῶν καθημένων. Idem τοῖς χειρομένοις — conjicit. Qu. τὰ μειράκι' ἐπὶ τοῖσι κουρείοις ταδί.

1446. Cf. 1542.

1456. Lege κατ' αὐ πέτωμαι.

1467. ἀπολούμενος] Qu. ἀπολούμενε, ut in Ach. 778. 924.

1470. θανμάσθ' ἐπιπτόμεσθα] θανμάσθ' ὅπη 'πτόμεσθα malit Herwerden. Sed ἢ potius quam ὅπη requireretur.

1472. δεινὰ πράγματ' εἶδομεν] Fort. δειν' ὄράματ' —.

1485. ἄνθρωποι] ἄνθρωποι (qui ibi habitant homines) Herw. Naber.

1502. ξυνηφεῖ] Cf. Eur. Fr. 330, 7. συννέφει (ita A. et Dind. συνηφεῖ vulg.).

1506. Lege ἀπὸ γὰρ ὀλοῦμ', actum enim me erit. Cf. Eccl. 65. ἀπὸ σ' ὀλῶ κακὸν κακῶς.

1510. Scribendum ἰοῦ ἰοῦ. Cf. ad 819. et Pac. 316.

1521. κερκιγότες] Leg. τετριγότες. Cf. Herod. III. 110. τέτριγε δεινόν. IV. 183. τετριγασι κατάπερ αἱ νυκτερίδες.

1524. ἐν' εἰσάγοιτο] Malim ἐν' εἰσάγηται.

1541. τὸν κωλαγορέτην] Mire τὸν κωλαγορέτην ταμεύειν dicitur ἢ Βασίλεια. Vide igitur an corrigendum sit τῶν κωλαγορετῶν τὰ τριώβολα. τὰ τριώβολα] Mercedes concionalem et judicialem.

1542. Cf. 1446. Eccl. 457. 717. Pl. 143. In quibus locis omnibus interrogatio est.

1543. ἦν γ'] Malim τήνδ'. Cf. tamen Nub. 77. ἦν ἦν ἀναπείω. παραλάβης, πάντ' ἔχεις] Malim — λάβης, ἅπαντ' ἔχεις.

1545. Fort. αἰεὶ γὰρ ἀνθρώποις ποτ'. Sed cf. Pl. 146. ἅπαντα τῷ πλουτεῖν γὰρ ἐσθ' ὑπήκοα. Nub. 1198.

1547. ὡς οἶσθα σύ] ὡς οἶσθ' ἴσως aut ὡς οἶσθά πον Herw.

1548. δῆτα] Leg. δὴ γε, aut δὴ σύ. θεομοσῆς] μισόθεος recte Herwerden, quum θεομοσῆς non nisi diis invisus significare queat.

1550. ἴνα με κἄν ὁ Ζεὺς ἴδῃ] Lege ἴνα μ' ἐάν —.

1571. εἰ τουτονὶ γ' ἐχειροτονήσαν] εἰ τουτονὶ κεχειροτονήκασ' Elmsl. ad Ach. 108. Cf. 1577. ἤρῃμεσθα περὶ διαλλαγῶν. Eccl.

517. κεχειροτόνημαι.

1579. μοι δότω] Malim τις δότω. Glossema est μοι, ut alibi saepe.

1598. τὸ δίκαιον schol.

1603. ἀπόχρη] ἀποχεῖν jure scribendum esse putat Elmsleius. Cf. adverbium ἀποχρώντως.

1607. ὄρνιδες] Qu. ὄρνιδες aut potius οὔρνιδες.

1609. κύψαντες] Leg. κλέψαντες. Ita etiam Herwerden. Cf. Eq. 1236. κλέπτων ἐπιπροκειν etc.

1612. παρελθὼν] παρ' αὐτῶν feliciter Herwerden. Mox enim sequitur προσπιτόμενος.

1620. μενέτω θεός Naber. De voce μενετός cf. Thuc. I. 142.

1652. ἢ πῶς ἂν —] Fort. ἢ πῶς γ' ἂν. Cf. ad Pl. 485. et Nub. 689. Sed Lys. 304. ἢ πότ' αὐτῇ μᾶλλον — ἀρῆξομεν;

1656. τὰ νοθεῖ' Harpocration. Articulus excidisse videtur propter vicinum praecedens — τα. Cf. Xen. Cyr. VIII. 3. 33. τὸν μὲν οὖν βοῦν ἔλαβε — τὸ νικητήριον. Callipp. com. IV. 561. ὁ διαγορνπησας πυραμοῦντα λήφεται | τὰ κοιτάβια. Soph. Fr. 19. ἐμοὶ μὲν ὄρισεν πατήρ | ἀκτάς ἀπελθεῖν (ἐνοικεῖν?) τῆσδε γῆς (παρακτίας), | πρεσβεῖα νείμας.

1664. Verba παίδων ὄντων γνησίων secludit Naber, quum spuris liberis nunquam fuerit ἀγχιστεία jure Attico.

1671. αἰκίαν] Malim αἴκειαν.

1674. Lege καὶ πάλαι. Cf. Plat. Soph. 218 C. δέδοκται πᾶσι καὶ πάλαι. Phaed. 114 D. διὸ δὴ ἐγωγε καὶ πάλαι μηκύνω τὸν λόγον. Thuc. III. 39. χρῆν δὲ Μυτιληναίους καὶ πάλαι — τετιμῆσθαι.

1678. μεγάλη] Qu. μεγαλαναῦ.

1679. ὄρνιτο παραδίδωμι] ὄρνιτ' ὁ (i. e. οὐ) παραδίδωμι Herwerden. Nihil enim dictum aut factum esse in praegressis quod Triballorum deum movere potuerit ut sententiam suam de imperio

avibus tradendo repente mutaret. Recte. Confer Neptuni exclamationem v. 1680.

1681. Qu. *εἰ μὴ τιτίζει γ'*. Eust. p. 396, 1. τὸ δὲ μετὰ τοῦτο *τιτιγόνιον*, ἴσως παρὰ τὸ *τιτίζειν*. Hirundines *τιτυβίζεν* (i. *τιτυβίζεν*) dicuntur Babrio apud Suid. *ψιθυρίζεν* Polluci V. 90. Vel *εἰ μὴ βαβάζει γ'*, Anglice *chatters*. Hinc *βάβαξ* Fr. 900 b. et *βαβάκτης*. Vel *εἰ μὴ κελαρύζει γ'*. *Κελαδεῖν* enim dicuntur hirundines.

1692. *διετέθην*] *διετίθην* Mein.

1694. *ἔσσι δὴ 'ν Φαναῖσι* *perperam* Bergk. ad Arist. Fr. p. 104.

1703. *τῶν Φιλίππων*] Hoc ut manifestum glossema deleri jubet Herwerden.

1710. Qu. *χρυσανγεῖ 'ν δόμῳ*. Eadem corruptela est Aesch. Fr. 386.

1720. Fortasse glossema est *πάρεχε* ad *ἄνεχε* adscriptum. Cf. Bekk. Anecd. p. 399, 20. *ἄνεχε*: *ἀντὶ τοῦ πάρεχε*.

1724. *τοῦ κάλλους* delent Both. Herwerden.

1732. *τῶν* —] Qu. *Ζῆν'* (aut *τὸν*) —.

1740. *πάροχος γάμων*] Fort. *πάρεδρος* —. Cf. 1753.

1757. *περοσφόρα δῖον ἐπὶ πέδον* Wecklein, coll. 1753. et ad Soph. Ant. 1149. Cf. Pl. 772. *Παλλάδος κλειῶν πέδον*.

LYSISTRATA.

1. Qu. *Βάκχειον* (i. e. Bacchi fanum), ut *Λύκειον*, *Ἀσκληπίειον*, *Ὀλυμπέιον*, etc. *Θησεῖον* (i. e. *Θησέ-ειον*) est Eq. 1312.

2. Corrigebam *ἦ 'ς Κωλιάδος*, sed revocandum *ἦ 'πὶ Κωλιάδ'*. Subaudiendum, ni fallor, *ἀκτὴν*. Cf. Herod. VII. 190. *περὶ Σηπιάδα*. 183. *Σηπιάδος ἀκτῆς*. 186. 188. 191. 195. Paus. I. 1. 5. *Κωλιάδος δὲ ἔστιν ἐνταῦθα* (sc. *ἐν ἄκρῳ Κωλιάδι*) *Ἀφροδίτης ἄγαλμα καὶ Γενετυλλίδες ὀνομαζόμεναι θεαί*. Phot. p. 196, 15. *Κωλιάς*: *τόπος ἐν Ἀτικῇ ἐκκείμενος, ὁμοῖος ἀνθρώπου κώλῳ (κωλῆ?), ἐν ᾧ ἱερὸν Ἀφροδίτης*. Cf. Ran. 187. *ἦ 'ς Κερβερίους ἦ 'ς κόρακας ἦ 'πὶ Ταίναρον*.

5. In textu editionis meae pro "*ἦ γ'*" corr. "*ἦ γ'*". In nota adde *ἦγ'* V. apogr.

6. *ὦ τέκνον*] Qu. *ὦ τάλαν*.

7. *συντεάραξαι* vulg. *ξυντεάραξαι* Dind.

13. *ἐνθάδε* vulg. Correxi *ἐνθαδι*, ut infra 39. 1010. Cf. ad Av. 1358.

16. Cf. Anaxand. 56, 1. *χαλεπή* — *ὁδός ἐστιν*. Philem. 143, 1. *χαλεπὸν γ' ἀκρατῆς ἀσύνητος καθήμενος*. Men. 566, 1. *χαλεπὸν, Πامφίλη, | ἔλευθέρῳ γυναικὶ πρὸς πόρνην μάχη*. Pl. 782. *ὡς χαλεπὸν εἶναι οἱ φίλοι* etc. Theogn. 1028. *τοῦ δ' ἀγαθοῦ χαλεπή, Κύρνε, πέλει παλάμη*. Theocr. XVI. 69. *χαλεπαὶ γὰρ ὁδοὶ τελέθουσιν*

δοδοῖς | κουράων etc. Qu. χαλεπαί γ' αἱ γυναικῶν ἔξοδοι. Sed praestat, ni fallor, χαλεπή 'σθ' ἡ γυναικῶν ἔξοδος.

18. παιδίον] τὸ παιδίον requirit Naber.

20. ἔτερα γὰρ ἦν] ἔτερα πάντ' A. Palmer. Qu. ἀλλ' ἦν ἔτερα γε τῶνδε —.

24. Cf. Nub. 1292. κᾶτα πῶς | —; Ran. 203. κᾶτα πῶς | δυνήσομαι — ἐλαύνειν; 647. κᾶτα πῶς —; Av. 963. κᾶπειτα πῶς | —; Ran. 786. κᾶπειτα πῶς —; Fr. 124. κᾶπειτα πῶς —; Eur. Ion. 549. κᾶτα πῶς ἀφικόμεσθα δεῦρο; Ephipp. 3, 1. ἔπειτα πῶς | οὐ στέφανος οὐδεὶς ἐστι πρόσθε τῶν θυρῶν;

30. Cf. Plat. Phaed. 85 D. δεῖ ἐπὶ τούτου (τοῦ λόγου) δχοῦμενον ὡσπερ ἐπὶ σχεδίας διαπλεῦσαι τὸν βίον.

31. Cf. ad Eq. 1244. λεπτή τις ἐλπίς ἐστ', ἐφ' ἧς δχοῦμεθα. Eur. Or. 68. ἐπ' ἀσθενούς ῥώμης (ῥοπῆς Nauck.) δχοῦμεθα. Plat. Legg. III. 699 B. ἐπὶ τῆς ἐλπίδος δχοῦμενοι ταύτης. Plut. Mor. 1103 E. ἐπ' ἐλπίδος δχεῖται τινος ὡς διανηξόμενος. Galen. Protrept. I. p. 5. δχομένους ἐπ' ἐλπίδων ἀεὶ καὶ θεοῦση τῇ δαίμονι συνθέοντας.

38. Scribe ἀλλ' (sic) ὑπονόησον.

39. ἐνθάδε vulg. Dedi ἐνθαδί. Cf. ad 13. Av. 1358.

42. Leg. ἐργασαίμεθα aut ἐργασαίμεθ' ἄν (coll. Th. 830.). Cf. Lys. 1183. ὅπως ἄν αἱ γυναῖκες ὑμᾶς — ξενίσωμεν etc. Ach. 676. οἱ γέροντες οἱ παλαιοὶ μεμφόμεσθα τῇ πόλει. 753. τί δ' ἄλλο πράττεθ' οἱ Μεγαρήϊς νῦν; Th. 830. πόλλ' ἄν αἱ γυναῖκες μεμφαίμεθα. Th. 329. τελέως δ' ἐκκλησιάζομεν Ἀθηνῶν εὐγενεῖς γυναῖκες. Eur. Fr. 21 N. ἃ δ' οἱ πλουτοῦντες οὐ κεκτήμεθα etc. Pac. 215. εἰ δ' αὖ τι πράξαιτ' ἀγαθὸν ἀττικωνικοί. 508. λαβώμεθ' οἱ γεωργοί. Av. 173. ποίαν δ' ἄν οἰκίσσομεν ὤρνιθες πόλιν; 1581. τὸν ἄνδρα χαίρειν οἱ θεοὶ κελεύομεν. | — ἡμεῖς —. Eccl. 246. καὶ σε στρατηγὸν αἱ γυναῖκες αὐτόθεν | αἰροῦμεθ'. Pl. 15. οἱ γὰρ βλέποντες τοῖς τυφλοῖς ἠγοῦμεθα. 816. στατήρσι δ' οἱ θεράποντες ἀρτιάζομεν | χρυσοῖς. Alex. III. 456. οἱ τρεῖς δειπνοῦμεν. Apollodor. IV. 452. ἀλλὰ μέγα τοῦθ' οἱ πατέρες ἠλατιώμεθα. Timostr. 6, 1. τηρεῖν μὲν ἑτέροις οἱ γέροντες δυνάμεθα. Posidipp. 28, 3. οἱ δ' Ἕλληνες ἔλληρίζομεν. Philem. IV. 36. ἡμεῖς δ' ἀβίωτον ζῶμεν ἄνθρωποι (l. ἄνθ.) βίον. Com. anon. IV. 692. τηρεῖν μὲν ἑτέροις οἱ γέροντες δυνάμεθα, etc. Patrocl. trag. 1, 3. τί δῆτα θνητοὶ πόλλ' ἀπειλοῦμεν μάτην —; Aesch. Pers. 789. πῶς ἄν — πράσσομεν ὡς ἄριστα Περσικὸς λεώς. Eur. Med. 231. γυναῖκίς ἐσμεν ἀθλιώτατον φυτόν (l. φύλον ἀθλ.). Eur. Suppl. 355. ὅθ' ἡ τεκοῦσα — πρώτη κελεύεις etc. Eur. Fr. 21. ἃ δ' οἱ πλουτοῦντες οὐ κεκτήμεθα etc. Fr. 25, 2. γέροντες οὐδὲν ἐσμεν ἄλλο πλὴν ὄχλος | καὶ σχῆμ'. Fr. 321, 2. πανταχοῦ λελείμεθα | πᾶσαι (πάνθ' αἱ?) γυναῖκες ἀρσένων ἀεὶ δίχα. Fr. 432, 2. πῦρ μεῖζον ἐβλάστομεν (l. ἐβλαστον αἱ) γυναῖκες. Theogn. 141. ἄνθρωποι (l. ἄνθρ.) δὲ μάταια νομίζομεν. Theophr. Char. 21 f. ἐθύομεν οἱ πρυτάνεις. Cf. ad Av. 106.

43. Leg. *ἐξανθισμένοι*. Idem vitium est Philem. IV. 26. *ἄνωθεν ἐξανθισμένον* (*ἐξηγθ. libri*).

44. Verum videtur *κροκωτοφοροῦσαι*. Cf. 219. Sed cf. 1151. *κατωνάκας φοροῦντας*.

45. Qu. *τί* — *καὶ περιβαρίδες*; *Κιμμερικῶ* hodie Dind. quem v. in Thes. IV. 1557.

51. *ἐγὼ βάγομαι*] Leg. *ἐγὼ ἠνύσομαι*.

59. Virgulas ante et post *οἶδ' οὐ* posui. Cf. Av. 1408. *οὐ παύσομαι, τοῦτ' ἰσθ' οὐ*, | *πρὶν ἂν* —. Qu. *ἀλλ', ἐκεῖν', εἰ οἶδ' οὐ*, | —, coll. 764. Cf. tamen Pl. 119.

63. *Θεογένους* schol.

64. *θοῦκάτειον* Suid.

66. Cf. 1072. *καὶ μὴν ἀπὸ τῆς Σπάρτης οἶδι* — *χωροῦσ'.*

77. 1415. *οἶδι τις ἔτερος, ὡς ἔοικεν, ἔρχεται.*

71. Cf. 485. *τοιούτον πρᾶγμα.*

73. *εἴ τι πάνν δεῖ*] Sub. *λέγειν*. Sensus horum verborum non omnino perspicuus est. Vide an corrigendum sit *εἰ δέει τον*. Cf. Pl. 1135. *εἴ τον δέει γ' ὧν δυνατός εἰμί σ' ὠφελεῖν*. Vel *εἰ πάνν τον δεῖ*. Cf. Lys. 605. *τοῦ δεῖ*;

74. *ἐπαναμείνωμεν*] Cf. Nub. 804. 843. Eccl. 493. 790. Herod. VIII. 141. *ἐπανέμειναν διατρέβοντες*. Fort. *ἐτ' ἀναμείνωμεν*. Cf. 766. *καὶ προσταλαιπωρήσασ' ἐτ' ὀλίγον χρόνον*.

82. Suspectum *ποτὶ πνγὰν ἄλλομαι*. Dicendum enim fuisset *ποτὶ τὰν πνγὰν* —. Fort. *τὰν τε πνγὰν πάλλομαι* (aut *σειομαι*).

83. *ὡς δὴ*] Malim *ὡς δ' αὖ*. *ιτιθίων*] Lege *τῶν ιτιθῶν*, coll. Av. 826. *λιπαρὸν τὸ χρῆμα τῆς πόλεως*. Lys. 1085. Vesp. 933. Cf. Th. 640. *ιτιθούς*. Vel *τὸ χρῆμ' ἔχεις τῶν ιτιθίων*. Requiritur certe articulus. V. Ach. 1199. Pac. 863. Th. 143. Pl. 1067.

85. *'σθ'*] Cf. 184. 251. *'φ'*. Eq. 667. *'ι'* (*ἔτι*). 981. *'γένεθ'*. Nub. 1247. *'σθ'*. Av. 77. *'π'*. 353. *'σθ'*. Vesp. 86. *'πιθυμεῖτ'*. 147. *'σθ'*. 234. *'νταῦθ'*. 1265. *'δοξ'*. 1329. *'ρρήσεθ'*. Ran. 432. *'νθάδ'*. 928. *'π'*. Th. 217. *'πιδιδόν'*. Th. 927. *'πιλίπωσ'*. Fr. 277. *'γωγ'*. Eupol. 349. *'στ'*. II. 510. *'σθ'*. Cratin. II. 166. *'φασκ'*. Alex. III. 405. *'στ'*. Nicom. com. IV. 583. *'στ'*. Men. IV. 197. *'σθ'*. Soph. Phil. 16. *'στ'*. Oed. C. 839. *'πίτασσ'*. Eur. Suppl. 195. *'πόνησ'*. Bacch. 729. *'ξεπήδησ'*.

86. *πρέσβειρά τοι*] Qu. *πρέσβειρά τις*.

87. *ἢ Δί'*] Lege *ναὶ μὰ Δί'*. *ὦ Βοιωτία*] Malim *ὡς Βοιωτία*.

91 sq. Calonicæ hæc tribuerit Naber. Lysistratam enim serio rem tractare, jocos autem adspergere Calonicam.

94. *μῦσιδδέ τοι*] Parum hic convenire videtur *τοι*. Qu. *μῦσιδδέ ννν*. Sed cf. Anacr. Fr. 75. *ἴσθι τοι*.

97. *τοδί*] Qu. *ἐγὼ*. Si verum est *τοδί*, corrigendum erit *τὸ μικρόν* pro *τι μικρόν*.

105. *πόκα*] Scribe *ποκά*.

106. Malim φρωδος. Cf. 155. γων. 1004. τῷ μύρω. 1250. τῶς τ' Ἀσναίως. ἀμπτάμενος] Qu. ἀμπτόμενος.

107. φεφάλυξ, | ἐξ οὔπερ ὑμᾶς (sic) Naber.

108. ἐξ οὐ γὰρ] ἐξ οὐ δέ γ' Herwerden. Deleatur virgula in fine versus posita.

109. ὀκτωδάκτυλος] Attici servant in compositis etiam πέντε, ἐξ, ἑκατόν. Sed ὀκταχόινικος metrum requirit Fr. 618.

113. Lege ἐγὼ μὲν ἄν —. Cf. 373. ἐγὼ μὲν —. ἐγὼ δέ γ' —. 374.

114. περιπατεῖν (!) pro ἐκπιεῖν Naber.

115. Qu. ἐγὼ δέ γ', εἰ καὶ μ' ὥσπερ εἰ ψῆτταν δέοι | μεταδοῦν' ἔμαντις παραμοῦσαν θῆμιον, vel — κἄν εἴ με χρεῖη ψῆτταν ὡς | μεταδοῦν' —, vel κἄν εἴ μ' ἄπερ ψῆτταν δέοι | μεταδοῦν' —. Legendum saltem videtur ἐγὼ δέ γ' ἄν, κἄν εἰ —. Cf. v. 114.

117. ποτιτὸ Ταύγειτόν γ' ἄνω] Fort. ποτιτὸ Ταύγειτον ὄρος. Delenda saltem videtur particula.

118. Fort. ἔλσοιμί κ', αἰ μέλλοιμί γ'. Parum enim hic convenit δπα. ἰδεῖν] Malim ἰδῆν. Cf. 1004. σιγῆν (pro θιγεῖν). 1174. κοπραγωγῆν. 1314. ἀγῆται (pro ἡγεῖται). 1076. δῆ (qu.). 1319. ποίη. 1321. ὕμνη.

124. Leg. ἀφεκτέ' ἡμῖν ἐστι τοίνυν —, vel ἀφεκτέον νυν (et mox ἐστὶν ἡμῖν τοῦ πέους).

125. Qu. ποῖ βαδίσετε, αὐται; τί etc.

127. Imprimatur hic versus diductis literis.

132. παρατεμεῖν] Imo παραταμεῖν.

133. κἄν με χρεῖ] Malim κῆν δέη. Cf. Ran. 265. κεκράξομαι γὰρ, | κῆν δέη δι' ἡμέρας. et ad Eq. 1307.

136. βούλομαι] δήλομαι Br., coll. Valck. in Theocrit. p. 258. ad Brasidae epistolam ad Ephoros scriptam, ἄσσο' ἄν (ἄσσα κα?) δηλῶμαι (δήλωμαι?) πραξῶ ποτιτὸν πόλεμον ἢ τεθναξοῦμαι.

137. παγκατάπυγον] Qu. λακατάπυγον, ut λακατάρατος. θῆμέτερον] θηλύτερον Naber.

139. Imprimatur sic, Ποσειδῶν καὶ σκάφη.

142. χαλεπὰ μὲν ναὶ τῷ σιῶ] Lege χαλεπὰ ναὶ μὰ τῷ σιῶ.

143. ὑπνῶν ἐστ'] Transpone ἐσθ' ὑπνῶν. ὑπνῶν] Qu. ὑπνῶσθ'. ἄνευ ψωλᾶς] Imo ἄνις ψωλᾶς. Cf. Ach. 799. 834.

146. Qu. ὅμως γὰ μὴν δεῖ τᾶς γὰρ εἰράνας μέλει, vel — δεῖ τᾶς γὰ εἰράνας (Γειράνας?) μέλει, vel ὅμως γὰ μὴν· δεῖται γὰρ —.

149. καθήμεθ'] Cf. ad Ran. 919. Andoc. p. 776, 7. ὥσπερ ἄν εἰ καθῆσθε (καθῆσθε Cobet.) etc.

152. στυοῦν' ἄν] Lege στυοῖντο δ'.

153. προσίοιμεν] προσέχοιμεν malit Naber.

156. γυμνά (Ahrens) παριδῶν ἐξέβαλεν Naber. Leg. παρεσιδῶν aut παραῖδῶν (i. e. παραφιδῶν).

160. ἐὰν λαβόντες δ' —;] Malim τί δ', ἐὰν λαβόντες —;
Cf. 162.
162. Lege παρέχειν κακοῖς κακῶς (om. τι).
166. συμφέρον vulg. Dind. Corrige ξυμφέρον.
169. ἄγειν] Cf. 1076. μουσίδδειν.
171. Fort. ἀμπεῖσειέ κα.
173. Cf. Plut. Them. 5. μεγάλην ἤδη τότε σπουδὴν καὶ φιλο-
τιμίαν τοῦ ἀγῶνος ἔχοντος. Eur. Med. 557. εἰς ἄμιλλαν πολύτεκνον
σπουδὴν ἔχων.
179. δοκούσαις] Fort. δοκούσας. Sed cf. 14.
180. παντᾶ γ' (?) ἔχει κ' εὔ· καὶ τάδε γὰρ — Wecklein. Qu.
παντᾶ κ' ἔχει κ' εὔ· καὶ τάδε γὰρ —, vel πάντ' εὔ κ' ἔχει κά· —.
183. πάροφαινε μὲν] Fort. πάροφαινε νῦν (aut νῦν). Vix hic
convenit particula μὲν. ὡς δμώμεθα] Corrigen dum videtur
δντιν' δμώμεθα (193), aut δντιν' δμώμεθα (ut γῶν pro γοῦν). Pro
ὡς requiritur, ni fallor, aut ὅπως (quomodo), aut δντιν'. Cf. 187.
Metrum enim neque πῶς neque ὅπως patitur. Qu. τὸν ὄρκον, ὅπως
(vel δντιν') δμώμεθα. Corruptum videtur δμώμεθα ex δμοόμεθα.
188. Cf. Philem. 103, 5. κατὰ μικρὸν αἰεὶ, φασὶ, φύονται φρέ-
νες. Theocr. XIV. 51. νῦν δέ ποχ' ὡς μῦς, φαντὶ, Θυώνιχε, γεύ-
μεθα πίσης. Eust. p. 1023. Σοφοκλῆς δέ, φασὶ, τὸν κιδαρῶδὸν
σοφιστὴν λέγει. Tolerari saltem nequit ὥσπερ φασὶν pro ὡς φασιν
positum. Cf. Philem. 190. σαυτὴν ἐπαινεῖς ὥσπερ Ἀστυδάμας ποτέ.
191. ὄρκος] Scribe οὔρκος. Cf. 198. τὸν ὄρκον. Sic οὐλύμ-
πιος Ach. 530. τοῦπτιάνιον Eq. 1033. Pac. 891. τοῦροροπύγιον Nub.
162. τοῦξύθυμον Vesp. 406. τοῦρονίδιον Av. 662. θοῦμόφυλον, etc.
198. ἐπαινίω] Cf. ad 1148. 1299. 1311.
207. εἴτε πρώτην μ'] Qu. εἴτ' ἐμὲ πρώτην —.
211. ταῦτά] Malim ταῦτα.
221. 222. μου] Malim μοι (ἐπιτυφῆ).
225. 226. βιάζεται βία] Vix sanum. Qu. βιάζεται λαβών.
Cf. 160. ἐὰν λαβόντες δ' ἐς τὸ δωμάτιον βία | ἔλκωσιν ἡμᾶς; Vel
βιάζεσθαι θέλη. Vel ἐὰν δέ γ' — μ' ἀνήρ.
229. τὰ Περσικά] Lege τὰς Περσικάς. Cf. Th. 734. Περσικάς
ἔχων. Eccl. 319. καὶ τὰς ἐκείνης Περσικάς ὑφέλκομαι. Nub. 151.
κᾶτα ψυγείση περιέφυσαν Περσικαί (Περσικά V.).
235. ἐμπλήθ' ἢ κύλιξ Dawes. Cobet. Cf. Ach. 236. ἐμπλή-
μην (sic R.). Praeferendum, ni fallor, ἐμπλεῖθ'. Sic βλεῖο Hom.
Π. 13, 288.
240. τοῦτ' ἐκεῖν' —] Cf. Ach. 41. τοῦτ' ἐκεῖν' οὐγὼ ἔλεγον.
Pac. 64. τοῦτ' ἐστὶ δῆτα τὸ κακὸν αὐθ' οὐγὼ ἔλεγον.
243. Leg. παρ' ὑμῖν. Cf. Pl. 1149. τὰ γὰρ παρ' ὑμῖν ἐστὶ
βελτίω πολύ. et ad Lys. 172. Th. 1170.
249. οὔτε δικέλλας οὔτε πῦρ Naber, coll. Phoen. 1162. Qu.
οὐ γὰρ τσαυτασι δικέλλας etc.

253. ἄμαχοι γυναῖκες] Qu. ἄμαχοί τ' ἄν ἡμεῖς (gl. αἱ γυναῖκες).
 272. ἐμοῦ ζώντος] Lege ἐμοὶ ζώντι γ'.
277. Qu. παραδούς ἐμοὶ θῶπλ' ὄχητο | σμικρόν γ' ἔχων τρι-
 βώνιον.
 282. ἀσπίδων] ἀσπίδας schol.
 284. Malim ἄρ' οὐκ ἐγὼ —.
 285. μὴ νῦν vulg. Dind. μὴ νυν Mein. ἐν τετραπόλει] Qu. ἐν τῆμῃ πόλει (i. e. in acropoli), vel μὴ νυν ἔτ' ἐνθάδ' ἐν πόλει. Philochori Τετραπόλις memoratur Athen. p. 235 C.
 286. Leg. ἀλλ' ἔστι γάρ μοι τῆς ὁδοῦ | λοιπὸν ἔτι τὸ χωρίον —. Cf. Theocr. Π. 89. αὐτὰ δὲ λοιπὰ | ὁσί' ἔτ' ἦς καὶ δέσμα.
 297. προσπεσὸν μ' ἔκ —] Lege προσπεσὼν μούκ —. Cf. Eq. 344. προᾶγμα προσπεσὸν σοι.
 307. οὐκον ἄν] Qu. τί δῆτ' ἄν, —; Cf. Nub. 769. φέρε τί δῆτ' ἄν, εἰ — ἐκτῆξαιμι; Th. 773. τί δ' ἄν, εἰ —; Infra 366. τί δ', ἦν σποδῶ τοῖς δακτύλοις;
 308. Cf. Xen. Lac. 5, 7. ὑπὸ φανοῦ πορεύεσθαι. Recentior forma est φανός. V. schol. Ach. 937. Poll. X. 116.
 316. πρώτως ἐμοὶ] Qu. πρώτῳ γ' ἐμοί. Cf. Nub. 1118. ὕσομεν πρώτοιον ὑμῖν. 523. Pl. 44. καὶ τῷ ξυναγῆς δῆτα πρώτῳ; XP. τοιτῶ. Sed praestat, ni fallor, πρώτισ' ἐμοί.
 318. θέσθαι τροπαῖον] Fort. στήσαι τροπαῖον. Cf. Eur. Hel. 1380. ὡς βαρβάρων τροπαῖα μορίων χειρὶ | στήσων. Vix conferri debet Aesch. Cho. 775. ἀλλ' εἰ τροπαῖαν Ζεὺς κακῶν θήσει ποτέ;
 323. Qu. περιφλεύσω (vel πυρὶ φρυκτῶ) ὧδ' —, vel — τῶνδ' | ὑπὸ μαρῶν ἀργαλέων | τυμβογερόντων δλέθρων. Cf. Vesp. 1330. ὑμᾶς, ὧ πονηροὶ, ταυτηὶ τῇ δαδί φρυκτοὺς σκευάσω. Herod. V. 77. τειχέων περιπεφλενομένων (περιπεφλυσομένων?) πυρὶ.
 329. χυτρείου] Fort. κεραμεοῦ. Cf. ad Nub. 1474. Sed apud Hesygium est τὰ χύτρεα, i. e. earthen ware, pottery.
 331. ἀρπαλέως] Fort. ἀρπαλέως τ'.
340. ἀνθρακεῖν] Qu. ἀνθρακίζεν. Ἐπανθρακίζεν legitur Av. 1545.
 353. θύρασιν αὖ] θύραζ' ἰδὸν Herw. Si quid mutandum, malim θύραζέ τις, aut θύραζε προσβοηθεῖς. Particula αὖ hic valet non rursus, sed i. q. nostrum now.
 357. αὐτάς] Qu. αὐταῖς.
 359. τοῦτο μ'] Lege τοῦτό γ'. Praecessit enim ἡμεῖς etc.
 361. Qu. φωνήν ἄν οὐκ ἔτ' εἶχον.
 366. τὸ δεινόν] Malim σὸ δεινόν.
 368. οὐκ ἔστιν ἄρ' dubitanter Elmsleius Ed. Rev. XIX. 87., coll. Eq. 1079.
 372. τί δαὶ σὸν — Elmsl. Ed. Rev. XIX. 87.
 373. Corrigendum suspicor ὡς — ὑφάπων, et mox ὡς — κατασβέσουσα. Cf. 372. ὡς σαιτὸν ἐμπυρεύσων;

374. κατασβέσαιμι] Qu. σβέσω χέασα. Corruptela orta est ex ὑφάρων mutato in ὑφάρω.

376. Λεγε ἦν ἔχω. Cf. ad Pl. 1089. τῷ θεῷ γὰρ βούλομαι | ἐλθὼν ἀναθεῖναι τοὺς στεφάνους τοῦσδ' οὗς (ὡς solus R.) ἔχω. Eq. 488. πρῶτον δ', ὡς ἔχω, τὰς κοιλίας — καταθήσομαι. Sotad. ΠΙ. 585. ἔρρηγα ταύτας ἐπὶ τὸν ἄνθραχ' ὡς ἔχει. Herod. I. 114. ὄργῃ ὡς εἶχε ἐλθὼν etc. I. 123. 4. ὡς δὲ εἶχε, οὕτω ἐσέθηκε βιβλίον. Aristid. I. 553. ὡς εἶχον εἰσῆξα εἰς τὸ δωμάτιον. Antiph. ΠΙ. 114. ἐπὶ κῶμον — ἴωμεν ὥσπερ ἔχομεν.

380. Qu. ἀλλ' οὐκ ἔτ' (οὐκέτ' B. C. Δ. etc.), ᾧ μέλ', ἔξεις.

391. ἔλεγεν δ' —] Malim ἔλεγε δ' —. Qu. ὁ μὴ ὄρας' (ὄρας, εἰς ὄρας) ἰὼν —. Cf. 1037. μὴ ὄρας ἰκοισθε. Sed Lucan. D. Meretr. 10. μὴ ὄρασιν ἰκοίμην. Cum ὄρασι confer θύρασι, Ὀλυμπίασι. De hiatus cf. Apollod. com. IV. 442. πρὸ ἡμέρας. Diphil. IV. 385.

393. 396. φησὶν] Fort. ἄθεν.

394. Λεγ. ἥπι τοῦ τέγους γυνή. Alioquin ἐπὶ τοῦ τέγους cum φησὶν construendum erit.

395. Qu. ἡ 'πὶ τοῦ τέγους γυνή. Cf. Vesp. 1293. τοῦ 'πὶ ταῖς πλευραῖς τέγους.

398. τοιαῦτ' ἀπ' αὐτῶν —] Fort. τοιαῦτά γ' αὐτῶν —, vel τοιαῦτα τούτων —.

400. Malim αἶ γ' ἄλλα θ' —.

402. ἐνεουρηκότας] Qu. ἐνεουρηκόσι.

415. καὶ πέος] Fort. τὸ πέος.

420. ἀπήνηκ'] Qu. ἀποβέβηκ'.

421. Cf. Nub. 1217. ὅτε τῶν ἔμαντοῦ γ' ἔνεκα etc. Pac. 1251. ὅτ' ἀντιέδωκά γ' etc. Lys. 421. ὅτε γ' ὦν (ὅτ' ὦν γ') ἐγὼ πρόβουλος etc. Herod. V. 92. 2. ὅτε γε ὑμεῖς — παρασκευάζεσθε. ἐκπορίας] Fort. ἐκπορίας θ'.

427. οὐδὲν ποιῶν ἀλλ' ἦ —] Cf. Xen. Vect. 3, 6. οὐδὲ προσδαπανῆσαι δεῖ οὐδὲν ἀλλ' ἦ ψηφίσματα φιλάνθρωπα.

436. Male post προσοίσει interpungit Mein.

440. πατούμενος] Qu. πεκτούμενος. Cf. 685. ποιήσω — βωστροεῖν σ' ἐγὼ πεκτούμενον. Sed Eq. 69. εἰ δὲ μὴ, πατούμενοι (πεκτ.?) | ὑπὸ τοῦ γέροντος διαπλάσια χέζομεν. 166. Nub. 1359. χρῆν σε τύπεισθαι τε καὶ πατεῖσθαι.

448. στενοκωκύντους] Mire formatum epithetum, nam cetera epitheta sic inchoantia a στενός, non a στένω, formata sunt.

450. ἀτὰρ οὐ γυναικῶν] Malim cum Elmsleio ἀτὰρ οὐ γυναικῶν γ'. Cf. Vesp. 147. Saepe enim occurrunt particulae ἀτὰρ — γε.

451. ὦ Σκύθαι] Non debbam οἱ Σκύθαι pro ὦ Σκύθαι proponere. Cf. ad Pl. 1100.

460. οὐ λοιδορήσει;] οὐκ δοχιτομήσει; Kock. Veris. p. 262. Latet haud dubie mendum.

472. *κνλοιδιαῖν*] Veram lectionem *κοιλοιδιαῖν* esse suspicor. Cf. *κοιλοφθαλμῶν*. Saepe diphthongus *οι* in *v* corrupta est. V. ad Thesm. 392.

477. Cf. Eccl. 941. οὐ γὰρ ἀνασχετὸν τοῦτό γ' ἑλευθέρω. Pl. 898. ταῦτ' οὖν ἀνασχετ' ἐστὶν —; Th. 563. ταυτί δῆτ' ἀνεκτ' ἀκούειν; Soph. Aj. 466. οὐκ ἔστι τοῦργον τλητόν. Aliud est ἀνεκτέον (i. e. δεῖ ἀγέχεσθαι). Cratin. 327. ἀλλὰ τὰδ' ἔστ' ἀνεκτέον. Trag. adesp. 313. ἄνδρ' ἠδίκησας, ἄνδρ' ἀνεκτέον τόδε; Sic e. g. περιόπιτος et περιόπιτος (Herod.), ἀκουστός et ἀκουστέος.

485. τὸ τοιοῦτον *πρᾶγμα*] Lege τοιοῦτον *πρᾶγμα*. Cf. 71. ἤκουσαν ἄρι περὶ τοιοῦτον *πράγματος*. Vesp. 513. τοιοῦτους *πράγμασι*. Eccl. 1104. et ad Vesp. 384.

486. *αὐτῶν*] Malim ὑμῶν.

499. Hunc versum ut spurium secludit Wecklein.

506. *σαντῆ κρωξίαις*] Qu. *σαντῆ κρωξον*.

507. *καὶ τὸν χρόνον ἠνεχόμεσθα*] Lege *καὶ χρόνον ἠνεχόμεθ'* ὑμῶν.

509. ἠρέσκετέ γ' ἡμᾶς] Lege ἠρεσκε *ταδ' ἡμᾶς*.

520. Imprimatur sic, πόλεμος δ' ἄνδρесси μελήσει. Malim *πολέμον*. Cf. Cratin. jun. III. 375. μάχαι δ' ἄλλοισι καὶ πόνοι (μάχης — πόνον Pors.) μέλοι. Aesch. Sept. 201. μέλει γὰρ ἄνδρσι — *τάξωθεν*.

524. ἦ δ'] Post ἦ δ' requiritur omnino ὅς. Lege ergo aut *εἴφ'*, aut *ἔσθ'*. Exciderat, opinor, *ἔσθ'* propter simile vicinum *ἔτ* —.

ἕτερός τις] Cf. Pl. 397. 163. *ἕτερος δὲ χαλκεύει τις*. Ran. 767. *ἕτερός τις*. Eccl. 695. *τάδε λέξουσιν, Δεῦρο παρ' ἡμᾶς* | *ἐνθάδε μείροῦς ἔσθ' ὠραία*. | *παρ' ἔμοι δ', ἕτερα* | *φήσει τις* —, καὶ *καλλίστη* καὶ *λευκοτάτη*.

526. *γυναιξιν συλληχθείσαις* vulg. Dedi *γυναιξὶ συλληχθείσαις*.

536. *ξαίνειν συζωσάμενος*] Qu. *ξαίνει συζωσάμενος*. Cf. 585.

538. πόλεμος] Qu. *πολέμον*. Cf. ad 520.

542. Qu. οὐδέ με τὰ γόνατα (∞∞) —. Vel οὐδέ με τὰ κῶλα (gl. γόνατα) —. *καματηρός*] Cf. Athen. I. 14 F. *πολὺν δὲ τὸ σύντονον καὶ καματηρὸν τῆς* — *ἀμίλλης*.

544. *αἰς*] Fort. *αἰς γ'*.

549. *ἀνδρειοτάτη*] Imo *ἀνδρειόταται*.

550. *ἔτι γὰρ νῦν*] Malim *μέχρι γὰρ νῦν*. Cf. Eq. 964. Vesp. 700.

553. *ἐντέξη*] Cf. Eur. Hipp. 642. *ἐντίκειν φθόνον, ἀνελευθερίαν*, etc. Herod. IX. 3. *ἀλλὰ οἱ δεινός τις ἐνέστακτο ἴμερος* etc. Vesp. 702. Platon. passim. Eust. p. 1822, 15. *ὡς δὲ κύων καὶ τῆ κωμορδία ἐνέτηξε σαῶμμα γυναικῶν τὴν εἰρημένην κύνειραν*, etc.

557. *καὶ bis* vulg. Mein. *κάν bis* Dind. Recte, opinor. Cf. Ach. 606. *τοὺς δ' ἐν Καμαρίνῃ κὰν Γέλα κὰν Καταγέλα*. Eq. 792. *ἐν ταῖς πιθάγκαισι* | *καὶ γυπαρίοις καὶ πυργιδίοις*. Av. 620. *ἐν ταῖσιν κομάροις* | *καὶ ταῖς κοτῖνοις στάντες*. Ran. 724. *ἐν τε τοῖς Ἑλλήσι καὶ τοῖς βαρβάροις πανταχοῦ*. 729. *καὶ τραφένας ἐν παλαιστραῖς*

καὶ χοροῖς καὶ μουσικῇ. Eupol. 120, 1. ἐν τε ταῖς τριόδοις κἀν τοῖς δξυθνύμοις. Plat. com. II. 683. ἐν κλίμαις — καὶ στρώμασι — κἀν (καί?) φοινικίαι etc. Ephipp. III. 327. ἦ | ἐν τοῖσιν ἀλλοῖς μουσικῇ κἀν τῇ λύρα. Philem. 57, 1. κἀν βροτοῖσι καὶ (κἀν Mein.) θεοῖς. Baton. 2, 3. ἐν τοῖς περιπάτοις | καὶ ταῖς διατριβαῖς. Aesch. Eum. 233. δεινὴ γὰρ ἐν βροτοῖσι κἀν θεοῖς πέλει.

562. λέκιδον] Qu. λεκίδου.

563. κἀκόντιον] Malim, ut in anapaestis, καὶ ἀκόντιον.

564. Lege ἐδεδίπτετο, i. e. terrebat. Cf. Hom. II. 2, 190. οὗ σε εἶοικε κακὸν ὡς δειδίσεσθαι. 4, 184. 13, 810. 18, 164. Plat. Phaedr. 245 B. Dem. p. 434, 24. p. 1451, 7. Aliud omnino est δεδίσκεσθαι, i. q. δεξιούσθαι, excipere.

565. πράγματα πολλά] Fort. πράγματ' ἔσεσθε. Cf. 571—2.

571. δῆ] Fort. οὖν, quod post -ων exciderit; postea interpolatum δῆ. Sed cf. Ran. 1476.

572. ὦ ἀνόητοι] ἀνοητόταται A. Palmer. Nihil opus. Excusationem habet hiatus in anapaestis. Cf. Fr. 29. ὦ ἀπονοία καὶ ἀναιδεία.

573. ἐκ τῶν ἐρίων —] Cf. Eq. 464. οἶμοι, σὺ δ' οὐδὲν ἐξ ἀμαξουργοῦ λέγεις;

574. πόκον] Lege πόκον.

575. ἐπικλινεῖς] Lege ἐπὶ κλίνης. Cf. 732.

577. καὶ τοὺς πιλοῦντας] τοὺς om. B. C. A. Fort. καὶ συμπιλοῦντας. Συμπιλεῖν est Plat. Tim. 45 B. 49 C. Polit. 281 A. Lucian. Tox. 30. κόμη συμπεπλημένη. et συμπίλησις Plut. 2. 390 B. συμπιλητικὸς Tim. Locr. 100 E.

579. κοινὴν εὐνοίαν] Qu. κοινῇ γ' εὐνοία.

584. τὸ κατάγμα] ἔρι' ἅττα Herw.

588. παγκατάρατε] Fort. λακατάρατε.

589. Scrib. πλεῖν γ' ἢ διπλοῦν, vel potius πλεῖν ἢ διπλοῦν γ'. Et sic schol., nisi quod particulam γε omittit. De syllabarum brevium productione in anapaestis Comicorum vide ad Nub. 320. Cf. Nicand. Ther. 650. ἀννήσιοιο τὸ διπλόον ἄχθος ἀείρας.

594. κἄνδρες] Scrib. χἄνδρες (sic).

597. οὐδεὶς ἐθέλει γῆμαι ταύτην] Qu. οὐδεὶς ἐθελήσει γῆμ' αὐτήν. Cf. ad Av. 555.

598. εἴ τι στυσαὶ δυνατὸς] Qu. στύσασθαι (αὐτ' στύεσθαι) δυνατὸς.

600. ὠνήσει] Qu. ὠνησαι.

602. ταυτί] Fort. ταύτας.

603. τουτογι] Ut ἐγγεταῦθα, ἐγγετεύθεν. Cf. ad Eq. 1357. Qu. καὶ τατηρί (sc. τὴν λήκνθον). Cf. Eccl. 539.

608. ταῦτα δεινὰ] Transpone δεινὰ ταῦτα.

610. Cf. Eq. 488. ἀλλ' εἴμι· πρῶτον δ', ὡς ἔχω, τὰς κοιλάς — καταθήσομαι. Pher. II. 299. παρὸν κολυμβᾶν ὡς ἔχει', εἰς τὸν Τάρταρον (ὡς ἔχομεν εἰς Τάρταρον malit Mein.). Herod. I. 24. 8.

δῆναι μὲν ἐς τὴν θάλασσαν ὡς εἶχε σὺν τῇ σκευῇ πάση. Antiph. III. 114. ἐπὶ κῶμον, εἰ δοκεῖ, | ἴωμεν ὥσπερ ἔχομεν.

612. σοὶ (sic) Dind. Mein. Scribendum σοι.

615. 630. ἄνδρες] Malim utrobique ὄνδρες. Nisi forte scribendum sic, ἐπαποδυνώμεθ' ἄνδρες (i. e. οἱ ἄνδρες, nos viri) —. Cf. ad 42.

617. Cf. Eupol. II. 486. πολὺν πλεῖστα παρέχειν καὶ πολὺν μέγιστον ἀγαθὰ. Theogn. 434. πολλοὺς ἂν μισθοὺς καὶ μεγάλους ἔφερον. Dem. 597. πολλῶν — καὶ μεγάλων ἀγαθῶν. p. 1207. πολλῶν καὶ μεγάλων πραγμάτων. p. 1277, 20. πολλὰ καὶ μεγάλα βεβλαμμένων. Xen. Mem. IV. 1. 4. πλεῖστα — καὶ μέγιστα ἀγαθὰ. Plut. Nic. 4. ἐκέκτητο — πολλὰ καὶ μεγάλα. Stratt. 25. πολλοὺς ἤδη μεγάλους τε φάγρους ἐγκάψας.

632. 833. Imprimantur hi versus diductis literis.

632. καὶ φορήσω τὸ ξίφος] Qu. καὶ φορήσω γε ξίφος.

633. Ἀριστογέιτον] Annon Ἀριστογέιτος?

634. Qu. — παρ' αὐτῶν ταῦτό γάρ μοι γίγνεται, vel ταῦτό γάρ μου γίγνεται. Cf. Eq. 536. θεᾶσθαι — παρὰ τῷ Διονύσῳ. Eccl. 682.

635. τῆσδε γραῶς τὴν γνάθον] Lege τῆσδε τῆς γραῶς γνάθον. Cf. Ran. 149. πατρὸς γνάθον | ἐπάταξεν. Requiritur articulus ante γραῶς.

654. εἴτ' ἀναλώσαντες] Qu. ἐξαναλώσαντες.

657. τῶδέ γ'] Leg. τῶδέ σ'.

659. ταῦτ' οὖν οὐχ ὕβρις —;] Qu. ταῦτ' ἄρ' —; Cf. Pl. 886. ἄρ' οὐχ ὕβρις ταῦτ' ἐστὶ πολλή; Soph. Oed. C. 883. ἄρ' οὐχ ὕβρις τάδ' ;

661. ὡς τὸν ἄνδρα] Qu. ὡς τιν' ἄνδρα.

662. ἐκδυνώμεθ'] Qu. ἀποδυνώμεθ'. Sed cf. 686. Pac. 336.

670. Fort. κἀποδύσασθαι. Hesych. v. γυμνότερος λεβηρίδος — ἐπὶ τῶν ἀποδυνωμένων τὸ γῆρας. Cf. ad 686. τόδε] Qu. τοδί.

681. τουτονὶ] Suspectum. Fort. εὐθέως, aut λαβόντα τινὰ — τὸν αὐχένα. Cf. 705.

683. Qu. τὴν ἐμαντιῆς ἴνα καὶ δῆ, vel λύσω τὰς ἐμαντιῆς ἴνας ἤδη —. Cf. Pac. 85. πρὶν ἂν ἰδίσης καὶ διαλύσης | ἄρθρων ἴνας.

685. πεκτούμενον] Cf. Eq. 69. πατούμενοι (πεκτ.?) | ὑπὸ τοῦ γέροντος ὀκταπλάσια χέζομεν.

686. ἐκδυνώμεθα] Qu. ἀποδυνώμεθα. Cf. 615. ἐπαποδυνώμεθ'. Ach. 627. Lys. 1173. Sed cf. 662. τὴν ἐξωμίδ' ἐκδυνώμεθ'. Pac. 336.

688. ἴνα μὴ ποτε —] Qu. ἴνα μηκέτι —.

690. αὐτοδάξ ὤργισμένων] Cf. Hom. Od. 1, 381. δάξ ἐν χεῖλει φόντες. 18, 410. 20, 268.

691. κνάμους μέλανας] Qu. κνάμους ἔτι θερμοῦς.

697. Ἰσμηνία] Fort. Ἰσμηνίχα. Ἰσμηνίχος est Ach. 954. Ἰσμηνίας 861.

699. καὶ τοῖς] Qu. τοῖσι.

700. παιγνίαν] Qu. παιδιάν.
701. Qu. τήνδ' εταίραν (i. e. ὡς ἐτ.), vel ταισι παισιν ὡς (vel εἰν') εταίραν — γειτόνων | παῖδα etc.
704. Cf. Eur. Herc. 718. ὁδ' οὐ πάρεστιν οὐδὲ μὴ μόλῃ ποτέ. Thuc. IV. 95. οὐ μὴ ἐσβάλωσιν. V. 69. οὐ μὴ ποτέ τις — ἔλθῃ.
706. 707. Diductis literis imprimantur.
709. Cf. Calli. com. II. 739. τί δὴ σὺ σεμνή (σεμνοῖ Dind. Kock.) καὶ φρονεῖς οὕτω μέγα; Apollod. 9. οὐδέποτε' ἀθρυμῆν τὸν κακῶς πράττοντα δεῖ. Soph. Oed. R. 319. τί δ' ἐστίν; ὡς ἄθρυμος εἰσελήλυθας. Eur. El. 831. τί χρῆμ' ἀθρυμεῖς; Or. 296. ὅταν τᾶμ' ἀθρυμήσαντ' ἴδῃς.
712. ταῖς σαντῆς φίλαις] Qu. ταῖς σαῖον φίλαις. Cf. ad Pl. 631. Eccl. 572. ταῖς σαῖσι φίλαισιν. Sed Pl. 1134. ἀρ' ἀφελήσαις ἄν τι τὸν σαντοῦ φίλον;
717. Imprimatur sic, τί Ζῆν' ἀϋτεῖς;
726. πάσας τε —] Qu. πάσας δὲ —.
727. πρόφρασιν ἔλκειν est Herod. VI. 86. ἤδη γοῦν] ἠδί γ' οὖν recte Elmsl. ad Ach. 108.
730. Revocandum κατακοπτόμενα. Cf. Plat. com. II. 627. Herod. I. 73. II. 42. etc.
732. Cf. Athen. VI. 256 F. ἐπὶ τῆς κλίνης — καθῆστο.
734. Qu. ἐὼ δ' ἀπολέσθαι. Apud Homerum ἐῶμεν est disyllabum, II. 10, 344. ἀλλ' ἐῶμέν νιν. etc.
737. ἄμοργιν] Qu. ἄμοργίν.
743. μόλω γώ] Qu. ἐγὼ ἴθω.
749. ἀλλ' ἦ] Praestat fortasse ἀλλά.
752. Cf. Fr. II. 1184. κνοῦσ'. Nicoch. II. 847. κνούσα. Antiph. III. 26. κνούσαν. Men. IV. 192. κνεῖ. Philem. IV. 41. κενύηκε. Herod. V. 41. ἐκνήσε. VI. 68. κνέουσαν.
757. τῆς κννήσ] τοῦ βρέφους Herw. οὐ τὰμφιδρόμ' αὐτοῦ μενεῖς τοῦ παιδίου idem.
758. ἀλλ' οὐ δύναμαι ἴγωγ'] Qu. ἀλλ' οὐ δύναμαί γ' ἔτ' —. Cf. 927. ἀλλ' οὐδὲ δέομ' ἔγωγε. Nub. 12. ἀλλ' οὐ δύναμαι δειλαιοσ εὔδειν δακνόμενος.
760. Qu. ἐγὼ δ' ὑπὸ τῶν γλαυκῶν γε, τάλαν, ἀπόλλυμαι. Sed cf. Ach. 163. οἴμοι τάλας ἀπόλλυμαι. 174.
761. κικκαβαζουσοῦν Dobr. Enger. Kock. ad Av. 261. Cf. Phot. p. 164, 20. κικκαβίζειν (κικκαβάζειν?) τὴν τῶν γλαυκῶν φωνὴν οὕτως καλεῖ Ἀριστοφάνης. Κακκαβίζειν est Plut. II. 1044 D.
767. ἐστιν] Qu. ἔστιν.
775. ραιοῖ] Fort. νηοῖ, quae epica nominis forma est.
776. Cf. Lucian. Lex. 12. τὸν καταπύγωνα (sic).
785. Cf. Ovid. de A. A. III. 775. 'Milanion (Μειλανίων) humeris Atalantes crura ferebat.'
797. Qu. βούλομαί σ', ᾧ γραῦ, κύσαι.

799. *λακτίσαι*] Qu. *λαικάσαι*, aut *πληκτίσαι*. *λαικάζειν* legitur Eq. 167. Th. 57. *λαικαστής* Ach. 79. *λαικάστρια* ibid. 529.

803. *ἅπασιν*] *ἀπάντων* conj. Mein.

806. Qu. *τοῦ Μελανίωνος* (*ἀντιλέξαι*).

809. *ἀβάτοις τε σκώλοισιν* Kock. Veris. p. 181. Corrigendum videtur *ἀβάτοις σκώλοισί τε τὰ πρόσωπα* —. Cf. Pher. Fr. 63. *οκηγή περίερκτος περίβολος κάνναισι* (locus corruptus).

811. *σκώλοισιν ἀπρόσοιστα* — Kock l. l. Qu. *σκώλοισι τὰ πρόσωπα* —, vel *ἀβάτοις ἅπαν σκώλοισι*. —. Pro *περιεργμένος* fort. *περιπεφραγμένος*.

817. *οὔτω κείνος*] *οὔτω κείνος* Mein.

822. Fort. *ἔδεισά σε* (δέ), aut *ἔδεισ' ἐγώ*.

834. *ἴθ' ὀρθὴν ἦνπερ ἔρχει τὴν ὁδόν*] Qu. *ἴθ' ὀρθὴν ἦπερ* —. Cf. Ran. 301. *ἴθ' ἦπερ ἔρχει*. Herod. VIII. 143. *ἔς τ' ἂν ὁ ἦλος τὴν αὐτὴν ὁδὸν ἦ τήπερ* (*τήπερ?*) *καὶ νῦν ἔρχεται τὴν ὁδόν*] Qu. *νῦν ὁδόν*. Cf. ad Pac. 138.

838. Leg. *κάστί γ'* (and, what is more, he is) etc.

839. *εἴη*] *Legē ἤδη*. *στρέφειν*] Qu. *τρέπειν*. Cf. Ach. 1005. *ἐξοπιᾶτε, τρέπει'*.

855. Qu. *ἡ γυνὴ τ' ἔχει σ' ἀνὰ στόμα*.

864. *καταβάσα*] Leg. *μάλ' αὐτίκα*. *Requireretur enim potius ἀναβάσα*, quum supra in arce sit Myrrhina. Infra 874. recte dicit Cinesias *ἔμοῦ καλοῦντος οὐκ ἀναβήσει*, *Μυρρίνη*; et ipsa Myrrhina 884. *καταβατέον*. Monuit Herwerden, qui *προσβάσα* proponit. *τάχην νῦν πάνην*] Fort. *τάχην νῦν πέτον*. Cf. 321. Fr. 13 D.

865. *ἔχω γε*] *ἐγῶδα* speciose Cobet., coll. 869. Sed cf. Eur. Iph. T. 847. *χάριν ἔχω ζόας, χάριν ἔχω τροφᾶς*. Deleatur virgula post *χάριν*.

874. *ἔμοῦ καλοῦντος*] *ἔμοῦ κκαλοῦντος* Naber.

875. *οὐ γὰρ δεόμενος*] *οὐ γὰρ δεόμενος* Naber.

885. Qu. *ἔμοι δέ γ' αὐτῆ* etc.

888. Qu. *ταῦτ' αὐτὰ γάρ τοι κἄμ' ἐπιτρίβει τῷ πόθῳ*.

890. Post *φιλήσω* virgula distinguendum est.

895. *διατιθεῖς* Naber. Cf. ad Eq. 717.

904. *κατακλίνηθι* Cobet. Cf. ad Vesp. 1211. Nub. 694.

906. *ὦ Μύρριον*] Qu. *ὦ Μυρρία* (coll. Vesp. 1396.), aut *Μυρρινίδιον* (om. *ῶ*).

909. *τὸ μὲν σοι*] Qu. *τὸ μὲν σὸν* (aut *σου*), aut *τὸ μέντοι*.

910. *τις καὶ, τάλαν*] Qu. *τις, ῶ τάλαν*. Sed *τάλαν* (sine *ῶ*) legitur Ran. 559. etc.

911. Cf. 835. *παρὰ τὸ τῆς Χλόης*.

920. *κἀγὼ κδύομαι*] *Legē καὶ δὴ κδύομαι*, ut in v. 925. Cf. 909.

923. *ἐπὶ τόνου*] Cf. Eq. 532.

927. Leg. ἄλλ' οὐδὲ δέομ' ἔγωγε. Cf. 58. ἄλλ' οὐδὲ Παράλων —. ad 934. Eccl. 988. ἄλλ' οὐδὲ δευπνεῖς κατὰ τὸν ἐν πετιοῖς νόμον. Cf. etiam Eccl. 504. ἄλλ' οὐ δύναμαι ἴωγ' —. Nub. 12. ἄλλ' οὐ δύναμαι δείλαιος εὔδειν δακνόμενος. Vesp. 1426. δικῶν γὰρ οὐ δέομ' οὐδὲ πραγμάτων. Hermipp. 54, 3. ἄλλ' οὐ δέομαι πανικτὸν ἔχων τὸν προικτὸν προσκεφαλαίου. Philem. 225. ἄλλ' οὐδὲ γεννήτην δύναμ' εὔρειν οὐδένα. Menand. 296. ἄλλ' οὐδὲ γεννήτην δύναμ' εὔρειν οὐδένα.

928. Scribe ἄλλ' ἦ —. Et sic Kock. ad Eq. 780. Cf. Th. 97. ἄλλ' ἦ τυφλὸς μὲν εἰμ' (τυφλὸς γεγένημ')· ἐγὼ γὰρ οὐχ ὄρω etc. et ad Eq. 953. et Ach. 1111. Qu. ἄλλ' ἦ — ξενίζεται; (sic).

931. μέμνησὸ νυν· | μή μ' ἐξαπατήσης] Malim μέμνησὸ νυν | μή μ' ἐξαπατήσαι. Cf. ad 931.

932. τὰ περὶ τῶν διαλλαγῶν] Qu. περὶ τὰ τῶν —.

933. Cf. Eubul. III. 260. νῆ Δί' ἀπολομένη ἄρα.

934. Leg. μὰ Δί' οὐδὲ δέομαί γ'. Cf. ad 927. Post μὰ Δί' virgula fortasse interpungendum.

937. τοῦτό γε] Lege τουτογί. Cf. 942.

938. μή μέ γε] Scribe μή 'μέ γε.

944. ῥόδιον] Cf. Antiph. III. 56. μύρω Αἰγυπτίω — φοινικίω (φοινικίω Δ.) — σισυμβρίω — ἀμαρακίω — ερπυλλίνω. Eubul. 106, 3 M. ἀμαρακίνοισι μύροις. Adde νάρδιον, ἴριον, τήλιον μύρον (Polyb. 31, 4, 2. Plin. N. H. 13, 13.), σησάμιον (Strab. XVI. 1. 14. ἐλαίω — σησαμίω). De forma ῥόδιος cf. Aelian. V. H. XII. 1. στεφάνων τῶν ῥοδίων. Arrian. Epict. I. 19. ῥόδιον (στεφάνον) λαβὼν περιίδου. Aretae. de Cur. morb. acut. II. 4. ῥοδίη κηρωτή. Si de unguento Rhodiaco ageretur, scribendum fuisset Ῥοδιακόν (Diph. IV. 377. τῶν Ῥοδιακῶν. Poll. VII. 88.) aut saltem Ῥόδιον.

959. ἐν δεινῷ γ'] ἀλγεινῷ γ' feliciter F. W. Schmidt.

962. Lege ποῖος γὰρ νεφρός (aut νεφρός γὰρ) ἄν ἀντίσχοι. Scilicet exciderat ἄν ante simile ἄν in ἀντίσχοι.

963. ψυχῇ] Malim ψολή (ψολῆ). Cf. 143. 979. Av. 561.

965. κατατεινόμενος] Nescio an praestet παρατεινόμενος. Cf. ad Nub. 213.

966. καὶ μή βινῶν] μή βινούντος feliciter Herwerden. Syllabam -τος absorpserat vicinum τούς.

969. παμβδελύρα —] Cf. παμπόνηρος (Eq. 415. Nub. 1317.), παγγέλοιος, πάμπολος (Eq. 320.), πάγχρηστος, παμμίαρος, etc.

972. ὦ Ζεῦ Ζεῦ] Cf. Eur. Hipp. 1366. Ζεῦ Ζεῦ, τὰδ' ὄρα;

981. ἦ τοι προτάνας] Qu. καὶ τοὶ προτάνας. Cf. 995. ὄρα Λακεδαίμων πᾶα καὶ τοὶ σύμμαχοι.

982. Qu. οὐ δ' εἶ τί; πότερ' —; Cf. Av. 1203. Eur. Alc. 686. ὦ παῖ, τίς ἀρχεῖς, πότερα Λυδὸν ἢ Φρύγα, | κακοῖς ἐλαύνειν —;

984. *περὶ τᾶν διαλλαγᾶν*] Fort. *διαλλαγᾶν πέρι*. Cf. 1101. *περὶ διαλλαγᾶν πρέσβεις (πάρεσμεν)*. 1009. Av. 1532. *ἤξουσι πρέσβεις δεῦρο περὶ διαλλαγῶν*. 1577. Pac. 216.

987. *ἦ βουβωνιάς* —] Scribe *ἦ βουβωνιάς* —; Cf. Fr. 329. *ἦ καρδιώτις*;

988. *παλεός γα*] Fort. *Φαλεός γα*. I. e. *ἀλεός γε*. Veram scripturam hujus vocis esse ἀλεός monuit Dind., coll. schol. h. l. Herodian. π. μ. λ. p. 4, 19. Etym. M. p. 59, 45. Hesych. I. 112. *ἀλαιός (ἀλεός Dind.)· ὁ παλαιός (μάταιος F. G. Schmidt), ἄφρων (l. ὁ ἄφρων). Αἰσχύλος*. Similiter nomen Ἀλκμέων in Ἀλκμαίων abiit.

991. *λύσον δὲ* —] Qu. *λύσόν τε* —.

993. *εἰδότα με*] Lege *εἰδόν' ἐμέ*.

996. *μῖξον δ'*] Leg. *μῖξόν θ'*. Cf. ad 991.

998. *ἄρχεν*] Qu. *ἄρξεν*.

999. *ἄμα*] Qu. *ἀμᾶ*.

1002. Corrupte Hesychius, *Μογείοντι* (l. *μογίοντι*): *πυρέσσοσι Δωριεῖς. Μογεύοντας* (l. *μογίοντας: μοχθοῦντας*.)

1003. *ἀποκεκύφαμες*] Lege *ἐπικεκύφαμες*. Cf. Th. 239.

1005. Lege *ἔαντι*. Sic *βοᾶντι* memorat Heraclides apud Eust. p. 1557, 14. Lege *πρίν κα πάντες* (aut *χ' ἅπαντες*).

1013. *πωτάομαι*] Dorice pro *πωτήσομαι*. Fort. *πετάομαι* (i. e. *πετήσομαι*). Utique futurum requiritur.

1017. Cf. Thuc. VIII. 27. *μετὰ βεβαίον παρασκευῆς*.

1025. *ἐγὼ σοῦ*] Lege *ἐγὼ σου*.

1027. Redde *δακτύλος οὔτοσί*, hic tibi annulus est. Sic accipit Dindorfius, qui colon post *τοῦπιπριῖβον* posuit. Cf. Ach. 585. *τοῦτι πύλον σοι*. Pac. 256. *ἔστηκας ἀργός; οὔτοσί σοι κόνδυλος*. Antiph. 331. *οὔτοσί δέ σοι — ἐλαίου — μετρητής*. Alex. 342, 1. *οὔτοσί δέ σοι — ἔστιν μετρητής*.

1031. *τῆς ἐμπίδος*] Qu. *τοῦτ'* (aut *τῆσδ'*) *ἐμπίδος*. Cf. Pac. 256. *οὔτοσί σοι κόνδυλος*. Av. 162. Vesp. 1454. Fr. 331, 1 K. Sed cf. 1085. *ἀσκητικὸν τὸ χρῆμα τοῦ νοσήματος*.

1032. Nescio an praestet scribi *Τρικορονθία*, a *Τρικόρονθος* (Strab. VIII. p. 377. *ἐν Τρικορούθῳ*), ut *Πεπαρήθιος* a *Πεπάρηθος* (Fr. 301.).

1037. Qu. *μὴ εἰς ὄρας* etc.

1055. *κᾶν*] Imo *κῆν*.

1060. *κᾶσιν*] Fort. *κᾶσι γ'*. Corrigendum forsitan cum Reisigio *κᾶσιν ἔτ' ἔτνος τι*. Quae tamen correctio, quamquam metro satisfaciens, parum certa est. Fort. *ἔστι γὰρ ἔτνος τι* —.

1062. *τέθνηχ'*] *τέθνηθ'* Elmsl. in Mus. Crit. II. 180. Corripitur penultima in *τέθνηκα* ut in *λέλυκα*. V. Drac. Straton. p. 46, 26. et p. 87, 25.

1065. *πρῶ*] Cf. Sophron. Fr. 34. *ἀεὶ δὲ πρῶ φύλλοις ῥάμνου ἀκρατιζόμεθα.*

1072. *Σπάρτης*] *Malim Σπάρτης γ'.* Cf. 1082. *καὶ μὴν ὀρῶ γε τοῦσδε.*

1076. *δῆ*] *Pro δεῖ? At δεῖ legitur 144. 996. μυσίδδεν]* *Lege μυσίδδην.* Cf. 118. *ἰδῆν.* 1174. *κοπραγωγῆν.* 1314. *ἀγῆται.* et ad 94. 981.

1077. *ἤκομες*] *Leg. ἴκομες.* Cf. Ach. 750. 820.

1078. *ἦδε ξυμφορά*] *Lege ἦδ' ἢ ξυμφορά.*

1080. *ἄφατα*] *Fort. ἄφατον.*

1082. *καὶ*] *Qu. γε.* Cf. Pl. 332. *καὶ μὴν ὀρῶ καὶ (γε?) Βλεψίδημον τουτονὶ | προσιόντα.* 93. 380.

1084. *ἀποσιτέλλοντας*] *Imo ἀνασιτέλλοντας.* Cf. Eccl. 268. *ἀνασιτέλλεσθ' ἄνω τὰ χιτώνια.*

1088. *καὶτη ξυνάδει χάτερα ταύτη νόσω*] *Qu. αὐτη ξυνάδει θατέρα ταύτη (in this respect) νόσος.*

1089. *Qu. μὰ Δί', ἀλλ' ἐπὶ τούτου πάντες ἐπιτετριμμεθα.*

1096. *γε*] *Imo γα.*

1097. *ὦ χαίρει', ὦ Λάκωνες*] *Malim ὦ χαίρειθ' οἱ Λάκωνες.* Cf. Ach. 872. *ὦ χαῖρε κολλικοφάγε Βοιωτίδιον.*

1098. Cf. Antiph. III. 51. *πολύπους (πολ. libri) τειμημένος.* 258. Pher. II. 277. *τὴν οἰκίαν | τὴν Πουλυτίωνος (Πολ. libri).* Amph. com. III. 313. (10) *πόλυπον (πόλυπον al.).*

1099. *Lege αἰ εἶδον (i. e. Φεῖδον).* Cf. 1096. Hom. Od. 4, 43. *οἱ δὲ ἰδόντες etc. ἀναπεφλασμένως]* *Lege ἀμπεφλασμένως.* Cf. Lys. 106. *ἀμπάμενος.* 171. *ἀμπείσειεν.* 174. *πάρ.* 183. *πάρφαινε.* 1002. *ἄν (pro ἀνά).* 1096. *ἀμβαλώμεθα.* Ach. 732. *ἄμβατε.* 754. *ἐμπορευόμεν.* 766. *ἄντεινον.* 796. *ἄν (ἀνά).* *ibid. ἀμπεπαρμένον.*

1102. *τουτογί*] *Malim οὔτοι.*

1105. *Leg. καλῆτέ μοι Λυσιστράταν.* Cf. 851. *ἰδὸν, καλέσω τὴν Μυρρίνην σοι.* Th. 65. *Ἀγάθωνά μοι δεῦρ' ἐκάλεισον πάση τέχνῃ.* Ran. 569. *ἴθι δὴ κάλεισον τὸν προστάτην Κλέωνά μοι.* Aesch. Cho. 734. *Αἴγισθον ἢ κρατοῦσα τοῖς ξένοις καλεῖν | ὅπως τάχιστ' ἄνωγεν. κἂν λῆτε]* *Leg. καλῆτε.* Cf. 1318. *ποίη.* 1321. *ὑμνη.* 1314. *ἀγῆται (i. e. ἡγεῖται).*

1109. *Qu. ἀγανῆν (σκληράν).* Cf. Mnesim. III. 570. (v. 56.) *σεμναὶ αὐλῶν ἀγαναὶ φωναί.*

1109. *δεινῆν (δειλῆν)* A. Palmer.

1111. *Qu. ξυνεχώρησαν σοὶ δὴ (vel νῦν σοὶ) κοινῇ — ἐπιτρέψαι.*

1112. *εἰ λάβοι γέ τις]* *Lege ἦν λάβῃ γέ τις.*

1119. *ἄγε]* *Qu. λαβέ.* Cf. 1121. Pl. 955. *ἀλλ' ὁ βαλανεύς ἐλξει θύραζ' αὐτὸν λαβῶν | τῶν ὀρχιπέδων.* Librarii oculus aberrasse videtur ad ἄγε in prox. v. 1120.

1120. *ἴθι καὶ σὺ τούτους]* *ἔπειτα καὶ τοὺς Herw., coll. v. 1115.*

1121. *διδώσι]* *Qu. δυνηθῆς.*

1124. *μοῦσα δ' ἔστι μοι* Suid. prob. Porson. Non assentior.
 1125. Cf. Alex. Fr. 216, 2. *ἠδέως | ἔχων ἔμαιτοῦ*.
 1129. Leg. *οἱ μᾶς γ' ἐκ* (aut *ἐκ*) *χέρονιβος*. Cf. ad Av. 1652.
 1135. Diductis literis imprimatur.
 1139. *καθέζετο*] Annon *ἐκαθέζετο*? Cf. Vesp. 824. *ἐκαθίζου*.
 Eccl. 152. *ἐκαθήμην*. Sed Av. 796. *καθέζετο*.
 1146. Deleatur virgula post *χώραν*.
 1148. *ἀδικίωμας*] Cf. ad 198. 1299. 1311. *ἀδικίωμας, ἀλλ' —*] De dura anapaesti incisione cf. Av. 1226. *εἰ τῶν μὲν ἄλλων ἀρχομεν, ὑμεῖς δ' οἱ θεοὶ — ἀφατος ὡς καλός*] Leg. *ἄφατον ὡς καλός*. Cf. 198. Av. 427. Vel *ἀπαλός καὶ καλός*. Cf. 1062.
 1149. Lege *Ἀθηναίους* (μ').
 1153. *Ἴππία* Suid. *Ἴππιον* est Eq. 449. Vesp. 502. Lys. 619.
 1156. Leg. *ἡμπέσχον*. Cf. ad Eq. 893. Eccl. 540.
 1162. *γε*] Imo *γα*.
 1165. *οὐ δρᾶσατε*] Fort. *οὐχ ἔξετε*. Non temere tamen sollicitandum *δρᾶσατε*. Cf. ad Pl. 1205. *πολὸν τῶν ἄλλων χυτρών τάναντία | αὐτὰ ποιοῦσι (πάσχουσιν αὐταί?)*.
 1166. *κᾶτα τίνα κινήσομεν*] καὶ τί πλεονεκτήσομεν Kock Ver. p. 261., coll. Plat. Legg. III. 683 A. *νῦν οὖν πλεονεκτοῦμεν*. VII. 802 D. *οὐδὲν πεπλεονέκτηκεν*. “Ex Lysistratae responso adparet Athenienses quaesivisse quae sibi Pylo reddita a Lacedaemoniis vel gratia vel compensatio exspectanda esset.” (Kock) Qu. *κᾶτα τί πλέον ἔξομεν*, vel *καὶ τί πλέον ὧδ' ἔξομεν*, vel *καὶ τί ἀποδοθήσεται* (vel *ἀντιδοθήσεται*), vel *κᾶτα τίνα βνήσομεν*. Solennis error in libris est *κινεῖν* pro *βινεῖν*.
 1167. Qu. *ἕτερον ἀπαιτεῖτ', aut ἕτερόν τι αἰτεῖτ'*. *χωρίον*] Cf. ad Ran. 889.
 1169. *τὸν Ἐχινούντα*] Lege *τὸν Ἐχινόν τε*. Oppidi *Ἐχίνου* mentionem facit Demosthenes in Philipp. V.
 1171. Cf. Phot. p. 226, 9. *Λισσάνιε: ἀγαθὴ ἢ φίλε. Λάκωνες*.
 1172. *ἔατε*] Lege *ἔα αὐτά*. Cf. ad Ran. 1243. Lys. 945. *περὶ σκελοῖν*] Cf. Nub. 31. *διφορίσκον καὶ τροχοῖν*.
 1174. *ἐγὼ*] Lege *ἐγῶν*.
 1180. *γοῦν*] Imo *γῶν*. Cf. 155.
 1184. *ὦν*] Qu. *οἷς*. Cf. Vesp. 684. *ἀγαπᾶς οἷς* etc. Nisi *ξενίζεν τινά τινος* dicebant ut *εἰωχεῖν τινά τινος*. Cf. ad Theophr. Char. VIII. Numeri enim non patiuntur scribi *ξενίζωμεν ἀφ' ὧν —*.
 1187. Lysistratae continuanda verba *ἀλλ' ἴωμεν* etc.
 1190. *ὄσ' ἐστὶ μοι*] Qu. *ὄσ' ἔστι μοι*.
 1191. *ἔνεστι*] Qu. *ἔτ' ἔστι*.
 1209. *νεανίας*] An *νεανικός*? Cf. Pl. 1137. *κρέας νεανικόν*.
 1215. *᾽σί*] Leg. *σύ*.
 1218. Revocanda vulgata donec certior emendandi via monstretur.

1226. ἦ] Qu. ὡς (quam).
1227. ἡμεῖς δ' ἐν οἴῳ —] ἡμεῖς δέ γ', οἶμαι, olim Herwerden. Qu. ἡμεῖς δέ πολλῶ —. ξυμπόται] ξυμποτῶν aut ξυνοεῖν (aut aliud simile verbum) suadet Herwerden.
1229. ἦν τοὺς —] ἦν οὖν — Bachmann prob. Herw.
1230. πανταχοῦ] Qu. πανταχοῖ. Cf. ad Vesp. 1004. Aut πανταχόσε. Cf. 1007. πανταχόθεν. Demosth. XXIII. 197. οὐ γὰρ ἤλθομεν οὐδαμοῖ (οὐδαμοῦ et οὐδαμῆ al.) τῆς Θωρακῆς.
1234. ἃ δ' οὐ λέγουσι] Qu. ἃ δὲ μὴ λέγουσι. Sed fortasse οὐ λέγουσι valet οὐ φασι, negant.
1237. εἰ μὲν γέ τις] Fort. εἴ ποῦ γε τις.
1238. προσεπιωροκήσαμεν] προσεπεκροτήσαμεν optime T. Halbertsma. Cf. ad Ach. 701. Vesp. 1420. Pl. 16.
1242. Scribe φουσατήρια (-αρια?). Cf. glossas Laconicas Hesychii φουάδει. φουάξιγ. φουῖξ. φουῖαι. φουλίδεο. φούροκο.
1243. ἐγὼ] Lege et hic ἐγών. γε] Lege τε.
1244. κῆς ἡμᾶς ἄμα] Qu. χᾶμ' αὐτῶς (aut ἄμα, ut in 1318.) μέλος. Cf. Theocr. XI. 39. τιν, τὸ φίλον γλυκύμαλον, ἄμα κῆμαντὸν ἀείδων.
1248. Cf. Paus. I. 2. 5. ἄγαλμα — Μνημοσύνης καὶ Μουσῶν Ἀπόλλωνός τε.
1252. πρόκροον] Qu. πρόκρωον (pro προύκρουον). Cf. 155. γῶν. 1004. 1250. etc.
1253. ποττὰ κᾶλα] Cf. Ion. trag. 29. κατέπινε καὶ τὰ κᾶλα (κᾶλα, καλὰ, κᾶλα libri) etc. ἐνίκων] Lege ἐνίκων. Cf. ad 1005. εἶντι.
1256. θάγοντας] Imo σάγοντας.
1259. ἄμα] Leg. ἄμα et hic. Cf. 1318. et ad 1244.
1260. Forma ψάμμη occurrit Herod. IV. 181. ὀφροῦ ψάμμης (ψάμμος al.) κατήκει. Cognatum videtur esse nostrum sand.
1262. Qu. ἀγροτέρα σηροκτόνε (del. Ἄρταμι). Cf. Eq. 660. τῆ Ἄγροτέρᾳ. Pind. N. III. 46. λεόντεσσιν ἀγροτέροις. Sed Th. 116. Ἄρτεμιν ἀγροτέραν.
1267. αἰῆς] Cf. Tab. Heracl. I. 86. ἀῆς ἐπὶ τῷ Φέτεος (ἐκάστῳ ἔτεος?).
1270. ὦ] Scribe ὦ.
1273. Fort. πάντα (pro τᾶλλα) πεποίηται καλῶς, ut in Th. 231.
1276. συμφοραῖς vulg. Scrib. ξυμφοραῖς.
1289. μεγαλόφρονος] ἀγανόφρονος conj. Nauck. Trag. p. 658. Recte, opinor. Cf. Av. 1321. τό τε τᾶς ἀγανόφρονος Ἡονχίας εὐδάμερον πρόσωπον.
1295. μοῦσαν ἐπὶ νέα νέαν] Fort. μοῦσαν αὖ νέαν. Nisi potius delendum Λάκων, ut senarius existat.
1299. κλεῶα] Imo κλέωα aut potius κλείωα. Cf. ad 1311. et 198. 1148.
1302. πάο (sic) Mein.

1303. Post ὦ εἶα virgula interpungendum.
1304. κοῦφα πάλλων] Qu. κῶλα πάλλων. (Cf. Ran. 1358. τὰ κῶλά τ' ἀμπάλλετε.) Aut potius κῶφα παδῶν. Aut κῶφα παιδῶν (i. e. παίζων). Sic σῶμαι pro σοῦμαι Epilyc. II. 887. Cf. Anacr. Fr. 75. κοῦφά τε σκιριτῶσα παίζεις. Aesch. Pers. 305. πήδημα κοῦφον ἐκ νεὼς ἀφήλατο. Eur. Bacch. 306 sq. κἀπὶ Δελφίσιον πέτραις πηδῶντα σὺν πεύκαισι. Fr. 752, 3. Διώνσος — πηδῆ χορευῶν παρθένοις σὺν Δελφίσιον. κοῦφα] Qu. κῶφα. Cf. ad 106.
1306. χοροὶ — κτύπος] Cf. v. χορόκτυπος.
1310. ἀμπάλλοντι — ποδοῖν] Qu. ἀμπαδῶντι (aut potius ἀμπαδᾶντι) — ποδοῖν. Cf. 1317. ποδοῖν τε πάδη. Aut ἀμπάλλοντι — πόδας. Cf. Ran. 1358. τὰ κῶλά τ' ἀμπάλλετε. 345. γόνυ πάλλειται γερόντων. Eur. Tro. 329. πάλλε πόδ' αἰθέριον.
1311. ἀγωνιῶναι] Scribe ἀγωνίωαι. Cf. ad 1299. et 198. 1148.
1313. θυραδδοῶν καὶ παιδοῶν] Malim συραδδοῶν καὶ παδῶν.
1314. ἀγῆται Laconice, opinor, pro ἡγεῖται. Cf. 1319. ποιῆ (pro ποίει). 1321. ὕμνη (pro ὕμνει). 1105. καλῆτε (pro καλεῖτε).
1317. χορωφελήταν] Mendosum. Qu. χορῶ (χοροῖς) φιλητὸν, aut χορωφέλητον.
1318. κρότον δ' ἀμᾶ] Lege κρότον θ' ἀμᾶ.
1320. καὶ τᾶν σιᾶν δ'] Leg. καὶ τᾶν σιᾶν, aut τᾶν σιᾶν θ'.
1322. παμμάχον] Annon πάμμαχον? Cf. Eq. 1172. ἡ Πυλαιμάχος (Πυλαίμαχος?).

THESMOPHORIAZUSAE.

- Pers. ΚΗΔΕΣΤΗΣ *Ἐδριπίδου* cum Hillero Velsen.
2. ἀνθροπος Bekk.
3. οἶόν τι libri. οἶόν τε ed. Caninii. κομιδῆ (sic) Bekk. Vels.
10. ὄρᾶν; Fr. Vels.
11. ΕΥ. praef. Br.
12. Scribe MN. τοῦ μήτ' ἀκούειν μήθ' ὄρᾶν; ΕΥ. εὔ ἴσθ' ὅτι. Hunc versum ut otiosum et glossema metricum ad verba αὐτοῖν ἐκατέρου delendum iudicat Herw.
15. κινούμενα] κινούμενος conj. Velsen, coll. schol.
16. Deleatur virgula post ἐμηχανήσατο.
17. Qu. ἡλίου κύκλω (aut κύκλον). Quid enim ἡλίου τροχὸς sit nescio.
18. ἀκοῆ Dobr. Vels. Leg. ἀκοῆ (aut ἀκοῆς) δὲ χοάνην —.
21. οἶόν τι Cobet. Cf. ad Vesp. 27. Eupol. II. 554. οἶόν γέ πού 'στι γλῶττα κἀνθρώπου λόγος. Antiph. 219, 1. σοφόν γέ τοί τι

πρὸς τὸ βουλευέν ἔχει | τὸ γῆρας. πον ἴστιν vulg. Scribe πού ἴστιν.
σοφαί] An σοφῶν? Imprimatur sic, αἱ σοφαί ξυνουσίαι.

24. προσμάθοιμι schol. Vels.

29. Post τυγχάνει virgula distinguendum.

30. Fort. ποῖος Ἀγάθων οὐτοσί;

31. Post μέλας ponatur virgula.

32. 33. ἔδρακας] Cf. Nub. 767. Av. 1573. Pl. 98.

34. Scripserat, opinor, Aristophanes μὰ τὸν Δί' οὐκ ἔγωγ' ὅσα γε κἄμ' εἰδέναι. Cf. Eccl. 350. οὐκουν πονηρά γ' ἔστιν ὃ τι (ὅσα?) κἄμ' εἰδέναι. Lucian. adv. ind. 19. ὅσα γε κἄμ' Σύρον ὄντα εἰδέναι. Tim. 52. ὅσα γε καὶ ἡμᾶς εἰδέναι. Phot. Lex. p. 231. Vulgata inaudita est locutio. οὔτοι γ'] Fort. οὐ δῆθ', aut οὐδέπόθ'. Cf. Eq. 960. μὴ δῆτα πά γ'. Ran. 914. μὰ τὸν Δί' οὐ δῆθ'. 1183. μὰ τὸν Δί' οὐ δῆτ'. 1237. μὰ τὸν Δί' οὐπω γ'.

38. προθυσομένῳ δ' ἔοικε — conj. Paleius ad Ran. 871. Frustra. Cf. 1178. δρχησομένη γὰρ ἔρχεθ' ὡς ἄνδρας τινάς. Ach. 240. θύσων γὰρ ἀνήρ, ὡς ἔοικ', ἐξέρχεται. Pl. 1098. τίς ἐσθ' ὁ κόπτιων τὴν θύραν; — οὐδεὶς, ἔοικεν.

39. πᾶς ἔστω λάος] Qu. πᾶς ὁ λεὼς ἔστω.

45. γλαυκόν] Annon γλαυκοῦ? Cf. Av. 1339. γλαυκᾶς ἐπ' οἶδμα λίμνας. Ran. 666. γλαυκᾶς — ἄλος. Eur. Cycl. 16. γλαυκῆν ἄλα. Hel. 408. γλαυκῆς ἄλος. 1521.

56. κηροχυτεῖ] Qu. κηροχοεῖ, ut χρυσοχοεῖν, οἰνοχοεῖν, μολυβδοχοεῖν, etc.

57. Nunc malim ἀππαπαῖ. ξυνεγένον Κλεισθένει; Cf. ἀππαπαῖ.

58. ἀγροιώτας] Qu. ἀγροιώτης.

61. Scribe ξυγ. et ξυσ.

63. νέος γ' ὦν] Qu. νέος ἔτ' ὦν, aut νεάζων. In fine versus fortasse interrogandum.

70. ΚΗΔ. τί οὖν —; EY. περίμεν' — τήμερον; Kuster. Vels.

74. ἐμόν] ἐμέ Valek. Br. ἐμόν tuetur Cobet.

80. ἡ μέση] τήμερον Naber.

86. Cf. Ach. 560. νῆ τὸν Ποσειδῶ καὶ λέγει γ' ἅπερ λέγει | δίκαια πάντα.

91. φανερόν] An φανερώς?

93. ἐκ τοῦ σοῦ τρόπου] ἦν τοῦ σοῦ τρόπου conj. Velsen. Fort. καὶ τρόπου τοῦ σοῦ σφόδρα. Cf. 574. φίλαι γυναῖκες, ξυγγενεῖς τοῦμοῦ τρόπου.

96. καὶ ποῖος ἔστιν οὔτος;] Qu. ὁ ποῖος —; Cf. Ach. 963. ὁ ποῖος οὔτος Λάμαχος τὴν ἐγγέλων; Nub. 1270.

97. ἀλλ' ἢ τυφλὸς μὲν εἰμ'; Lenting. Vels. Fortasse recte. Cf. Av. 1214. ὑγιαίνεις μὲν; Eq. 953. ἀλλ' ἢ οὐ καθορῶ. Lys. 928. ἀλλ' ἢ (ἦ vulg.) τὸ πέος τόδ' Ἡρακλῆς ξενίζεται. et ad Ach. 1111. Qu. ἀλλ' ἢ τυφλὸς γεγένημ' ἔγωγ', ὡς οὐχ ὀρώ —. Displicet enim ἐγὼ in secunda clausula positum. Vix sana est

vulgata: non enim perspicitur vis particulae μὲν, nisi quidem ἀλλ' ἢ τωφλὸς μὲν εἰμ'; scribatur ut in Av. 1214. ὑγιαίνει μὲν;

98. Lege ἄνδρ' οὐδέν' ἐνθάδ, ἀλλὰ Κυρήνην μόνον.

99. αὖ] γὰρ Bergk. Vels.

105. νν] In paratragoedia recte se habet νν. Parum hic convenit ννν. εὐπείστως Reisk. Vels. Fort. εὐπιθῶς. Cf. Com. anon. IV. 613. τίς ὧδε μωρὸς καὶ λίαν ἀνειμένως | εὐπιστος (εὐπειστος Mein.) ἀνδρῶν, δοῖς ἐλπίζει —; Soph. Fr. 553. ἄπιστος (ἄπειστος Nauck.), i. e. ἀπειθής. Ag. 982. θάρσος εὐπιθές (εὐπειθές recte Westphal.). Soph. Fr. 47. ἀπειθής (i. e. ἄπειστος). Xen. Hipp. I. 23. δυσπείστους. 24. εὐπειθεῖς. Xen. Mem. IV. 1. 3. δυσπειθεσιτάτας. Isocr. IV. 18. δυσπείστως (δυσπίστως G.) ἔχουσι. Phil. Op. II. 589 B. δυσπείστως ἔχειν ἄγεσθαι. I. 760 A. Forma ἀπειθής (μῦθος, non suadens) est Theogn. 1235. V. Lobeck. ad Aj. p. 139.

106. δαίμονας] μάκαρας Ritschel. Vels. πάντα τιν' conj. Vels.

107. δπλίζε] μόλπαζε Wecklein. (Cf. Ran. 377. ὅπως ἀρεῖς τὴν σώτειραν γενναίως τῇ φωνῇ μολπάζων. Hermesianact. ap. Athen. p. 598 F. Βιτιίδα μολπάζοντα θοήν.) Lege δλβίζε.

116. ἔπομαι] Qu. σέβομαι.

120. Imprimatur sic, Ἀσιάδος — κιθάρας.

121. ποδι παράρνθμ'] Haec mendosa videntur.

124. κιθάρην] κιθάραν recte Schol.

126. φῶς] φάος Enger. Vels. δαιμονίους (θεοῦ) ὄμμασιν Mein. Vels.

127. αἰφνιδίον] Latet, ni fallor, aliud quid. Cf. ad Nub. 161 Eccl. 364.

128. ΑΓ. praef. Velsen.

129. ΧΟ. praef. Velsen.

140. τίς δαί] Qu. τίς δ' αὖ.

141. σύ τ' αὐτός v. l. ap. schol. Vels. Lege σὺ δ' αὐτός.

142. καὶ ποῦ πέος G. καὶ ποῦ σπέος R. καὶ ποῦ τὸ πέος Suida duce Both. Fortasse recte. Sic τὰ τιθία 143. Sed in paratragoedia abesse potest articulus, ante χλαῖνα et Λακωνικά.

143. Cf. Pl. 1098. ἀλλὰ δῆτα τὸ θύριον | φθεγγόμενον ἄλλως κλανσιῶ. (imo ;). Cratet. II. 237. ἀλλ' αὐτός αὐτῶ δῆτ' — διακομήσει;

146. Qu. τοῦ νόγου μὲν τὸν νόφον —. Cf. Ran. 492. σὺ δ' οὐκ ἔδειξας τὸν νόφον τῶν δημάτων | καὶ τὰς ἀπειλάς;

147. οὐ παρεσχόμεν] οὐ παρέσχε μοι conj. Velsen. Cf. Eur. Fr. 882, 2. ἔργον δ' ἐκεῖνος (μισθὸν φέρει) ἔργον δε παρέσχετο. Trag. adesp. 222, 4. τὰ δ' ἔργα χείρω τῶν λόγων παρέσχετο. Corrigen- dum, ni fallor, οὐ παρησδόμην, aut οὐκ ἐπησδόμην. Cf. Theocr. V. 120. ἤδη τις, Μόρσων, πικραίνεται· οὐχὶ παρησθεν; Xen. Cyr. IV. 2. 30. ὡς δὲ παρήσθοντο τῶν (αὐτῶν?) φευγόντων. Thuc. II. 50.

οἱ δὲ κύνες μᾶλλον αἰσθησιν παρῆχον τοῦ ἀποβαίνοντος διὰ τὸ ξυνδιαυτᾶσθαι.

149. *Lege πρὸς τὰ δράμαθ' ἃ | ἀεὶ ποιεῖ. Ita etiam Mein. Vels. Causa corruptelae obvia est.*

158. *σοῦπισθεν] I. e. σου δπισθεν. Cf. Eccl. 482. ἐκ τοῦπισθεν.*

161. *Qu. ὁ Κήϊος. Cf. Simonid. 131. τοῦ Κείοιο Σιμωνίδου. Theocr. XVI. 44. εἰ μὴ δεινὸς ἀοιδὸς ὁ Κήϊος αἰόλα φωνέων etc. Similiter Eupolis II. 490. Πρωταγόρας ὁ Τήϊος. Ἴβυκός] Annon Ἴβυκος (sic)?*

162. *Nec κάκαϊος nec κάλκαϊος ferri posse censet Velsen, qui ipse καὶ πάντες conjicit. Cf. Fr. 210.*

163. *καὶ διέκνων] Qu. κάχλιδων. Cf. Lys. 640. (Ita etiam Mein. Vels.) Aut διεχλίδων τ'. Aut καὶ κατεκλῶντ'. (Com. anon. IV. 611. κατακεκλασμένος (-ως?) | πλάγιον ποιήσας τὸν τράχηλον περιπατεῖν. Lucian. Cony. 14. ὠρχήσατό τε κατακλῶν ἑαυτὸν καὶ διαστρέφων.) Aut κἀνεκλῶντ'. (Dion. Chrys. V. p. 196. τὸν τράχηλον ἀνακλῶσαν.)*

165. *Cf. Plat. Phaed. p. 87 B. θοῖμάτιον δ ἡμπείχετο (ἡμπίσχετο adscr. in duobus codd.).*

170. *ὁ δ' αὖ Θεόγνις] Fort. ὁ δέ γε Θεόγνις.*

171. *ταῦτα γὰρ τοι] Malim ταῦτα μέντοι.*

172. *Post h. v. versum excidisse putat Velsen, in quo con- vicia jacta sint in muliebrem Agathonis formam et habitum.*

185. *ὡς δοκεῖν] Lege ὡς δοκῶν —. Cf. Pl. 690. ὁδὰξ ἐλαβόμεν ὡς παρείας ὧν ὄφισ. et ad Ran. 1110.*

196. *Post γὰρ rasura duarum fere literarum est in G. καὶ γὰρ ἄν Suid. Fort. καὶ γὰρ οὔν —, ut in 164. μαινοίμεθ' ἄν] μαινοίμεθα Kust. μαινοίμεθ' ἄν tuetur Kock. Ver. p. 203, de ite- rata particula ἄν coll. Ach. 307. Pac. 68. [646.] Av. 829. Lys. 193. Eur. Suppl. 447. Tro. 961. El. 534. Aesch. Pers. 706. Soph. Aj. 537. Oed. C. 780. Chionid. 5.*

198. *συμφορὰς vulg. Scribe ξυμφορὰς. τεχνάσμασιν] τεχνή- μασιν malit Velsen. Cf. Aesch. Fr. 328. Eur. Iph. T. 1355. Soph. Phil. 928. 36. Sed cf. v. τεχνάζειν Th. 94. Ach. 385. Ran. 957.*

202. *ὁ τι] Malim ὅτι (sic).*

204. *Corrigendum videtur νυκτερεῖσια. Cf. Fr. 116. παννυ- χίζων | τὴν δέσποιναν ἐρείδεις. Lucian. Alex. 53. ubi idem error est in uno codice.*

206—208. *Personas disposuit Br.*

216. *πράττι' εἴσω R. πραττεῖσω G. Vix placet πράττε sic ab- solute positum. Qu. ἀλλὰ πράττ' ὁ τι (vel ἄ) σοι δοκεῖ. Sed men- dosum videtur πράττ', pro quo saltem aut δραῖ aut ποίει requiri videtur. Malim igitur ἀλλ' ἄφεν', εἰ σοι δοκεῖ. Et alibi confusa sunt ὁ τι et εἰ. Cf. ad Nub. 453.*

217. διδόναι 'μαντόν Scal. 'πιδοῦναι 'μαντόν Dawes. Cobet. ad Hyperid. p. 12. Vels. Debebant 'πιδοῦν' ἔμαντόν.

219. νῦν] νυν Mein. Vels. αὐτός] σὺ conj. Vels.

225. Δήμητρ' ἔτ' recte Porson. Cf. Nub. 812. οὔτοι μὰ τὴν 'Ομήλῃν ἔτ' ἐνταυθὶ μενεῖς.

230. ἔχ' ἀτρέμα σαντόν] Lege ἔχ' ἀτρέμας, ὧ τᾶν, aut potius ἔχ' ἀτρέμας αὐτοῦ. Cf. 610. μὲν' αὐτοῦ. Av. 1200. ἔχ' ἀτρέμας αὐτοῦ. 1244. Nub. 261. Ran. 339. οὐκουν ἀτρέμ' ἔξεις —;

232. αὖ] οὖν Vels. Malim ὦν.

239. φυλάττου] φύλαττε conj. Velsen. Recte, opinor. νῦν] νυν Vels. νυν ἄκραν] Leg. τὴν ἄκραν. Graecum non est τὴν κέρκον ἄκραν.

242. Cum Cobeto spurium esse censet Velsen. Cf. Plut. Mor. p. 454 E. ἐὰν δ' ἐπιλάβηται (ἢ φλόξ) τῶν στερεῶν —, ταχὺ διέφθειρε καὶ συνεῖλεν (ἀνεῖλεν?).

247. σφογγεῖ Elmsl. Dind. Vels.

248. εἰς libri. εἴ τις Porson. Br. Lege ὄστις. Cf. 916. κλαύσει' ἄρα νῆ τῷ θεῷ | ὄστις σ' ἀπάξει.

254. MN. (KHA.) praef. Enger. Vels.

255. σύζωσον ἀνύσας vulg. Scribe ξύζωσον —. Qu. ἀνύσας τι σύζωσ'.

256. κατάσειλον] Imo, ni fallor, περίσειλον.

258. κεφαλή περίθετος R. κεφαλή — G. κεφαλῆ περίθετον — Mein. Vels. καλή περίθετος (sc. κόμη) vir amicus A. Palmer, qui καλή in κεφαλή mutatum censet propter supra positum κεκροφάλου, et confert Eccl. 70 νῆ τὴν Ἐκάτην καλόν γ' ἔργωγε τουτονί. Av. 1463. Qu. κόμη περίθετος. Cf. Fr. 898 K. ἐγὼ διὰ ταῦτα, μὴ γέλων δφλών λάθω, | περὶ τὴν κεφαλὴν τὴν πηνίκτην τῆνδὶ φορῶ. Lys. 533. τουτὶ τὸ κάλυμμα — ἔχε καὶ περίθου περὶ τὴν κεφαλὴν. Xen. Cyr. I. 3. 2. κόμαις προσθέτοις.

260. ΕΥ. νῆ Δί' — Dobr. Vels.

261. κλινίδος] Qu. κιστίδος.

263. ΕΥ. χαλαρά — Br. Vels. χαίρεις] χαίρει (sc. Agathon) conj. Velsen. ex schol. prob. Naber.

264. Post δέει virgula tantum ponatur.

266. ἀνήρ] ἀνήρ Fritzs. Vels. Recte.

271. περιπίπτῃ] προσπίπτῃ Herwerden. Vels. Malim περιπέση. Cf. ad Ran. 969.

273. τῶν pro τὴν Enger. Vels. Vereor ut recte.

275. Tollenda virgula post ταῦθ', quod cum ὤμοσεν connectendum.

277. ἔκσπευδε] σὺ σπεῦδε Vels. Recte, opinor, ut ostendit sequens ἐγὼ δ' ἄπειμι.

278. Θεσμοφορέω Scal. Mein. Vels. Cf. Ὀλυμπίειον (Fr. 659 D.), Θησεῖον (Θησέ-ειον), Ἀσκληπίειον, etc. Sed Ἀπολλώνιον, Διονύσιον,

*Ποσειδώνιον, Δημήτριον, Κρόνιον, Διοσκόριον, Λεωκόριον, Ἄρτεμι-
σιον, Αφροδίσιον, etc.*

281. ἀνέρχεθ' ὑπὸ τῆς λιγνύος] ἀνέρχεθ' corr. ex ἀνέρχεται
Mon. De fuligine, non de multitudine mulierum, agi ostendunt,
ni fallor, verba καομένων τῶν λαμπάδων praeposita in sententia.
Cf. Av. 1517. οὐδὲ κνῖσα μηρίων ἄπο | ἀνῆλθεν ὡς ἡμᾶς etc.
Nicostr. com. III. 284. ὁσμὴ δὲ — ἄνω β'άδιζε. Aesch. Ag. 91.
ἄλλη δ' ἄλλοθεν οὐρανομήκης λαμπὰς ἀνίσχει. 658. ἐπεὶ δ' ἀνῆλθε
λαμπρὸν ἥλιον φάος. Aesch. Fr. 40, 1. κἄπειτ' ἄνεισι λαμπρὸν ἥλιου
φάος. Thuc. IV. 34. ὁ κοινοστός τῆς ὕλης νεωστὶ κεκαυμένης ἐχώ-
ρει πολὺς ἄνω. Eur. Fr. 781, 41. δι' ἀρμῶν ἐξαμβίβεται (f. ἐξα-
νέρχεται) πύλης | καπνοῦ μέλαινα λιγνὺς ἐνδοθεν στέγης. Hesych.
θυμάλωψ· ἡ λιγνῶδης τοῦ πυρός ἀναφορά. Phot. p. 478, 3. τὴν
ἀναφορὰν τοῦ πυρός. Poll. II. 88. πάγων πυρός ἢ εἰς δὲν ἀνα-
δρομὴ τῆς φλογός. Schol. Nub. 304. εἶτα τοῦτον (τὸν κοινοστόν)
εἰς οὐρανὸν ἀνιόντα etc. Cf. etiam Eq. 1219. ὅσον τὸ χρῆμα τοῦ
πλακοῦντος ἀπέθετο. Eccl. 395. τοσοῦτον χρῆμ' ὄχλον — ξυνελέγη.
Alex. III. 428. καὶ γὰρ ἐπὶ κῶμον (πλεῖστον) ἀνθρώπων δρόω |
πλήθος προσιών. Theocr. XV. 44. ὦ θεοί, ὄσος ὄχλος. Xen.
Ephes II. 3. πολὺ δὲ πλήθος ἐπὶ τὴν θέαν.

284. κάθειλε] κατάθου Herwerden. Vels. Recte. Error natus
est ex seq. ἔξελε.

285. τὸ πόπανον] Cf. Menand. IV. 108. καὶ τὸ πόπανον τοῦτ'
ἔλαβεν ὁ θεὸς ἐπὶ τὸ πῦρ | ἅπαν ἐπιτεθέν. ὅπως] ἵνα Porson.
Vels. Recte. Cf. ad Vesp. 1525. τοῖν θεοῖν Mein. Vels.

287. Φερόεφαττα] De variis hujus nominis formis v. Thes. VI.
1000. Ran. 671.

288. ἔχουσαν] ἀνιοῦσαν (sc. ad Pnycem) feliciter Herwerden.
φέρουσαν conj. Vels.

289. καὶ τὴν θυγατέρα χοῖρον ἀνδρός μοι τυχεῖν mss. καὶ τοῦ
θυγατρίου (565.) χοῖρον (sine articulo!) Mein. Vels. καὶ τῆς θυγα-
τρὸς τὸν χοῖρον ἀνδρός μοι τυχεῖν Kock. Ver. p. 221. Formam
θυγατέρος (Scal. Reisk.) ferri posse jure negat Kock. Qu. καὶ τὴν
ἐμὴν χοιρίδιον (gl. θυγατέρα) ἀνδρός μοι τυχεῖν. Vel potius καὶ
τὴν θυγατέρα χοιρίδιον (dimin. ut ποσθαλίσκον) ἀνδρός τυχεῖν,
ejecto pronomine inepto μοι. "Aegre mihi persuadeo poetam non
sic puerum et puellam discreturum fuisse ut τὴν μὲν θυγατέρα,
τὸν δὲ ποσθαλίσκον inter se opponeret". (Kock.) Confer Vesp. 573.
εἰ δ' αὖ τοῖς χοιριδίσις χαιρω, θυγατρὸς φωνῆ με πιθέσθαι
(πεπιθέσθαι?). Quod ad μοι, cf. 291. Hom. Od. 17, 354. Ζεῦ ἄνα,
Τηλέμαχόν μοι ἐν ἀνδράσιν ὄλβιον εἶναι. Praestat fortasse scribi
Χοιρίδιον et Ποσθαλίσκον, quasi propria nomina. Corruptela orta
videtur propter χοιρίδιον in χοιρίον, ut solet fieri, mutatum: deinde
metri sustinendi gratia interpolatum est μοι. Apprime autem huic
loco convenit forma ὑποκοριστικὴ χοιρίδιον.

290. ἄλλως τ'] Leg. ἄλλως δ', but in other respects. Cf. Pl. 976. *πενιχρὸν μὲν, ἄλλως δ' εὐπρόσωπον καὶ καλὸν | καὶ χρηστόν.* Av. 1476. *χρησιμον μὲν οὐδὲν, ἄλλως δὲ δειλὸν καὶ μέγα.*

291. *καὶ ποσθαλίσκου νοῦν ἔχοντος καὶ φρένας* Kock Ver. p. 221. Qu. *καὶ ποσθαλίσκου παχὺν ἔχοντος καὶ μέγαν.* ποσθαλίσκον] I. q. παιδίσκον (Eccl. 1146.). Formatum ut *κωραλίσκος, καλαθίσκος, ἀμητίσκος, πινακίσκος, ἀρτίσκος, δεσποτίσκος* (Eur. Cycl. 267.), *ἱερακίσκος* (Av. 1112.), *ὀρθαγορίσκος* (Hesych.), *μειρακίσκη* (Ran. 409. Pl. 963.).

292. *καθίζωμ'] καθέζωμ'* Bergk. Vels.

294. Spurious esse judicant Mein. Vels. Cf. 537. etc. *τῶν λόγων] τῶν λιπῶν vir amicus A. Palmer.* Cf. 313. *λιτόμεσθα.*

295. *IEP.* (i. e. *ἰέρεια*) praef. Beer. Vels. *τοῖν* Mein. Vels.

296. Etiam *τῇ Δήμητρει καὶ τῇ Κόρη,* ut glossema ad *τοῖν Θεσμοφόροι* adscriptum, delendum censet Velsen.

298. *Πλούτωνι* schol.

299. Qu. *καὶ τῇ κουροτρόφῳ Γῆ.* Cf. Paus. I. 21. 3. *ἔστι δὲ καὶ Γῆς κουροτρόφου καὶ Δήμητρος ἱερὸν Χλόης.* Phot. p. 127, 9. *Καλλιγένειαν Ἀπολλόδορος μὲν τὴν Γῆν, οἱ δὲ Διὸς καὶ Δήμητρος θυγατέρα, Ἀριστοφάνης δὲ ὁ κωμικὸς τροφόν.* Leg. *τῇ κουροτρόφῳ Γῆ.*

300. *καὶ (ταῖς) Χάρισι* Mein. Vels. *ἐκκλησίαν]* Qu. *τὴν ἐκκλησίαν.*

301. *σύνοδον* vulg. Scribe *ξύνοδον.*

305. *καὶ τὴν δρώσαν* Helwig. Vels. Fort. *καὶ τὴν λέγουσαν.* *τὴν ἀγορεύουσαν* delent Both. Vels.

311—330. Inter chori ducem et *ἡμυχόριον* á et chorum distribuit Velsen.

314. *φανέντας ἐπιχαρῆναι]* Legē *χαρέντας ἐπιφανῆναι.* Scilicet *ἐπιφανῆναι* idem valet quod *ἐλθεῖν* (319. 1155.) et *μολεῖν* (1155. Lys. 1263. 1298.). Cf. 977. *Ἐρμῆν δὲ — ἄντομαι — ἐπιγέλασαι ταῖς ἡμετέραισι χαρέντα χορείαις.*

317. *παγκρατὴς κόρα]* Leg. *παγκρατὲς κόρα.* Cf. 368. *ὦ παγκρατὲς Ζεῦ.*

319. *πόλιν οἰκοῦσα]* *πόλιν ἔχουσα* Burges. Dobr.

320. *θηροφόνε παῖ]* Corrīgunt *θηροφόνῃ παῖ.* Quae epica forma est, ut *Διώνυσος* Ran. 216. Sed mire hoc dictum est. Corrīgendum suspicor *θηροφόνε θεά,* aut *θηροφόν',* ἀγνὸν *Λατοῦς* — *ἔρος.* Cf. Theogn. 11. *Ἄρτεμι, θύγατερ Διὸς,* etc.

329. *τελέως δ']* Praestat fortasse *τελέως τ'.*

332. *μοιχοτρόφους* probabiliter Palmer. in Quart. Rev. a. 1884. p. 368., coll. Eccl. 225. *μοιχὸς ἔχουσι ἔνδον ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ.*

339. *συγκατάγειν* vulg. Scribe *ξυγκατάγειν.*

341. *ἐνετρέλλισεν]* Cf. Poll. IX. 109. *καὶ τὸ ἐμβοᾶν ἐντρολλίσειν ὠνόμαζον.*

344. *τότε]* Qu. *ποτε.*

345. *Lege ἢ εἴ τις* etc.
347. Qu. *ἢ τις*. Sed cf. 343. *τοῦ χοός]* An τῶν χοῶν?
349. *κῶκίαν]* Fort. *κοκίαν*. Utique καὶ οἱ in *χοῖ* (non *χῶ*)
contrahitur Lys. 388.
- 352—371. Inter *ἡμχόριον β'* et chorum distribuit Velsen,
coll. 311—330.
354. *τάδ' εὔγματα]* ἅπαντα τάδε Velsen.
356. *λερούσας* schol.
357. *ἐξαπατώσιν* Herm.
364. *λέγουσ'* Suid. Bentr.
366. *κερδῶν* Reisk.
372. *πᾶσ'* Fr. Vels.
376. *σχολῆ]* R. *σχολῆ* G. *σχολῆ* Br.
378. *δοκεῖ]* Malim *δοκεῖν*, quod pendeat ab *εἶπε* v. 374.
381. Qu. *σίγα, κάθιζε*, ut in Vesp. 905. Ach. 123. *κάθιζε*,
σίγα. Cf. Eccl. 130. *παῦσαι λαλῶν, κάθιζε*. Ach. 59. *κάθησο, σίγα*.
Vel *ἄκουε, σίγα*, ut in Cratini loco Fr. 284. *ἄκουε, σίγα, πρόσεχε*
τὸν νοῦν· χρέμπιεται γὰρ ἤδη. Sed cf. Eur. Hec. 531. *σίγα, σιώπα*.
383. *μὰ]* Fort. *νή*. Cf. ad Pl. 343. 715. Saepe *νή* per *μὰ*
explicant grammatici.
386. *ὑμᾶς]* *ἡμᾶς* Cobet. Vels.
391. *τραγωδικοὶ χοροὶ* schol. Plat.
392. *μοιχοτρόπους* Suid. Vels. *μοιχοτρόπους* probabiliter A.
Palmer. Quod mihi ipsi in mentem venerat. Saepe vero in libris
permutantur *οι* et *υ*. Cf. 501. *τὸν μοιχόν* (*μυχόν* libri). Pac. 980.
ἅπερ αἱ μοιχενόμεναι δρωῖσι γυναικες. Eq. 1225. *τυ* (*τοι* R. etc.).
Av. 566. *ὄν* (*ὕν* B.). 712. *ἀποδύη* (*ἀποδοίη* V.). Ach. 730. *τυ*
(*τοι* R.). Vesp. 917. *τῶ κοινῶ* (*τῶ κοινῶ* R.). Ran. 870. *σοι* (*σὺ* R.).
Aesch. Cho. 999. *δρῶτης* (*δρῶτης* corr.) cod. M. Av. 1233. *τί σὺ*
(*σοι* R.) *λέγεις*; Ran. 475. *μύραινα* (*μοίραινα* V.). 1291. *ἀεροφότοις*
(*ἀεροφύτοις* V.). Pl. 165. *τοιχωρχεῖ* (*τυχ.* A.). 261. *σύ* (*σοι* R.)
Fr. 465. *κυνῆν* (*κοιῆν* libri). Diphil. IV. 376. *τοιχωρχῶν* (*τυχ.*
A. B.). Astyd. trag. 2. *δέξαι κυνῆν* (*κοιῆν* codex) *μοι* etc. Etym.
M. p. 577, 32. *ὁ Κόρουβος* (l. *Κόροιβος*). Nescio an analogiae
repugnent et *μυχότροπος* et *μοιχότροπος*, quum nullum aliud
exemplum, ni fallor, exstet in quo prior pars compositorum in
— *τροπος* desinentium ex substantivo formata sit. Plerumque
ex adjectivis formata sunt, ut *μονότροπος*, *ἐτερότροπος*, *κακίτρο-*
πος, *δμοιότροπος*, etc. Fort. *μοιχοτύπας* (Hesych.), formatum ut
χαμαιτύπη.
400. *ἐὰν νέα πλέκη* Bergk. Malim *ἐὰν τις καὶ πλέκη*, aut
ἐὰν τις τινι πλέκη. Exciderat *τω* post simile *τις*.
405. *ἀδελφός* Scal.
411. *γέραν]* *ἔτι* Bachm. Vels. Fortasse recte.
412. *θέλει]* *ἐθέλει* Bachmann. Vels.

414. γυναικοντίων] Scrib. γυναικωντίσι.
416. Μολοτικούς] Malim Μολοτικός. Cf. Pl. 157. κύνας θη-
ρευτικούς (θηρευτικός) A. V.
419. ταμειῦσαι καὶ Reisk. Vels.
422. Λεγε κακοήθη τινά.
424. ὑποῖξαι] Leg. ὑπανοῖξαι. Cf. Ephipp. 8, 2. φοινικίνου
βίκος τις ὑπανεώγγυτο.
427. ῥόκωτρω Εὐριπίδης] οὐπίρωπιος οἰκότρω Herwerden.
431. ταῦτ' ἔχω φανερώς λέγειν Vels.
432. συγγράφομαι vulg. Scrib. ξυγγράφομαι.
436. δεινότερα λεγούσης] Exspectabas δεινότερας λέγειν, sed
et illud aequè bene dicitur.
- 439—440. Versus turpiter interpolati, ut constat ex antistro-
phicis, qui integerrimi sunt. ὥστ' ἄν] Fort. ὥστε γ' —. παρ'
αὐτῆς G. παρατηῆς R. μετ' αὐτήν Bachmann. Vels. Fort. μετ' αὐτῆς.
446. ἀπέθανεν μὲν ἐν Κύπρῳ] Qu. ἀπέθανεν πάλαι ἔν Κύπρῳ,
aut ἀποτέθηκεν ἐν Κύπρῳ.
456. τοῖς λαχάνοις Plut. et Gell. Qu. ἄτ' ἐν ἀγρίοις λαχά-
νοισιν αὐτὸς ἐκτραφεῖς.
457. ἀνδράσιν vulg. Lege ἀνδράσι.
462. ἄκερα libri. ἄκαιρα Br. τι addidit Dobr.
463. ἀσύνετα, πιδανὰ Enger. Vels.
473. ἔχουσαι 'κείνον Mein. Dind. Vels. Recte. Cf. ad 217.
Si elidi posset diphthongus (ut in γεγενῆσθαι Pac. 701.), scriben-
dum foret ἔχουσ' ἐκείνον. Cf. ad Nub. 7. 195. ἀλλ' εἶσθ', ἵνα μὴ
'κείνος ἡμῖν ἐπιτύχη. Eq. 1012. καὶ τὸν περὶ ἐμοῦ 'κείνον, ὥπερ
ἦδομαι. Pac. 1213. καὶ τουτουὶ καὶ τοῦ δορυξοῦ 'κεινοῦ. Cf. ad
Ach. 555. et Ach. 514. τί ταῦτα τοὺς Δάκωνας αἰτιώμεθα;
474. ἡμῶν] Lege ἡμῖν. Cf. ad Fr. 21. ὅσα σύννοιδ' αὐτῷ κακά.
Antiph. III. 149. ὃ μὴ σύννοιδε πρότερον ἐπιωρηκότι.
477. Vix placet hic δ' οὖν, pro quo malim δ' ἦν καὶ δέ.
482. κατ' εὐθὺς ἔργων R. κατενθὺς ἔργων G. καγὼ εὐθὺς (?)
Mein. Vels. Cujusmodi crasis exemplum desidero. Postulari tamen
videtur pronomen ἐγὼ. Cf. Ran. 238. κατ' αὐτίκ' ἐγκύψας ἔρει etc.
488. ἐρείδομαι Fritzs. Vels. Fortasse recte.
489. κύβδ'] κῦβδ' (sic) Mein. Vels. Recte, ni fallor.
493. ὑπό του] ὄλην ex Suida Vels.
494. Lege σκόροδα διαμασώμεθα, | ἔν' ὀσφρόμενος etc.
495. ἀπὸ τείχους] Cf. Av. 497. ἔξω τείχους. 1119. ἀπὸ τείχους.
Sic ἐν πόλει (Lys. 758.), ἐν ἀγορᾷ, ἐν Πρωτανείῳ (Ran. 764.), ἐς
Λύκειον, ἐκ Λυκείου, etc.
498. ἡμῖν τί τοῦτ' ἔστ'; οὐδ' —] Leg. ἡμῖν τί τοῦθ'; ἐπεὶ
οὐδ' —. Et sic jam Reisig. prob. Herw. Cf. 556. ἐπεὶ τάδ' οὐκ
εἶρηχ', ὄρεας, ὡς —. 553. Eq. 1198. τί δὲ σοὶ τοῦτ'; Eccl. 520.
τί δ', ὃ μέλε, | σοὶ τοῦθ'; B. Δ. δ τι μοι τοῦτ' ἔστιν; Lys. 514.

τί δὲ σοὶ τοῦτ'; ἢ δ' ὅς ἄν ἀνήρ. Vesp. 356. οἶδ'· ἀλλὰ τί τοῦτ'; οὐδὲν γὰρ τοῦτ' ἐστὶν ἐκείνω προσόμοιον. Nihil opus hic est verbo ἔστ'. Cf. ad Eq. 1250. Timocl. com. 14, 6. ἔχουσα καὶ (ἔχουσ', ἐπει recte Kock) σύνεστι etc.

499. ἢ γυνή] Emphaticus est articulus, ut mox in τὸν μοιχόν. Frustra igitur δὴ γυνή corrigunt Mein. et Herw.

500. 501. τὸν μοιχὸν ἐξέπεμψεν ἐγκεκαλυμμένον (om. ὑπ' αὐγὰς οἶόν ἐστιν et οὐκ εἰρηκέ πω) nescioquis. Recte, opinor. Supplementa grammaticorum videntur esse verba ejecta.

500. ὑπ' αὐγὰς οἶόν ἐστιν] οἶόν γ' ὑπ' αὐγὰς Bachmann. Vels. Quod parum placet. Qu. οἶον πρὸς αὐγὰς —. (Cf. Ag. 1182. ὥστε κύματος δίκην | κλύζειν πρὸς αὐγὰς (i. e. πρὸς ἔω) τοῦδε πῆματος | μεῖζον.) Vel ὑπ' (πρὸς) ὄρθρον —. Anacr. Od. 12. ὑπορθοίαισι φωναῖς. Vel κατ' ὄρθρον, ut in Vesp. 772. Cf. Eubul. III. 237. ἐξὸν θεωρήσαντι πρὸς τὸν ἥλιον | γυμνὰς τεταγμένας. Eur. Hec. 1154. κερκιδ' Ἡδωνῆς χερὸς | ἦνον, ὑπ' αὐγὰς τοῦσδε λεύσσοῦσαι πέπλους. Trag. adesp. 455. εἰ μὲν πρὸς αὐγὰς ἡλίου (βάλου), χρυσωπὸν ἦν | νότισμα θηρός, etc. Phot. p. 620, 17. Ὑπ' αὐγὰς: ὑπὸ τὸν ὄρθρον, ἢ ὑπὸ τὸν πεφωτισμένον ἀέρα.

502. γυνή] Pro γυναῖκα. Cf. Pl. 933. ἀλλ' οἴχεται φεύγων δν εἶχες μάρτυρα. Ran. 889. 894.

504. περιήρχετ'] περιήρουν Elmsl. Hamaker. Mein. Vels. (Cf. Eq. 533. γέρων ὡν περιέρρει. Pher. II. 295. ζητῶ περιέρρων αὐτόν. Hesych. περιήρουν· περιήρουν.) περιείρπεν Kock. Veris. p. 172., coll. Vesp. 272. 552. Pac. 585. Ran. 129. Eccl. 398. 511. Cf. Lys. 558. περιέρχονται κατὰ τὴν ἀγοράν. Pl. 679. περιήλθε τοὺς βωμοὺς ἅπαντας ἐν κύκλῳ. Eupol. 187. περιήλθομεν καὶ φύλον ἀμφορεαφόρων. 304. Timocl. 11, 8. καὶ ταῦτα πάντα δὴ περιελθὼν ἤρετο | ὀπόσαν. Plat. II. 636. περιέρχεται. Thuc. IV. 121. προσήρχοντο (αὐτῶ) ὥσπερ ἀθλητῆ. Poll. VII. 60. ὡς μὴ περιερχώμεθα Κρήτας ἢ Πέρσας. Alex. III. 465. κύκλῳ δεήσει περιτρέχειν με καὶ βοᾶν, | ἄν του δέωμαι. Xen. Mem. II. 1. 30. ἵνα δὲ ἡδέως λίης — τοῦ θέρους χιόνα περιθέουσα ζητεῖς. Antiph. III. 141. νῦν δει περιότια πέπερι καὶ καρπὸν βλίτου | ζητεῖν. Long. Past. III. 26. περιήρουν ζητοῦντες ὀπώραν. V. Elmsl. ad Her. 210. Cobet. V. L. p. 32.

507. ἐνευσεν] Qu. ἐπένευσεν.

510. ἐτρεχεν] ἀπέτρεχ' Herwerden. Qu. ἐξέτρεχ'.

511. τοῦ παιδίου] τὸ κηρίον Hirschig. prob. Herw.

514. αὐτέμαγμα Reisk. Sic αὐτοθαῖς, αὐτοβορέας, αὐτομέλινα, αὐτοῖβρος (Cratin.).

519. εἶτα — δεδρακότες] Imprimantur haec diductis literis.

520. μεῖζον] μάλλον schol. δεδρακότες] Malim δεδράκαμεν.

521. ἠύρεθη Mein. Dind.

528. ἀλλὰ πᾶν Cobet. Vels.

531. γυναικῶν] Qu. γεγονότων.

532. εἰς ἅπαντα] Qu. εἰς τὰ πάντα, ut in Ran. 968. Pl. 273.
 πλὴν ἄρ' ἢ G. πλὴν ἄρ' εἰ R. Leg. πλὴν ἄρ' εἰ γυνή τις. (Cf. Av. 601. οὐδεὶς οἶδεν τὸν θησαυρὸν τὸν ἐμὸν πλὴν εἰ τις ἄρ' ὄρνις. Xen. Hell. IV. 2. 21. οὐκ ἀπέθανον αὐτοῦ πλὴν εἴ τις ἐν τῇ συμβολῇ. et ad Av. 601. Vesp. 352. πάντα πέφαρκαται κοῦκ ἔστιν ὀπῆς πλὴν εἰ σέρρω διαδύναι. Fr. 510. πλὴν εἰ τις πρόιαιτο etc. Metag. 13, 2. τίς πολίτης δ' ἔστ' ἔτι | πλὴν ἄρ' εἰ Σάκας ὁ Μυσὸς —; Schol. Pac. 789. πλὴν εἰ μὴ ὡς μαχίμους διαβάλλει etc. Nub. 361. πλὴν ἢ Προδικῶ. Aut πλὴν ἄρ' αἱ γυναῖκες.
533. Cf. Herod. VIII. 53. 2. Ἀγλαύρου (Ἀγραύλου al.).
536. εἰ μὲν οὖν τίς ἐστίν· εἰ δὲ μὴ, ἡμεῖς] τίσις τίς ἐστ' ἐν ἡμῖν audacter Velsen! Melius conveniret εἰ μὲν οὖν ἰσχύς τις —.
537. αὐταὶ γε] αὐταὶ τε Reisk. Recte.
546. Deleatur virgula post λόγους.
549. εἴποις] Qu. εὖροις.
552. Post αὖ interrogandum. Ita etiam Vels.
554. Malim ἦδησθ' et hic et Nub. 329. Cf. Eccl. 551.
554. σαρκᾶς] ἀβραῶς conj. Both.
557. σῖτον libri. οἶνον Pollux.
558. ὡς τ' αὖ] Malim οὐδ' ὡς, ut in 560. 562. 564.
560. οὐδ' ὡς γυνή τὸν ἄνδρα τῶ πέλεκει — Enger. Velsen. De articulo addito cf. 562. 563. et ad Ach. 415. De anapaesto in quarto pede tetrametri iambici cat. cf. 550. et ad Ran. 932. 937. Fr. 476, 5. Cratin. II. 40. In Engeri dispositione graviter offendit collocatio articuli τῶ.
562. Si verum est ἀχαρυνική (sic), corrigendum erit etiam ποθ' pro ποτ'.
564. τεκούσης ἄρρεν'] Leg. τεκούσης ἄρρεν. Cf. Pac. 1078. χῆ κώδων — τυφλὰ τίκει.
565. τὸ σὸν δ' ἐκείνη θυγάτριον παρῆκας Fritzs. Vels.
566. Cf. Vesp. 1396. οὗτοι — καταπροίξει Μυρτιάς (Μυρτίου?) | τῆς Ἀγκυλίωνος θυγατέρος καὶ Σωσιράτης.
567. ποκάδας] Lege πλοκάδας, i. e. τοὺς γυναικίλους πλοκάμους. Cf. Pher. Fr. 225. οὐ δὴ μὰ Δία] Lege οὗτοι μὰ Δία.
568. Φιλίστη] Fort. Φιλίσκη. Nomen Φιλίσκος est Dem. XXIII. 164. Sed nomen Φίλιτος legitur Plut. Alex. 8. Idem Alexidis comici fabulae titulus fuit. Vel Φίλινα (Nub. 684.).
572. Cf. Ran. 813. Vesp. 694. Men. 562, 4. ἐγὼ μὲν δεικνύω | ἐσπουδακῶς.
573. Cf. Vesp. 573. εἰ δ' αὖ τοῖς χοιριδίος χαιρείς, θυγατρὸς φωνῇ με πιθέσθαι (μεταπεισθεῖς?).
575. Spurium cum Cobeto habet Velsen. Absque causa. Leg. οὐ μὲν φίλος ὅμῃν (sub. εἰμὶ) εἰμ' ἐπίδηλος ταῖς γνάθοις. Cf. Eq. 1257. ἐμοὶ δέ γ' ὅ τι σοι τοῦνομ' εἶπ'. Av. 704. ὡς δ' ἐσμέν Ἐρωτος | πολλοῖς δῆλον. Athen. 671 A. οὐ δ' ἡμεῖς φαμμακῶσι εἰσμέν

δήλον. Eur. Andr. 645. τί δήτ' ἄν εἴποις τοὺς γέροντας ὡς σοφοί; Thuc. VI. 34. δηλοῦντες ὡς κοινὸς ὁ κίνδυνος. Sed 605. ἐμ' ἦτις εἴμ' ἤρουν; Vel — εἰμὶ δήλον ταῖς γνάθοις. ἐπίδηλος] Fort. ἐπίδηλον. Cf. Pl. 368. ἐστὶν ἐπίδηλον —. Eq. 38. Sed Eccl. 661. κλέπτων δήπον 'στ' ἐπίδηλος.

580. μὴ καὶ] Leg. μὴ τι.

582. 589—591. 895. Diductis literis imprimantur hi versus.

593. Cf. Com. anon. IV. 613. τίς ὧδε μῶρος καὶ λαν ἀνεμῆως | εὐπιστος ἀνδρῶν δοῦσι ἐλπίζει θεοῦς etc. Herod. I. 75. 6. καὶ τοῦτο μὲν οὐ προσίεμαι· πῶς γὰρ (γὰρ ἄν?) ὀπίσω πορευόμενοι διέβησαν αὐτόν; Eur. Tro. 972. οὐκ ἐς τοσοῦτον ἀμαθίας ἐλθεῖν δοκῶ | ὦσθ' ἢ μὲν Ἄργος βαρβάρους ἀπημπούλα, etc. Iph. T. 357. ἀλλ' οὔτε πνεῦμα Διόθεν ἦλθε πρόποτε, | οὐ πορθμῖς, ἦτις — Ἐλένην ἀπήγαγ' ἐνθάδ', etc.

507—602. 607. 613. 614., ut alios, praeunte Arnoldtio, Coryphaeo tribuit Velsen.

606. ἦδ' ἢ γυνή] Cf. Nub. 534. ἦδ' ἢ (ἦδη al.) κωμωδία.

610. ΚΗΛ. τί τὸ κακόν; Lenting. Vels.

619. Cf. Dem. p. 1319. τίς ἦν σοι πατήρ;

621. δς καὶ ποτε] Qu. δς δὴ ποτε.

624. ὁσέτη Schaefer. Cf. ὁσημέραι. σοῦσι] Malim σου 'σι —.

625. Corrige MN. ἢ δεῖν' — τάλας. ΚΑ. οὐδὲν λέγεις. Cf. tamen 560. τάλαιν' ἐγὼ, φλυαρεῖς.

631. με τοῦτο libri. μετὰ τοῦτο Suidas. Scribe προπίνομεν (sic).

632. τινος] τινός σου Enger. Dind. Vels. Recte, ut videtur.

τί δὲ τρίτον] Fort. τί δαί τρίτον; Sed cf. 631.

634. αὐτό] Qu. ταυτό.

637. ἐννέα παίδων] ἐννεάπαιδα ingeniose T. Halbertsma. Nihil opus. Cf. ad Ach. 107. Pac. 233. Av. 1226.

639. σιβαρά] Leg. σιφωρά. Cf. Fr. 190. Nusquam alibi in Atticorum scriptis reperiri v. σιβαρός monuit Herwerden.

640. τίτθος R. Mon. Forma τίτθος aut τιτθός nusquam alibi legitur apud comicos, sed apud Hippocr. Aphor. 1254. Lys. 92. 32, 38. Hippocr. p. 684. σφριγᾶ δὲ τοὺς τίτθους αὐτή. Usitatio forma est diminutiva τιτθίων. Cf. 143. 691. 1185. Ran. 412. Lys. 83. Pac. 863. Ach. 1198. Pl. 1067. Qu. καὶ νῆ Δία τιτθί' —. Cf. 552. Pac. 218. Scilicet recte ponitur νῆ ante negativum; alioqui μὰ ponendum foret. Sed postulatur omnino particula γε post καὶ νῆ Δία.

646. ἐγγεταυδί] Qu. ἐγγεταυθί (sic). Cf. Av. 11. ἐγγετεύθεν.

647. ἄνθρωπε R. sec. m. ἄνθρωπε G. ἄνθρωπ' Pors.

651. Cf. Xen. Mem. I. 2. 22. ὄρω δὲ καὶ — τοὺς εἰς ἔρωτας ἐγκυλισθέντας (al. ἐκκυλ.) —.

656. Qu. ξυζωσαμένας τ'. τῶν θ' ἱματίων ἀποδύσας] Qu. καὶ θαϊμάτι' ἐξαποδύσας.

657. ἐσελήλυθε] εἰσελήλυθεν mss. εἰσήλυθεν Elmsl. ἀνελήλυθε Fritzs. Dind. Recte. Fort. εἰσήλυθε. Cf. Soph. Aj. 234. δεσμῶτων ἄγων ἤλυθε ποίμνην. Eur. Med. 1108. ἤλυθε (anap.). Sed requiritur perfectum. Cf. Pac. 1050. εἰσελήλυθε.

660. πανταχῆ (sic) Mein. Vels.

662. χοῆ libri. χοῆ σ' Pors. Legendum χοῆν. Cf. ad 777.

663—667. Inter hemichoria distribuit Velsen.

663. καὶ μάτενε, ut glossema, ejiciunt Enger. Vels.

663 b. εἴ τις ἐνγεταυθ' ἐδραῖος conj. Vels.

665. Lege δὲ δῖνον. Sic δῖπτειν σκέλος Vesp. 1530.

667. Qu. ἦν γὰρ ληφθῆ. Cf. 679.

669. ἀνδράσιν ἔσται Bergk. Vels.

674. δαιμόνων δίκην αἰεὶ Vels.

680. μανίας] ἡ μανίας Vels. Cf. Soph. Fr. 678, 4. λύσσα μαινάς.

681. λύσση] An λύττη?

683. Correxerim sic, ὅτι τὰ παρόνομα τὰ τ' ἀνόσια | θεὸς ἀποτίνεται, deleto futili additamento παραχορῆμά τε τίνεται.

683. ἔστω] ἔσται Reisig. Both. Recte. βροτοῖσιν Eng. Vels

684. Corrigendum suspicor θεὸς ἀποτίνεται [del. παραχορῆμά τε τίνεται.]

686. ἅπαντά πως] ἅπαντ' ἤδη conj. Velsen. Recte, opinor.

691. μοι] μου Hamaker. Vels. Fortasse recte, sed cf. Ach.

470. φροῦδά μοι τὰ δράματα. Eccl. 311. Soph. Phil. 424.

702. ὡς ἅπαν γὰρ ἔσσι τόλμης ἔργα] ὡς ἅπαντ' ἄρ' ἔσσι — Bentl. Bergl. Lege ὡς ἅπαντα μετὰ τόλμης ἔσσι —. Cf. Pac. 554. ὡς ἅπαντ' ἤδη 'σὶ μετὰ τάνθάδ' εἰρήνης σαπροῦς. Herod. II. 84. πάντα ἡτηρῶν ἔσσι πλέα. Xen. Cyr. VII. 4. 6. εἰρήνης δὲ καὶ εὐφροσύνης πάντα πλέα ἦν. Dem. p. 241, 30. πᾶσα ἡ οἰκουμένη μεστή γέγονε προδοτῶν. Lucian. Luct. 42. καὶ πάντα ἐκεῖνα μετὰ ἦν ἀλεύρων. Lucian. de Cat. 19. ποῦ νῦν καθεδεῖται; μετὰ γὰρ πάντα, ὡς δροῦς. Plut. Op. I. 747 A. πάντα μετὰ προδοτῶν. Dion. Chrys. 660 C. 663 D. Aristid. I. 9. 293. 305. 329. 346. 349. 370. II. 250. Philostr. 491. Suidas v. ἀγοράσαι: παραδειγμάτων δὲ μετὰ πάντα. Schol. Plut. 807. τοῦ Διὸς εἰσελθόντος πάντα μετὰ ἀγαθῶν ἐγένετο.

703. οἶον αὖ, φίλαι] Corrigendum, ni fallor, οἶον, ὦ φίλαι. Iterari enim αὖ nihil opus est.

709. κοῦπω μέντοι γε πέπαυμαι] Arcte hic cohaerent particulae καὶ — γε, quod ad sensum attinet. Anglice reddas, yes, and I have not yet finished. Cf. Av. 1571. εἰ τοντονί γ' ἐχειροτόνησαν οἱ θεοί. Eq. 1350. καὶ νῆ Δί' εἴ γε etc. Pl. 144. καὶ νῆ Δί' εἴ τί γ' ἔσσι λαμπρόν etc. Thuc. VIII. 87. ἐπεὶ εἴ γε ἐβουλήθη (ubi recte se habet γε propter praec. ἐπεὶ). Dem. Phil. I. § 49. οὐ

μέντοι γε μὰ Δία (μὰ Δία γε?) προαιρεῖσθαι. Saepe occurrunt particulae οὐ μέντοι — γε, ut in Thuc. I. 3. II. 57. οὐ μέντοι — προουχώρησέ γε. etc.

710. φαύλως (om. γ') Vels. idem suadet Mein.

719. ἐνυβριεῖς] Malim εἶδ' ὑβριεῖς. Fort. (εἶτ') ἐνυβριεῖς, sed nusquam alibi in comoedia legitur compositum ἐνυβριεῖν.

724. ἐτερότροπον] Cf. Pac. 945. σοβαρὰ θεόθεν κατέχει πολέμον μεταίτροπος αὔρα. Aesch. Ag. 219. πνέων — τροπαίαν. ἐπέχει] Qu. ἐπάγει, aut ἐπιπνέει, aut ἄν ἄγοι.

736. ὑμεῖς] Fort. αἰεί. Sed cf. similem versum Com. adesp. IV. 657. ὦ πρόδοι καὶ παραγωγὲ καὶ μύραινα σύ. et Soph. Fr. 195. ὦ πᾶν σὺ τολμήσασα καὶ πέρα γύνοι, etc.

740—742. Inter singulas personas distribuit Bentleius.

740. ΓΥ. Ζ. τὸ τί; Fr. Sed cf. Pl. 902. παράβαλλε δῆτα· σὺ δ' ἀποκρίναι μοι τοδί. Nub. 500. εἰπέ δὴ νῦν μοι τοδί· | ἦν ἐπιμελής ὦ etc. 748.

741. καὶ δέκα μῆνας] Legendum omnino καὶ δέκα μῆνας γ'. Cf. ad Ran. 116.

742. Ut ἦνεγκον ἦνεγκας, sic εἶπον εἶπας.

743. τρικόντυλον ὄν; πῶς; conj. Vels. Cf. 745. τυννοῦτον ὄν. Sed nil mutandum.

746. χόας] Scribendum, ni fallor, Χόας. Cf. ad Ach. 1000.

749. ἐμπύμπρατ' Br. Fort. πάνν γ'· ἐμπύμπρατε (sic). Cf. ad 759.

759. Qu. τί; τῆς ἱερείας —; τουτί· λαβὲ Bergk. Velsen. Fortasse recte. Cf. ad 749.

760. ΓΥ. Α. praef. Velsen. Μίκα] Μίκα Lobeck. Sed confer nomen Μικίων Lys. 769.

761—764. Ut spurios uncinis secludit Velsen. v. 761. jam Lobeck.

761. σοῦξήρησατο] σου ξηράσατο (?) Fritzsck. σου ξημήσατο (?) Kock. Ver. Qu. σου ξήρασε; τίς;

768. οὐ φαίνεται οὐπω] Leg. οὐ φαίνεται πω. Cf. Vesp. 1354.

771. Nunc malim ἀλλ' οὐ γὰρ εἰσὶ μοι πλάται. Cf. 1129. ἀλλ' οὐ γὰρ ἄν δέξαιτο βάρβαρος φύσις. Ach. 738. ἀλλ' ἔστι γὰρ μοι Μεγαρικά τις μαχανά. Pl. 425. ἀλλ' οὐκ ἔχει γὰρ δᾶδας.

773. εἶτα διὰ libri. εἰ ταδί Suid.

775. Vulgatam tuetur Herwerden, coll. Eq. 207. ὁ δράκων γὰρ ἔστι μακρόν ὁ τ' (δ') ἀλλᾶς αὖ μακρόν.

777. ἐγχειρεῖν χρῆν] χρῆ μ' ἐγχειρεῖν Velsen.

781. τουτί τὸ ῥῶ μοχθηρόν. Cf. ad Ach. 1146. et Nub. 344. Ran. 1059. (ὡς) μοχθηρόν.

782. Correctio hujus versus valde incerta est. Qu. οἶαν αἰλακα ταύτην χωρεῖ (sc. ἡ σμίλη). Non enim convenit hic interrogativum ποῖαν. Tentabam etiam χώρει χώρει· οἶαν αἰλακα, coll. Pac. 154. ἀλλ' ἄγε, Πήγασε, χώρει χαίρων. 161.

784. ταῦτα libri. ταύτα Reisk. ταχέως χρή] Fort. ταχέως δή.
 788. στάσις ἀργαλία Scal.
 792. θύρασιν] Leg. θύρασι.
 793. σπένδειν καὶ χαίρειν] θύειν καὶ σπένδειν Herwerden. Cf. Nub. 426. οὐδ' ἂν θύσαιμ' οὐδ' ἂν σπείσαιμ' etc. 578. Cf. tamen Nub. 623. ἤνικ' ἂν πενθῶμεν — σπένδειθ' ὑμεῖς καὶ γελᾶτ'.
 794. ἐν ἀλλοτριῶν] Cf. Herod. I. 35. VII. 84. ἐν ἡμετέρου.
 795. παίζουσαι] Annon παῖσαι (post ludum)?
 796. τοῦτο] Malim τοντί. κινᾶς] σκηρᾶς Hamaker. Mein. κόμας (vicos) melius Kock. Veris. p. 215., de hoc sensu vocis κόμη coll. Nub. 965. Pher. II. 254. Theopomp. II. 808. I. e. per totam viciniam circumvagans (περινοστῶν). Idem mihi ipsi in mentem venerat.
 797. παρακύπτωμεν] Fort. παρακύπτῆτις, vel παρακύπτῆ, πᾶς —.
 798. κἄν vulg. Scribendum κῆν.
 800. Lege βασανὸς δὲ (pro τε). ἰδέσθαι] Cf. ad Vesp. 183. ἴδωμαι.
 801 sq. Cf. Ran. 964. γνώσει δὲ τοὺς τούτου τε κἄμοὺς ἑκατέρου μαθητάς.
 801. γὰρ φαμέν libri. γάρ φαμεν Bekk. Dind. etc.
 802. 803. κἀντιτιθῶμεν καθ' ἕκαστον (om. πρὸς — τοῦνομ') Herw.
 803. τοῦνομ' ἕκαστον] Qu. τῶνόμαθ' οὕτως. Cf. Thuc. II. 24. κατὰ τὸν ἐνιαυτὸν ἕκαστον τὰς βελτίστας.
 806. Nomen Ἀριστομάχῃ legitur Plut. Timol. 33.
 811. ζεύγει κλέψασα γυνή Herw. Recte, opinor, quanquam hujusmodi constructio involuta occurrit Vesp. 717. Eccl. 1049. Pl. 204. et alibi.
 813. Post κλέψασ' deletur virgula.
 819. Fort. καὶ μὲν δὴ καὶ —. Cf. 805.
 822. τάντιον, ὁ κανόν] Excusatur anapaestus post dactylum propter interpunctionem.
 830. Cf. Lys. 42. τί δ' ἂν αἱ γυναῖκες φρόνιμον ἐργασάμεθα —;
 833. 837. Genuinos esse contendit Velsen. "Alludit poeta ad Charmini cladem navalem. Cf. 804. et Thuc. VIII. 42."
 834. τηρίοισι libri. Στηρίοισι schol.
 835. αἰὼν ἡμεῖς ἤγομεν] Corrigendum suspicor ἄς ἑκάστοι' ἤγομεν, aut potius ἄς ἄγομεν ἡμεῖς αἰεί. Cf. ad Ach. 677. Minus placeret ἄσπερ. —.
 837. Hunc v. cum Hamakero delet Mein.
 838. Cf. Pher. com. II. 300. κόραι — τὰ δόδα κεκαρμένα.
 843. μηδέν' — τόκον] Qu. μηδέν — ἔτι. Glossema τόκον irrepsit in textum.
 845. γοῦν] γάρ Velsen. Recte. Particula γάρ ironiae saepe inservit. Cf. ad Ach. 71.

846. ἄλλος γεγένημαι προσδοκῶν, —] Qu. αὔος (αὔος) —. Cf. ad Ran. 194. ποῦ δῆτ' ἀναμενῶ; ΔΙ. παρὰ τὸν Αὔαινον λίθον. Ach. 15. διεστράφην ἰδὼν | ὅτε —. Eccl. 312. ἐπεὶ πρὸς ἔω νῦν γ' ἔστιν, ἢ δ' οὐ φαίνεται. ὁ δ' οὐδέπω] Qu. ὁ δ' οὐ πάρα.

851. Lege πάντως δ' —. Cf. 984. 1012.

855. Qu. ἢ γυνή τ' ἀνά στόμα σ' ἔχει.

856. πέδον] Fort. πέδου.

857. Euripidem λευροῦς (non λευκῆς) scripsisse contendit Naber, coll. Prom. 369. τῆς καλλιάρπου Σικελίας λευροῦς γύας. Facilius crediderim scripsisse comicum λευρόν, ut per appositionem inferatur μελανοσῦρμαιον λεών. Post νοτίζει virgula fortasse distinguendum. μελανοσῦρμαιον λεών vulg. μελανοσῦρμαιῶν λεῶν (λεῶν) conj. Velsen. Praestat, ni fallor, scribi μελανοσῦρμαιον. Qu. μελανοσῦρμαιοῖς ῥοαῖς, aut μελανοσῦρμαιῶν —. Cf. Antiph. III. 55. Θρηῆκης (Θρηῆκας Madvig.) κατάρδων ποταμὸς ὀνομασμένος | Στρομῶν etc.

862. γίνη libri. γίγνει Br.

867. 901. 910. Μενέλιος] Hanc formam servat Velsen, coll. Eur. Hel. 1196. 1215. 1003. 1031.

868. ΓΥ. τῶν κοράκων — Bentl. cum schol. Qu. ΓΥ. Η.

870. Parum dubito quin reponendum sit μὴ ψευδέ μ'. Postulatur enim pronomen, quod non placet post ἐπιούσης insertum. τῆς ἐπιούσης ἐλπίδος] Haec vix sana sunt. Lege τῆς ἐτ' οὔσης (aut τῆς παρούσης) ἐλπίδος.

872. 889. 895. 902. Diductis literis imprimantur hi versus.

872. Fort. ὡστε ξένους σάλω δέχεσθαι ποτιῶ | καμόντας.

873. κάμνοντας mss. καμόντας Lenting. Vels. Fort. κερμηκότας χειμῶνι —. ναυαγίαις] Malim ναυαγία.

874. ΓΥ. Γ. ποῖον Πρωτέως; cum Bentleio Velsen. ποῖον Πρωτέου requirit Herwerden.

878. Lege οἱ πέπλευκ' ἄρα, ut in Hel. 468. Forma πλεῖν, non πλώειν (unde πλωτήρ), legitur ubique, ni fallor, apud Euripidem, Iph. T. 1040. πεπλεύκαμεν. Hel. 412. πέπλευκα. 468. Cycl. 18. πεπλευκότας. etc. Cf. ad Hel. 539. πεπλωκότα. Forma πλωτήρ est Eccl. 1087. Virgulam post δύστηνος recte omittit Mein.

879. τούτω additum in ed. Brub. om. codd.

880. Θεσμοφορεῖον Mein. Vels. Θεσμοφόρειον Dind., scilicet ut Ὀλυμπείον, Ἀσκληπίειον, Λύκειον, etc.

883. τέθνηκε Πρωτέας] τέθνηκ' ἤδη πάλοι Herwerden.

887. Cf. Nub. 1236. ἀπόλοιο τοίνυν ἔνεκ' ἀναιδείας ἔτι. Alex. III. 450. αὐταὶ δ' ἀδικοῦσι καὶ προσεγκαλοῦσ' (l. πρὸς ἐγκαλ.) ἔτι.

889. Diductis literis imprimatur.

898. Κρίτυλλα] Confer nomina Νίκυλλα, Ἀρέτυλλα, Ἀνθύλλα, φθίνυλλα.

902. Imprimatur sic, στρέψον ἀνταυγεῖς κόρας.

906. αὐτός Valck. Br.
 909. μάλιστ' ἴδον G. R. μάλιστ' εἶδον Br.
 910. Lege ἐγὼ δὲ Μεγελέω γε σ'. Postulatur omnino γε. ἰφύων schol. (Epich. Fr. 113. ὄδε τις ἀγρόθεν ἔοικε μάραθα καὶ κάκτους φέρειν, | ἴφνον, λάπαθον, etc.). Lege οὐδ' ἔχω τί φῶ. Cf. Eupol. II. 466. καὶ μὴν ἐγὼ πολλῶν παρόντων οὐκ ἔχω τί λέξω. 913—915. Imprimatur sic, λαβέ με — ταχὺ πάνν.
 918. κωλύσεις Cobet. Vels.
 926. Cf. Vesp. 163. μὰ τὸν Ποσειδῶ, Φιλοκλέων, οὐδέποτε γε. Eccl. 748.
 927. ἦν μὴ προλίπωσ'] Leg. ἦν μὴ προδῶσ' —, aut ἦν μὴ 'πιλίπωσ'.
 928. Qu. MN. ἔσπασεν] Malim ἔσπακεν.
 935. ἱστορογράφος] ἱστοριογράφος Naber.
 939. τί σοι χαρίσωμαι;] Cf. ad Ran. 310. Pl. 1027.
 941. κροκωτοῖς καὶ μίτραις] Leg. κροκωτῶ καὶ μίτρα.
 944. παροῦσι G. R. παριοῦσι (i. e. praetereuntibus) Br.
 946. κοῦκ ἔστ'] Qu. οὐκ ἔστ'.
 947. παίσωμεν Schol. Zanetti.
 948. θεοῶν Mein. Vels.
 950. αὐτοῦν Mein. Vels.
 953—1000. In eporchematis dispositione Engerum et Arnoldtium sequitur Velsen.
 953. Qu. ποσὶν ἄμ' (aut ποσὶ τάχ') ἐς κύκλον (aut ποσὶν ἀνὰ κύκλον, coll. Av. 1379. Ran. 441.).
 954. ἄγ'] Qu. ἄμ', vel ποσὶ τάχ' —.
 955. χερὶ Dobr. Vels.
 967. ὡς ἐπ' ἔργον Fr. Vels. Corrigendum videtur ὡσπερ εἰκός, ἀτύκα —. Cf. 974. Ἦσαν — μέλπωμεν, ὡσπερ εἰκός. 1144. Pl. 662. Possis etiam ὡς πρέπει, παρατύκα.
 968. εὐφυνᾶ] Cf. Eur. Fr. 186. εὐφυνῆ (εὐφυνᾶ Dind.) φῶτα.
 969. ποσὶν G. R. ποσὶ Reisig. Fort. πόδα. τὸν ἐλύραν G. R. τὸν εὐλύραν Kust. Qu. τὸν εὐλύρον. Cf. Ran. 229. εὐλύροι — Μοῦσαι.
 975. χοροῖσιν ἐμπαίξει] Malim χοροῖσι συμπαίξει.
 981. ἔξαιρε] Profer. Cf. Ach. 1133.
 985. Qu. ἐπ' ἄλλ' εἶδος στρέφε, vel ἐπ' ἄλλ' αὐτὸ νῦν στρέφε. Cf. Th. 985. ἄλλ' εἰ' ἐπ' ἄλλ' ἀνάστρεφ' (αὐτὸ νῦν στρέφ' aut εἶδος στρέφ'?) εὐρύθμω ποδί.
 986. τόρνευε] τόρνευε Bentl. ad Hor. A. P. 441. Cf. Dionys. Hal. de Thuc. 24. καθ' ἕνα καστὸν τῶν τῆς φράσεως μορίων ἰνῶν καὶ τορνεύων. Qu. χόρνευε. Cf. 103. χορεύσασθε βοάν. 961. Ran. 247. χορεία — ἐφθελγᾶμεσθα. Plat. Legg. II. 788 A. χορεία γε μὴν ὄρχησις τε καὶ ᾠδὴ τὸ σύνολόν ἐστι.
 988. βάκχειε] Imo βακχειε. Cf. Ran. 1259. τὸν βακχεῖον ἀνακτα.

989. σέ vulg. Malim σε. Cf. ad 995. 999. φιλοχόροισιν
G. R. φιλοχόροισι Bentl.
992. Qu. παῖ, χοροῖς παννυχίοις τερπόμενος.
993. ἔρατοῖς σὺν ὕμνοις Vels. Qu. ἔρατοῖσι θ' ὕμνοις, vel
ἔρατοῖς σὺν ὕμνοις, vel ἔρατοῖσιν ὕμνοις.
994. ἦκεις γὰρ aut simile quid ante ἀναχορεύων excidisse
suspiciatur Velsen. Qu. νόμφαισιν ἄμα χορεύων.
996. Κιθαιρώνιος] Cf. Ποσειδώνιος (non Ποσειδώνιος, Etym.
M. p. 226, 53.).
1003. δρᾶς] δρᾶσ' Lenting.
1006. κακοδαίμω γέρω Vels. sec. codd.
1007. Malim πέρ' ἔγ' ἐξενέγκι. Cf. ad 1197. ἀλλ' οὐκ ἔκ' οὐδέγν.
1009. εἰσὶν ἐλπίδες] εἶσ' ἔτ' ἐλπίδες Naber, coll. 946. κοῦκ ἔστ'
ἔτ' ἐλπὶς οὐδεμία σωτηρίας. Eur. Bacch. 908. ἔτ' εἶσ' ἐλπίδες. Herc.
85. Or. 722.
1010. ἀνήρ μ' ἔοικεν conj. Vels. Ipse malim ἀνήρ ἔοικέ μ'.
1013. Cf. Pac. 1048. δῆλός ἐσθ' οὐτός γ' οὐ | ἐναντιώσεται etc.
942. ὡς δῆλα ταῦτά γ' ἔσθ'. Pl. 333. δῆλος δ' ἐστὶν οὐ — ἀκήκοεν etc.
1024. γραῦαν] Qu. γραῦν τιν', vel potius μόλις δ' ἐγὼ γραῦν —.
Cf. Eccl. 884. 926. 1098.
1026. πάλαι (μὲν) φύλαξ Eng. Vels.
1027. ἐφέστηκ'] ἐφραστῶς Mein. Vels.
1030. ὑφ' ἠλίκων] ἠλίκων ὑπὸ Herm. Vels. Fort. μετὰ —.
1031. ψῆφρον glossema habent Herm. Vels. Excidisse verbum
quale est προπεμφθεῖσα iudicat Velsen.
1035. παιῶνι] Annon παιᾶνι? Sed παιωνίζεῖν legitur Eq. 1318.
Pac. 555. Aesch. Fr. 161, 3.
1039. Qu. ἄνομ' ἄνομα πάθεα.
1040. φῶτά τε Herm. Vels.
1047. δαίμων] Leg. δαῖμον.
1050. αἰθέρος ἀστήρ vulg. ἀστεροπητής Herwerden ex Soph.
Phil. 1198.
1051. τὸν δύσμορον Br. ex schol.
1054. λαιμόμητ'] Cf. Mnesimach. com. III. 569. φύσκης ἕτερος
(τόμος) | διαλαιμοτομεῖθ'. δαιμόνι' Fritzsch. Vels. δαιμόνων,
ἀΐδηλον conj. Vels. ex schol., ubi σκοτεινήν.
1058. Literis diductis imprimatur.
1063. κλάειν et ἐπικλάειν Br.
1071. ἐξέλαχον] Qu. ἐξέλαχεν.
1080. Spurious habet Velsen.
- 1083—1085. Spurious habet Velsen.
1083. οὐτος, σί Br.
1085. σί κακόν;] Cf. 610. τί τὸ κακόν;
1088. Qu. σί λαλῖς; et κλαῦσι σύ.
1089. Leg. κακκάσκις (cf. βοῦλις pro βοῦλεις).

1092 ab. Codicum vestigia secutus repetitionem restituit Velsen, ut fecerat Br. in 1093. 1094.

1093. *πέυγεις* Enger. Vels.

1094. Leg. *οὐ χαιρήσεις* (i. e. *χαιρήσεις*) bis ex schol. Cf. Eq.

828. *οὐ χαιρήσεις, ἀλλὰ σε κλέπτωνθ' αἰρήσω* etc. Pl. 64.

1096. *τῆ μαρᾶ* G. *τῆ μαρά* R. *τῆ* — Both. Vels. Cf. ad 1123.

1097. *γυναῖκο* Dind. I. e. *γυναῖκα*.

1101. Diductis literis imprimatur.

1102. Nunc malim *τί λέγεις; ἢ Γόργον πέρις* —;

1103. Qu. *τὸ κεπαλή*. Cf. 1126. 1192.

1110. Diductis literis imprimatur.

1114. *σκυτο* R. *σηντο* G. (Mon.). Corrigendum suspicor, *σκέψαι τὸ κῦσο* (aut *κυσὸ*, i. e. *τὸν πρωκτόν*). *μὴ τι κύστο παίνεται*; Vel *τὸ πόστο. μὴ τι μικρὸ παίνεται*; Cf. Eupol. II. 510. *κάξῃν ὄλην τὴν ἡμέραν τὸν κύσθον* (*σκύθον* codd.) *ἐκκορίζειν*. Schol. Ach. 112. *τὸ δὲ ἀνανεύει καὶ ἐπινεύει παρεπιγραφή, ὑπὲρ τοῦ σαφὲς γενέσθαι ὅτι ἀρνούμενος μὲν* etc. Basil. Epist. anthol. p. 11. *οὐκ ἔων ἀνανεύειν καὶ κατανεύειν ὥσπερ τὰ κηλώνια τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν ἀναγνωσκόντων*.

1115. *δεῦρο* bis G. R. *ἴν' ἀνωμαι κόρης]* *ἴν' ἀνωμαι, φέρε* conj. Velsen. Ipse desidero articulum ante *κόρης*, ut in 1117. Nihil dubito igitur quin reponendum sit *ἴν' ἀψη τῆς κόρης*. 'Da mihi, inquit, manum tuam, ut puellam tangas et coarguaris'. Cf. S. Joann. Ev. XX. 27. *εἶτα λέγει τῷ Θωμᾷ, Φέρε τὸν δάκτυλόν σου ὧδε καὶ ἴδε τὰς χεῖράς μου· καὶ φέρε τὴν χεῖρά σου καὶ βάλε εἰς τὴν πλευράν μου· καὶ μὴ γίνου ἄπιστος ἀλλὰ πιστός*.

1116. *φέρε, Σκύθ'*] *Lege φέρ', ὡ Σκύθ'*, ut in 1112.

1117. *ἅπασιν* *εστιν* (sic) in R. *ἅπασιν εστιν* Dind. *ἅπασίν εστιν* Velsen.

1118. Qu. *οὐ ζηλῶ σ' ἐγὼ* (aut *οὐ ζηλῶ σί σε*).

1119. *περιστραμμένον*] *Leg. περιστραμμέν' ἦν*.

1120. Leg. *οὐκ ἐπτόνησ' ἂν σ' αὐτὸ πηγίζειν ἐγὼ, aut οὐκ ἐπτόνησ' ἂν αὐτὸ πηγίζειν σ' ἐγώ*. Cf. Anth. XII. 214. 4. *πηγίζειν οἶδα καὶ οὐ δύναμαι. ἄγων]* *ἐγὼ* conj. etiam Vels.

1123. *τῆ* R. *τη* G. *τῆ* Both. Vels. Cf. ad 1026. *πυγισο* R. G. *πύγισο* Tyrwhitt.

1125. Qu. *μαστιγῶσ' ἄρα* (sc. *σε*), aut potius *μαστιγῶσ' ἄρα* (i. e. *μαστιγῶσει, vapulabis*) *ἄρα*. Aut *μαστίξω σ' ἄρα*.

1128. Diductis literis imprimatur hic versus.

1129. *ἀλλ' οὐ γὰρ ἂν δέξατο* Vels.

1133. *οἶον* (sic) Enger. Vels.

1135. *τῆ* G. R. corr. *Lege τῆ*. Cf. ad 1096. 1123. *μάστιγαν]* Fort. *μάστιγ' αὐ*.

1148. *ἤκετ'*] *ἤκετε δ'* Herm. Vels.

1151. *σεμνά* *θεαῖν* G. R. *σέμν'* Herm. Vels.

1159. ἐνθάδε χῆμῖν Herm. Vels.
 1167. ἀκούσαι' G. R. ἀκούσεσθ' Hirschig. Dind. Vels. Recte legitur ἀκούσῃ'. Cf. ad Lys. 704. Soloecum est ἀκούσεσθ'.
1168. Deleatur virgula post ὑποικουρεῖτε.
 1169. παροῦσι πάντα διαβαλῶ conj. Velsen.
 1170. Recte se habet τὰ μὲν παρ' ἡμῶν. Cf. Herod. IV. 139. τὰ ἀπ' ὑμέων ἡμῖν χρησιῶς ὁδοῦται. Lys. 172. ἡμεῖς ἀμέλει σοι τὰ γε παρ' ἡμῖν (ἡμῶν?) πείσομεν. 243.
1174. ἀνακόλπασον] Cf. v. ἀνακολποῦσθαι. Tim. Ζειραί: χιτῶνες ἀνακεκολλημένοι (ita Rubnk. ἀνακεκολλημένοι vulg.). Schol. Pac. 536. ὀλίγον τι κολλώσασαι τοῦ χιτῶνος.
 1175. ἐπαναφύσα —] Corruptum. Fort. ἄσμα· (aut σχῆμα) Περαικόν.
1180. ὡς et ὥσπερ Enger. κάρδιο (sic) etiam Mein. Vels.
 1181. φέρε θοιμάτιον θῆς ἐκποδῶν, τέκνον conj. Vels. ἄνωθεν] Qu. χαμαὶ θῆς.
 1182. Praestat ἐπὶ τοῖς γόνασι τοῖς τοῦ Σκύθου.
 1183. ναῖκι G. R. ναῖκι Dind. Vels.
 1184. Lege ναῖκι ναῖκι (aut ναῖκι —), τυγάριο, aut potius ναῖκι ναῖκ', ὡ τυγάριο.
 1185. ὡς et ὥσπερ (sic) Both. τὸ τιτί'] Annon τὰ τιτί'? Cf. Cratet. II. 248. πάνν γάρ ἐστιν ὠρικὰ | τὰ τιτί' ὥσπερ μῆλον ἢ μιμαίνυλα.
 1187. Versum delent Bendl. Vels.
 1187. κλαῦσί γ' ἂν R. corr. κλαυσεῖ γ' ἂν G. R. pr. Lege κλαῦσ', ἐὰν μὴ ἴδον μένης (pro μένη). Particula enim γε hic non convenit. Cf. Fr. 554. ἀνακῦπτων καὶ κατακῦπτων (κηλωνείου instar). V. schol.
1188. πόστιον G. R. πόστιον Vels. Lege πόστιο.
 1191. Malim ὦ ὦ ὦ, —.
 1195. χάρισσ οὐ] χάρισσ οὐ R. χάρισσ σοῦ G. Malim δώσεις οὐν δραχμῆν· (sic) Cf. Ach. 896. ἀγορᾶς τέλος ταύτην γέ που δώσεις ἐμοί.
 1197. ἔκ' ὠδέν] ἔκω οὐδέν Cobet. Parum recte. συμβῆτην (om. τὸ) Phot. Cf. Herod. V. 9. 6. σιγύννας (σιγύννας, συγύννας al.).
 1198. Qu. (TOE.) ἔπειτα κομίσ' αὐτ' αὐτις. ἀκολοῦτ', ὡ τέκνον. (I. e. κομῶ αὐτήν αὐθις.) Vel ἔπειτα κομιεῖς αὐτις (sc. αὐτήν); αὐθις Br. Vels. Praestat αὐτις.
 1201. Cf. Eq. 495. μέμνησόν νιν | δάκνειν, etc.
 1202. οὐ ταυταμενὶ καλῶς ποιεῖς Herwerden, coll. Ran. 965. τουτουμενί. Ipse malim οὐ ταυταγι —.
 1203. Cf. Pac. 1288. ἀπόλοιο, παιδάριον, αὐταῖς μάχαις. Vesp. 408. ὡς τάχιστα, παιδία, | θεῖτε etc. Xenarch. com. 10, 1. παιδάριον (voc.). Philippid. com. IV. 473. παιδάριον (voc.). Diphil. IV. 383. παιδάριον (voc.). Menand. IV. 148. ἦδὸν τὸ μύρον, παιδάριον. Theophr.

Char. 30. *σαπρόν γε τὸ ἔλαιον, παιδάριον*. Men. 274. *παιδίον*. Sic *παῖ* dicebant potius quam *ὦ παῖ*.

1208. *λέλωσο*] *λέλωσαι* Bentl.

1209. *καταλαβεῖν*] *Lege καταλαβεῖν σ'*. Postulatur enim pronomen. Cf. 572. et ad Eq. 937.

1213. *οὐκ ἐπαῖν'*, *ὦ Mein*. Vels. *Lege οὐκ ἐπαῖν' (ἐπαῖνο), ὦ γράδιο*. Alioqui dicendum fuisset *οὐκ ἐπαῖνο τὸ γράδιο*.

1214. Cf. Herod. IX. 116. *λέγων δὲ τοιάδε Ξέρξεα διεβάλετο*.

1215. Qu. *δοτῶς δὲ σιβήνη 'σί· καταβινῆσι (fut.) γάρ*. Pollux. X. 153. *καὶ σιβήνην δὲ τὴν τῶν αὐλῶν θήκην καλοῦσιν*. Nomen proprium *Σιβήνη (ῥ)* est Baton. 4, 1.

1216. *δράσει*] *δραῖσι* Enger. Vels. Fort. *δραῖσο*. *γραῖο; γραῖο* Fr. Vels. Probabilius mihi videtur *ποι τὸ γραῖδι' οἴχεται*;

1220. *ἔκοντο*] *Leg. ἔκεν τι* (i. e. *εἰχέν τι*).

1222. Qu. *τὴν ὁδό*. Sensus enim requirit *ταῖν ὁδοῖν*.

1224. *διώξει*] *Scrib. διῶξι*.

1226. *τρέχε* in exitu versus addunt *Mein*. Vels. *Lege τρέχε νυν ταχέως ἐς τοὺς κόρακας*. Exciderat *ταχέως*, ni fallor, propter simile praecedens *τρέχε νυν*. Cf. Eq. 1314. *πλείτω — ἐς κόρακας*.

1228. *Lege ὥσθ' ὦρα καὶ (aut νῦν) δὴ 'σι βαδίζειν*. Cf. Eccl. 351. *ἔμοι δ' | ὦρα βαδίζειν ἐστὶν εἰς ἐκκλησίαν*. Av. 640. *νυστάζειν ὦρα 'στὶν ἡμῖν*. Fr. 78. *ὦρα βαδίζειν μούσι πρὸς τὸν δεσπότην*.

RANAE.

15. Qu. — *τοὺς σκευοφόρους* etc.

21. *καὶ πολλή*] *πολλή καὶ Dobr*. Recte. Cf. Pl. 886. *ἀρ' οὐχ ὕβρις ταῦτ' ἐστὶ πολλή*; Lys. 658.

66. Cf. Aesch. Ag. 1312. *τοιοῖδε τοί μοι λαμπαδηφόρων νόμοι*.

76. Cf. Vesp. 209. *νῆ Δί' ἣ μοι κρεῖττον ἦν | τηρεῖν Σκιάωνην ἀντὶ τούτου τοῦ πατρός*. Eur. Fr. 432. *ἀντὶ πρὸς γὰρ ἄλλο πῦρ μείζον ἐβλάστομεν γυναῖκες*. Soph. Ant. 182. Tr. 577. Eur. Suppl. 421. Similiter Nub. 653. *τίς ἄλλος ἀντὶ τούτουι —*; Eccl. 925. Aesch. Prom. 467. Soph. Aj. 444.

104. *Lege καὶ μὴν —*. Cf. ad Vesp. 277.

118. *ὅπως*] Qu. *ποῖαν*.

153. *Leg. πρὸς τούτοισι κεῖ | τὴν πυρόχην —*.

170. Cf. Vesp. 182. *φέρει — τουτονί τιν' ὑπόδευκτότα*.

192. Cf. Nub. 1228. *μὰ τὸν Δί' οὐ γάρ πω τότε' ἐξηπίστατο* etc.

194. Suid. *αδάνεται· ξηραίνεται*. — *ἡ πρώτη δασύνεται*.

215. *ἦν*] *Scrib. ἄν*. Cf. 212. *βοάν*. 213. *ἐμὰν ἀοιδάν*. 217. *ἀχῆσαμεν*.

217. ἀγήσαμεν] Cf. Th. 328. χρυσέα τε φόρμιγξ ἀγήσειεν. Eur. 631, 2. ἀχεί μέλος. 773, 34. κύκνος ἀχεί. Trag. adesp. 237. μέγ' ἀγήσεται. Soph. 480, 3. ἀχούσας γόους.
251. Cf. Eur. Fr. 392, 1. ἐγὼ δὲ τοῦτο παρὰ σοφοῦ τινος μαθὼν etc.
259. Dem. p. 195. οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπως — εὔνοι γένοιτο' ἄν.
265. κἄν με δῆ] Qu. κῆν δέη. Cf. ad Eq. 1307.
269. τῷ κωπίῳ] τῷ κωπίῳ Blass.
290. Cf. Av. 76. τοιῆ μὲν —.
339. οὐκουν ἀτρέμ' ἔξεις] Malim οὐκ ἀτρέμας ἔξεις. Cf. ad Eq. 24. Nub. 743. 261. Th. 230.
346. λύπας] Qu. γῆρας, aut γυίων aut κόλων.
347. χρονίους τ' ἰνῶν παλαιῶν — Naber.
356. Cf. Eur. Herc. 613. τὰ μυστῶν ὄργι' ἠτύχησ' ἰδῶν. Aristid. Or. II. 414. τὰ τῶν Μουσῶν ὄργια χραίνειν.
357. Literis diductis imprimatur Διονύσου τοῦ ταυροφάγου.
358. μὴ χαίρων χρηστὰ ποιῶσιν Naber, coll. 686. 1056 sq.
361. καταδωροδοκεῖ τις Naber. Qu. καταδωροδοκεῖ τι. Cf. Vesp. 1036. οὐ φησιν δείσας καταδωροδοκῆσαι. Cratin. 128. ἡμῖν εἰς μὲν ἕκαστος ἀλώπηξ δωροδοκεῖται (δωροδοκεῖ τι?).
369. Lege τούτοις αὐδῶ (vel πρωυδῶ) καῦθις πρωυδῶ καῦθις τὸ τρίτον μάλα πρωυδῶ. Cf. Eur. El. 685. καί σοι προφωνῶ πρὸς τὰδ' Αἰγισθον θενεῖν. Hippol. 956. τοὺς δὲ τοιοῦτους ἐγὼ | φεύγειν προφωνῶ πᾶσι. Eur. Fr. 897, 9. τὸ δ' ἐρᾶν προλέγω τοῖσι νέοισιν | μήποτε φεύγειν. Fr. 247. ἐν δέ σοι μόνον προφωνῶ, μὴ — ἔλθης, etc. Herod. II. 115. αὐτὸν δέ σε — προαγορεύω — μετορμύζεσθαι. Cf. Eq. 1072. ταύτας ἀπανδᾶ μὴ διδόναι σ' ὁ Λοξίας. Diph. 32, 8. ἀπείπον αὐτῶ τοῦτο μὴ ποιεῖν ἐτι. Soph. Oed. R. 236. τὸν ἄνδρ' ἀπανδῶ τοῦτον — μήτ' εἰσδέχεσθαι μήτε προσφωνεῖν τινά. Aj. 741. τὸν ἄνδρ' ἀπηύδα — μὴ 'ξω παρήκειν (?). Eur. Suppl. 468. ἀπανδῶ — Ἄδραστον εἰς γῆν τήνδε μὴ παριέναι. Rhes. 934. Τροίας ἀπηύδων ἄστυ μὴ κέλοισι ποτέ. Lys. XXII. 8. ὅς ἀπαγορεύει μηδένα — σῆτον — συνωνεῖσθαι.
381. σώσειεν] Cf. Eur. Her. 494. οὔτε γὰρ τέκνα σφάζειν (σφάζειν recte Elmsl.) ὅδ' αὐτοῦ φησιν.
398. Cf. Antiph. 217, 11. πρὸς τέλος (τέλος μέρος A.). Eur. Med. 1383. γῆ τῆδε Σισύφου | σεμνήν εορτήν και μέλη προσάφομεν.
405. τόν τε σὸν Bentl.
406. ἐξηῦρες (et κατασχισάμενος) Mein.
422. Metrum Κλεισθένη postulat in Nub. 355.
429. Ἴπποβίνου (comice positum pro Ἴππονίκου) requirit Kaehler ad Nub. 1103. p. 202.
431. ἔχοιτ' ἄν οὖν] In οὖν jure offendit T. Halbertsma. Leg. ἔχοι τις ἄν —. Idem suadet Herw.
483. Cf. ad Vesp. 1155.

494. Cum ληματίας confer τραυματίας, πωγωνίας, σιγματίας, σπερματίας, πλεμονίας (νόσος), σιγματίας, μαστιγίας, πραγματίας, φιλοπραγματίας, φυματίας (Hipp. Ant. 807.), φλεγματίας, λευκηπατίας, κυματίας, θρονιδίας, στημονίας, βαδιοματίας (Cratin. II. 110.), γυναικίας, Στρομονίας (Callim. Del. 26.). Minus apte conferri possunt τολμητίας (Hesych. Phot.), κεραυνίας (Hesych.), γερανίας, διφθερίας. Si verbo usus esset Comicus, scripsisset, opinor, ελληματίας.

508. μή σ' ἐγὼ —] Cf. Hom. II. 10, 330. ἴστω νῦν Ζεὺς αὐτὸς — μή μὲν τοῖς ἵπποιον ἀνὴρ ἐποχήσεται ἄλλος | Τρώων. 15, 34. ἴστω νῦν τόδε γαῖα — μή δι' ἐμῆν ἰότητα Ποσειδάων ἐνοσίχθων | πημαίνει Τρώας etc. Qu. οὔτοι σ' ἐγὼ —.

511. Cf. Eubul. III. 248. τρεῖς — κρατήρας ἐγκερανώω.

546. Recte se habet αὐτός. Cf. 1183. Th. 920. οἴμ' ὡς πανοῦργος καὶ αὐτὸς εἶναι μοι δοκεῖς. Pl. 279. ὡς μόθων εἶ καὶ φύσει κόβαλος. Nub. 537. σώφρων ἐστὶ φύσει. Dem. p. 1475, 7. δημοτικὸς καὶ φύσει χρηστὸς ἀνὴρ ἦν.

565. Cf. Alex. 220, 5. ἀποκτείνας γέ που. Herod. IV. 97. 5. οὐ γὰρ ἐδεισά κω (l. κον) μὴ etc.

573. κόπτοιμ' ἄν] Qu. ἄξαιμ' ἄν (ab ἀγνύνα).

591. Cf. Eur. Fr. 35, 2. τὸ δ' αὖ πέφηνεν αὐθις ἐξ ἀρχῆς νέον.

592. Qu. ἀνανεάζειν σαντὸν αὐθις. Cf. 1137. αὐθις ἐξ ἀρχῆς λέγει. Νεάζειν intransitivum est Aesch. Ag. 763. Suppl. 104.

607. Cf. Ach. 166. οὐ μὴ πρόσσει τούτοιον ἐσκοροδιζόμενος; Eq. 892. οὐκ ἐς κόρακας ἀποφθερεῖ —; Nub. 789. οὐκ ἐς κόρακας ἀποφθερεῖ —; 871. οὐκ ἐς κόρακας; Vesp. 458. οὐκ ἐς κόρακας; οὐκ ἄπιτε; Ran. 607. Pl. 394. Soph. Oed. R. 1146. οὐκ εἰς ἄλεθρον; οὐ σιωπήσας ἔσει; Av. 1032. οὐκ ἀποσοθήσεις; οὐκ ἀποίσεις τῷ κάδω; Cf. ad Vesp. 191. περὶ τοῦ μαχεῖ νῶν δῆτα; Eq. 416. Av. 759. Qu. ἦ καὶ μαχεῖ; Sic Plat. Euthyd. 294 B. ἦ καὶ νευρορραφεῖν δυνατὸν ἔστω;

608. Nomen proprium Σκυλλίης legitur Herod. VIII. 8. 1. Σκελλίας Av. 126.

630. Cf. Men. 710, 2. αὐτὸς τὸ σαντοῦ πρῶτον ἐπισκέπτου (?) κακόν.

636. τύπτει] An τύπει?

645. Cf. Ran. 321. κάμοι δοκοῦσιν (ἄδειν).

682. ἐπὶ βάρβαρον ἐζομένη πέταλον] Qu. ἐπὶ βάρβαρον (αὐτὸ υποβάρβαρον) ἱεμένη κέλαδον. Cf. Av. 908. μελιγλώσσων ἐπέων εἰς ἀοιδάν. Eubul. 109, 2. λοπὰς παφλάζει βαρβάρῳ λαλήματι.

683. Praestat τρύζει murmurat (Angl. cooes). πέταλον] Lege κέλαδον. Cf. Pac. 800. ὅταν — χελιδῶν — κελαδῆ.

699. αἰτουμένῳ] Cf. Aesch. Cho. 2. 480. Sept. 260. Suppl. 783.

706. Qu. οἶος (αὐτὸ δξὺς) ἰδεῖν.

748. Eadem discrepantia est Eur. Fr. 140, 3. οὐκ ἔσθ' ὁποίας λείπεται τόθ' (τοῦθ' al. τόδ' Nauck.) ἠδονῆς.

766. Cf. Soph. Tr. 687. *ἕως νιν* (ἄν vulg.) ἀριτίχριστον ἀρμόσαιμί πον.

772. Leg. τοῖς λωποδύταισι καὶ βαλαντιητόμοις, vel τοῖς λωποδύτοις καὶ τοῖσι βαλλαντιοτόμοις. Cf. 773. Eq. 740. σαυτὸν — τοῖς σκνιτοτόμοις καὶ βυρσοπώλαισιν δίδως. Telecl. 15. βαλλαντιοτόμον. 41, 2. ἐκ βάλλαντιον (βαλαντίον al.). De scriptura nominis βαλλάντιον constat ex Simonidis loco Fr. 178. 3. ἔμπορε καὶ φορτηγῆ, τὸ σὸν βαλλάντιον οἶδεν | καὶ πόθεν αἱ ζῶναι καὶ πόθεν αἱ πίνακες. Contra Epich. Fr. 6. ἐγὼν γὰρ τό γα βαλλάντιον λιτρᾶν | κτλ.

783. ἐνθάδε] Scrib. ἐνθαδί.

787. Σοφοκλέης] Sic Μεγακλέης (Nub. 124.), Φιλοκλέης, Ξενοκλέης, etc. Sed Δημοκλῆς, Τιμοκλῆς, Ἡρακλῆς, etc.

793. εἰ δὲ μὴ] Leg. ἦν δὲ μὴ (κρατῆ).

800. ζύμπηκτα] Cf. Herod. IV. 190. 2. οἰκήματα δὲ σύμπηκτα ἐξ ἀνδρείων — ἐστί.

815. Cf. Aristot. Rhet. II. 2. τοῖς δὲ φίλοις (ὀργίζονται), ἐὰν μὴ αἰσθάνωνται δεομένων.

819. παραξόγια] παραξόγια Naber.

826. λίσπη Dind. etc. λίσπη ut in chorico cantico tuetur Br.

827. κινούσα] Qu. δάκνουσα, vel σείουσα.

839. ἀπεριλάλητον] Melius intelligerem ἀκαταλάλητον, not to be talked down. Confer τὸν ἀκατάβλητον λόγον Nub. 1229.

848. ἐκβαίνειν] Languidum hoc est. Malim ἐξιέναι. Cf. Eq. 430. ἔξειμι γὰρ σοι λαμπρὸς ἦδη καὶ μέγας καθιείς.

849. ὦ Κρητικὰς μὲν —] Malim ὦ Κρητικὰς σὺ —.

866. Cf. Isae. Fr. 10, 1. ἡβουλόμην (ἐβ.) μὲν, ὦ ἄνδρες δικασταί, μὴ —, ἐπεὶ δὲ etc. Isocr. XIX. 37. ἐβουλόμην δ' ἂν ὑμῖν οἶός τ' εἶναι φανερόν ποιῆσαι etc.

889. Cf. Fr. 202, 2 K. πλύνων ἅπασιν ὅσα σύνοιδ' αὐτῷ κακὰ (κακοῖς?). Eur. Fr. 392, 7. πασῶν μεγίστην τῶν ἐν ἀνθρώποις νόσων. Fr. 685. φεῦ τῶν βροτείων ὡς ἀνώμαλοι τύχαι. Fr. 775, 18. τοὺς σοὺς ἐλέγξω, μῆτερ, εἰ σαφεῖς λόγους. Fr. 1017. ἀρετὴ μέγιστον τῶν ἐν ἀνθρώποις κολόν (καλῶν Mein.). Fr. 1039, 3. ὄρᾶς τὸν εὐτράπεζον ὡς ἠδὺς βίος (βίον?).

896. Sic Kock, — ἀκοῦσαι | τίνα λόγων τίν' ἐμμελείας | ἔπιτε δαῖταν ὀδόν. et in ant. 993. λέξεις; | μόνον ὅπως * * * | μὴ σ' ὁ θυμὸς ἀρπάσας etc. (Sed non dissociari debent particulae ὅπως μὴ.) τίν' ἐπίασ' ὀδόν λόγων (et in v. ant. 994. μόνον ὅπως μὴ σ' ἀρπάση [ἀρπάσει?]) | θυμὸς ἐκτὸς τῶν ἐλαῶν) conj. Paleius. ἀκοῦσαι τίνα | λόγων ἐμμέλειαν ἐπιτηδείαν (ex quo corruptum sit ἔπιτε δαῖταν ὀδόν) Both. (Sed δαῖταν tueri videtur quod sequitur γλωττα μὲν γὰρ ἠγρίωται.) ἐπιμέλειαν pro ἐμμέλειαν "metri et sensus causa." Thiersch. Qu. ἀκοῦσαι τίνα λόγον | δαῖταν ἔπιτον ὀδόν. (Dualis ἔπιτον est infra 1196. ὁ τι περ οὖν ἔχετον ἐρίζειν | λέγετον, ἔπιτον, ἀνά τε δέρετον.) Vel ἀκοῦσαι δαῖταν | ἐμμέλειάν τίνα

λόγων. Quum *ἐμμέλειαν* in omnibus codicibus et in scholiis exstet, in textum recipiendum videtur, sed certa medela hujus loci nondum reperta est. Quid proprie sit *ἐμμέλεια* accurate docet Schol.

898. γλώσσα] Imo γλώττα. Cf. ad 827.

903. Qu. τὸν δ' ἀνασπῶντι' αὐτοπρέμους τοὺς λόγους (εἶτ') ἐμπεσόντα —. Excidisse videtur εἶτ' ante simile ἐμπ.

905. Tentabam olim ἀλλ' ὡς τάχιστα χρῆ λέγειν σφῶ νῦν, ὅπως δ' ἐρεῖτον etc. Exempla enim constructionis οὕτω δ' ὅπως cum futuro desiderabam. Sed cf. Soph. El. 1296. οὕτω δ' ὅπως μήτηρ σε μὴ 'πιγνώσεται | φαιδρῶ προσώπω.

909. οἷσι] οἴως Dobr. Cf. Vesp. 1363. οἴως (οἴσις al.) ποθ' οὕτως ἐμὲ πρὸ τῶν μυστηρίων (ἐτώθαζε).

911. Cf. Hom. Od. 4, 524. τὸν δ' ἄρ' ἀπὸ σκοπιᾶς εἶδε σκοπὸς ὃν ἕα καθείσεν | Αἰγισθος. Herod. IV. 79. 6. αὐτοὺς — κατείσει (sic Valck. κάτισε aut κάτεισε libri. ἐκάτισε vulg.). III. 61. εἶσε. Thuc. VI. 66. 1. καθῖσαν (l. καθεῖσαν) τὸ στρατεύμα ἐς χωρίον ἐπιτήθειον.

930. Cf. Soph. Fr. 75. τοῖς γὰρ δικαίοις ἀντέχειν οὐ δῆδιον. Alex. 9, 4. οὐ γὰρ δῆδιον. Men. 504. οὐ δῆδιον | ἄνοιαν ἐν μικρῶ μεταστήσαι χρόνῳ. 673. 2. πρὸς τὴν τύχην γὰρ ζυγομαχεῖν οὐ δῆδιον. Diph. 115. γυναικὸς ἐσθλῆς ἐπιτυχεῖν οὐ δῆδιον.

936. Cf. ad Vesp. 55. Eupol. II. 512. μικρὰ γ' (l. μικρ' ἄττ') δροτύγια.

964. Cf. Nub. 928. ὦμοι μανίας τῆς σῆς πόλεως δ' etc.

985. τί τὸ τρύβλιον — πέπονθέ μοι T. Halbertsma.

986. τέθνηκέ μοι] Cf. Menand. 595, 2. ἄμ' ἠλέηται καὶ τέθνηκεν ἢ χάρις. Qu. κατέαγέ μοι.

1001. Cf. Aesch. Ag. 1180. λαμπρὸς δ' εἰοικεν — πνέων ἐσάξειν. Thuc. VIII. 25. 3. τῷ σφετέρῳ αὐτῶν κέρα προεξάξαντες. Herod. IX. 62.

1017. θυμὸς] Conferri meretur Vesp. 1082. ἐμαχόμεσθ' αὐτοῖσι θυμὸν δξίνην πεπωκότες. et Aesch. Ag. 48. μέγαν ἐκ θυμοῦ κλάζοντες ἄρη. Phoen. 457. σχάσον — θυμοῦ πνοάς. Rhos. 786. θυμὸν πνέουσαι. Sed corrigendum suspicor θινούς.

1019. Eadem discrepantia lectionis est Alexandr. com. 5. ταμνεῖον ἀρετῆς ἐστὶ γενναία (ἐστὶν ἀνδρεία Clem. Alex.) γυνή. Herod. IV. 93. 2. ἐόντες ἀνδρείοτατοι (καὶ γενναίοτατοι al.).

1028. Cf. Herod. I. 121. 1. ἀκούσας ταῦτα δ' Ἀστυάγης ἐχάρα etc.

1046. Praestat fortasse πολλοῦ πολλή, coll. Eq. 822. πολλοῦ πολὺν χρόνον. 'πικαθῆτο] Lege 'πεκάθητο. Cf. Thuc. IV. 130. 2. προσεκάθητο (τῇ πόλει). Ach. 639. ἐπ' ἄκρων τῶν πυγιδίων ἐκάθησθε.

1063. ἔλεινοι] Cf. Eupol. 25. ἔλεινόν.

1064. Cf. ad Nub. 1423. Pl. 535. Av. 369.

1066. περιειλλόμενος] Cf. Thuc. II. 76. πηλὸν ἐνεῖλλοντες.

1068. Cf. 194. *παρὰ τὸν Αἰαίνου λίδον.*
 1070. *ἐνέτριψε]* Fort. *ἀπέτριψε.* Cf. ad Eq. 1368.
 1130. Qu. *ἀλλ' οὐδέπω πάντ' ἐστὶ ταῦτ' —.*
 1144. Aeschyli est, non Dionysi, qui semper jocans (*χλευάζων*) sermonem aliorum interrumpit.
 1161. Cf. 1174. *τοῦθ' ἕτερον αὐθις λέγει — ταῦτόν δν σαφέστατα.* Nub. 1432. *οὐ ταῦτόν, ὧ τᾶν, ἐστίν.* Lys. 496. *ἀλλ' οὐ ταῦτόν.*
 1162. Qu. *δίδαξον γάρ με τοῦθ' ὅ τι δὴ λέγεις,* ut conj. Kuster.
 1172. *κηρύσσω]* *κήρυξον,* ni fallor, aut *κηρύσσω*n scripserat Aeschylus. Mercurii enim est *κηρύσσειν* mortuis.
 1173. *αὐθις]* Leg. *αὐθις.*
 1176. *οἷς — ἐξικνούμεθα]* Qu. *ὦν —.*
 1182. *εὐδαίμων]* *εὐτυχής* Dio Chrys. 64. p. 593 C. et schol. Aesch. Sept. 775.
 1185. *πρὶν ἀγνωκέναι* Herw. et T. Halbertsma. Sed cf. Eur. Phoen. 1595 sq.
 1212. *Παγρασσὸν* Herwerden sec. C. I. 23, 74, 4.
 1228. *ΕΥ. τὸ τί;]* Qu. — *ἔτι.* Sed cf. Av. 1039. *νόμους νέους | ἦκω παρ' ὑμᾶς δεῦρο πωλήσω.* ΠΕ. τὸ τί;
 1235. *ἀπόδος]* Qu. *κατάθες (τὴν τιμὴν)* aut *πρίω.*
 1266. Malim *Ἐρμᾶν τὸν πρόγονον.*
 1287. *δυσσμερῶν* Bergk. Malim *δυσσμερίας.* Cf. Soph. Fr. 532, 4. *μοῖρα δυσσμερίας.*
 1294. τ' om. nonnulli libri. τὸ *συγκλινές τ' ἐπ' Αἴαντι ξίφος* conjicit Hermann. Schol. ad Aj. 833. *φησὶν δὲ περὶ αὐτοῦ Διοχύλος ὅτι καὶ τὸ ξίφος ἐκάμπτετο οὐδαμοῦ ἐνδιδόντος τοῦ χρωτὸς τῆ σφαγῆ.*
 1301. Qu. — *πορνιδίου τρόπον φέρει.* (Cf. Pherecr. 150. *πέρικος τρόπον.*) Cf. Av. 748. *ἐνθεν ὡσπερὶ μέλιττα Φρόνιχος ἀμβροσίων μελέων ἀπεβόσκειτο καρπὸν, αἰὲ φέρων γλυκεῖαν ὠδάν.* Xenarch. 7, 2. *μεταφέρει | — ταῦτ' ἄνω τε καὶ κάτω.* Theophr. H. Pl. VI. 2. 3. *ἀφ' οὗ καὶ ἡ μέλιττα λαμβάνει τὸ μέλι.*
 1321. *πανσιπόνον]* 'F. *πανσιπόνου,* T. Halbertsma.
 1327. Cf. Soph. Fr. 580. *ἐν ἀντίοις* (ἄστροις cod.).
 1342. Qu. *τέρα.* Moeris, *τέρα Ἀτικοί, τέρατα Ἑλληνες.*
 1356. *Ἰδης]* Imo *Ἰδας.*
 1361. *ὦ Διὸς διπύρους]* ἁ Διὸς, (ἁ) *διπύρους* Herw. (ἁ) *διπύρους* jam Mein. In *Διὸς* offendit T. Halbertsma.
 1369. Leg. *τυροπωλεῖν τὴν τέχνην.* Postulatur enim articulus.
 1393. *μέθεσθε μέθεσθε]* *κόκκν, μέθεσθε* Herw. Fortasse recte.
 1403. Cf. Soph. Ant. 1240. *κεῖται δὲ νεκρὸς περὶ νεκροῦ.* Aesch. Pers. 506. *πίπτον δ' ἐπ' ἀλλήλοισιν.*
 1491. *χαρίεν* (sic) scribi jubet Herodianus I. 350. 5. II. 673. 8.

1501. Cf. 1509. Nub. 585. οὐ φανεῖν ἔφρασκεν ἡμῖν, εἰ στρατηγῆοσι Κλέων. 601. ἦ τ' ἐπιχώριος ἡμετέρα θεός. 569. Th. 1140. Παλλάδα — ἢ πόλιν ἡμετέραν ἔχει. Vesp. 419. ἡμῶν (ὕμῶν al.). 660. ἡμῖν. 663. 664. Eurpol. 117, 2. τὴν πολιτείαν ὀρῶν παρ' ἡμῖν. 1530. ἐπινοίας] Malim διανοίας.
1531. ἐκ μεγάλων ἀχέων] Fort. ἀν μεγάλων ἀχέων —. Cf. Eur. Fr. 452, 3. πόνων πεπανμένον.

ECCLESIAZUSAE.

1. 110. 325. Diductis literis imprimantur.
2. εὐσκόποιον A. B. N. Γ. εὐστόχοιον R. ἐξητημένον A. B. N. R. Γ. ἐξητημένον Dobr. Vels. Qu. κάλλιστον εὖ (aut κάλλιστα τοῖς) σκοποῦσιν ἐξηρημένον, aut potius κάλλιστ' ἐν εὐσκόποιον ἐξηρημένον.
3. γονάς τε γὰρ σάς] Lege γονάς τε τὰς σάς. Istud γὰρ a proximo v. 4. huc venit.
4. ἄπο] Malim ὕπο.
10. ἐπιστάτην] Malim omnino ἐπίσκοπον.
15. ὑποϊγνώσαισι, ut magis tragicum paratragoediaeque magis conveniens, tuetur Herwerden.
16. καὶ ταῦθ' ὀρῶν οὐκ ἐκλαλεῖς Herwerden. Malim tamen — ἐκφέρεις.
19. ἀς] Malim ὄν.
21. Deleatur virgula post ἔδρας.
22. Nomen proprium Φυρόμαχος legitur Alex. com. III. 483. et in Posidippi epigrammate apud Athen. X. 414 E.
23. τὰς ἐτέρας] τὰς προτέρας etiam Gotz. et Naber. τὰς δ' ἐτέρας Velsen, coll. 281. Cf. Apollod. 13, 9. τὴν γὰρ αἰσχύνην πάλοι | πᾶσαν ἀπολωλέκασιν καθ' ἐτέρας θύρας. Men. 727. ἢ ἑταῖρα (ἠτέρα Bentr.). ἐγκαθιζομένας mss. et schol. Lege ἐγκαθεζομένας. Cf. ad 98. Kan. 1523. Th. 184. Ἐπικαθεζεσθαι est Pl. 185.
26. λαβεῖν] Lege λαθεῖν.
30. ὁ κῆρξ] Imo, ni fallor, ὁ κόκκνξ. Cf. Diphil. IV. 421. καὶ νῆ Δί' ὄντως (l. ὄντως γ') εὐθὺς ἐξέπεμψε με | ὄρθριον ὁ κόκκνξ ἀρτίως ἀλεπτρών.
32. Tentabam ἡρηγόρη, sed revocandum ἐρηγόρη. Cf. ad Pl. 744. et Eq. 1306. Ἐώθησαν dixit, ut videtur, Thucydides teste Photio p. 47, 17.
34. Hesych. θυρῶνᾶν κρῖνειν. Lege θυρῶνᾶν κνήνειν. coll. Gl. Hesych. θυρῶνᾶ; κνᾶται (κνᾶ καὶ ξύει Mein. qu. κνᾶ, coll. Suid. Τρυγονῶσα· ἡσύχως κνῶσα). Cf. Eccl. 36. τὸ κνῦμά σου τῶν δακτύλων.

40. αὐτοῦ λαβὼν A. B. N. R. (αὐτ' οὐλαβον corr. m. sec.) Γ. Leg. αὐτοῦ 'λαβον. Et sic Velsen. Cf. e. g. Ran. 869. ὡσθ' ἔξει λαβεῖν.

41. ὄρῳ καὶ] Malim ὄρῳ γε.

42. παροῦσαν A. B. N. R. Γ. sec. Vels. παριοῦσαν jam olim correctum, et sic Dind. Vels. Sed nil temere mutandum. Παριοῦσαν significaret praetereuntem. Cf. 882. Vesp. 623. πᾶς τις φησιν τῶν παριόντων etc. Saepe παρεῖναι significat adire. V. Av. 131.

44. χοᾶς (sic) schol. ad Ach. 961. Cf. ad Nub. 1238.

45. ἡμῶν] ἡμῖν schol. Ach. 960. prob. Velsen. Recte haud dubie, ut ostendit vel collocatio pronominis.

46. ὑστάτην] Imo ὑστέραν.

48. μόνη] μόλις conj. Velsen. Nullas enim videri in scenam venire ancillas.

51. τε] Fort. γε. Χαιρητάδης formatum ut Γηρητάδης. Fort. Χαρινάδου (Pac. 1154.).

54—56. Post 48. transponunt Mein. Vels.

62. ὀπόθ' ἀνῆρ Dawes. Vels. μοι pro μου malit Vels.

64. ἐχραινόμην Bergk. Vels. Qu. ἐλπαινόμην. (Cf. Anaxil. 18, 1. ξανθοῖς (l. στακτοῖς) τε μύροις χρῶτα λιπαίνων. Axionic. III. 532.) Vel ἐμελαινόμην. Vel ἐπεχραινόμην. (Cf. Lucian. 47, 6. τὸ σῶμα πρὸς τὸν ἥμιον ἐς τὸ Αἰδιοπικὸν ἐπιχραίνοντες.) Vel ἐνεχραινόμην. (Cf. Athen. XII. 542 D. τοῖς ἄλλοις ἀλείμμασιν ἐγγυρίων ἐαυτόν.) In ἐχλαινόμην, si sincera est ea lectio, euphoniae causa corripitur ἱ quia sequens syllaba producitur: contra χλαινεῖς (ἱ) Lys. 386.

75. εἴπομεν B. (?). εἴπαμεν R. εἴπωμεν N. Γ.

78. ἐκείνων Suid. Latet aliquid in ὧν πέρδεται. Qu. τοῦτ' ἔστ' ἐκεῖνο τὸ σκύταλον ᾧ 'ρδίδεται. Cf. 276. ταῖς βακτηρίαις | ἐπερειδόμεναι βαδίζει'. Perpendi tamen meretur Cratetis locus II. 240. σκυτάλην ἔχονσ' ἐπέρδετο.

82—85. Post 94. transponit cum Anzio Velsen.

83. ἐστὶν ἄστρα] Fort. ἐσὶ τᾶστρα.

86. 87. Post 97. transponit Velsen.

86. σε] Imo γε.

88. ἔγωγέ τοι (ut in 76) Elmsl. prob. Velsen. Ante h. v. excidisse versum statuunt Mein. et Vels., in quo Praxagora ex muliere altera sciscitata esset quo consilio lanam secum portasset. Lacunam enim esse ostendere vocabulum ταυτί.

95. Malim ἦ τᾶν καλὰ γ' (vel κάλ') ἂν πάθοιμεν. Cf. 190. 794. χαριεντά γ' ἂν πάθοιμ' ἂν.

101. ὄρῳ] Fort. ὄρᾶν. Sed subaudiendum εἶναι. Cf. ad Av. 496.

103. οὔτος] χοῦτος Velsen.

105. *ἡμέραν*] *ἦν* *ἔω* conj. Velsen.
 106. *οὐνεκα*] *εἴνεκα* Wecklein. Vels. Recte.
 110. Scribe sic, *γυναικῶν θηλύφρων ξυνουσία*.
 115. *οὐκ οἶδα*] *τοῦτ' οἶδα* requirit Wecklein. Ipse malim
εὖ οἶδα.
 116. *ἐνθάδε* vulg. Lege *ἐνθαδί*.
 119. *ἄλλαι* (sic) Mein. Vels.
 122. *τὸν στέφανον* Cobet. Velsen.
 125. *ὡς καὶ καταγέλαστον libri. οὐ καταγέλαστον σοι* —; Cobet.
 Velsen. Recte.
 128. *τὴν γαλήν* suspectum habet Velsen.
 129. *πάραιθ'*] *Ἄνονν πάραι'*? Cf. Ach. 43. 242.
 130. *κάθιζε παριῶν*] *κάθιζε, Παίων* (vel *Πρίων*) conj. Bergk.
κάθιζε, Πύρρων Kock. Veris. p. 167., coll. Eq. 900 sq. Qu. *πάραι'*
ἔς τὸ πρόσθε, vel *κάθιζε σίγα*, vel *κάθιζε, σίγα*.
 131. Cf. Eq. 1228. *κατάθου ταχέως τὸν στέφανον, ἦν' ἐγὼ*
τουτῶι | αὐτὸν περιθῶ. Th. 380. *περίθου νῦν τόνδε πρῶτον πρὶν*
λέγειν. Lys. 533.
 132. *δή*] Qu. *νῦν*, ut in Th. 380.
 136. Qu. *ἰδοῦ γ' ἰδοῦ πίνουσι*.
 140. Cf. Cratin. II. 198. *τὴν μασχάλην αἰρωμεν ἐμπεπωκότες*
(ἐμπεπτ. cod. Ven.).
 142. Qu. *ὥσπερ εὖ* (vel *ὥσπερεῖ*) *πεπωκότες*.
 145. *μὴ γενειᾶν*] *μὴ γενέσθαι* Herwerden.
 150. *διερεισαμένη*] *Malim ἐπερεισαμένη*. Cf. 277. *ταῖς βακτη-*
ρίαις | ἐπερειδόμεναι βαδίζετ'. Alciph. III. 55. 2. *σιελέχει πρηνίνω*
ἐπερειδόμενος.
 151. Leg. *ἐβουλόμην ἄν*. Cf. Vesp. 960. *ἐγὼ δ' ἐβουλόμην*
ἄν οὐδὲ γράμματα (ἐπίστασθαι αὐτόν). Ran. 672. *ἐβουλόμην δ' ἄν*
τοῦτό σε | πρότερον νοῆσαι. 866. *ἐβουλόμην μὲν (μὲν ἄν?) οὐκ*
ἐρίζειν ἐνθαδί. ἕτερον ἄν] *Malim ἄν ἕτερον*. Cf. ad Ran. 866.
 152. *ἦν' ἐκαθήμην*] Qu. *ἵνα καθήμην*. Cf. 302. *καθῆντο*. Ach.
 543. *καθῆσθ' ἄν* etc. Ran. 778. *καθῆστο*. et ad Ran. 1046.
 153. *μίαν*] *τινας* dubitanter Velsen. Conjecturam meam *ἔτι*
probat Herwerden. Qu. *κατὰ γε τὴν ἐμὴν μῖας* (for one).
 159. *καίτοι — εἰποῦσα*] Leg. *καίπερ — εἰποῦσα*, aut potius
καίτοι — εἶπας σύ. Vulgata soloeca est.
 166. *Ἐπίγονον*] Qu. *Ἐπιγένη*, quod nomen legitur 931., nisi
 ibi corrigendum *Ἐπιγόνω*.
 172. *κατορθώσασα*] In hoc feminino offendit Naber.
 175. *ἅπαντα*] *σαπέντα* ingeniose et fortasse recte A. Palmer,
 coll. Dion. Hal. XI. 37. *σήποντας τὰ τῆς πόλεως πράγματα*. For-
 tasse cognatum est nostrum to sap.
 190. *ὀνόμασας*] *ἄμοσας* recte Cobet. N. L. p. XIV. Frequens
 est haec corruptela.

194. ἀπολεῖν] Qu. ἀπολεῖσθ'.
197. τῷ πενήτῃ] Malim τοῖς πένησι, cui melius respondebit τοῖς πλουσίοις etc.
199. Scribe sic, γε σοί.
202. ὀρίζεται] Qu. ὠράζεται, aut ἀνθίσταται, i. e. ἐναντιοῦται.
203. αὐτός] Qu. οὔτος.
213. ΓΥ. Β. λέγε Bergk. Vels.
227. πειν φιλοῦσ' εὐζωρον Cobet. Velsen. εὐζωρότερον φιλοῦ-
σιν Dind. Qu. ὄνον φιλοῦσ' εὐζωρον. φιλοῦσιν] Qu. πίνουσιν.
231. ἀπλῶ τρόπῳ] Fort. ἀπλῶ λόγῳ, ut in Ach. 1152.
232. μόνα] Qu. μόνον. Cf. ad Eq. 989. Vesp. 596. Nub. 1401.
235. ἐπιπέμνειεν] Leg. ἐκπέμνειεν.
236. πορίζεν] πορίζειν δ' Velsen.
239. Λεγε τὰ δ' ἄλλ' ἔασω. ταῦτ' ἐὰν πίθησθέ μοι.
250. τοῦτό γε] Malim τουτογί.
253. κακῶς κεραμεύειν] Qu. καλῶς κεραμεύειν. εὖ και καλῶς] κακῶς πάνιν Herwerden. Qu. και μάλα κακῶς. Latet certe menda.
255. τοῦτον μένει τόδ', conj. Velsen. Qu. τοῦτω γ' ἂν εἶπομι', aut τοῦτω γ' ἔρω 'γωγ' —. εἶπον] ἔργον Naber. ὄραν] βλέπε schol. ad Ach. 863.
265. τῷ σκέλῃ] Malim τὰ σκέλη, ut paullo ante τὰς χεῖρας.
274. ἀκριβώσητε] ἀκριβῶς ἦτε Hirschig. Vels. Cf. 162. εἰ μὴ ταῦτ' ἀκριβωθήσεται.
275. τάνδρῳ ἄπερ γ' recte Elmsl. Vels.
282. ὡς ἔθος γ' ἐκεῖ conj. Velsen. Malim ὡς ἔστιν γ' ἔθος, aut ὡς εἰρημένον, aut ὡς εἰωθὸς ὄν, aut ὡς ἐκγίγνεται (evenit).
284. ἔχουσι μηδὲ] Leg. ἔχουσιν οὐδέ.
286. ὡς μὴ ποτ'] μὴ καὶ ποτ' recte Dobr. Vels.
288. ἐνδύμεναι] ὑποδύμεναι (suscepisti) Herwerden. Qu. ἐνιστάμεναι. Cf. Lys. 268. ὅσαι τὸ πρᾶγμα τοῦτ' ἐνεστήσαντο καὶ μετήλθον.
293. Nomen Σμίκνθος est in titulis apud Boeckh. C. J. I. 165. 169.
206. πλησίον] Malim πλησίοι (near to one another).
298. τὰς ἡμετέρας φίλας] Qu. ταῖς ἡμετέραις φίλαις.
306. Parum probabile est ἂν tanto post ἦκεν intervallo possuisse nostrum. Itaque correxi ἦκ' ἂν.
307. Leg. ἄρτον (αὔον). Cf. Alex. III. 437. κορίαννον αὔον.
308. αὔ R. αὔ N. αὔτῳ Velsen.
312. ἔστιν] Qu. ἐστὶν aut ἐστιν.
317. ἐπιείχε κρούων] κρούων ἐπιείχ' ὁ Κοπρεῖος οὔτος suadet Velsen. Certe ferri nequit κοπρεῖος, quae forma analogiae repugnare videtur. Corrigendum suspicor ἔχων ἔκρουεν. Cf. e. g. Nub. 131. τί ταῦτ' ἔχων στραγγεύομαι; Corrigendum forsitan aut ἐπιείχέ μου (μοι δ, coll. Eq. 1237. Th. 158.) κρούων ὁ Κόπρειος

aut ἐπεῖχε κρούων τήνδ', sed τὴν θύραν sine μου est v. 361. —. Sed maxime probabilis correctio videtur ἐκρουεν ἔχων ἀνήρ ὁ Κόπρειος. Cf. 361. νῦν μὲν γὰρ οὗτος βεβαλάνωκε τὴν θύραν. 990. ὅταν γε κρούσης τὴν ἐμὴν πρῶτον θύραν.

319. ὑφέλκομαι] Scripserat, ni fallor, ὑποδύομαι. Facilis corruptio erat.

321. ἢ πανταχοῦ τοι νυκτός ἐστιν ἐν καλωῖ;] Leg. ἢ πανταχοῦ 'σσι νυκτός ἐν καλωῖ χέσαι.

322. οὐ γὰρ τὰ νῦν χέζοντά μ' οὐδεις ὄφεται conj. Velsen. Qu. οὐ γὰρ με νῦν χέζοντ' ἂν οὐδεις ἴδοι, vel οὐ γὰρ με χέζοντ' οὐδεις νῦν γ' ὄφεται, vel χέζοντα γὰρ δὴ νῦν γέ μ' οὐδεις ὄφεται. In vulgata collocatio particulæ γε inepta est. Causa corruptelae fuit, opinor, οὐδεις in οὐδεις mutatum.

326. ὅμως δ' οὖν ἐστιν ἀποπατητέον] Vix ὅμως δ' οὖν posuisset Comicus. Vide an scripserit ὅμως δέ μοῦστιν —.

335. οὐδὲ] Fort. οὐχί.

338. Diductis literis imprimatur.

341. 'φόρου] Qu. φορῶ. Cf. 332. οὐκ, ἀλλὰ] ἀλλ' (ᾧδε, huc) Herw.

346. Si sincerum est ἔμαι, conferrī potest Ran. 23. ὄχῳ.

350. ὃ τι κᾶμ' εἰδένα] Qu. ὅσα κᾶμ' εἰδένα. Cf. Th. 34. μὰ τὸν Δί' οὗτοι γ' ὥστε κᾶμέ γ' εἰδένα (οὗτοι γ' ἐστὶν ὅσα κᾶμ' εἰδένα?). Lucian. adv. ind. 19. ὅσα γε κᾶμέ Σύρον ὄντα εἰδένα. Tim. 52. ὅσα γε καὶ ἡμᾶς εἰδένα.

351. ἀλλὰ σὺ μὲν ἰμονιὰν ἀποπατεῖς· ἀλλ' ἐμοὶ conj. Velsen. ἀλλὰ σὺ μὲν] Malim ἀλλὰ σὺ γὰρ —, ἐμοὶ etc.

354. κᾶγωγ'] Subaudiendum βαδιοῦμαι. Cf. 937. Sensus tamen requirere videtur κᾶμοιγ' vel potius κᾶμοί γ'.

362. Qu. ὅστις ποτ' ἔσθ' ἄνθρωπος ἀγραδούσιος, deleta virgula vulgo post ἄνθρωπος posita. Cf. Ran. 427. Σεβίνον, ὅστις ἐστὶν ἀναφλύσιος. ἀχερδούσιος conj. Velsen, ut allusio sit ad v. ἄχερδος et pagi Attici nomen.

364. τῶν καταπρώκιων] Fort. τῶν κατὰ πρωκτόν. Cf. ad Nub. 161. Th. 127. Anaxipp. 1, 25. ζητοῦντα τὰ κατὰ τὴν τέχνην. Com. anon. IV. 665. κατὰ κοιλίαν νοσεῖ. Schol. Nub. 752. φασὶ τοὺς περὶ ταῦτα δεινὸς τοῦτω κατάγειν τὴν θεόν. Schol. Ran. 62. ὡς οἱ περὶ ταῦτα δεινοὶ λέγουσιν. Sic αἱ περὶ τὰς ἐπωδὰς (incantatrices) Arist. H. A. VIII. 24. 9. Cf. v. καταπύγων.

365. ἄρ' (ita R. ἄρ' B. N. Γ.) οἶδ' Ἀμύνων libri. ἀλλ' οἶδ', Ἀμύνων Mein. Vels. Recte. Cf. ad Ach. 430. οἶδ', ἄνδρα Μυσὸν Τήλεφον.

377. AN. B. νῆ Δί'. BA. ὄρθριον Reisk. Velsen. ὄρθριον] Fort. ὄρθρία. Cf. ad 526. Thuc. V. 58. ὄρθριον (f. ὄρθριοι) ἐτέραν ἐπορεύοντο.

381. *νῦν ἦλθον*] Qu. *νῦν δὴ* (modo) *ἦλθον*.
382. *φέρων μὰ τὸν Δί' οὐδὲν ἐν τῷ θυλάκῳ* conj. Velsen.
 Qu. *ἔχων* (*φέρων*) *μὰ τὸν Δί' οὐδὲν ἄλλ' ἢ θύλακον*. ἄλλον N.
 R. Γ. ἄλλο B.
390. *οὐδὲ μὰ Δί'* (sc. *ἔλαβες ἄν*) *εἰ* Mein. Vels.
391. *ἐφθέγγετο libri. ἐφθέγγει' nescio quis.*
392. 393. *Diductis literis imprimantur.*
397. *προδεῖναι* Cobet., coll. Thuc. VI. 14. *καὶ σὺ, ὦ πρότασι, γνώμας προτίθει ἀδιδίς Ἀθηναίοις.* Aesch. de F. L. § 65. *τοὺς προέδρους ἐπισηφίζεις τὰς γνώμας, λόγον δὲ μὴ προτιθέναι.* § 66. *λόγον γὰρ μὴ προτιθέντων — τῶν προέδρων οὐκ ἐνήν εἰπεῖν.* Schoemann. Vels. Recte.
399. *ἀναβοᾶ]* Malim *ἀνεβόα.*
401. *προκειμένου]* Qu. *προκείμενον.* Cf. ad Lys. 13.
405. *τιθύμαλλον]* Praestat scriptura *τιθύμαλον* (ā). Pluralis *τιθύματα* est Anth. P. IX. 217.
- 412—414. *Diductis literis imprimantur hi versus. Παρωδεῖ enim Eur. Her. 11.*
414. *ὡς]* An *πῶς?*
416. *τραπή]* In hoc offendit Naber, quum *τραπέσθαι* sol dicitur, non *τραπήναι*, coll. Xen. Mem. IV. 3. 8. Itaque *ἡλίον τροπαί* proponit.
433. Cf. Ran. 917. *ἐγὼ δ' ἔχαιρον — EY. ἡλίτιος γὰρ (ἄρ'?) ἦσθα.* Av. 1371. *καὶ πείσομαί σοι. ΠΕ. νῦν ἄρ' ἔξεις νῆ Δία.*
437. *μὴ πω τοῦτ' ἔρη]* *μὴ σὺ τοῦτ' ἔρη* Velsen. Qu. *μὴ τοντί μ' ἔρη.*
441. Cf. Dem. p. 383, 5. *ὁ δῆμος ἀσταθμητότατον προᾶγμα.* Plat. Ion. p. 534 B. *κοῦφον γὰρ χρῆμα ποιητῆς ἐσσι καὶ πτηνὸν καὶ ἱερὸν.*
442. *τἀπόρορητ' ἔφη]* *τἀπόρορητα τὰ* Velsen, quum modo praecesserit *ἔφη*. Qu. *τἀπόρορητ' ἀεὶ*, aut *τἀπόρορητά γε.*
446. Qu. *ἔπειτα δ' ἀλλήλαισι συμβάλλειν ἔφη —*
447. *χρυσίον* Suid. *χρυσόν* Bentl. Vels. Cf. 821. *μὴ δέχεσθαι μηδένα | χαλκὸν τὸ λοιπὸν· ἀργύρω γὰρ χρῶμεθα.*
448. *μαρτύρων* (om. γ') Dobr. Vels.
452. 453. Post 454. transponit cum Bachmanno Velsen.
453. Qu. *δραῖν δὲ πολλὰ κάγαθά.*
455. *ἐπιτρέπειν γε τὴν πόλιν]* *ἐπιτρέπειν τὴν πόλιν ὄλην* Palmer. in Quart. Rev. a. 1884. p. 370. *ἐπιτρέπειν τὰ πράγματα* conj. Velsen. *γε* offendit etiam Cobetum. Corrigendum *ἐπιτρέπεσθαι τὴν πόλιν*, aut potius *ὁ τι; ἐπιτρέπειν τὴν πόλιν | ταῦταις*. Exciderat *ὁ τι* ante simile *ἐπι* —, et postea invecum est *γε*.
461. *ἔχεις]* *τρέφεις* Naber. Nescio an recte.
465. *τοῖσιν ἡλίκοισι νῶν jure tuetur* Kock (Com. I. 249.), coll. Cratin. 299.

468. ἦν δὲ μὴ —] Haec Blepyro continuat Velsen.
472. τοῦτο] Fort. τουτί.
482. ἐκ τοῦπισθεν ὧν] Malim ἐξόπισθεν ὧν. Cf. 495. Vel ἐκ τοῦπισθ' ἰδῶν.
486. ουστέλλου σεαντήν] Qu. ούστελλ' εὖ σεαντήν. Cf. e. g.
499. μετασκεύαζε σαντήν. Cf. tamen 99. 268.
487. και] εὖ Bentl. Vels. τάνθενδε και supplet cum Cobeto Vels.
488. Qu. τάκεϊσε και τὰκ δεξιᾶς | ἄπανθ', ὅπως μὴ ξυμφορὰ γενήσεται etc. Sed cf. 495.
491. Qu. ἡ στρατηγίς. Cf. 835. 870.
494. πάγονας ἐξηρημένας] Cf. ad Herod. VII. 147. τοῖσι τε ἄλλοισι ἐξηρημένοι (ἐξηρημένοι al.) και σίτω. Aesch. Prom. 711.
495. ὄψειθ' ἡμᾶς N. R. ὄψαιτο ἡμᾶς B. G. ἡμᾶς ὄψεται Herm. ἐξόπισθεν ἦ Velsen. Corrigendum forsitan μὴ και τις ἐξόπισθεν ὧν (482) ἡμᾶς ἰδῶν (506. 511.) κατέπη. ἴσως] ἰδῶν Mein. Vels. Malim ἰών. Cf. 671. ἕτερον γὰρ ἰών — κομῆται. Qu. — ἐξόπισθεν ἦ χῆμῶν (aut χῆμᾶς) ἰδῶν (cf. 506. 511.) κατέπη. Minime probanda est Hermannii correctio ἡμᾶς ὄψεται.
496. ὑπὸ σκιάς (sic) Bachmann. Vels. Male.
502. μίσει] παῦσαι Palmer. in Quart. Rev. a. 1884. p. 370. ἄπασ', ὅπως λήσεις — optime Naber. ἔχουσα] ἐπόντα conj. Velsen.
503. χαῦται (αὔται?) γὰρ ἀλοῦσιν (sc. αἱ γνάθοι) Palmer. in Quart. Rev. a. 1884. p. 370. πάλαι] πάλιν Naber. τὸ σχῆμα τοῦτ' ἔχουσαι] τὸ σχῆμα μεταβαλοῦσαι optime corrigit Herwerden Vels. Scilicet με — a vicino — μα absorptum est, deinde ταβαλοῦσαι in τοῦτ' ἔχουσαι corruptum. Tentabam olim τὸ σχῆμα τοῦτ' (aut τὸ σχῆμ' ἐκεῖν') ἀφείσαι, ut ἀφείσαι in ἔχουσαι propter supra positum ἔχουσα transierit. Vix enim ita collocasset Comicus ἔχουσα et ἔχουσαι. τοῦτ'] Qu. ταῦτ'.
507. ὀπιτεῖτε] Antiquior forma epicis usurpata, ut Homero Od. XIII. 78. ἀνεροῖπιτον ἄλα πηδῶ etc. De forma ὀπιτεῖν ad Elmsl. ad Heracl. 150. Dind. in Lex. Soph. h. v. p. 437. Achae. Fr. 24, 1. ὀπιτοῦντες (ὀπιτοντες malit Nauck.). Qu. ὀπιτεσθε.
508. 509. Hos vv. transposuit Velsen.
508. ἡνίας Λακωνικᾶς] ἡνίας παγωνικᾶς ingeniose O. Schneider. Vels., coll. τριβωνικῶς Vesp. 1132. Correctio valde probabilis. Cf. Eur. Fr. 413, 1. μῆτ' εὐτυχοῦσα πᾶσαν ἡνίαν χάλα. Qu. τὰς Λακωνικᾶς ἀπλαῖς (Dem. p. 1267. οἱ — Λακωνίζεν φασὶ και τρίβωνας ἔχουσαι και ἀπλαῖς ὑποδέδεται). Calcei Laconici genus fuisse videntur ἀπλαῖ. Vel χαλαῖθ' ὑφαπτοῦς ἡνίας (i. e. τῶν παγῶνων, quos περιδεδεμένοι ἦσαν). Vel χαλαῖθ' ἑφαπτοῦς. Vel χαλαῖθ' ἱμάντας ἐμβάδων Λακωνικῶν. Cf. Men. IV. 101. τὸν ἱμάντα γὰρ τῆς δεξιᾶς | ἐμβάδος ἀπέρηξ'. Vel χαλάσατε (aut χαλαῖτε) βαπτοῦς. Utique verbum plurale requiritur. Interpretantur vulgo lora quibus adstringebantur soleae Λακωνικαὶ appellatae.

509. βακτηρίας] Qu. βακτηρίας τ'. και μέντοι] Legerim κἀν-
ταυθι vel κἀνθαδί.

514. κείται και τή recte Dobr. Vels. Cf. 581. ἄπεισθαι και
δὴ χρῆ — Th. 214. ἀπόδουθι τοντι θοιμάτιον. MN. και δὴ χαμαί.

522. οὔτοι παρὰ τοῦ μοιχοῦ γε] Malim οὐκουν — γε. Cf.
ad Vesp. 823. παρὰ τοῦ μοιχοῦ] παρὰ του μοιχοῦ Velsen. Male.
Cf. Th. 488. ἐξῆλθον ὡς τὸν μοιχόν. 501. τὸν μοιχὸν ἐξέπεμψεν.
Sic ἡ πόρνη Vesp. 500. Cf. ad Ach. 415.

523. τοντι γέ σοι] σοι τουτό γε malit Elmsl. ad Ach. 108.
σοι τουτογι Velsen. Leg. γε τουτό σοι. Quamquam nun̄i δὲ legi-
tur 308. 986.

526. οὐ δῆτα, τάλαν, ἔγωγε Reisk. Velsen. Recte opinor.
Fort. οὐ δὴ, τάλαιν', ἔγωγε. Cf. 190. τάλαιν', Ἀφροδίτην ὤμοσας.
δοθριον] Fort. δοθρία. Cf. ad 377.

532. ἐνταῦθα] ἐνταυθι Both. Vels. Recte. τι κακόν] κακόν
τι minus recte Cobet. Vels.

543. μετὰ σοῦ] Malim μετὰ σου.

547. οἶσθ'] Lege ἴσθ'.

558. γ' ἄρ' recte R. γὰρ B. N. I'. Dind. τὰρ' male Bergk.
Vels. Cf. Pl. 657. νῆ Δί' εὐδαίμων ἄρ' (γ' ἄρ'?) ἦν etc. 920.

564. AN. A. praef. Bergk. Velsen.

569. ὥστε σέ τε — ἀντειπεῖν ἔτι Cobet., coll. Nicostr. III. 281.
ὥστ' οἶομαι | μηδ' αὐτὸν ἡμῖν τουτον ἀντερεῖν ἔτι.

570. ἐμοί] Leg. ἔχειν.

571. Cf. Dem. p. 766. δεῖν δὴ — μσεῖν etc. φιλόσοφον]
φιλόμουσον Velsen. Fort. φιλόδημον.

574. γλώττης ἐπίνοια] Fort. γνώμης ἐπίνοια. πολίτην δῆμον]
πόλιν και δῆμον feliciter Velsen.

577. ὡς δεῖται γε σοφοῦ probabiliter Velsen. Qu. καιρός δέ
τοι· δεῖται δὲ σοφοῦ etc. Cf. 877.

581. ἄπεισθαι — ταῖς διανοίαις] Qu. — τῆς διανοίας. Vel
ἄπεισθαι καινῆς δὴ χρῆ διανοίας. Cf. ad Ran. 894. ὧν ἂν ἄπτω-
μαι λόγων. Vel ἄλλ' ἐπιθέσθαι (aggredi) καιναῖσιν χρῆ διανοίας.
Cf. Vesp. 1044.

587. ἀρχῆς] ἀρετῆς Bergk. Velsen. ἀντ' ἀρχῆς μεγάλης conj.
Velsen, coll. Vesp. 575. et schol. ἀντὶ τοῦ ἀρχεῖν τὸ καινοτομεῖν.
Illud fortasse recte. Cf. Theogn. 699. πλήθει δ' ἀνθρώπων ἀρετὴ
μία γίνεταί ἤδε, | πλουτεῖν τῶν δ' ἄλλων οὐδὲν ἄξ' ἦν δφελος.

590. φήσω] Leg. φάσκω.

594. και τουτον ὁμοιον] και πλοῦτον ὁμοιον F. W. Schmidt,
coll. 605.

598. τὰργύριον] τοὺς καρποὺς temere corrigat Velsen. Frustra.
Cf. 601. πῶς οὖν ὅστις μὴ κέκεται γῆν ἡμῶν, ἀργύριον δὲ etc.
Theogn. 719. ἰσὸν τοι πλουτοῦσιν διω πολὺς ἀργυρός ἐστι | και
χρυσός και γῆς πυροφόρον πεδία, etc.

603. *καὶ μὴ καταθεις* — *ΒΛ. ψευδορκήσει* Mein. Vels. Non assentior. *διὰ τοῦτο*] Fort. *διὰ τοῦτον*.

605. *χλαίνας*] *κωλᾶς* Herwerden. "Ita integri convivii habemus descriptionem. *Χλαίνας* non tuetur Vesp. 676 sq."

609. *Πραξ.* praef. N. om. B. R. Γ. *AN. A.* Velsen. *διεχρώμεθα*] *ἐτ' ἐχρώμεθ'* Mein. Vels. Fortasse recte. *προτέροισι* N. R. *προτέροις* B.

610. *ἐκ κοινῶν*] Desidero articulum ut in 208. Qu. *ἐκ κοινῶν*.

614. *ξυγκατακείσθαι* N. R. *ξυγκαταδαρθεῖν* B. Γ.

617. Qu. *πρὸς τοὺς δὲ* —.

622. *περὶ τοῦ ξυγκαταδαρθεῖν* Velsen. *καὶ σοὶ τοιοῦτον ὑπάρχει*] Qu. *καὶ σοὶ μὲν τοιάδ' ὑπάρχει. ὑπάρχει*] *ὑπάρξει* N. Fortasse recte.

627. *ἀπὸ τοῦ δείπνου καὶ τηρήσουσ' ἐπὶ* —] Dicebat *ἀπὸ δείπνου, ἐπὶ δείπνον, ἐν δείπνω*, etc. non *ἀπὸ τοῦ δείπνου*, etc. V. 694. Vesp. 1401. Pac. 839. Idcirco vide an corrigendum sit *ἀπὸ δείπνου καὶ τηρήσουσιν πρὸς* —.

628. *ἐφεδρεύοντες* aut aliud simile participium excidisse arbitratur Velsen. Qu. *τοῖσι καλοῖς* (vel *καὶ τοῖς μεγάλοις*). Facile enim excidere potuit *τοῖς μεγάλοις* post *τοῖσι καλοῖς*.

629. *μικροῖς*] *οιμοῖς* Lennep. Vels. Recte. Cf. 705. *τοῖς γὰρ οἰμοῖς καὶ τοῖς αἰσχροῖς*. 940. Ita apte sequitur v. 930. Cf. ad 752.

633. *πρότερος*] *προτέρῳ* Faber. Velsen. Recte. *ἐμβάδ' ἔχων*] *Ἐμβάδιων* D. Heinsius Velsen. Quo fortasse respicit Hesychius, *Ἐμβάδιον* (*Ἐμβαδίων*?)· *παίζει ἐπὶ τούτου*. Pollux VII. 85. *Ἐμβάδες· εὐτελὲς μὲν τὸ ὑπόδημα, Θράκιον δὲ τὸ εὖρημα, τὴν δὲ ἰδέαν κοδόροισι ταπεινοῖς ἔοικεν*.

637. *εἶναι*] Qu. *ὄντας*. Cf. ad Av. 496.

638. *ἄγξουσιν ἐξῆς* transponit Velsen. *τὸν πάντα γέροντα*] *τότε* — Kock. Fr. Com. II. 504. Lege *πάντ' ὄντα γέροντα*.

640. Scribe *ῆ*;

643. *δρῶσι libri. δρῶσιν* nescio quis. *τῶ δρῶντι τοιαῦτα* conj. Velsen.

644. *εἰ* — *καλοῖ*] Qu. *ἦν* — *καλῆ*.

645. *καλοῖ*] Cf. Eq. 1131. *ποιοῖς*.

646. *Πρ.* praef. N. om. B. R. Γ. *AN. A.* Velsen.

647. *εἴ σε φιλήσει* (*φιλήσει* B. Γ.) *κἀρίστυλλος* conj. Velsen. Legendum *εἴ σε φιλήσει τις Ἀρίστυλλος*. Cf. Pl. 314. *σὺ δ' Ἀρίστυλλος ὑποχάσκων ἐρεῖς* etc. *φάσκων σ'* Mehler. Nihil opus.

648. *γ' ἄν*] *τᾶν* Lenting. Cobet. Vels. Recte.

650. *δεινὸν*] Malim *δεινά γε*.

652. *λιπαρῶς*] Lege *λιπαρῶ*.

655. Cf. Vesp. 818. *ἐν ἔτι ποθῶ*. Nub. 681.

656. Ut ego Velsen, nisi quod *ἀπὸ* pro *ἐκ* ponit. Qu. *οὐκ ἐκ τῶν κοινῶν γ'* —.

657. *τουτι τοῦπος σ' επιτρέψει Mein. Vels. τ' οὔπος R. πόσος N. Γ. πάλιν B.*

658. *ταύτη γνώμην ἐθέμην] Cf. Herod. III. 80. τίθεμαι ὄν γνώμην μετέντας ἡμέας μοναρχίην etc. 73. νῦν ὄν τίθεμαι ψῆφον. Thuc. VI. 50. προσέθετο καὶ αὐτὸς τῇ Λαμάχου γνώμῃ.*

662. *AN. A. praef. Velsen.*

663. *τῆς αἰκίας] Fort. τὰς (aut τὴν) αἰκίας. V. Dem. p. 525, 14.*

665. *σιεῖται] Qu. ἐκτίσει.*

669. *θύρασ' Mein. Sed elisionem non patitur θύρασι. Recte habet θύραζ', subaudito ἰών.*

672. *Scribendum ἄνθρωποι. Cf. Eq. 92. ὅταν πίνωσιν ἄνθρωποι (ἄνθ. Dind. etc.). Nub. 444. τοῖς τ' ἀνθρώποις εἶναι δόξω | θρασύς. Vesp. 878. τοῖς ἀνθρώποις ἤπιον. Ach. 881. ὃ τερπνότατον σὺ τέμαχος ἀνθρώποις φέρων. Av. 190. 571. 1485. Ran. 1009. δι βελτίους τε ποιοῦμεν | τοὺς ἀνθρώπους ἐν ταῖς πόλεσιν. 1064. ἔν' ἔλεινοι | τοῖς ἀνθρώποις φαίνονται εἶναι. Herod. VII. 49. 3. εὐπρηξίης γὰρ οὐκ ἔστι ἀνθρώποισι οὐδεμία πληθώρα. Thuc. II. 52. 2. οἱ ἄνθρωποι οὐκ ἔχοντες ὅ τι γένωνται ἐς ὀλιγορίαν ἐτρόποντο. III. 82. ἕως ἂν ἡ αὐτὴ φύσις ἀνθρώπων ἦ. Plat. Protag. 324 C. κολάζονται οἱ ἄνθρωποι οὗς ἂν οἴωνται ἀδικεῖν. Euth. p. 6 A. οἱ ἄνθρωποι νομίζουσι τὸν Δία etc. Clit. 410. ὡς πολλοῦ τοῖς ἀνθρώποις ἄξια. Crit. 53 C. πλείστον ἄξιον τοῖς ἀνθρώποις. Xen. Mem. III. 3. 9. ἐν παντὶ πράγματι οἱ ἄνθρωποι τούτοις μάλιστα ἐθέλουσι πείθεσθαι οὗς etc. Theophr. Char. II. ὡς ἀποβλέπουσι εἰς σὲ οἱ ἄνθρωποι. ποιήσει] Leg. ποιήση aut ποιῆ τις. Cf. Pl. 1197. ἐγὼ δὲ τί ποιῶ;*

675. *Malim ὡς ἀλλήλους. Cf. 925. ὡς σὲ — εἶσω. 933. εἶσω ὡς ἐμέ. 1005. ἔπον δεῦρ' ὡς ἐμέ. 1013. δεῖ βαδίζειν ὡς ἐμέ. Pl. 89. ὡς τοὺς δικαίους — μόνους βαδιοίμην. 97. ὡς τοὺς δικαίους δ' ἂν βαδίσεις; 242. ὡς παραπλήγ' ἄνθρωπον εἰσελθών. 404. ὡς ἐμ' ἤλθεν. 1201. ἤξει — ὡς σ' εἰς ἐσπέραν. 1203. ἤξειν ἐκείνον ὡς ἐμ'. 237. ἦν μὲν γὰρ ὡς (εις codd.) φειδωλὸν εἰσελθών τύχῳ, etc. 495. ὡς τοὺς ἀγαθὸς τῶν ἀνθρώπων βαδιεῖται.*

683. *ἕως ἂν] Malim ὅπως ἂν.*

687. *Pro ὅτω (ὅτωι, ὅτοι) malim ὅσοις, cui melius respondebit τούτους in v. prox. seq.*

688. *ΠΡ. τούτους — Lenting. Vels. ἅπαντες] Qu. ἀδείπνους, vel ἀπελωμέν ἅπαντας. Sed cf. Vesp. 382. ἀμνοῦμεν — ἅπαντες.*

705. *Malim τοὺς γὰρ σιμὸς καὶ τοὺς αἰσχροὺς — προτέρους etc.*

709. *ἐν τοῖς] χωρὴ 'ν τοῖς conj. Velsen.*

719. *AN. A. δῆλον — conj. Bergk. ed Vels. τουτοί R. τοῦτο τί N. Γ. τουτό· τί B. τουτογι Benti.*

720. *ἔχωσιν] μὴ 'χωσι Kock. Veris. p. 168., de aphaeresi coll. Vesp. 1121. Pac. 803. Th. 492.*

726. λέγωσί μοι ταδί] Leg. λέγωσι τοιαδί. Dicendum enim fuisset λέγωσί με (non μοι) ταδί.

729. κάξειάσω] κάξειῶ Cobet. Velsen. Nihil opus. Sic ἐπίστω et ἐπίστασο dicebant, etc.

730. δεῦρο κιναχύρα] δεῦρ', ἡ κιναχύρα Bachmann. Velsen. Recte. Cf. 737. δεῦρ' ἴθ' ἡ κομμώτρια. 734. 739.

733. στρέψασ' ἐμούς] Qu. στρέψασά μου. Cf. Sotad. III. 586. δικότυλον λήκνυθον κάτω τρέπω (στρέφω?). Eur. Herc. 1309. ἄνδρ' — ἄνω κάτω στρέψασα. Aesch. Eum. 650. τὰ δ' ἄλλα πάντ' ἄνω τε καὶ κάτω στρέφων. Aesch. Fr. 321. δονοῦσα καὶ τρέπουσα (στρέφουσα?) τύρβ' ἄνω κάτω. Soph. Ant. 727. κάτω στρέψας τὸ λοιπὸν (πλοῖον?) etc. Pl. 721. ἐκστρέψας (ἐκτρέψας R. V.).

735. οὐδ' ἄν] ὡς ἄν Halbertsm. Vels. Recte.

742. λαβῶν] λαχῶν Mein. Vels. Recte.

743. θαλλούς] κάδους recte corrigere videtur Naber. τοὺς θαλλοὺς καθίστη] Qu. τοὺς θαλλοὺς (κάδους) θ' ἄμ' ἴστη.

746. καταθήσω] Fort. καταθῶ δή.

748. μὰ τὸν Ποσειδῶ οὐδέποτε γ' Porson. Recte. Cf. Lys. 252. μὰ τὴν Ἀφροδίτην οὐδέποτε γ' —. Vesp. 163. Th. 926.

749. πρώτιστον αὐτὰ] Qu. πρώτιστα ταῦτα (αὐτὰ πάντα).

752. φέρ' ἐκπύθωμαι, pleno puncto posito in fine versus 751, Palmer. in Quart. Rev. a. 1884. p. 371., coll. Eur. Herc. 529. Cf. ad 629. Ran. 1281.

756. οὐ τι μὴ] Lege οὐ τί που, ut in Pac. 1211. Lys. 354. Ran. 522.

761. πῶς] Pro ὅπως. Cf. Nub. 79. Post h. v. lacunam cum Bachmanno statuit Velsen.

771. τί γὰρ ἄλλο γ' ἢ] Malim τί δ' ἄλλο γ' ἢ —; ut alibi saepe. Vereor ut post γὰρ bene inferatur γε.

772. ἐπειθόμην] Leg. πεισθήσομαι. Non satisfaceret ἄν ἐπιθόμην, quod nihil aliud significare potest quam morem gessissem.

773. λέγονσι libri. λέξουσι Ald.

774. καὶ φασιν] Fort. καὶ φασί γ'.

775. ἀπολεῖς] Qu. ἀπολεῖς μ'. Sed cf. Pl. 390. Nub. 1499. πάντα N. R. οὐ γε B. ομ. Γ. πάντ' Ald.

785. συνδετέα vulg. Scribe ξυνδετέα.

788. τὸ μὴδὲ περιμείναντα —] Qu. τὸ μὴ 'μὲ περιμείναντα —. Cf. Av. 5. τὸ δ' ἐμὲ κορώνη πειθόμενον —. 7. Nub. 268. Ran. 530. 741. Pl. 593. Sed Nub. 817. τῆς μωρίας, | τὸ Δία νομίζεν —.

794. χαριέντά τῶν Elmsl. ad Ach. 323. μὴ 'χοιμ'] Qu. μὴ εὔροιμ'. Cf. ad Ran. 169. Et mox pro οὐ λάβης qu. οὐχ εὔρης.

795. μὴ γὰρ οὐ λάβοις ὅποι] μὴ γὰρ οὐ λάβης ὅποι (δέδοικας); Wecklein. Qu. μὴ μὲν οὖν οὐκ ἀπολάβοις, vel μὴ μὲν οὖν ὀπόθεν (vel οὐδὲν) λάβοις, vel μὴ μὲν οὖν οὐχ ὅ τι λάβοις (sub. ἔχοις). (Causa corruptelae ita fuerit exturbatum οὖν.) Cf. Eupol.

Π. 519. ἐμοὶ γὰρ οὐκ ἔστ' οὐδὲ λάσαν' ὅπου χέσω. Eur. Herc. 1245. γέμω κακῶν δὴ, κοῦκέτ' ἔσθ' ὅπου τεθῆ. Herod. V. 79. ἀλλὰ μᾶλλον μὴ οὐ τοῦτο ἢ τὸ χρηστήριον. Plat. Phaed. p. 69 A. ὦ μακάριε Σιμμία, μὴ γὰρ οὐχ ἢ ἢ ὀρθή πρὸς ἀρετὴν ἀλλαγῆ. Diog. Epist. 38. κατακλίνομαι ἐν τινὶ ἀνδρῶνι πάντῃ κεκαλλωπισμένῳ γραφαῖς — ὡς μηδὲ ὅπου πτύση τις τόπον εἶναι. Utique certe ἀπολάβοις verum videtur. ταῦτα καταθείην] Malim ταυτὶ καταθείην. Cf. ad Pl. 1157.

799. οἴσουσιν] κομοῦσιν Velsen. Recte, opinor.

804. οὐ δ' ἔτι μέλλεις εἰσφέρειν; conj. Velsen. οὐ δ' ἔτι νῦν μέλλεις φέρειν; Herwerden. Qu. οὐ δὲ νοεῖς αὐτ' εἰσφέρειν; aut potius οὐ δ' ἔτ' ἐπινοεῖς εἰσφέρειν; οὐ δ' ἔτι μέλλεις ἀποφέρειν; Cf. 857.

807. αὐτ' εἰσενέγκοι] Legendum forsā ὅψ' εἰσενέγκοι, aut αὐτοῖς ἐνέγκοι. Ante πολὺ spatium trium fere literarum, novae personae indicium, relictum in B.

810. πλείω Καλλίου] Qu. πλεῖν γε Καλλίου.

812. δεινά γε] δεινὸν Cobet. Velsen.

823. Cf. 135. τί δ'; οὐ πίνουσι —; 762. τί δ'; οὐχὶ πευθαρχεῖν με τοῖς νόμοισι δεῖ; 525. Ran. 73. τί δ'; οὐκ Ἰοφῶν ζῆ; 558. τί δαί; etc.

825. Genitivum τῆς τετρακοστῆς a τάλαντα πεντακόσια pendere monet Velsen eodem modo quo dicit Thucydides II. 13. 3. προσῆι τετρακόσια τάλαντα φόρου κατ' ἐναντιὸν τῇ πόλει (sec. Krüger). Qu. τὴν τετρακοστήν.

828. ἤρκεσεν] Lege ἤρесе.

831. ἄς] Malim ἄς γ'.

838. ἐπινεασμένοι libri. ἐπινενησμένοι Br. Vels. Male. Cf. ad Nub. 1203. Herod. IV. 62. ἀμάξας — ἐπιπέουσι φρογάνων. Theocr. IX. 9. ἐν δὲ νέασται | λευκᾶν ἐκ δαμαλαῖν καλὰ δέματα. Homericum est ἐπενήγεον (νεκροὺς πυρκαϊῆς).

840. νεασμένοι] Leg. σεσαγμένοι. Cf. Plat. II. 650. ὥσπερ κνεφάλων ἢ πέλων σεσαγμένος. Aesch. Ag. 584. τοιῶνδε μέντοι πημάτων σεσαγμένων etc. Eupol. II. 450. ἀλλὰ τὰς κοίτας γ' ἔχουσι πλουσίως σεσαγμένας. Alex. com. III. 443. τυρῶ τε σάξον ἄλοϊ τ' ἢδ' ὀριγάνῳ. Vel νενησμένοι. Cf. Hom. II. 9, 137. νῆα ἄλις χρυσοῦ — νηησάσθω.

841. κρατῆρα συγκρινᾶσιν] Lege κρατῆρας ἐγκρινᾶσιν. Cf. ad Ran. 511. οἶνον ἀνεκεράννυ (leg. ἐνεκεράννυ) γλυκύτατον. Eubul. 94, 1. τρεῖς γὰρ μόνους (μόνον?) κρατῆρας ἐγκεραννύω. Com. adesp. IV. 676. ἐν δ' ἐκίονατο | οἶνος. Alcaeus 45. ἐν δὲ κίονατε τῷ μελιάδεος διυ τάχιστα κρατῆρα. Herod. I. 51. ἐπικίοναται (l. ἐγκίοναται, sc. ὁ κρατῆρ). IV. 66. κρινᾶ κρητῆρα οἶνον. Schol. Plat. Phil. p. 95 A. ἐκρινῶντο γὰρ ἐν αὐταῖς (ταῖς συνουσίαις) κρατῆρες τρεῖς.

842. τὰ τεμάχη ** | **** (τὸ πῦρ) διπίζεται Herwerden. prob. Velsen. Qui locum hiulcum esse putant.

845. αἱ νεώταται] Leg. αἱ νεώτεραι. Cf. ad Vesp. 1032. Ach. 286. ὄχαρνέων γεραίτατοι (l. γεραίτεροι).

848. Nomen Πέρων legitur Theopomp. com. II. 792. 797. Anaxandr. III. 190. Nusquam alibi, quod sciam, occurrit nomen proprium Γέρων. Contra proclivis error fuit γέρων pro πέρων. Fort. Ίέρων.

849. καχάζων] Cf. Eubul. 8, 2. εἰσάλλεσθε καὶ καχάζετε (καγχ. libri). Schol. Nub. 1240. ἐκκαχάζει. Theocr. V. 142. ἴδ' ὡς μέγα τοῦτο καχαζῶ | κατῶ Λάκωνος. Κιχλίζειν feminarum est, καχάζειν marium teste Clem. Alex. Paed. II. 5.

856. ἦν γ'] Malim ἦν.

857. πρὶν γ' ἂν B. πρὶν γ' N. R. Γ. πρὶν ἂν γ' Pors. Recte. Cf. 770.

862. κωλύσῳσι] κωλύωσι recte Herwerden.

867. σὺ δ' —] Qu. σφῶ δ' —. Sed defendi fortasse potest vulgata coll. Vesp. 433. ὦ Μίδα καὶ Φρονῆ, βοήθει δεῦρο, καὶ Μασοντία, | καὶ λάβεσθε τουτουὶ etc. Eccl. 293 sq. et ad Av. 656. ἄγε δὴ, Ξανθία | καὶ Μανόδορε, λαμβάνετε τὰ σιρώματα.

873. τοῖσδε δέ] Lege τοῖσδεδί. Et sic Bergk. Vels. Cf. Lys. 1274. τῶσδεδί. Av. 644. τῶσδεδί. Eccl. 989. τῶσδεδί (?). Eupol. Fab. inc. 62. τῆσδεδί. et ad Eq. 1357.

876. Excidit, ni fallor, Χοροῦ carmen.

881. παίζουσ', ὅπως ἂν — παίζουσα· πῶς ἂν —; Dobr. Vels. Qu. παίζουσ', ὅπως ἂν περιβάλω τούτων τινά etc. vel potius ζητοῦσ' ὅπως ἂν —. Cf. Paus. I. 21. 5. σειραῖς περιβαλόντες τῶν πολεμίων δόσους καὶ τύχαιεν. Aelian. V. H. I. 1. οἱ δὲ ἀφυλάκτους ὄντας αὐτοὺς περιβάλλουσι — ταῖς πλεκτάναις.

885. ἐνθάδε] Scribe ἐνθαδί.

890. τούτῳ] σαντῆ Hamaker. ἄλλῳ Dind. τύμβῳ Mein. σκν-τεῖ (?) Kock Ver. p. 264. τῷ ἐμῷ πρωκτῷ intelligit Both. Qu. μή μοι vel μηκέτι.

891. Φιλοτάριον (sic) Velsen. Qu. φίλε νοττάριον, aut φίλε νηττάριον, aut φίλε φαττάριον (Pl. 1011.). Vulgata haud dubie mendosa est.

898. ξυνείην] Imo ξυνείη.

904. παραλέλεξαι] Qu. παρατέτυσαι.

906. Locus nondum sanatus. Suspectum τρημα. Quomodo enim excidere potest foramen?

909. ὄφιν (ψυχρόν) Bergk. Vels. Recte. Exciderat ψυχρόν propter simile vicinum εὔροις.

912. οὐ (γὰρ) ἦκει conj. Velsen. μούταῖρος Bekker. Qu. μου 'ταῖρος. Cf. ad Ran. 64. ἦ 'τέρῳ φράσω;

920. *καὶ λάβδα*] Malim *κἂν λάβδα*. *τοὺς Λεσβίους*] Qu. *τὰς Λεσβίους* (vel *Λεσβίας*). Sed fortasse nil mutandum. Cf. schol. Vesp. 1346. Stratt. II. 778. *τῷ στόματι δράσω τοῦθ' ὅπερ χοῖ Λέσβιοι*. Theopomp. com. 35. *ἵνα μὴ τὸ παλαιὸν τοῦτο καὶ θρο- λούμενον | δι' ἡμετέρων στομάτων — | εἴπω σοφισμ', ὃ φασὶ παῖδας Λεσβίων | εὐρεῖν*. Galen. de simpl. med. X. 1. *καὶ τῶν αἰσχρορργῶν μᾶλλον βδελυττόμεθα τοὺς φοινικίζοντας τῶν λεσβιαζόντων*. Theopomp. com. II. 805.

923. *ἀπολήφει*] Qu. *ἀπολάφει*, ut respiciatur ad τὸ *λάβδα* v. 920. Vel *ἀπολαύσει*.

924. *ὥσπερ γαλῆ*] *ὡς γαλῆ* B. Γ. Cf. ad Vesp. 694.

925. *ὡς σὲ vulg.* Praestat, opinor, scribi *ὡς σε*.

927. Malim *καινόν*.

932. *Γέρης*] Fort. *Χάρων*.

933. *δείξει γε καὶ σοί*] *δόξει* (δόξη N.) — libri. Qu. *δείξει γε καὶ τὸς*, vel *δείξει γέ τοί σοι*, vel *δείξω δ' ἐγὼ σοι*. Cf. Soph. Aj. 66. *δείξω δὲ καὶ σοί (δέ τοί σοι?) τήνδε περιφανῆ νόσον*. Eur. Andr. 707.

εἶσιν ὡς ἐμέ] Leg. *εἴσισ' ὡς ἐμέ*. Cf. 925. 1005. 1013. 1028. 1088. Dem. p. 1153. *εἰσῆεν εἰς (l. ὡς) ὑμᾶς*. Men. IV. 121. *εἰσεμι πρὸς ἐκείνην*. Sed Lys. 1065. *ἤκει' οὖν εἰς ἐμοῦ τήμερον*.

937. *κᾶγωγ'* vulg. Praestat scribi *κᾶγὼ γ'*. Cf. ad 354.

949. *ἐξηπάτησα*] Leg. *ἐξηπάτηκα*. Cf. Ran. 1404. *ἐξηπάτηκεν*. Vesp. 992. *ἐξηπάτηται*. et ad Vesp. 1291.

951. *οὐ 'μνήσθημεθα*] Qu. *οὐ 'μνήσθην ἐγὼ*. Cf. Av. 1632. *οὐ 'μνήσθην ἐγὼ*. Nub. 926. *οἴμοι σοφίας — ἧς ἐμνήσθης*.

963. *φίλον γὰρ ἐν τῷ σῶ μούστῳ κόλπῳ* — Velsen.

969. *Νεανίας* praef. Herm. Vels.

970. Post *ἰκετεύω* ponatur virgula.

971. *ἄνελθε κάσπάζον* Velsen.

973. *Μούσης*] Qu. *Μουσῶν*. Mendosum videtur *πρόσωπον*, pro quo tentabam *γένεθλον*.

979. *Ἀναφλύσιον*] Malim *Ἀναφλάσιον*. Cf. ad Lys. 1099.

980. *προσδοκᾶς*] *προσεδόκας* Mein.

988. *οὐδ' ἐδειπνεῖς* Bentl. Vels. Corruptum videtur *οὐδὲ δει- νεῖς*. Qu. *ἀλλ' οὐχὶ δειπνεῖς* —. Cf. Ach. 563. *ἀλλ' οὐδὲ (l. οὔτι) χαιρών ταῦτα τολμήσει λέγειν*. Ran. 843. *ἀλλ' οὔτι χαιρών αὐτ' ἐρεῖς*.

989. *τῶνδε δὲ*] Imo *τωνδεδί*. Cf. ad Eq. 1357.

995. 1012. *ἔστι τίς*] Praestat, ni fallor, scribi *ἔστι τίς*. Cf. 1012. *τοῦτο δ' ἐστὶ τί;*

996. *ζωγραφεῖ*] Scribendum, ni fallor, *ζωγραφεῖ*, si quidem vera scriptura nominis est *ζῶον*.

1000. Qu. *οὐ μὴ σ' ἀφῶ 'γὼ*. Cf. ad Th. 34. Ran. 508.

1002. *ἠνοίμεθ' ἄν*] Malim *ἠνούμεθα*. Ita etiam Cobet. Vels.

1006. *τῶν ἐμῶν*] Qu. *τῶν ἐτῶν*.

1014. *τί ποτε κᾶσι*] Praestat forsani scribi *τί ποτε κᾶσί*.

1017. *πρῶτον*] Qu. *πρότερον*.
1018. *πρότερον*] *ταύτην* Velsen. Recte, ni fallor. Ex glossemate ortum videtur *πρότερον*.
1020. *ἀνατει* scribendum ex titulis et Choerobosci auctoritate ostendit Herwerden. *λαβομένας*] Qu. *λαβομένας*.
1026. *στροφῆς*] Imo *στροφῶν*. Cf. Pl. 1154. *οὐκ ἔργον ἔστ' οὐδὲν στροφῶν*. Ran. 775. *λυγισμῶν καὶ στροφῶν*. Et sic B.
1033. Cf. Eur. Alc. 98. *πυλῶν πάροινθε δ' οὐχ ὄρω πηγαῖον ὡς νομίζεται χέρινβ' ἐπὶ φθιτῶν πύλαις*. Distinguendum forsans virgula post *πov*.
1037. *ἔλκεις σύ*] Delendum forsans *σύ*. *τὸν ἐμαντιῆς εἰσάγω*] *εἰς ἐμαντιῆς εἰσάγω* Mein. Vels. Cf. 675. Lys. 1064. *εἰς ἐμοῦ*. 1069. *εἰς ἐαντῶν*. 1210. *εἰς ἐμοῦ*.
1043. *νόμον* libri. *λόγον* Faber. Vels. *νόμον* a v. 1041. huc venit.
1049. *τονδὶ παραβᾶσα* Both. Vels.
1053. Perperam repetitus a v. 1070. sec. Naber.
1067. *ἦτις* (*ἦ* in ras. a pr. m.) B. *εἴ τις* N. R. Γ. γε libri. *σὺ* Cobet. Vels. Frustra. Saepe occurrunt particulae *ἀτάρ* — *γε*.
1070. *τόδ' αὖ πολὺ τοῦτο* aut *τοῦτ' αὖ πολὺ τοῦδε* conj. Herwerden, qui spurium esse versum suspicatur. *τούτου*] Non ferendum *τούτου* post *τοῦτο*. Fort. *τάλλον* (pro *θάτέρον*?). Cf. 1053.
1075. 1085. *οὐδὲ μὴν ἐγώ*] Utrobique forsans legendum *οὐδὲ μὴν σ' ἐγώ*. Cf. Ran. 262. *τούτω γὰρ οὐ νικήσετε*. | *BA*. *οὐδὲ μὴν ἡμᾶς σὺ πάντως*.
1078. *Νεανίας* praef. Lenting. Vels.
1084. *ἦν ἡδί μ' ἀφῆ*] *ἦν γ' ἡδί μ' ἀφῆ* Br. Vels. Recte.
1086. *ἦτε*] *ἴστε* (!) Herw. Vels.
1088. Fort. *σίγα*, *βάδιζε δεῦρο*.
1090. Post *ψήφισμα* ponatur colon. Nisi subaudiendum potius *δραῖν* aut aliquid simile. Cf. ad Ran. 1368.
1091. *ἀμφοτέρας*] *τῷ πέει* audacter Velsen.
1095. *μετὰ σοῦ*] *Μαλὶν μετὰ σου*.
1099. Fort. *βινεῖν μ'*, sed cf. Th. 457.
1101. *ταῖς γνώθους*] Fort. *τοῖν γνώθουν*. Cf. 502. Pæc. 1309. Sed *ταῖς γνώθους* est etiam Th. 575. et *τάς γνώθους* Ran. 424. etc.
1104. *συνείρξομαι* etiam Bergk. Vels. Cf. Theognet. com. IV. 549. *οἶω μ' ὁ δαίμων φιλοσόφῳ συνώκισεν*. Philoxen. ap. Zenob. Cent. Prov. V. 45. *οἶω μ' ὁ δαίμων τέρατι συγκάθειρξεν* (*συνγκάτωκισεν* Valck.).
1105. *δμως*] *ὄμῃς* Mein. Vels. spectatores intelligentes. *ὄμεις* (et postea *καταπιπτώσαντες* et *μολυβδοχοήσαντες*) conj. Kock. Veris. p. 208. Recte, opinor. *δμως* — *θάψαι*] *ὄπως* — *θάψετε* conj. Wecklein. *πολλάκις*] *περιπλακίς* Kock. Ver. p. 208. "Vox *πολλάκις* corrupta est aut deest aliquod participium." (Bergl.)

1106. *εισπλέων*] *εσβαλών* vel *εσπεσών* malit Kock. Ver. p. 208., coll. 1107. *τῆς εἰσβολῆς*.
1107. *θάψαι*] Qu. *θεῖναι*, *cujus glossema fuerit θάψαι*. Cf. Vesp. 386. *θεῖναι μ' ὑπὸ τοῖσι δρυφάκτοις*.
1108. *τήν*] *τήνδ'* Bergk. Vels. Recte.
1110. *τὰ σφυρὰ*] Qu. *τῶ σφυρῶ*, ut *τὸ πόδε* v. 1109.
1111. *ἄνω*] *αἰτῶ* Velsen. Post h. v. excidit, ni fallor, *Χοροῦ cantilena*.
1112. *δ' ἐγὼ*] *δὲ γῆ* Dobr. prob. Herw.
1113. *μοι*] Leg. *μου*.
1117. *μεμύρωμαι*] *μεμύρισμαι* Vels. Recte. Cf. Pl. 529. *οὔτε μύρωσι μύρσοι στακτοῖς*. Lys. 937. *μύρω*. Eubul. III. 253. *μύρισον*. Herod. I. 195. *μεμυρισμένοι πᾶν τὸ σῶμα*. *Μυρίζειν* saepe legitur apud comicos, nunquam *μυροῦν*.
1119. *τούτων ἀπάντων*] Qu. *ἅπαντα ἄλλα*.
1121. *πάντ' ἀπέπτατο* Suidas. *πάντα πέπτατο libri*. *πάντ' ἀπέπτατο* recte Br.
1126. *Deleantur virgulae*.
1130. Qu. *ὡς οὐδεὶς γ' ἀνήρ*. Cf. Pl. 901.
1131. Fort. *μᾶλλον ἂν σοῦ γ' ὄλβιος*.
1132. *πλεῖον ἢ* —] Nunquam alibi apud nostrum legitur *πλεῖον*, quae forma epica est, ut apud Theogn. 606. *ἄνδρας, ὅσοι μοίρης πλεῖον ἔχειν ἔθελον*. Dem. p. 1073. *πλεῖον (πλεῖν?) ἢ χίλια στελέχη*. Cf. Philetaer. III. 292. *κἂν δῆ, τροχάζω στάδια πλείω Σωτάδου*. Act. Apost. IV. 22. *ἐτῶν γὰρ ἦν πλείονων τεσσαράκοντα*.
1140. *καὶ τᾶλλ' ἀγαθὰ*] Malim *κατ' ἄλλ' ἀγαθὰ*. Sed cf. 598.
1145. *παραλείψης* N. R.
1146. *καλεῖν*] *Lege καλεῖς*. Cf. Ran. 1144. et ad Av. 133.
1149. Qu. praef. *ΔΕ*. (*Δεσπότης*).
1150. *γέ τοι* Lenting. Vels.
1151. Qu. praef. *ΧΟ*.
1152. *μυρώμασιν*] Leg. *μυρίσμασιν*. Cf. ad 1117.
1156. *διὰ τὸν γέλων*] *διὰ τὸ γελῶν* Porson. Qu. *διὰ τὸ γελᾶν*. Cf. Men. (?) IV. 1189. *ὑπὸ τοῦ γέλωτος εἰς Γέλαν (τὸ γελᾶν libri) ἀφίξομαι*.
1157. *σχεδὸν* ex glossemate irrepsisse putat Velsen, qui aliud quid vocabulum requirit.
1158. *μήδε* R. *μηδὲ* N.
1159. *ἀλλ' ἅπαντας* Dobr. Vels. Praestat *ἀλλὰ πάντας (ἀλλὰ πάντα R.)*.
1163. *ὄ ὄ*] *Suspectum hoc*.
1165. Qu. *ὑπαποκινεῖν*. Cf. Av. 1011. Th. 924. et *ὑπαποτρέχειν* Eccl. 284.
- 1166 sq. *τοῦτο δρῶ* —] Cf. Th. 1209. *ἐγὼ δὴ τοῦτο δρῶ*. Metrum est Creticum.

1167. *τάσδε*] I. e. Chorum.
 1169. Qu. *λοπάδες τεμαχο-περύγων*. Cf. Anaxand. III. 184.
πίνναι, λεπάδες, μύες, ὄστρεα.
 1172. — *κοσσυφο* —] Annon — *κοψιχο* —, quae Attica
 forma est?
 1176. *ταχὸν καὶ ταχέως*] Haec vitiosa sunt. Fort. *ἴδι καὶ* —.
 1177. *κόνισαι*] Fort. *κόνισον*. Cf. ad 291.
 1178. *ἤμιχ*. praef. R. om. N. B.A. Velsen. Qu. *λαιμάζουσι*.
 Hesychii glossa *λαιμάζουσαν· ἐσθίουσαν ἀμέτρως* huc respicere vi-
 detur. Cf. ejusdem glossas *λαιμᾶν· ἐσθίειν ἀμέτρως. et λαιμᾶ· εἰς*
βρωσιν ὠρμηται. *Λαιμάσσειν* legitur Hipponact. 75. Nicand. Alex.
 352. Ther. 470. Qu. *λαιμᾶνονσι* (Herod. VI. 28. VII. 25).
 1179. XO. Voss. Vels. *εὔαι, εὔαι* Vels.
 1180. *ὦ εὔαι* Vels.

PLUTUS.

8. Cf. Ach. 523. *καὶ ταῦτα μὲν δὴ σμικρὰ —, πόρνην δὲ etc.*
 16. Malim *καμὲ πρὸς βιάζεται*.
 45. *ξυμῆς* Naber. Cf. ad Eq. 717.
 46. *φράζουσαν*] *φράζοντος* recte Cobet.
 50. *ἐν τῷ νῦν χρόνῳ*] *βίω* R. γρ. *γένει* V. Cf. Eur. Fr. 696.
φεῦ· οὐδὲν δίκαιόν ἐστιν ἐν τῷ νῦν γένει.
 65. Malim *ἦν μὴ φράσης γάρ*. Cf. 19. Pac. 102. et ad Ran. 594.
 69. *καταλιπών*] Fort. *κατ' ἀφείς*. Cf. Vesp. 1261. *ὥστ' ἀφείς*
σ' ἀπέρχεται.
 73. Qu. *ἐργάσεσθον οὐδ' ἀφήσειον*.
 98. *έόρακά πω*] Fort. *έόρακ' ἐγώ*. Cf. Eq. 944. *έόρακα*] Cf.
 ad 1045. Th. 32. 33. Posidipp. IV. 520. *ὁ μὴ πεπλευκῶς οὐδὲν*
έόρακεν (έώρακεν libri) κακόν. Damox. IV. 536. *ἐμπροσθεν οὐδ'*
έόρακα τοιαύτην χάριν. Men. 337, 2. *έόρακας*. Dem. p. 401. *ἐνεω-*
ρακῶς (ἐνεορακῶς recte Y. έορακῶς aut έωρ. al.). Alex. III. 504.
έόρακας πώποτε | ἦνυστρον έσκενασμένον; Machon. Athen. 244 D.
παρεόρακεν — έόρακε. Attici *έόρακα* dicebant et *έωράκη* (Plat.
 Resp. 328 C.), ut *έάλωκα (ᾶ) et έαλώκη (ᾶ)*.
 106. *ἄλλος*] Sensus postulare videtur *ἀγαθός. πλὴν ἐγώ*]
 Haec Carioni tribuit Nauck. Trag. p. 898.
 118. Scribe *ἄνθρωπος* —. Cf. ad Ran. 652.
 119. Cf. Av. 1247. *ἄρ' οἶσθ' ὅτι, Ζεὺς εἴ με λυπήσει πέρα, |*
μέλαθρα μὲν αὐτοῦ — καταιθαλώσω etc.
 130. *διὰ τί* Cobet.
 136. *πάνσει'*] Cf. Diph. IV. 405. *εἴ τις μὴ φράσει' ὀρθῶς ὀδὸν |*
ἦ πῦρ ἐνάσει'. *οὐτὴ τί δή;*] Cf. Lucian Cont. 6. *ὅτι τί;*
 145. Cf. Nub. 841. *ἄληθες; ὄσαπερ ἔστ' ἐν ἀνθρώποις σοφά*.

152. *τοῦτον*] *αὐτὸν* malit Naber. *τρέπειν*] Malim *στρέφειν*.
 Cf. Arar. 1. *ὁ γὰρ θεὸς τὸ δῶγγος εἰς* (l. *ὡς*) *ἡμᾶς στρέφει*.
 153. *ταῦτό*] *Lege ταῦτόν*.
 168. Vera scriptura est haud dubie *διὰ σέ γ' οὐ παρατίλλεται*, i. e. adulterorum supplicium effugit.
 170. Malim *ὁ μέγας* —. Cf. Ach. 65. *ὡς βασιλέα τὸν μέγαν*.
 202. Mendosum forsitan est *ἀλλὰ καὶ*.
 205. *Lege εἰς οἰκίαν οὐκ εἶχεν οὐδὲ ἐν λαβεῖν* (vel οὐδὲν λαμβάνειν).
 209. *αὐτὸς*] *αὐθις* (denuo ut antehac) Herwerden. Vi enim hic carere pronomen *αὐτός*. Malim *αὐτίκ'* aut *εὐθύς*.
 215. *δραῖτε*] *μὴ δραῖτε* Kock Ver. p. 169, coll. 210. Sed cf. Soph. Oed. C. 587.
 216. *κᾶν χοῆ*] Cobet. Qu. *καὶ δεῖ*.
 227. Cf. Men. IV. 223. *κρεάδι' ὀππὰ καὶ κίχλας τραγήματα*.
 245. Cf. Philem. IV. 10. *σωτηρίας ἐπέτνχον*.
 263. *ψυχροῦ βίου*] *στυγεροῦ* (aut *οἰκτροῦ*) *βίον* F. W. Schmidt. Possis etiam *μογεροῦ* aut *στυγροῦ*.
 273. *τοιούτων εἰς τὰ πάντα*] Fort. — *εἰς ἅπαντα*, ut in Th. 532. *οὐδὲν κάκιον εἰς ἅπαντα*. Ach. 951. *πρὸς πάντα συκοφάντην*. Sed Ran. 968. *δεινὸς εἰς τὰ πάντα* (*εἰς ἅπαντα*?).
 278. Schol. *ἔχων* (l. *ἔχον*) δὲ etc. Schol. Ven. II. *τὸν κλήρον τοῦ στοιχείου* (malim cum Richtero *τὸ τοῦ κλήρου στοιχείου*).
 287. Cf. ad Vesp. 353. Herod. I. 54. 2. *ἐξεῖναι τῷ βουλομένῳ αὐτῶν γενέσθαι Δελφόν* (sic). I. 129. 4. *παρεὸν αὐτῷ βασιλέα (βασιλεῖ?) γενέσθαι*. III. 85. 4. *εἰ — ἐν τούτῳ τοῖ ἐσσι ἢ βασιλέα (βασιλεῖ?) εἶναι ἢ μὴ*, etc.
 303. Cf. ad Eq. 1372.
 318. Cf. Eq. 1110. *τρέχοιμ' ἂν εἶσω* (*ἤδη* al.) *πρότερος*.
 331. Malim *παρήσω*.
 335. *καὶ πόθεν*;] Cf. ad Eq. 1324.
 340. Cf. Th. 468. *οὐ θανμάσιόν ἐστ'*.
 362. *φεῦ* extra versum, ut in Ran. 141. etc.
 369. *οὐ μὲν οἶδ'* —] Qu. *σὲ μὲν οἶδ'* —. Cf. Eq. 715. *ἐπίσταμαι γὰρ αὐτὸν οἷς ψωμίζεται*.
 387. Cf. Aesch. Sept. 619. *σώφρων δίκαιος ἀγαθὸς εὐσεβὴς ἀνὴρ*. Soph. Fr. 606, 2. *πόλις | ἐν ἣ πᾶ μὲν δίκαια καὶ τὰ σώφρονα | λάγδην πατεῖται*. Eur. Fr. 284, 25. *σώφρων καὶ δίκαιος ὦν ἀνὴρ*. Fr. 342, 4. *ψυχῆς δικαίας σώφρονός τε κάγαθῆς*. Xen. Cyneg. 12, 6. *σώφρονός τε γὰρ ποιεῖ καὶ δικαίους*.
 401. Quum forma epica sit *ῥῶι*, scribendum videatur apud Atticos scriptores *ῥῶ* aut saltum *ῥῶ*. Sic *ῥῶιν* *ῥῶν*. Similiter *σφῶ* aut *σφῶ*.
 406. *εἰσαγαγεῖν*] *εἰσάγειν* Cobet.

417. Qu. ποῖ φεύγεται ποτ'; In vulgata enim displicet ποῖ ποῖ sic nude positum. Qu. ποῖ ποῖ σὺ φεύγεις; Cf. Th. 189. ποῖ ποῖ σὺ φεύγεις; οὔτος οὔτος οὐ μενεῖς;

436. Pro αἰετὸν με διαλυμαίνεται correxerim αἰσχιστα διαλυμαίνεται.

439. Cf. Av. 366. ὁ πάντων κάκιστα θηρώων. et ad Ran. 1394. θάνατον γὰρ εἰσέδηκε βαρύτερον κακῶν. Av. 87. Vesp. 448.

445. Cf. Vesp. 908. δεινότητα γὰρ | ἔργων δέδρακε.

465. ἀνθρώποις] ἀνθρώπους al. Cf. ad Vesp. 1350.

471. τε ζῶντας (τ' εὖ ζῶντας) F. W. Schmidt.

489. τί ἂν ἐξέυροι τις ἄμεινον; B. οὐδέν. Cobet. ad Hyperid. p. 38.

499. ταύτην γ'] Dele γ'. Cf. Ran. 1012. μὴ τοῦτον ἐρώτα. Sed Av. 492. ἐμὲ τοῦτό γ' ἐρώτα. Qu. μηδὲν ταύτην τόδ' ἐρώτα.

503. πάντα ξυλλ. F. W. Schmidt.

504. αὐτὰ] Cf. ad Ran. 1466. ὁ δικαστὴς αὐτὰ καταπίνει μόρος. Ubi praecesserat τὸν πόρον.

521. Cf. ad Soph. Oed. Col. 1594. πίστ' (πλεῖστ' al.).

537. καὶ κωνώπων καὶ ψυλλῶν] καὶ ψυλλῶν καὶ κωνώπων transposuerit Herwerden, qui ψύλλας βομβούσας περὶ τὴν κεφαλὴν tam egregie absurdum esse contendit ut hic locus sanus esse nequeat. Cf. Pac. 740. Aristophont. III. 363. φθειρας δὲ καὶ τρίβωνα τὴν τ' ἀλουτίαν (ἀλουσίαν?) | οὐδεὶς ἂν ὑπομένειε τῶν νεωτέρων.

539. Qu. πεινήσεις, ἦν (ἂν) μὴ ἀναστής. ἐπανίστω] ἐπαναίρου conj. Herwerden, coll. Eq. 784.

544. Cf. Plat. II. 671. φυλλεῖον ἢ ξαφανιδίου (f. ξαφανίδος). Cf. ad Ach. 468.

578. δίκαιον] Qu. τὸ χρηστόν. Cf. Vesp. 651. χαλεπὸν — λίσασθαι νόσον ἀρχαίαν.

583. Leg. τὸν Ὀλύμπι' ἀγῶνα. Cf. Thuc. I. 6. ἐν τῷ Ὀλυμπιακῷ ἀγῶνι.

597. πρὶν καταθεῖναι] Malim πρὶν καταθέσθαι, ut in Ran. 166. Cf. Eq. 488. τὰς κοιλίας — καταθήσομαι. Eccl. 512. καταθέσθαι.

609. Cf. Hom. II. 7, 279. μηκέτι, παῖδε φίλω, πολεμίζετε μηδὲ μάχεσθον.

628. ἐπ' ὀλιγίστοις —] Qu. ἐπ' ὀλίγοις τοῖς —.

630. ἄλλοι θ'] Malim ἄλλοι θ'.

636. Hic versus (non 635.) ex Sophocle sumptus est. V. schol. Ven. Eiusdem sententiae est Nauck. Fr. Soph. 639.

645. δρῶσ'] Qu. δρᾶν.

657. Lege ἢ Δί' εὐδαίμων γ' —. Cf. ad 920. et Eccl. 558.

658. Cf. ad Lys. 913.

673. Cf. Pher. 108, 3. ἀθάρας] ἀθάρας al. ἀθάραη semper Attici. V. Herodian. I. 340, 13. Lentz.

681. *ἤριζεν*] Qu. *ἤλιζεν* (colligebat). Compositum *καθαγίζειν* legitur Av. 566. Lys. 238. Damoxen. com. 2, 5. *καθήγισα*. Eur. Suppl. 1210. *ἔν' αὐτῶν σώμαθ' ἤγνίσθη* (l. *ἤγίσθη*) *πυρί*. Orest. 40. *θανοῦσα μήτηρ πυρί καθήγγισται* (l. *καθήγγισται*) *πυρί*.

684. *ἔδεδόκεις*] An *ἔδεδόκεις* (*ἔδεδόκειας*)?

687. *προυδιδάξατο*] Cf. Soph. Tr. 680.

697. *δῆτά τι*] Qu. *δὴ πάνν*, vel *πρᾶγμα τι*. Cf. Ran. 615. *καί σοι ποιήσω πρᾶγμα γενναῖον πάνν*. 20. *ὅτι θλίβεται μὲν, τὸ δὲ γέλοιον οὐκ ἔρει*. 6. *τὸ πάνν γέλοιον εἶπω*;

701. *Ἰασὼ μὲν τις*] *Ἰασὼ μὲν παρακολουθοῦσ'* Naber, coll. Eccl. 725. Leg. *Ἰασὼ τ' εὐθὺς* —.

707. *ἐνεκαλυψάμην*] Cf. ad Av. 1496. Xen. Cyr. VIII. 7. 28. (coll. VIII. 7. 26.).

715. Cf. Alex. III. 489. *εὐδαίμων ἐγὼ μὰ τὸν Δία | τὸν Ὀλύμπιον — οὐχ ὅτι — εὐωχῆσομαι, | ἀλλ' ὅτι* etc. *Νῆ* per *μὰ* explicatur in schol. ad Pl. 920. etc.

723. *ἔφενγ' ἀνάξας*] Lege *ἔφενγεν ἄξας*. Cf. Eq. 485. *θεύσει — ἄξας*.

739. *τὼ χεῖρ' ἀνεκρότησ'*] Qu. *τὼ χεῖρε ξυνέκροσ'*. Sic Ran. 1029. *τὼ χεῖρ' ὠδὶ ξυγκρούσας*. Sed Eq. 651. *οἱ δ' ἀνεκρότησαν* etc. Plut. Mar. 44. *ἀκούσας — λέγεται — ταῖς χερσὶν* (dat.) *ὑφ' ἡδονῆς ἀνακροτήσαι*.

744. Photius, *Ἠγρηγόρειν καὶ ἐγρηγόρειν φησὶ Μένανδρος*. Sic *ἡκηκόη*, *ἠνώγη*, etc. Cf. ad Eccl. 32. Xen. Cyr. I. 4. 20. *ἐγρηγόρει*. Menand. IV. 309. *ἐγρηγόρειν*.

746. *ὅτι*] *ὅτι* jure malit' Richter. Cf. Av. 1246.

756. Cf. Fr. 563. *οἴνοις συνάγουσι τὰς ὄφρῦς*. Antiph. com. III. 128. *συναγαγόντα τὰς ὄφρῦς*.

765. *κρηβαντιῶν* Elmsl. ad Ach. 1123. Recte. Sic *τεμαχίτης* (Eubul. III. 207.), *κρησερίτης*, *αὐτοπυρίτης* (Plat. 38.), *σποδίτης* (Diph.), *ἀλευρίτης* (Diph. Siphon. apud Athen. 115 C.), *αὐτοπυρίτης* (*ἄριτος*) Lucian. Pisc. 45.

767. *τῶν θυρῶν*] Qu. *τῆς θύρας*. Cf. Ran. 36. Ecc. 1093.

772. *κλεινὸν πέδον*] *κλεινὴν πόλιν* Steph. Byz. Quod praefert Nauck. Trag. p. 851.

774. Cf. Eq. 1355. *αἰσχύνομαί τοι ταῖς πρότερον ἁμαρτίαις*.

781. *ἐνεδίδουν*] *ἐπεδίδουν* recte Cobet. ad Hyper. p. 12. Cf. ad Th. 217. *ἢ μὴ ἴπιδοῦν' ἐμαντὸν ὄφελόν ποτε* et ad Eq. 740.

788. Cf. Av. 434. *ἄγε δὴ σὺ καὶ σὺ τὴν πανοπλίαν — κρέμασατον. χαίρετε*] Malim *χαίρετον*.

807. *μέλανος*] Annon *πέπονος* (mellow)? Cf. Fr. 563. *ἀνθοσμῖα καὶ πέπονι νεκταροσταγεῖ*. Cf. Pher. II. 300. *πλήρεις κύλικας οἴνου μέλανος* (*πέπονος* et hic?) *ἀνθοσμίου*.

837. *κοῦκ*] Malim *κοῦδ'*. Cf. ad Eq. 1146. *οὐδὲ δοκῶν δρᾶν*.

842. πρὸς τὸν θεὸν] Leg. πρὸς τῶν θεῶν. Librarii oculus ad v. 844. aberraverat.

853. πολυφῶρῳ] πολυφῶνῳ frustra Kock Ver. p. 187. Cf. ad Eq. 1188. ὡς ἡδύς, ὦ Ζεῦ, καὶ τὰ τρία φέρων καλῶς.

856. Cf. Eur. Fr. 1051. εἰ τοῖς ἐν οἴκῳ χρήμασι λελείμμεθα, etc.

859. μὴ 'πιλῖπωσιν] μὴ 'πιλῖπωσί μ' malit Herwerden. Cf. Thuc.

V. 103. ἐπειδὴν πιεζομένους αὐτοὺς ἐπιλῖπωσιν αἱ φανεραὶ ἐλπίδες. Sed ibid. οὐκ ἐλλείπει (sc. ἐλπίς).

861. Hunc versum ut admodum languentem deleverit Herwerden: "Neque aptum est προσέρχεται de eo qui jam v. 850. in scena adsit."

870. οὐδενός] Malim οὐδὲ ἔν.

884. Εὐδήμου] Annon Εὐδάμου?

885. Fort. ἀλλ' οὐκ ἔπεσι (ἔνεσι) Συκοφάντου δῆγματος (sc. φάρμακον). Cf. Av. 974. ἔνεσι καὶ τὰ πέδιλα; 976. καὶ σπλάγχνα διδόν' ἔνεσι; Eq. 122.

902. εἰπέ δὴ νῦν μοι τοδί Hirschig. Recte, opinor. Cf. 500. εἰπέ δὴ νῦν μοι τοδί. Pl. 902. καὶ μὴν ἐπερωτηθεὶς ἀπόκριναί μοι τοδί. Th. 740. σὺ δ' ἀπόκριναί μοι τοδί. Nub. 500. εἰπέ δὴ νῦν μοι τοδί | ἦν ἐπιμελὴς ᾧ etc.

920. Lege πονηρόν γ' ἄρα. Cf. ad 657. Eccl. 558.

948. Cf. Nub. 756. οἷη κατὰ μῆγα etc.

991. Praeferendum videtur μεμνῶτο. Cf. Plat. Resp. VII. 518. Legg. VII. 518. κεκῆτο. Soph. Phil. 119. κεκῆτο. V. Cobet. N. L. p. 224.

993. ἀλλ' οὐχὶ νῦν ἔθ' ὁ βδελυρὸς τὸν νοῦν ἔχει Elmsl. ad Ach. 1213.

1000. Cf. Herod. I. 22. ἐπ' ᾧ τε ξείνους ἀλλήλοισι εἶναι. Ach. 722. ἐφ' ᾧ τε πωλεῖν etc.

1004. Qu. νυῖ (vel τὰ νῦν) δὲ πλουτῶν —.

1020. μου] μοι Cant. 4. Recte. Cf. ad Vesp. 1058. ὑμῖν δι' ἔτους τῶν ἱματίων δζήσει δεξιότητος. Lucian. Herm. 34. ἅπασι τοῖς ἀνδράσι τοιοῦτό τι ἀποπνεῖν τοῦ σώματος. δζειν τε —] Malim δζειν δὲ —. τῆς χροῆς] Forma epica est χροιά, ut στωιά (Eccl. 686.), ῥοιά, etc. Cf. Nub. 1172. τὴν χροιάν (χροῶν?). Men. Fr. 95. χροῶν δὲ τὴν σὴν ἥλιος λάμπων φλογὶ | αἰγυπτιώσει. Com. adesp. 9. χροῶν. Sed χροιά est Nub. 718. 1012. 1017. 1171. Sed Eq. 892. βύρσης κάκιστον δζει. Ach. 852. δζων κακὸν τῶν μασχαλῶν. Th. 254. ἡδύ γ' δζει ποσθίου. Vesp. 38. 913. Ran. 338. Pher. 65. Cratet. 2.

1022. τὸ βλέμμα θ'] Leg. τὸ βλέμμα δ'. μαλακὸν καὶ καλόν] Cf. Lys. 887. Fr. 325 D. κνάμους — τακεροὺς καὶ καλοὺς. Philoetaer. II. 293. ὡς τακερόν — καὶ μαλακὸν τὸ βλέμμ' ἔχει. Qu. μαλακὸν ἀγανόν. Nisi corrigendum potius τὸ βλέμμα δ' ὡς ἔχοιμ' ἀγανόν τε καὶ καλόν.

1028. ποιήσει] *Lege ποιήση*. Cf. Nub. 427. λέγε νυν ἡμῖν
 ὁ τι σοι δρωμεν. et ad Ran. 310. Th. 939.
1033. νυνδί] Cf. ad Eq. 1357. νυνδί (νῦν δὲ libri).
1042. Qu. ἀσπάζομαι — ἀρχαίαν φίλην. Cf. 323. Nub. 1145.
 Στρεψιάδην ἀσπάζομαι. Alex. 167, 5. ἀσπάζομαι | γραῦν Σφίγγα.
1044. Cf. Eubul. III. 249. ὁ δὲ τέταρτος οὐκ ἔτι | ἡμέτερός
 ἐστ', ἀλλ' ἕβρεος. Fort. ἦν ἕβριζομαι, aut ἦ φρυβρίζομαι.
1053. βάλλουσι] Cf. Pl. 1053. ἐὰν γὰρ αὐτὴν εἰς μόνος (l. μόνον)
 σπινθήρ βάλῃ (λάβῃ vulg.). Vesp. 727. Ach. 171.
1064. εἰ δ' ἐκπλυνεῖται] Qu. εἰ δ' ἐκπλυνεῖ τις.
1076. τὸ τί;] Qu. τί; ut in Eq. 126.
1082. Cf. Poll. V. 93. τὰ τεθρονημένα, ἀ δὴ παίζουσιν οἱ
 κωμικοὶ, ληκεῖν, — σποδῆσαι, σπλεκοῦν.
1087. Praestat fortasse scriptura τρύγιτος, ut in glossis.
1110. γίγνεται] Cf. Herod. VIII. 29. 3. ἡμῖν γενέσθω ἀντ'
 αὐτῶν πενήτηκοντα τάλαντα ἀργυρίου, καὶ etc. Dem. p. 668 C. τοῖς
 πράκτορσιν δ' τῷ δημοσίῳ γίνεται.
1116. Cf. ad Ran. 197.
1126. τοῦ τετραδὶ πεπεμμένον] Fort. τοῦ 'ν —. Cf. Pac. 680.
 ὅστις κρατεῖ νῦν τοῦ λίθου τοῦ 'ν τῇ πυκνί. Sed Plat. com. II. 689.
 τετραδὶ γέγονας. Men. IV. 162. ἵνα τῇ τετραδὶ δευτηρῇ παρ' ἐτέροισ.
1141. ἐφ' ᾧ τε] Cf. ad 1000.
1153. Leg. — στροφαῖον οὐκ μ' ἰδρυτέον (Pac. 923). Causa
 vitii fuit οὐκ post simile -ον omissum. Verbum ἰδρῦεσθαι (τινα
 aut τι, non ἰδρῦεν) legitur Pac. 1091. Th. 109. Pl. 1153. 1198.
1163. Cf. Plat. Menex. c. 21. γυμνικοὶ καὶ ἱππικοὶ καὶ μου-
 σικῆς πάσης (ἀγῶνες).
1205. Cf. Lys. 595. ὁ μὲν ἤκων γὰρ —. Ran. 1434. ὁ μὲν
 σοφῶς γὰρ εἶπεν —. Plat. com. II. 169. πρῶτα μὲν ἐμοὶ γὰρ κου-
 ροτρόφῳ προδύεται. Timocl. III. 592. ὁ μὲν ὦν γὰρ πένης —.
 Antiph. 212, 6. αἱ μὲν ἄλλαι τοῦνομα | βλέπτουσι — γὰρ —.
 228, 5. τοῦ μὲν πιεῖν γὰρ καὶ φαγεῖν τὰς ἡδονὰς | ἔχομεν ὁμοίας.
 Philem. 79, 17. οἱ μὲν ἤρπασάν τι γὰρ. Sed Th. 801. ἡμεῖς μὲν
 γὰρ φαμεν ὑμᾶς. Eur. Fr. 450, 1. εἰ μὲν γὰρ οἰκεῖ. Plat. Prot.
 318 D. οἱ μὲν γὰρ ἄλλοι λωβῶνται τοὺς νέους.

ADDENDA.

Acharnenses.

2. Leg. ἡσθην δὲ βαιὰ πάνυ, τρί' ἄτι' ἢ τέταρα.
23. Qu. ἀωρία aut ἀωρίας (ut νυκτός, etc.).
26. Cf. Dem. p. 782, 21. ἀθρόους (sic Y. ἀθρόους cet.).
49. τήθη ut τίθη scribendum sec. Herodian. I. 311. 29.
107. Cf. Dinarch. 108, 17. τὸν ἐκ Μήδων χερσὸν ἤγαγεν εἰς Πελοπόννησον.
203. φεύζονται est Dem. 498, 27.
294. Leg. οὐ γὰρ σύμισ', ἀκούσατε. Cf. Aesch. 7, 18. ἑμεῖς τὸ ὄλον πρᾶγμα σύμιστε. Aut potius οὐ γὰρ κάμισ' —.
406. Cf. Lys. 135, 13. Ἀριστοφάνει — τῷ Χολλίδῃ (sic mss.).
430. Cf. Eccl. 365. ἀλλ' οἶδ', Ἀμύνων.
454. Qu. τοῦδ' ἔχει πλέκους ἔρωσ, et mox ἔρωσ μὲν οὐδεῖς.
601. Cf. Dem. p. 399, 23. τῆς οἴα (οἴας al.) παρ' ἡμῖν ἐστὶ πολιτείας. Aeschin. 44, 5. τοὺς γὰρ μικροπολίτας ὥσπερ (l. οἴσπερ) αὐτὸς, φοβεῖν τὰ etc.
628. Cf. Aesch. Pers. 762. ἐξ οὔτε (in senario) —.
826. Cf. Dem. p. 141, 20. τί οὖν μαθόντες (παθόντες al.) τοῦτο δνειδίζομεν etc.
842. Cf. Aesch. Prom. 334. πάπταινε δ' αὐτὸς μὴ τι πημανθῆς ὀδῶ.
1222. Cf. Dem. 1258, 25. ἐγγὺς τῶν Πυθοδώρου.

Equites.

101. ὡς εὐτυχῶς] Leg. ὡς εὐτυχῶ δ'.
255. Leuconis comoedia fuit Φράτερες. Dativus pluralis est φράτεροι.
367. Cf. Andoc. I. 93. εἰς τὸ ξύλον δεῖν.
378. ἐξείραντες] Qu. ἐξέλξαντες.
464. ἐξ ἀμαξουροῦ] Fort. ὡς ἀμαξουργός.
536. Cf. Dem. p. 58, 24. ἐν Διονύσου (Διονύσω al.).
783. Cf. Hom. II. 16, 407. πέτρῃ ἐπὶ προβλήτι καθήμενος.
Dem. 1196, 16. καθήμενος ἐπὶ τῇ τραπέζῃ (τῆς τραπέζης al.).

786. Cf. Eupol. 78. *ἐκείνους τοὺς Ἰππέας.*
 823. Leg. *μαρώτατος ὄν, Δημακίδιον.*
 834. Cf. Dem. p. 168, 16. *ὁ Μνυληναίων* (sic recte S. *Μιτυληναίων* cet.) *δήμος.* 196, 1.
 964. *τοῦ μυροῖνου]* Qu. *τοῦ μυροῖτου αὐτ τῆς μυροίνης.*
 1049. *ἐκέλευε πεντεσολόγγω]* Leg. *ἐκέλευ' ἐν —.* Cf. ad 367.
 1307. *ἐάν με χρῆ]* Cf. ad Ran. 265.
 1318. Cf. 408. Pac. 555. Dem. p. 380, 28. *συνεπαιώνιζε* (*συνεπαιώνιζε* al.).

Nubes.

ΝΕΦΕΛΑΙ. Haud dissimile fuisse videtur Eupolidis *Αἰγῶν* (Ol. 89, 1.) argumentum, in qua fabula inducitur agricola literarum expertus et sophista nescioquis. V. Müller. Liter. of Anc. Greece XXVIII. § 5., ubi fabulae hujus consilium optime illustratur.

Arg. ΠΙ. *ὁ Σωκράτης]* Cf. Aelian. V. H. II. 13. *οἱ σκευοποιοὶ ἐπλασαν αὐτὸν* (Socratem) *ὡς ὅτι κάλλιστα ἐξεμάσαντες* (Eq. 230.).

Arg. V. *ἀποτυχῶν δὲ πολὺ μᾶλλον καὶ ἐν τοῖς ἔπειτα]* Qu. *ἀποτυχῶν δὲ καὶ πολὺ μᾶλλον ἐν —.* *αἱ πρώται Νεφέλαι]* Qu. *αἱ πρότεραι —.* Cf. Schol. Nub. 552. *ἐπεὶ οὐ φέρονται αἱ διδασκαλίαι τῶν δευτέρων Νεφελῶν.* Ibid. *δῆλον δὲ ὅτι πρότερος (πρότερον?) ὁ Μαρκιάς ἐδιδάχθη τῶν δευτέρων Νεφελῶν.* Ibid. *λανθάνει δ' αὐτὸν, φησὶν, ὅτι ἐν μὲν ταῖς διδαχθείσασιν οὐδὲν τοιοῦτον εἰρηκεν, ἐν δὲ ταῖς ὑστερον διασκευασθείσασιν εἰ λέγεται οὐδὲν ἄτοπον.* *αἱ διδασκαλίαι δὲ δῆλον ὅτι τὰς διδαχθείσας φέρουσι.* Schol. 580. *ἐκ τῶν πρώτων δὲ Νεφελῶν ἐστὶ ταῦτα. τεθνεώς γὰρ ἦν νῦν ὁ Κλέων.*

84. *μὴ 'μοί γε* recte Mein. Cf. Eq. 19.

134. Cf. 210. Lys. p. 148, 33. *Κικυνοῖ* (*Κικυνοῖ* al.).

151. *ψυχέντιος* sine causa Mein.

197. *αὐτοῖσι κοινώσω]* Qu. *αὐτοῖς ἀνακοινώσω.* Cf. 470.

259. *δὴ τί]* Qu. *δὴ τι.*

261. Leg. *ἔχ' ἀτρέμας,* ut in Av. 1200. Cf. Av. 1572. *ἔξεις ἀτρέμας;* Nub. 743. *ἔχ' ἀτρέμα.* Av. 1244. Th. 230.

409. *κατασχᾶν* legitur Hippocr. *κατασχάζειν* Theophr. Galen. *κατασχασμός* Diosc. Galen. *κατασχαστέον* Diosc. *κατάσχασις* Moschion.

423. Qu. *ἄλλο τι δῆτ' ἢ νομεῖς ἤδη θεὸν οὐδὲν —;* Cf. Lys. 164, 32. *ἄλλο τι οὖν ἀξιοῖς ἢ ἀποθανεῖν —;*

534. Cf. Th. 606. *ἦ δ' ἢ γυνή.*

689. Cf. Dem. p. 1099, 7. *ἐπεὶ πῶς οὐκ ἐκκλείεται —;*

713. Cf. Eur. Alc. 878. *ἔμνας δ' μου φρένας ἤλκωσεν.*

739. Cf. Dem. 807, 11. *τοῦτ' ἐκ παντὸς τρόπου παραφυλάξατε, ὅπως μηδενὶ ὄσπ' (l. ὄσσει') ἐξουσίαν ἀκέρους τοὺς νόμους ποιεῖν.*

744. Cf. 477. *καὶ διακίνει τὸν νοῦν αὐτοῦ καὶ τῆς γνώμης ἀποπειρώ.*

759. πεντετάλαντός τις δίκη] Leg. πεντετάλαντόν τις δίκην.
Cf. Av. 1052.

768. Cf. Dem. 374, 13. *έώρακεν* (*έώρακεν* Q. hic et alibi).
396, 24. *έωράκατε* (*έορ.* al.). 401, 19. *ένεωρακώς* (*ένεορ.* al.).

982. Ionica forma est *άνησον* aut *άνησον* (Herod. IV. 71.
Hipp. Acut. 387.). Aliae formae erant *άνηγον* (*άν.*), *άνισον* (*άν.*).

1066. Cf. Dem. p. 1067, 17. *οὐ μὰ Δί' οὐ Θεοπόμπω.* 1294, 6.
οὐ μὰ Δί' οὐ (*οὐ om. r.*) *ταῦθ' ἃ σὺ λέγεις.* 1240, 1. *οὐ μὰ Δί'
οὐχ ὥσπερ νῦν.* 1445, 6. *οὐ μὰ Δί' οὐχ ὥσπερ ἡμεῖς.*

1295. *πλέον τὸ σόν]* Leg. *πλέον τὸ σόν,* aut potius *τὸ σόν
πλέον.* *Πλέον* metro requiritur 1288. Eccl. 1063. 1094. Pl. 531.
Cf. ad Eccl. 1132.

Vespæ.

338. Cf. Dem. p. 131, 15. *οὐκ ἐν ταύτης ἐκείνον ἐπισχεῖν.*

401. *Χρήμων]* Malim *Χρημων.*

536. Cf. Herod. I. 74. *συμβάσεις ἰσχυραὶ οὐκ ἐθέλουσι συμ-
μένειν.* VII. 50. 157. VIII. 60.

573. *θυγατρὸς]* Fort. *χοίρου,* cujus glossema fuerit *θυγατρὸς.*
Genitivus *θυγατέρος* (sic) est Vesp. 1397.

618. *δεινός* plerumque scribi testatur Eustathius 1207, 11.

917. Qu. *οὐδ' ἐκoinώνει γ' ἐμοί.* Cf. Dem. p. 355, 15. *οὔτε
κοινωνῶ* (*κοινῶ* al.).

970. *οἶος — οἰκουρὸς]* Cf. Dem. p. 23, 7. *εἰ μὲν γάρ τις ἀνήρ
ἔστιν ἐν αὐτοῖς οἶος ἐμπειρὸς πολέμου* etc.

1004. Cf. Dem. 1356, 1. *ἔχων αὐτὴν πανταχοῦ* (*πανταχοῖ* Reisk.)
ἐπορεύετο.

1188. Leg. *οὐδαμοῖ* (Dem. 1242, 5. etc.).

1348. Cf. Dem. p. 110, 5. *πάντων οἶδ' (εὖ οἶδ' recte al.)* *οὔτε
φησάντων γ' ἄν.* p. 343, 27. *οἶδ' οὔτε* (*εὖ οἶδ' οὔτε* al.).

Pax.

32. Cf. Dem. 726, 12. *τέως* (*τέως ἕως* al. leg. *ἕως*) *ἂν κατα-
στήσῃ τοὺς ἐγγνητάς.* p. 24, 3. *τέως* (l. *ἕως*) *μὲν ἂν ἐρωσμένος τις ἦ.*

169. Nunc de futuro *χεῶ* dubito. Cf. Isae. 61, 22. *ἵεναι χεό-
μενον* (sic mss. non *χεούμενον*, nisi hoc reponendum) *καὶ ἐναγιοῦντα.*

219. *ἦν]* *κῆν* schol. V. et *πόλιν* pro *Πύλον* R. V. Unde
Kock *ἦξουσι καὶ θῆς· ἀντέχωμεν αὐτὸν πάλιν* (?). Quem offendit non-
nihil articulus *τάν* ante *Πύλον* additus (cf. ad 1163.). Fort. —
ἦν Πύλον γ' ἐχώμεθα.

303. *Φοινικικὸς* valet Phoenicius Herod. VI. 47.

536. *κόλπου]* Leg. *ὄχλου* aut *κτύπου.*

559. *πολλοστῶ χρόνω]* Qu. *πολλῶ τῶ χρόνω,* aut *πολλοῦ
διὰ χρόνον.*

869. *σησαμῆ*] *Leg. σησαμοῦς*. Cf. Ach. 1092. *ἄμυλοι, πλακοῦντες, σησαμοῦντες, ἴτρια*.

1026. *τὸ φρύγανον τίθεσθαι*] *Leg. τὰ φρύγαν' ὑποτίθεσθαι*. Cf. Eccl. 1031. Telecl. II. 371. *Σωκράτης τὰ φρύγαν' ὑποτίθειν*.

1135. Cf. Dem. 1073, 27. *ταύτας (τὰς ἐλαίας) ἐξώρυντον καὶ ἐξεπρέμνιζον*.

1183. Cf. Aesch. Pers. 210. *βωμὸν προσέστην*.

Aves.

OPNIΘΕΣ. Idem Magnetis et Cratetis fabularum titulus fuit. Origo argumenti hujus fabulae latet fortasse in verbis Pac. 116. *ὡς οὐ μετ' ὀρνίθων — βαδιεῖ μεταμώνιος* Similiter in *Νήσοις* et Eupolidis *Πόλεις* Civitates singulae personatae in Orchestram prodeunt, et quae quaeque sit ab iis qui in proskenio adsunt indicatur. Ut in unius anni spatio editae sunt duae nostri fabulae, *Aves* et *Amphiarus*, sic *Vespae* et *Proagon*, *Thesmophoriazusa* et *Lysistrata*. Unde celerem in componendis fabulis fuisse Aristophanem colligere possumus. "Perfecti poetae divinitas in nulla alia comoedia tam clare enitet quam in *Avibus*, in qua quidem comoedia nescio an omnis omnino ars comicorum sit consummata." (Bergk. Praef. ad Fr. p. 9.).

Arg. I. *ὅς (f. καὶ) ἦν δεύτερος*. *Ἀμειρίας Κομμασιᾶς*] Mirum est fabulae quam Athenienses nostri *Avibus*, fabulae sane pulcherrimae, praetulerunt ne unum quidem fragmentum superesse.

Arg. II. *τῆς κατοικίας Ἀθηναίων*] *τῆς κακίας Ἀθηναίων* Koehly de *Avibus* p. 23. *ἔωλον (ἔωλον οὖσαν?)*.

Arg. II. v. fin. *ἔστι δὲ λέ* (deest hoc in codice, *εἰς δὲ Ἀθήναια* Mein. V. 61. et Fritsch. Quaest. Aristoph. I. 178. nec dissentit O. Schneider. de schol. font. p. 52.).

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ. Medicus Euelpides memoratur Celso VI. 6. etc. Cf. Aesch. Prom. 509. *εὐελπίς εἰμι — ἰσχύσειν*. Thuc. VI. 24. Plat. Phaed. 9. Contra *δύσελπις* (Aesch. Cho. 412.).

ΠΕΙΣΕΤΑΙΡΟΣ. Ita scripsi cum Dobraeo. Dindorfius *Πειθέταιρος* praefert. Formatum ut *Πείσανδρος*, *Πεισιστράτος*, *προδωσκόμπος* (com. adesp. 1125.), *δωσίδικος*, *ταραξικάρδιος*, *μεθυσοχάρυβδης*, *Μνησίθεος*, *Λυσίμαχος*, *δειςάνωρ*, *τρυσάνωρ*. Confer etiam nomen proprium *Φιλέταιρος*.

ΤΡΟΧΙΛΟΣ. Heniochi comoediae titulus fuit *Τροχίλος*.

19. Cf. Ran. 227. *οὐδὲν γὰρ ἔστ' (γὰρ ἔστ'?) ἀλλ' ἦ κοᾶξ*. Alex. 237, 3. *πονεῖν μόνον | καὶ δειπνεῖν ἐπιστάμενοι*.

132. *ἔστιᾶν γάμους*] Qu. *ἔστιᾶν φίλους*. Cf. Demetr. IV. 539. *ἔστιᾶν τοὺς φίλους*. Men. IV. 333. *ἔστιᾶν τοὺς φίλους*.

133. Cf. Eccl. 1144. *οὔκονν — ἐρεῖς | καὶ μὴ παραλείρεις μηδέν* —;

364. *μένειν*] *Leg. μέλλειν*.

382. Leg. μάθοις γὰρ ἂν τι — σοφόν. Minus placeret μάθοι γὰρ ἂν τις — σοφά.

424 sq. Malim τὰ τῆδε καὶ τὰ κείσε καὶ τὰ δεῦρο (pro τὸ —). Cf. Th. 666.

431. κύρμα] Qu. κύρβις. Vitium, ni fallor, a vicino τρίμμα ortum est.

489. Leg. νόμον ὄρθιον. Cf. Eccl. 741. ἄωρι νύκτωρ διὰ τὸν ὄρθιον νόμον.

501. Apud Platonem codices variant inter κυλινδεῖσθαι et καλινδεῖσθαι.

550. καὶ δὴ] Leg. δεῖν δὴ. Cf. Dem. p. 21, 10. φημί δὴ δεῖν ὑμᾶς ἅμα τοῖς μὲν Ὀλυνθίοις βοηθεῖν etc. 45, 8. ἃ πασι δεδέχθαι φημί δεῖν etc.

637. ἐπὶ σοί] Fort. ἐνὶ (i. q. μόνω?) σοί. Sed cf. Antiph. p. 130, 4. ἅπαντα — ἐπὶ τῇ τύχῃ μᾶλλον ἀνάκειται ἢ τῇ προνοίᾳ.

638. ἐπὶ σοί —] Qu. ἐνὶ σοί —.

656. λαμβάνετε] Fort. λαμβάνετον.

714. Cf. Hesiod. Op. 775. ἤμην ὄϊς πείκειν ἠδ' εὐφρονα καρπὸν ἀμᾶσθαι. Sic στείνειν Theocr. 25, 97. ἐκκεινοῦν Aesch. Pers. 761.

718. Cf. Lys. 514. τί δὲ σοὶ ταῦτ'; ἢ δ' ὅς ἂν ἀνήρ.

748. ὥσπερ ἢ μέλιττα] Leg. ὥσπερ εἰ μέλιττα.

798. Scripturam Διευτρέφης probat Kock. Com. I. 84.

1017. Leg. ὡς οὐκ οἶδά γ' εἰ —.

1069. δάκετα] An δάκκα?

1133. ὄρνιθες] Fort. οὔρνιθες. Cf. ad 608.

1173. εἰσέπται'] Leg. εἰσέπτει'.

1228. Cf. Eubul. III. 209. τοῦτον καταλεκτέ' ἔστιν etc.

1237. Cf. Dem. p. 14, 5. φημί δὴ διχῆ βοηθητέον εἶναι τοῖς πράγμασιν ὑμῖν. 1402, 14. τοῖς δὲ καλῶς φρονοῦσιν οὐκ ἐπακολουθητέον εἶναι τῇ τούτων ἀπονοίᾳ.

1251. Leg. πλεῖν ἢ ἕξακοσίους. Cf. 1305. πλεῖν ἢ μύριοι.

1258. οὐκ ἀποσοβήσεις; οὐ ταχέως;] Qu. οὐκ — ὡς τάχιστ';

1599. τὰ δὲ δίκαια] Cf. Dem. p. 87, 20. οὐδ' ἀναγκάσαι Καρδιανούς τὰ δίκαια ὑμῖν ποιῆσαι.

1656. Cf. Dem. p. 31, 16. τὰ στρατιωτικὰ τοῖς οἴκοι μένουσι διανεμόνους θεωρικὰ. 955, 11. πρεσβεῖα (τὰ πρεσβεῖα al.) λαβῶν τὴν συνοικίαν — ἔχει.

Lysistrata.

Arg. εἰσῆκται] Fort. καθεῖται aut δεδίδακται.

20. Cf. Av. 1433. ἀλλ' ἔστιν ἕτερα νῆ Δί' ἔργα σώφρονα.

66. Dobraeus sic, αἰδὶ δ' ἕτεροι χωροῦσί τινες. KA. ἰὸν ἰού. Recte. Cf. ad Nub. 212.

81. Sic σίαορ (θῖασος) ap. Hesych.

83. ὡς δὴ] Malim ὡς καί, vel ὡς δ' αὖ.
 95. ποθ'] Immo Laconice ποχ'.
 124. Leg. ἀνεκτέον νυν.
 133. Leg. κῆν δέη. Cf. Vesp. 221. et ad Ran. 265. Eupol. 4.
 172. παρ' ἡμῶν] Leg. παρ' ἡμῶν. Cf. 243. et ad Th. 1170.
 191. οὖρος] Cf. Ran. 27. οὖνος.
 243. Cf. Herod. IV. 139. τὰ ἀπ' ἡμέων ἐς ὑμέας ἐπιτηδέως ἐπιηρέεσθαι.
 280. ἄλοντος] Fort. ἄκατος aut ἄκουρος (Vesp. 476.).
 285. τροπαῖον veteribus Atticis, τροπαιον recentioribus tribuit Schol. Thuc. I. 30. Cf. Suid.
 308. Ammonius φανός comicorum, πανός tragicorum esse docet.
 325. ἐπὶ τε νέμων] Qu. πρὸς τε νέων. Cf. v. ant. 338.
 370. Cf. Amips. 2, 2. καὶ τὸν ποδανπιτῆρ' ἐγχεῖσα θουδάτος (θῦδατος male Dind. Kock).
 472. κυλοιδιᾶν] Qu. κοιλοιδιᾶν. Cf. ad Thesm. 392.
 477. Leg. ἀνεκτὰ τάδε γ'. Cf. Th. 563. ταυτὶ δῆτ' ἀνεκτ' ἀκούειν; Cf. Dem. 780, 2. κακὸν — πόλει οὐκ ἀνεκτόν (ἀνεκτέον unus ms.). Similiter ἀκουστός et ἀκουστέος, λεκτός et λεκτέος, etc.
 557. Cf. Ach. 606. τοὺς δ' ἐν Καμαρίῃ κᾶν Γέλα κᾶν Καταγέλα. Aesch. Eum. 233. δεινὴ γὰρ ἐν βροτοῖσι κᾶν θεοῖς πέλει. Eur. Fr. 880, 2. ἀλλ' ἐν σιδήρῳ κᾶν δπλοῖς τιμᾶς ἔχειν. Plat. com. 208. κᾶτ' ἐν κλίμαις ἐλεφαντόποσιν καὶ (f. κᾶν) στρώμασι πορφυροβάπτοις — κατάκεινται.
 603. καὶ ταυτασί] Malim καὶ ταυτασί. Cf. 604. καὶ τουτονογί.
 616. Cf. Plat. Legg. I. 642 A. πλείσταις καὶ μεγίσταις ἡδοναῖς. Andoc. p. 18, 28. πλείστων καὶ μεγίστων ἀγαθῶν.
 654. εἴτ' ἀναλώσαντες] Leg. ἐξανλώσαντες.
 662. ἐξωμίδ'] Leg. ἐπωμίδ'. Mulierum erat ἐπωμῖς, servorum ἐξωμῖς.
 672. αὐται] Leg. αὐταί.
 681. λαβόντας τουτονογί] Suspectum. Qu. λαβόντα τῶνδέ τινα —.
 685. πεκτούμενον] Qu. πατούμενον. Cf. 440. Eq. 69. 166. Nub. 1359.
 696. ἦν ἐμοὶ ζῆ Λαμπιτώ] Qu. ἦν γέ μοι —.
 727. Cf. Dem. p. 408, 12. προφάσεις πλάττονται.
 944. Cf. Stesich. 27, 3. ῥοδίνους στεφάνους.
 1099. αἰ αἶδον] Cf. Epilyc. com. II. 887. καὶ δῶμός τις μάλα ἀδύς.
 1105. Cf. Aesch. Cho. 734. Αἰγισθον ἢ κρατοῦσα τοῖς ξένοις καλεῖν | ὅπως τάχιστ' ἀνωγεν.
 1262. Ἄρταμι] Glossema hoc videtur. Qu. σιά.
 1304. Qu. κοῦφα (κῶφα) παδῶν. Cf. Aesch. Pers. 305. πῆδημα κοῦφον ἐκ νεῶς ἀφήλατο. Eur. El. 860. οὐράνιον πῆδημα κουφίζουσα. Anacreont. 75, 5. κοῦφά τε σκιρτῶσα παίζεις. Th. 954.

Thesmophoriazusae.

ΘΕΣΜ. Cf. Xen. Hell. V. 2. 29. ἡ βουλή ἐκάθητο ἐν τῇ ἐν ἀγορᾷ στοᾷ διὰ τὸ τὰς γυναῖκας ἐν τῇ Καδμείᾳ θεσμοφοροῦσιν. Dionysii fabulae titulus fuit Θεσμοφόρος. Διονυσιάζουσαι Timoclis comici fabulae titulus fuit, Ἀδωνιάζουσαι Philippidis.

97. τυφλὸς μὲν εἰμ'] Leg. τυφλὸς γεγένημ'.

105. Cf. Men. 472, 4. πειστικὸν (πιστικὸν al.) λόγος.

149. πρὸς τὰ δράματα | ἃ δεῖ ποιεῖν mss. et vulg. Leg. πρὸς τὰ δράμαθ' ἃ | μέλλει ποιεῖν.

482. Vide num vera scriptura sit κἀγὼ κατέγγων. Cf. Eq. 46. οὗτος καταγγὸς τοῦ γέροντος τοὺς τρόπους. Coniicias etiam κἀγὼ αὐτίκ' ἔγγων. Nil tamen temere mutandum.

495. Cf. Dem. p. 368, 11. ἐντὸς τείχους (τοῦ τείχους al.).

736. ὑμεῖς] Suspectum. Fort. αἰεῖ.

781. Leg. τουτί τὸ δῶ (ὡς) μοχθηρόν.

852. κοικύλλεις] Qu. ποικίλλεις. Cf. Soph. Trach. 5. τί ποτε ποικίλασ' ἔχεις;

915. φέρε σε κύσω] Leg. φέρ' ἐγὼ κύσω σ'. Ita vitatur hiatus parum elegans, qui tamen fortasse defendi potest.

928. ἔσπασεν] Malim ἔσπακεν.

1010. ἔοικεν mss. Leg. ἔοικέ μ'.

1049. οὐκ] Fort. ἄρ'.

1054. ἄχη δαιμόνων] Leg. ἄχη δαιμόνι'. Cf. Aesch. Pers. 581. δαιμόνι' ἄχη.

1085. Cf. 1082. 1118. Av. 1207. τί ποτ' ἐστὶ τουτί τὸ κακόν;

1209. An καταλαβεῖν (σ')?

1226. κατὰ τοὺς κόρακας] Fort. ἐς τοὺς κόρακας.

Ranae.

ΒΑΤΡΑΧΟΙ. Etiam Magnetis fuit fabula Βάτραχοι.

ΠΑΡΑΧΟΡΗΓΗΜΑ ΒΑΤΡΑΧΩΝ. Etiam in Antiopa parachoregemate usus est Euripides: in fabula enim ista duo Chori inducebantur, alter senum Thebanorum, alter ὁ μετὰ Δίρκης. V. Schol. Ven. Eur. Hipp. 67. καὶ ἐν τῇ Ἀντιόπῃ δύο χοροὺς εἰσάγει (ἐπεισάγει cod.), τὸν τε Θηβαίων γερόντων διόλου καὶ τὸν μετὰ Δίρκης.

ΧΟΡΟΣ ΜΥΣΤΩΝ. Similiter in fabula Euripidea Κρησὶν Chori partes agunt Διὸς Ἰδαίου μύσται.

10. An ἀποπερδήσομαι?

227. Qu. οὐδὲν γὰρ ἴσθ' —. Cf. 740. Pac. 505. Av. 19. τὸ δ' οὐκ ἄρ' ἥστην οὐδὲν ἄλλο πλὴν δάκνειν.

251. Fort. μανθάνω. Nub. 459. ταῦτα μαθὼν παρ' ἐμοῦ etc.

265. Leg. κῆν δέη. Cf. ad Lys. 133.

290. *τοτὲ μὲν — τοτὲ δὲ legitur* Eq. 540.
 324. *πολυτίμητ' ἐν ἔδραις*] Qu. *πολυτίμοις ἐν ἔδραις, aut πολυτίμοισιν ἔδραις.*
 369. Cf. Ach. 169. *ἀπαγορεύω μὴ ποιεῖν ἐκκλησίαν.* Eq. 372. *ταύτας ἀπανδᾶ μὴ διδόναι σ' ὁ Λοξίας.* Eur. Rhes. 934. *Τροίας ἀπηύδων ἄστυ μὴ κέλοαι.*
 494. *ληματίας*] Cf. *κυματίας.*
 546. Cf. Th. 920. *οἴμ' ὡς πανοῦργος καυτὸς εἶναι μοι δοκεῖς.*
 548. *τοὺς χοροὺς*] Leg. *τοῦ χοροῦ.*
 556. Cf. Antiph. III. 109. *οὐκ οἶδ' ὅ τι λέγεις· | οὐδὲν λέγεις γάρ.*
 636. *τύπτει*] Malim *τύπει.*
 683. Cf. Plat. Lys. 223 A. *ὑποβαρβαρίζοντες.*
 772. *βαλλαντιοτόμον* legitur schol. Vesp. 1187.
 848. *ἐκβαίνειν*] Vix sanum. Legerim *ἐξίεναι.* Cf. Eq. 430. *ἔξειμι γάρ σοι λαμπρὸς ἤδη καὶ μέγας καθιεῖς.*
 866. Leg. *ἐβουλόμην ἄν.* Cf. 672. *ἐβουλόμην δ' ἄν τοῦτό σε —.* Vesp. 960. *ἐγὼ δ' ἐβουλόμην ἄν οὐδὲ γράμματα.* et ad Eccl. 151.
 891. *ιδιώταις*] Sensus requirit *ιδίοις σου, aut τοῖσι σοῖς ιδίοις.*
 911. Cf. Hom. Od. 4, 52. *ὄν ῥα καθεῖσεν.*
 968. *δεινὸς εἰς τὰ πάντα*] Qu. — *εἰς ἅπαντα.* Sed cf. Pl. 273. *τοιούτον εἰς τὰ πάντα (εἰς ἅπαντα?).*
 969. *κακοῖς πον*] Qu. *κακῶ τῷ (κακῶι τῷ).* Cf. ad 970.
 970. *ἔξω τῶν κακῶν*] Vitium in his latet, ni fallor. Cf. ad 969.
 1046. Cf. Ach. 638. *ἐκάθησθε.* Av. 510. *ἐκάθητο.* Eccl. 152. *ἐκαθήμην.* Plat. Hipp. maj. 292 D. *εἴ μοι παρεκάθησο λίθος.*
 1055. *δοσις φράζει*] Qu. *δοσις φράζη, aut ὅς τάδε φράζει.*
 1070. *ἐνέτριψε*] Leg. *συνέτριψε.*
 1094. *φύλλων*] Qu. *φύλλων τ'.*
 1265. *πελάθεις*] *πλάθεις* Nauck.
 1369. Leg. *τυροπωλεῖν τὴν τέχνην.*
 1390. Scrib. *ἦν, ἰδοῦ.* Cf. Men. 148. *ἀλλ' ἦν (εν) χιτῶν σοι.*
 1421. *τοῦτον ἄξεν*] Qu. *τόνδ' ἀγάξεν.*

Ecclesiazusae.

Arg. Amphidis comoedia fuit *Γυναικοκρατία* appellata, idem fortasse aut simile argumentum habens. De tempore hujus dramatis commissione cf. ad 196.

Pers. Nomen *Βλέπυρος* est in titulo Boeckh. C. J. I. 169.

22. *Φυρόμαχος*] Qu. *Φυλόμαχος.* Nomen *Φυλομάχη* (Φιλ. al.) legitur apud Demosthenem p. 1055, 10. etc.

78. *τῶν σκυτάλων ὧν πέρδεται*] Leg. *τὸ σκύταλον ᾧ —.*

121. Cf. Simonid. 103. *οὐδ' ἀπὸ βουλᾶς | Ἑλλάς ἐλευθερίας ἀμφέθειτο στέφανον.* Eq. 1228.

151. *ἐβουλόμην μὲν*] Qu. *ἐβουλόμην ἄν —.* Cf. ad Ran. 866.

153. Qu. κατά γε τὴν ἐμὴν μᾶς (Angl. for one).
 202. ὠράζεται Mein. Recte. V. schol.
 255. Leg. τοῦτω γ' ἂν εἴποιμ'. Cf. Dem. 1426, 19. ἐγὼ δὲ
 τούτοις μὲν τοσοῦτον ἂν εἴποιμι, οὐ —.
 284. ἔχουσι μηδὲ —] Annon ἔχουσιν οὐδὲ —?
 288. ἐνδύμεναι] Qu. ἐνιστάμεναι. Cf. Lys. 268. ὅσαι τὸ πρᾶγμα
 τοῦτ' ἐνεστήσαντο καὶ μετήλθον. Sic ἐνίστασθαι τι Isocr. p. 240. 288.
 350. ὅ τι] Qu. ὅσα. Cf. ad Th. 34.
 377. ὄρθριον] Fort. ὄρθρία. Cf. ad 526. Thuc. V. 58. ὄρθριον
 (ὄρθριοι?) ἐτέραν ἐπορεύοντο.
 414. ὡς] Qu. πῶς. Cf. ad Lys. 183. 1077.
 507. Cf. Plat. Tim. 80 A. τῶν ὑπτιουμένων.
 526. ὄρθριον] Qu. ὄρθρία. Cf. ad 377.
 633. Cf. 848. Γέρον δὲ χωρεῖ χλανίδα καὶ κονίποδα (l. κονι-
 πόδε | ἔχων.
 672. Verum est ἄνθρωποι. Cf. Eq. 92. ὅταν πίνωσιν ἄνθρω-
 ποι. Ach. 881. Av. 571. Pac. 1015. τοὺς δ' ἀνθρώπους ἐπιχαίρειν.
 675. ὡς ἀλλήλους. diserte Γ.
 848. κονίποδα ἔχων] Leg. κονίποδε ἔχων. Cf. 633. ἐμβάδ' ἔχων.
 913. μοι] Malim μου.
 1075. Dele notam meam.
 1132. Forma πλέον, metro postulante, legitur 1063. 1094.
 Nub. 1288. Pl. 531., forma πλεῖον nusquam alibi apud nostrum.
 Itaque corrigendum πλειόνων τρισμυρίων.
 1169. λεπαδο —] Leg. λοπαδο —.

Plutus.

69. Qu. κατ' ἀφείς ἄπειμ'. Cf. Nub. 744. ἀφείς (αὐτὸ) ἄπελθε.
 Vesp. 1261. Sed Eccl. 537. ὄχου καταλιπὼν ὥσπερ εἰ προκείμε-
 νον (με).
 98. Cf. Machon. Athen. VI. 244 D. παρεώρακεν (παρεώρακεν
 mss. ἐώρακε (ἐώρακε mss.).
 136. πάνσαι'] Cf. Diph. 73, 4. σώσει' (σώσειεν libri).
 152. Cf. Hippon. 9, 5. πρὸς ἥλιον δύνοντα γαστέρα τρέφας.
 332. καὶ μὴν ὄρω καὶ] Leg. καὶ μὴν ὄρω γε.
 432. Cf. Av. 1201. λέγειν ἐχῆν.
 439. Cf. ad Vesp. 448. Av. 87. 366. Ran. 1394.
 531. ἔστιν — ἀποροῦντα] Fort. ἔστι — ἀποροῦντι.
 697. καὶ γέλοιοι δῆτά τι] Leg. πάν γέλοιοι προᾶγά τι.
 744. Sic παρακηκόει (leg. παρηκηκόει) est Plat. Euthyd. 300 D.
 Sed et ἐργηγόρειν et ἐλληλύθειν sine augmento dixisse videntur
 Attici. Cf. Eccl. 32. ἐργηγόρη.
 755. οὐκ ἐκ δικαίου] Leg. μὴ 'κ τοῦ δικαίου. Post ὅσοι requi-
 ritur μὴ, non οὐ. Cf. Dem. 1309, 26. τοὺς ἐργάζεσθαι καὶ ζῆν
 ἐκ τοῦ δικαίου προαιρουμένους. Praeterea requiritur articulus.

771. Ante h. v. nonnulla videntur excidisse.

972. Cf. Ach. 724. *τρεις τοὺς λαχόντας τούσδ' ἱμάντας ἐκ Λεπρῶν.*

991. Cf. Cratet. 50. *μεμνοῖτο.* Xen. Anab. I. 7. 5. *μέμνοιο* (sic codd. *μεμνοῖο* Schneid. *μεμνηῖο* Cobet.). Plat. Resp. VII. 518 A. Legg. V. 731 C. 742 E. VI. 776 B. XI. 931 E. Analogia requirere videtur *μεμνεῖο* aut *μεμνηῖο*. Confer *ἐμπλείμην* (*ἐμπλήμην*) et *βεβλήμην*.

993. Cf. Ach. 1213. *ἀλλ' οὐχὶ νῦν γε (νυνὶ al.) τήμερον Παιῶνα.* Eccl. 982. 991.

997. *πεμφάσης*] Cf. Nausicr. IV. 575. *δείπνων δταν πέμπωσι δῶρα ναυτίλοι.*

1042. Cf. Alex. III. 460. *ἀσπάζομαι γραῦν σφίγγα.* Nub. 1145. *Στρεψιάδην ἀσπάζομαι.*

1045. Cf. Alex. 272, 1. *καὶ μὴν ἐνόπνιον οἶομαί γ' ἑορακέναι* (*ῶρακέναι, ἔωρακέναι* mss.).

1053. *εἰς μόνος σπινθήρ*] Leg. *εἰς μόνον σπινθήρ. λάβη*] Leg. *βάλη.* Cf. Vesp. 227. *πηδῶσι καὶ βάλλουσιν ὥσπερ φέψαλοι.*

1078. Cf. Dem. 1037. *οὐκ ἐπέτρεπον ἂν αὐτῶ λέγειν ὅ τι τύχοι.*

1119. *κάποτέριμμαι*] Leg. *κάπιτέριμμαι.*

1205. *αὐται πάσχονοι*] *Correxerim πάσχονοι αὐται.*

CORRIGENDA

IN MEIS FABULARUM EDITIONIBUS.

Equites.

25. In nota pro "Th. 482." corr. "Th. 482. 519."
55. In nota pro "*ἐν πνέλω*" corr. "*ἐν πνέλω* (i. e. *ἐν μάκτρα*)."
85. In nota corrige sic, "Ita Mein. Vels., *OIK.*"
87. In nota (l. 13.) corrige sic, "(non est in R. Γ. Θ)."
275. In nota corrige sic, "vel *ἀλλ' ἐγὼ σε τῆ βοῆ πρό-
τιστα* etc."
400. In notae fine corrige sic, "Mein. Bergk. etc."
526. In nota (l. 15.) pro "*πρηγή*" corr. "*πρηγῆς*."
903. In nota pro "v. 902." corr. "vv. 888. 902."

Nubes.

226. Pro "1402." corr. "1400." (l. 2.)
858. Pro "*τρέφω*" corr. "*τρέπω*."
884. c. fin. pro "Ach. 487." corr. "Ach. 150. 487."
1276. Pro "*ῦμ*" corr. "*κῦμ*."
1348. Pro "*οὔτω*" corr. "*οὔτως*."

Aves.

78. Pro "*Ἔτρους*" corr. "*Ἔτρους*."
396. Dele "Vel *δημοσία δπως ταφῶμεν*."

Lysistrata.

71. Pro "*τοιούτον*" corr. "*τοσοῦτον*."
160. In nota post "Dind." adde "Mein."
373. Dele "*ἐγὼ μὲν, ἔν* — Vel."
1060. Pro "*κᾶσιν ἔτνος μοί τι*" corr. "*κᾶσιν ἔτ' ἔτνος τι*."
1321. Pro "*πάμμαχε*" corr. "*παμμάχε*."

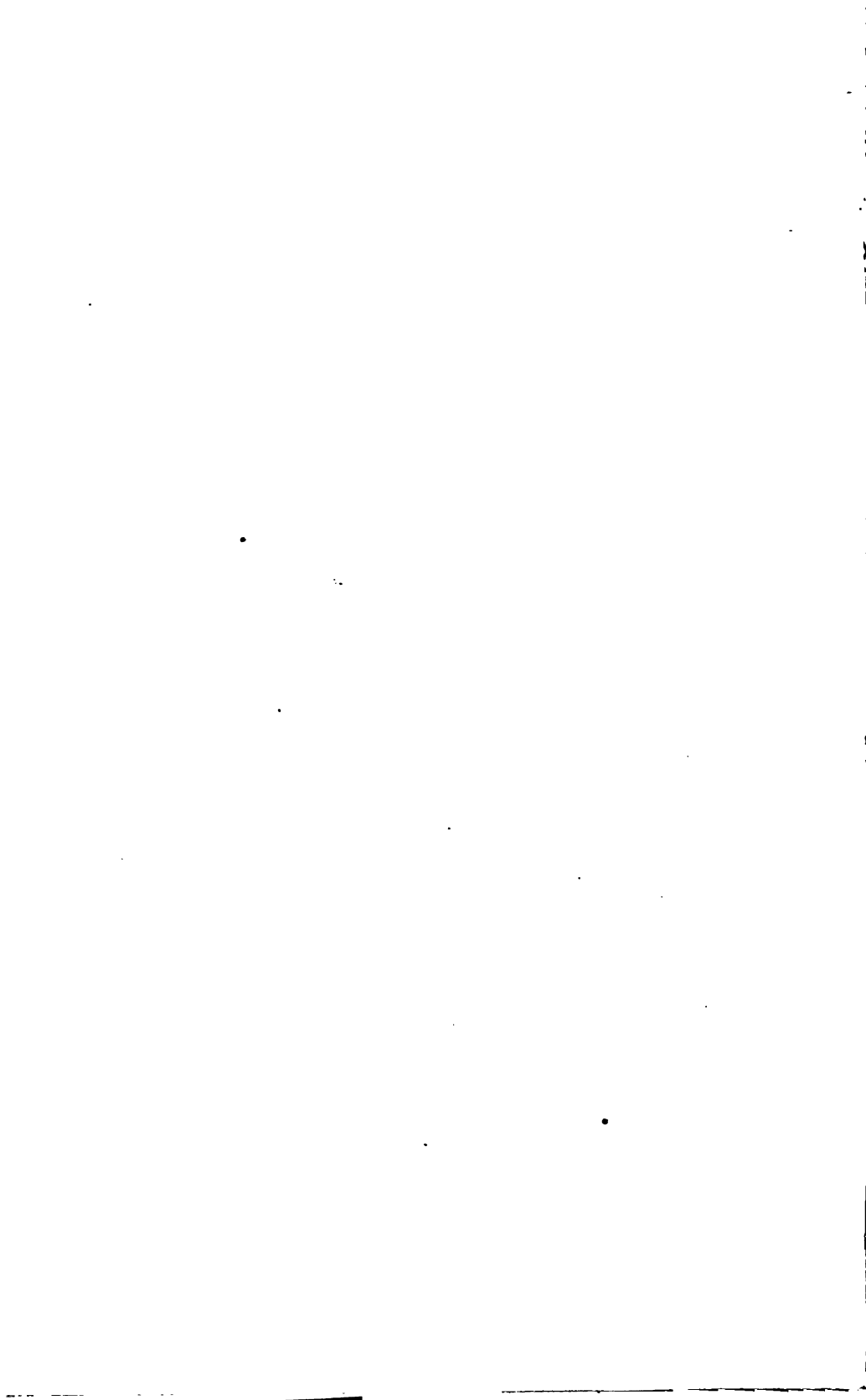
Thesmophoriazusae.

176. Virgulam dele post ἤλθον.
 202. Pro "δ τι" corr. "δι."
 473. Pro "ἔχουσ' ἐκεῖνον" corr. "ἔχουσαι 'κεῖνον."
 631. Pro "προὔπινομεν" corr. "προυπίνομεν."
 782. Pro "ἀῤῥακα!" corr. "ἀῤῥακα;"
 927. Pro "ἦνπερ" corr. "ἦνπερ."

Ecclesiiazusae.

46. Pro "Σμικνθίωνος" corr. "Σμικνθίωνος"
 252. Pro "ἴσασι" corr. "ἴσασι."
 628. Pro "μέγαλοις" corr. "μεγάλοις."
 776. Pro "Ζεύς" corr. "Ζεὺς."
 995. Pro "ἔστι" corr. "ἔστι."
 1026. Pro "στροφῶς" corr. "στροφῶν."

DEC 31 1952

FEB 27 1903

JUL 8 1904

MAY 27 1907

